

இவற்றை எங்களுக்கு விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லுவீராக. உலகம் உம்மையே எல்லாமறிந்தவராகக் கொண்டாடுவதால் உம்மையே நாங்கள் நாடி வந்தோம்,

ராகதந்தர் இவ்வாறு கேட்டதும் வியாஸர் பகவானைத் தியானம் செய்து சொல்லலானார்:—

3-ம் அத்.

தஷனுடைய யாகத்துக்கு கருடன் வந்தார்.

வியாஸர்—

முன்பு சூகிஷன் யாகம் செய்தான். தேவர்களும் நாரதாதி¹ மஹரிஷிகளும் அந்த யாகத்திலிருந்தனர். உத்காதா ஸௌபர்ண ஸூகத்தத்தை² கானம் செய்தார். உடனே ஆகாசத்தில் பெரிய முழக்கம் உண்டாயிற்று; பூமி நடுக்கம் கொண்டது; யாகத்திலிருந்தோர் யாவரும் திகைத்தனர். ஆகாசத்தில் ஸாமகானம் கேட்கப் பட்டது மிகை பரிமளம் வாய்ந்ததாயும் மிருதுவாயுமுள்ள காற்றை விசிக்கொண்டு—வளைந்த மூக்கு³, பெரிய பற்கள், பருத்து நீண்ட கைகள், கிரீடம், பாம்புகளால் அமைந்த காண குண்டலம் கைகளிலும் கால்களிலும் அணிந்த காப்புகள்—முதலிவற்றோடு விளங்கும் வேதாத்தமாவான கருடன் அங்கு வந்தார்.

யாகத்திலிருந்தோர் பெரிதும் களிப்புற்று,—வேதம் யாகம் மந்திரம் யாவும் கருடனுடைய சரீரத்திலேயே அமைந்திருப்பதாயும், யாகஸ்வரூபியான கருடனே யாகத்துக்கு வந்தது பெரும் பாக்கியமென்றும் கருடனை ஸ்தோத்திரம் செய்து, தங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்றும் பிரார்த்தித்தார்கள். உங்களுக்கு வேண்டும் வரத்தைக் கேளுங்களென்று கருடன் சொன்னார். ரிஷிகள் அவரை அடிபணிந்து வரம் கேட்டனர்.

1. நாரதர் தஷ்யாகத்திருந்தபோதே காருட புராணம் கேட்டிருப்பார். ஜனகயாகத்தில் வியாஸரிடம் வந்து காருடபுராணம் கேட்கும் ரிஷிகளிலும் நாரதர் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

2. யஜுர்வேதம், ஸம்ஹிதை, 4—ம் காண்டம், முதல் பிரச்னம் 10வது அனுவாகம், கடைசி பஞ்சாதி—“ஸுபர்ணோவி கருத்மான்—” என்று சூரம்பம்.

3. நாம் படக்களில் காண்பதுபோலவே இங்கு கருடன் வர்ணிக்கப்படுகிறார்.

4—ம் அத்.

கருடன் யாகத்தில் புராணத்தை நிர்மித்தார்,

ரிஷிகள்—

கருட பகாவானே! ஸகல வித்தைகளும் வேதத்தின் அடக்க மாயிருப்பதாலும், நீரே வேதமயமா யிருப்பதாலும் உமக்குத் தெரிந்துள்ள ஸகல தத்துவங்களையும் எங்களுக்குச் சொல்லுவிடாக.

லியாஸர்—

ரிஷிகள் இவ்வாறு வேண்டிக்கொண்டதும், கருடன் ஒரு புராணத்தை நிர்மித்து ஸகல தத்துவங்களையும் ரிஷிகளுக்குக் கற்வித்து ஆகாசத்தில் பறந்து போனார். பிறகு, பிரம்மா அந்த யாகத்துக்கு வந்து—“அஷ்டாதச புராணங்களும் இந்நூல்களும் வேதோப ப்ரம்ஹணத்துக்காக ஏற்பட்டவை. வேதாத்மாவாயும் வேத புரு ஷனுக்கு வாஹனமாயுமுள்ள கருடன் அழிவில்லாதவர். ஆதலால், அவர் செய்த புராணம் மற்றைய புராணங்களையும்விட சிரேஷ்டமானது” —என்றார்.

ரிஷிகள்—

பிரானிகள் யாவும் காலத்தினால் அழிக்கப்படுகின்றன. ஸ்தா வர ஜங்கமமான உலகம் முற்றிலுமே காலத்தின் வாய்ப்பட்டதா யிருக்கையில், கச்யபருக்குப் பிள்ளையாய் பிறந்த¹ கருடன் அழி வில்லாதவனென்று எப்படிச் சொல்லுதிறி?

பிரம்மா—

கர்ம வச்யர்களைத்தான் காலம் அழிக்கும். ஸர்வேச்வரன் நித்தியன். காலசக்கரத்தைச் சுழற்றுகிறவன் அவனே. அவனு டைய விபுதிகள் அனந்தம். அவன் லீலையாக ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக் கையில் அவனும் ஸ்வேச்சையாகப் பல ஜன்மங்களை எடுக்கருள், அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் அவனுடைய இச்சையின்படியே பல ஜன்மங்களை எடுக்கிறார்கள். ஆகையால், கருடனும் ஸர்வேச்வர னுடைய இச்சையினாலேயே கச்யபருக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்தார். கருடன் செய்த புராணம் சிரேஷ்டமாய் விளங்கும்.

1. கருடனுடைய ஜனனம் கடைசியில் வரும் வீமரிசத்தில் கருக் மாகச் சொல்லப்படும்.

வியாஸர்—

பிரம்மா இவ்வாறு சொல்லி மறைந்தார். ரிஷிகளும் யாகத் தைப் பூர்த்தி செய்தனர். யாகத்தில் கருடன் சொன்னபடியே நான் அந்தப் புராணத்தைச் சொல்லுகிறேன்.

5—ம் அத்.

வியாஸர் ஜகத் ஸ்ருஷ்டியின் விவரத்தைச் சொல்லுகிறார்.

வியாஸர்—

பிரம்மாத்மகமான இந்த ஜகத்து பிரம்மத்தினிடமிருந்தே உண்டாயிற்று; பிரம்மத்தினிடமே நிலைத்திருக்கிறது. ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைச் செய்வதும், அதை அனுபவிப்பதும் பிரம்மமே.¹

பிரம்மத்தினால் பதினாலு உலகங்கள் உண்டாக்கப்பட்டன. பூதங்களை தேவ, மனுஷ்ய, திரயக், ஸ்தாவரம்—என்று நாலு விதமாகப் பிரம்மம் ஸ்ருஷ்டித்தது. பூதங்கள் பலவிதமாகப் பிறப்பதற்கும் அவற்றின் உயர்வு தாழ்வுகளுக்கும் அவற்றின் கர்மமே காரணமாகும்.²

பரப்ரம்மம் ஒன்றே ஸர்வபூத நியந்தா. பரமபுருஷனாகும், எல்லா காரணங்களுக்கும் காரணமாகும், ஸர்வேச்வரனாகும் விஷ்ணு வாயுமூள்ள நாராயணனான பகவானுக்கே பரப்ரம்மம் என்று முக்கியமான பெயர். மற்றவர்களிடத்தில் பிரம்மம் என்ற பெயர் உபசாரமாகப் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது.³

இப்பொழுது சுருக்கமாகச் சொன்னேன். விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

6—ம் அத்.

வியாஸர் ரிஷிகளுக்குப் பஞ்சபூதம் முதலானவற்றின் உத்பத்தி க்ரமத்தைச் சொல்லுகிறார்.

வியாஸர்—

பகவான் முதலில் எல்லாவற்றையும் மனதால் நிர்மித்து, தன் சக்தியினால் ஆவிஷ்டனான புருஷனை உண்டாக்கி, ஸ்ருஷ்டி காலத்தில்

1. இது இரண்டாம் அத்தியாயத்தின் முதல் கேள்விக்கும் நான் கரம் கேள்விக்கும் பதில்.

2. இது இரண்டாவது கேள்விக்கு பதில்.

3. இது மூன்றாவது கேள்விக்கு பதில். ஐந்தாம் கேள்விக்கு பதில் எழாம் அத்தியாயம்.

அனேகம் பூதங்களை ஸ்ருஷ்டித்தார். காலம் நித்யம். ஸர்வேச்
வரணே காலாத்மா வாயிருக்கிறான்.

தத்துவங்களின் உற்பத்தி—

தமஸ்ஸிலிருந்து¹ மஹானும் மஹானிலிருந்து அஹங்காரமும்
உண்டாயின. அஹங்காரம் ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ்—என்ற மூன்று
குணங்களின் சேர்க்கையினால் வைகாரிகம், தேஜஸம், பூதாதி—
என மூன்று வகைப்படும்.

பூதங்களின் உற்பத்தி—

பூதாதி யென்னும் தாமஸ அஹங்காரத்திலிருந்து சப்த தன்
மாத்திரையும்² சப்த தன்மாத்திரையிலிருந்து ஆகாசமும் உண்டாயின.
ஆகாசத்துக்கு சப்தம் குணம்.

ஆகாசத்திலிருந்து ஸ்பர்ச தன்மாத்திரையும் ஸ்பர்ச தன்மாத்திரை
யிலிருந்து வாயுவும் உண்டாயின. வாயுவுக்கு ஸ்பர்சம் குணம்.

வாயுயிலிருந்து ரூப தன்மாத்திரையும் அதிலிருந்து தேஜஸ்ஸும்
உண்டாயின. தேஜஸ்ஸுக்கு ரூபம் குணம்.

தேஜஸ்ஸிலிருந்து ரஸ தன்மாத்திரையும் அதிலிருந்து ஜலமும்
உண்டாயின. ஜலத்துக்கு ரஸம் குணம்.

ஜலத்திலிருந்து கந்த தன்மாத்திரையும் அதிலிருந்து பூமியும்
உண்டாயின. பூமிக்கு கந்தம் குணம்.

பிரம்மா முதலானவர்களின் உற்பத்தி—

பூதங்கள் இம்மாதிரியே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டன. பூதங்கள்
ஒன்று சேர்ந்து அண்டம் உண்டாயிற்று. அண்டத்தில் பகவான்
பிரம்மாவை ஸ்ருஷ்டித்தார்.

ஆயிரம் யுகம் சேர்ந்து பிரம்மாவுக்கு ஒருநாள். பிரம்மாவின்
காலத்துக்குள் பதினாறு மனுக்களும், பதினாறு இந்திரர்களும் வரு
கிறார்கள்; தேவர்களும் ஸூரியன் முதலானோர்களும் மாறுகிறார்
கள்.

1. இருபத்திகா லு தத்வங்களிலும் முதன்மையான ப்ரக்ருதி தத்து
வத்தின் அவஸ்தா விசேஷம் தமஸ். இந்த துட்பங்களை மணவாளமாமுனி
ஒருடைய தத்துவதர்ய வியாக்யானத்திலும் தேசிகன் அருளிச்செய்த
கிரந்தங்களிலும் விவரமாய்க் காண்க.

2. ஆகாச தன்மாத்திரையென்று மூலத்தில் சொல்லப்பட்டாலும்
ஆகாசத்துக் காரணமான சப்த தன்மாத்திரையே யாகும். தன் மாத்திரை
களாவன பூதங்களினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்தைகள்.

பிரம்மாவின்மிருந்து சக்தியைப் பெற்ற ப்ராஜாபதிகள் கர்மத் துக்குத் தக்கவாறு ப்ராஜைகளே ஸ்ருஷ்டித்தார்கள். பிரஜைகள் கர்மத் துக்கேற்ற பலனையே அனுபவிப்பார்கள். ஒவ்வொருவரின் உயர்வு தாழ்வுக்கும் கர்மமே காரணமாகிறது.

பிராணிகள் பகவானுடைய அனுக்ரகத்தினால் கர்மத்தை நசிப் பித்துப் பரமபதம் சேர்கின்றனர். தம்முடைய தர்மத்தையும், ஆசாத்தையும் அறிந்து, சாஸ்திரத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு பகவா னையே ஆராதிப்பவர்களுக்குத்தான் பகவானுடைய அனுக்ரஹம் கிடைக்கும். நாராயணனையே கதியாகப் பற்றியவர்கள் கர்மத்தை நசிப்பிப்பார்கள். நாராயணனைப் பற்றாதவர்கள் தம்முடைய நிழலைப் போல கர்மத்தையும் அழிக்கமுடியாது.

இப்படி பூதஸங்கம் தாமஸ அஹங்காரத்தினின்றும் உண்டா யிற்று.

இத்திரியங்களின் விவரம்—

ஸாத்விகாஹங்காரமான வைகாரிகத்திலிருந்து பத்து இத்திரியங் களும் பதினொராவதான மனஸ்ஸும் உண்டாயின. கர்மேந்திரியங் களோத்தம் ராஜஸ அஹங்காரமான தைஜஸத்திலிருந்தும் உண்டான தாகச் சிலர் சொல்லுவார்கள்.

காது, மெய், கண், மூக்கு, நாக்கு—இவ்வைந்தும் ஞானேந்திரி யங்கள். இவற்றுக்குக் காமமாக சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், கந்தம், ரஸம்—இவைகளே குணங்கள். வாய், கை, குறி, மலத்துவாரம், கால்—இவ்வைந்தும் கர்மேந்திரியங்கள். இவற்றுக்கு முறையே பேச்சு, சில்பம், ஜல விஸர்ஜனம், மல விஸர்ஜனம், கமனம்—இவை களே குணம். மனஸ்ஸு ஸங்கல்ப விகல்ப ரூபமாயிருக்கும். வியவ ஸாயத்தை யுடையது புத்தி.

இன்னும் நீர் கேட்க விரும்புவது யாது?

7—ம் அத்.

வியாஸர் பூமியின் அளவு முதலியவற்றைச் சொல்லுகிறார்.

நாகதந்தர்—

பூமியின் பிரமாணத்தையும் மலை, துவீபம், ஸமுத்திரம்—இவற் றின் விசேஷத்தையும் பூர்ணமாகச் சொல்லும்.

வியாஸர்—

பகவானுடைய விபூதியை தேவர்களாலும், ராக்ஷஸர்களாலும், மற்று யாராலும் சொல்லமுடியாது. நான் சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன்:—

பூமியின் பிரிவு—

பூமி ஒன்பது வருஷங்களாகவும் ஏழு துவீபங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

துவீபங்கள்—

ஜம்பூ த்வீபம், ப்லக்ஷத் த்வீபம், சால்மலி த்வீபம், ருச த்வீபம், க்ரௌஞ்ச த்வீபம், சாக த்வீபம், புஷ்கர த்வீபம்—என்று துவீபங்கள் ஏழு.

ஸமுத்திரங்கள்—

உப்பு ஸமுத்திரம், இக்ஷு ஸமுத்திரம் (கரும்பு), ஸுரா ஸமுத்திரம் (கள்), ஸர்ப்பி ஸமுத்திரம் (நெய்), ததி ஸமுத்திரம் (தயிர்), துக்த ஸமுத்திரம் (பால்), ஜல ஸமுத்திரம்—ஆக ஸமுத்திரங்கள் ஏழும் ஒரு துவீபத்துக் கொரு ஸமுத்திரமாக ஏழு துவீபங்களையும் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

வருஷங்கள்—

பாரதவர்ஷம், கிம்பருஷ வர்ஷம், ஹரி வர்ஷம், இளாங்குத வர்ஷம், பத்ராச்வ வர்ஷம், கேதுமால வர்ஷம், ரம்ய வர்ஷம், ஹிரண்மய வர்ஷம், உத்தர குருவர்ஷம்—என்று ஒன்பது வருஷங்கள். இதில் முதலாவதான பாரத வர்ஷமும் ஒன்பது கண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

துவீபங்களின் விஸ்தாரம்—

ஜம்பூ த்வீபத்தின் விஸ்தாரம் லக்ஷம் யோஜனை. ப்லக்ஷத் த்வீபம், ஜம்பூ த்வீபத்தைவிட இரண்டு பங்கு. இப்படி ஒவ்வொரு துவீபமும் மற்றொன்றைவிட இரண்டு பங்கு பெரிதாயிருக்கும். பூமண்டலம் முழுவதும் ஐம்பதுகோடி யோஜனை விஸ்தாரமுள்ளது.

மேல் உலகங்கள் எழுபதினாயிரம் கோடி. யோஜனை விஸ்தாரமுள்ளவை.

கீழ் உலகங்கள்—

அதலம், விதலம், நிதலம், கபஸ்திமத் எனப்படும் தலாதலம், மஹாதலம், ஸாதலம் பாதாளம்—என்று கீழே ஏழு உலகங்கள். இவை ஒவ்வொன்றும் பதினாறாம் யோஜனை விஸ்தாரமுள்ளது.

சேஷன் என்னும் பிரம்ம சக்தி பூமண்டலம் முழுவதையும் கீழே தரித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஸூரிய சந்திரர்களின் காந்தி எவ்வளவு தூரம் பரவுகிறதோ அவ்வளவு விஸ்தாரமுள்ளது பூமியும் ஆகாசமும்.

கிரஹங்கள்—

பூமிக்கு மேல் ஸூரியன், சந்திரன், புதன், சகரன், அங்குராகன், குரு, சனி—ஆக இந்த கிரஹங்கள் முறையே ஒவ்வொன்றும் மற்றொன்றைவிட லக்ஷம் யோஜனை உயரத்திலிருக்கின்றன.

சனிக்கு லக்ஷம் யோஜனை உயரத்தில் ஸப்தரிஷி மண்டலம். ஜோதிசகரத்துக்கு லக்ஷம் யோஜனை உயரத்தில் த்ருவ மண்டலம்.

மேல் உலகங்கள்—

வாயுமனுவல் பிராணனை தரிக்கிற பாகம் முழுவதும் பூலோகம். பூலோகத்துக்கும் ஸூரிய மண்டலத்துக்கும் இடையிலுள்ளது புலர்லோகம்.

ஸூரியனுக்கும் த்ருவனுக்கும் இடையிலுள்ளது ஸாவர்லோகம். பூ : , புவ : , ஸாவ : என்ற இம்மூன்று உலகங்களுக்கும் தான் த்ரைலோக்ய மென்று பெயர்.

த்ரைலோக்யத்துக்குக் கோடி யோஜனை உயரத்தில் மஹர்லோகம்.

மஹர்லோகத்துக்கு இரண்டு கோடி யோஜனை உயரத்தில் ஜ்ஞேலோகம்.

ஜ்ஞேலோகத்துக்கு நாலு கோடி யோஜனை உயரத்தில் தபோலோகம்.

தபோலோகத்துக்கு ஆறு கோடி யோஜனை உயரத்தில் ஸத்யலோகம்.

இப்படிப் பாதாளம் முதலாகவுள்ள பதினாறு உலகங்களையும் அவற்றின் பிரமாணத்தையும், அண்டத்தின் விஸ்தாரத்தையும் காகத்தரே உமக்குச் சொன்னேன்.

ஆவரணங்கள்—

இப் பதினாறு உலகங்களையும் அண்டபித்தி சூழ்ந்திருக்கிறது. அண்ட பித்தியை ஜல தத்துவமும், ஜல தத்துவத்தைத் தேஜஸ் தத்துவமும், தேஜஸ் தத்துவத்தை வாயு தத்துவமும், வாயு தத்துவத்தை ஆகாச தத்துவமும், ஆகாச தத்துவத்தை அஹங்காரமும், அஹங்காரத்தை மஹத் தத்துவமும். மஹத் தத்துவத்தை அவ்யக்தமும் சூழ்ந்திருக்கும். மஹான் முதலான இவ்வளவு தத்துவங்களையும் மூல ப்ரகிருதி சூழ்ந்திருக்கிறது. மூல ப்ரகிருதி காலத்தினாலும் திக்கினாலும் அளவிட முடியாததாயும் அழிவற்றதாயும் யிருக்கிறது.

மூல ப்ரகிருதியை ஜீவாத்மா வியாபித்திருக்கிறது. மூல ப்ரகிருதியும் ஜீவாத்மாவும் பகவானுடைய சக்திபினால் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த சக்தி பூமீம் நாராயணனிடமே யுள்ளது. நித்யனாயுள்ள பூமீம் நாராயணனே ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரங்களைச் செய்கிறான்.

3—ம் அத்.

பகவத் ஸம்பந்தம் பெற்றவைகளே புண்ணிய தீர்த்தங்களென்று சொல்லுகிறார் வியாஸர்.

நாகதந்தர்—

பூமியிலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களையும் புண்ணிய சேஷத்திரங்கள்னையும் சொல்லுவீராக.

வியாஸர்—

விஷ்ணுவின் ஆலயமே புண்ணிய சேஷத்திரம். அவனுடைய பாத தாளியினால் பரிசுத்தமான தீர்த்தமே புண்ணிய தீர்த்தமாகும். பகவான் ஒருவனே புண்ணிய வஸ்து வாகையால், பகவத் ஸம்பந்தம் பெற்றதுதான் புண்ணிய வஸ்து. எல்லா வஸ்துக்களும் குணந்திரயாத்மகங்களாயும், குணங்கள் தோஷம் நினைமந்தவைவாயு மிருப்பதால், நினைத்தமாத்நிரத்தில் பாபங்களைப் போக்கவல்ல பகவத் ஸம்பந்த மொன்றினாலேயே ஸகல வஸ்துக்களும் பரிசுத்தமாகின்றன.

பகவானுடைய பாதத்திலிருந்து உண்டாகும் கங்கா தீர்த்தத்தினால் எல்லா பாபங்களும் போகும். யமுனா, பத்மினி, காவேரி—முதலிய நதிகளும் பகவத் ஸம்பந்தத்தினாலேயே புண்ணிய தீர்த்தங்களாயின.

பகவானுடைய தரிசனம், நாம ஸங்கீர்த்தனம், கதைகளைச் சொல்லுதல், ஆலயத்துக்குப் போதல், புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தல் முதலிய காரியங்களினால் ஜனங்கள் பாபத்திலிருந்து விடுபடுவார்கள்.

9—ம் அத்.

வியாஸர் யமுனையின் மஹிமையைச் சொல்லுகிறார்.

நாகதந்தர்—

ஸ்வாமி! கங்கை முதலிய நதிகள் அனைத்திலும் எது மிகப் புனிதமானது?

வியாஸர்—

தீர்த்தத்தின் மஹாத்மியமறிந்தவர்கள் கங்கையையே கிரேஷ்டமான நதியாகச் சொல்லுவார்கள். கங்கையின் பிரயாணை முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களைப் பற்றிச் சொல்ல இப்பொழுது நான் சக்தனல்ல.

யமுனை ஸகல துக்கங்களையும் போக்கவல்லது. கிருஷ்ண பகவான் எப்பொழுதும் அங்குதான் வலிக்கிறார். அவருடைய அடிச் சுவடுகள் இப்பொழுதும் அங்கே காண்கின்றன. யமுனை எல்லா மஹரிஷிகளாலும் ஸேவிக்கப்படுகிறது. சந்திரன்போல் வெண்புபாயும் மிருதுவாயுமுள்ள மணல்களாலும், கரையில் நிற்கும் பலவிதப் புஷ்ப விருகங்களாலும் யமுனை விளங்குகிறது. கிருஷ்ண பகவானுடைய பலவித விகாராபடுக்களுக்கு இடமாயிருந்த பல தீர்த்தங்கள் யமுனையிலுள்ளன.

எல்லா நதிகளிலும் உத்தமமானதைச் சொல்லுகிறேன்; கேளும்.

1. துறைகள்.

2. தீர்த்தங்களாவன:— மதுரா தீர்த்தம், புண்டரீக தீர்த்தம், காளித்தீர்த்தம், கோபால தீர்த்தம், கோவர்த்தன தீர்த்தம், கோமதி தீர்த்தம், கோஹ்ராதம், கோதனம், வத்ஸதேனு, வத்ஸபாலம், கிருஷ்ண தேனு, ஸுவர்ணகம், கிருஷ்ணநாபம், புராணகம்—ஆகப் பதினாறு தீர்த்தங்கள் இங்கு சொல்லப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் பெரும்பாலும் நதியின் துறைகளாகவும் நதிக்கப்பாலுள்ள இரண்டொன்று தனித் தீர்த்தங்களாகவும் இருக்கக்கூடும். தீர்த்தமென்றே எல்லாம் சொல்லப்படுகின்றன.

10—ம் அத்

வியாஸர் ஸரஸ்வதி, ஸரயூ, காவேரிகளின் மேன்மையைச் சொல்லுகிறார்.

வியாஸர்—

ஸரஸ்வதி மிகப் புண்ணியமான நதி. அது தேசத்துக்குத் தக்கவாறு மறைந்தும் வெளிப்படையாய்ப் பிறங்கும். பிரம்ம பத்தினியான ஸரஸ்வதியே இப்படி நதிருபமாயிருக்கிறாள். மிகுந்த பலனைக் கொடுக்கவல்ல ப்லதாநிணம் உத்தாலம், பரிஸாரகம்—முதலான புண்ணிய தீர்த்தங்கள் ஸரஸ்வதி நதியிலுள்ளன.

கங்கை, யமுனை, ஸரஸ்வதி—இம்மூன்றும் சிரேஷ்டமான நதிகள். கங்கை உட்பத்தி முதல் மிகவும் சிரேஷ்டமானது. வட தேசத்தில் புஷ்கரமும் தென் தேசத்தில் சந்திர ஸரஸ்ஸும் எல்லா ஸரஸ்ஸுக்களையும் விடச் சிறந்தவை.

ஸரயூ நதியும் காவேரியும் உட்பத்திக்குப் பிறகு கட சிரேஷ்டமாய் விளங்குகின்றன.

ஸரயூ நதி கோஸல தேசத்திலுள்ளது. அதன் கரையிலுள்ள அயோத்தியா புரியில் ராவண வதத்துக்காகப் பிரார்த்திக்கப்பட்ட பகவான் தசரத சக்ரவர்த்திக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்து லக்ஷ்மியின் அம்சமாய் அவதரித்த ஸீதை மென்னும் தன் மனைவியோடு வானம் செய்ததாலும், ஸ்ரீரங்கவிமானம் நெடுநாள் இருந்ததாலும் ஸரயூ நதிக்கு நதிக்குக்கும் சிரேஷ்டமாயிற்று.

சிபிஷணன் வெகுநாள்ப் பிரார்த்தித்தால் மங்கநாதன் காவேரியை விட விரும்பாததால் அதுவே ஸர்வோத்தமமான நதி. நெடுநாள் கழித்து வந்த பர்த்தாவை இருகைகளாலும் கட்டியணையும் காதலிப்போல், காவேரி மங்கநாதனை ஆலிங்கனம் செய்துக்கொண்டு இருபுறத்திலும் பாய்கிறது. சந்திர தீர்த்தமும் சேரந்ததால் காவேரி சிறந்த நதியாயிற்று. ஸனக ஸந்தனாதி மஹர்ஷிகள் காவேரி தீர்த்திலேயே ஸ்தாவர வஸ்துக்களாக நித்திய வாஸம் பண்ணுகிறார்கள். புண்ணியவான்களும் பிராம்மணர்களும் காவேரி தீர்த்திலேயே வஸிக்கிறார்கள். காவேரி தீர்த்தில் புண்ணிய சேஷத்திரங்களும் புண்ணிய தீர்த்தங்களும் உள்ளன.

ஸ்வர்கத்வாரம் என்றொரு புண்ணிய சேஷத்திரம் அங்கேயுள்ளது. ரிஷிகளே! நீங்கள் அங்கே அவசியம் போகவேண்டும்.

புண்டரீகம்¹ என்றொரு புண்ணிய தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு ஆல மரமும், குசலம் என்ற பர்வதமு முள்ளன. அந்த மலையில் பகவான் இருக்கிறார். சீரம்மஹத்தி தோஷம் நீங்குவதற் காக ஆம்மலையில் தவம் கிடந்த சிவபிரானுடைய பாபத்தை பக வான் போக்கடித்தார்.

குசல பர்வதத்துக்குக் கிழக்கே வகுள தீர்த்தம் இருக்கிறது. அங்கு இந்திரன் கெடுநான் தவம் கிடந்து யுகாவரியம் பெற்றான்.

11—ம் அத்.

ஸ்ரீரங்க விமானம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அந்த சய்யை என்னு மிடத்தின் லைபலத்தை வியாஸர் சொல்லுகிறார்.

நாகதந்தர்—

ஸ்ரீரங்க விமானம் விபிஷணனால் காடவரி தீர்த்தில் ஸ்தா பிக்கப்பட்ட வருத்தார்த்தத்தை விஸ்தாரமாகச் சொல்லும்.

வியாஸர்—

வகுள தீர்த்தத்துக்கு நேராகத் தெற்கு மஹான்களுக்குப் புருஷார்த்தம் ஸித்திக்க வல்லதாயும் எப்பொழுதும் ஸ்ரீமந் நாராயண னுடைய ஸான்னித்தியம் வாய்த்ததுமான இது சய்யை² என் றொரு ஸ்தலமுள்ளது. அங்குள்ள தீர்த்தத்தை ஸ்பரிசித்த மாத் திரத்தில் ஸகல பாபங்களும் போயிடும. மிகப் புண்ணியமான அந்த ஸ்தலம் ஸகல காமங்களும் கொடுக்கவல்லது. அங்கே ஒரு நாள் வஸித்தாலும் ஸமஸார துககம் நீங்கும். தேவர், ஸிதகர், மஹரிஷிகள்—முதலானோ தம்முடைய தபோபலத்தினால் செடி யாயும், புதராயும், ஸ்தாபரமாயும் அங்கே வஸிக்கிறார்கள். அங்கே விகாயாட்டாகச் சிறிய தவறுதல் செய்யும் பெரிய புண்ணியவானும் பெரும் பாவியாவான். அங்குள்ள பிராணிகளும் மஹா ஞானிகளா யிருக்கும். அங்குள்ளோராகுப் பசி தாஹம்—முதலிய துன்பமே கிடையாது. அந் தன் செல்லும் நாஸ்திகனும் ஆஸ்திகனாவான். அங்க நாடன் ஆய்விடத் தவறிக் கும் வாளுசையை விடவில்லை. இப்படி யான அந்த சய்யை என்னுமிடத்துக்கு விபிஷணன் ரங்கவிமானத் தைக் கொண்டு போனான்.

1. இது திருவெள்ளறை கோத்திரம்.

2. இதன் விவரத்தைக் கடைசியில் வரும் விமரிசத்தில் காண்க.

12—ம் அத்.

ஸுபோத ஸத்தியர்களின், ந்ருத்தார்தம். இவர்களுடைய கஸ்திரம் கமண்டல முதலியவை காவேரி ப்ரகா ஹத்தல் அடித்துக் கொண்டபோகப்பட்டன.

நாகதந்தர்—

அந்த தேசத்தில் நடந்த ஆச்சரியங்களைக் கேட்க விருப்பு கிறேன், சொல்லு ம்.

வியாஸர்—

ஸுபோதர் ஸத்தியர் என்பவர்களின் புண்ணியமான கதையைச் சொல்லுகிறேன் :

சக்தியின் புத்திரரான பராசரருடைய கிஷ்யர்கள் ஸுபோதர் ஸத்தியர்—என்ற இருவரும் கங்காத்லாரத்தில் தவம் புரிகையில், இந்திராதி தேவர்கள் இடைபூறு செய்தனர். அவர்கள் அவ்விடம் விட்டுத் தீர்த்த யாத்திரையாக ஸஞ்சரித்து பகவானுக்கு வாஸ ஸ்தானமாயுள்ள அந்த சய்யை என்னுமிடத்துக்குப் போய், காவேரி யில் ஸ்நானம் செய்து, காவேரி தீர்த்தத்தைப் பானம் பண்ணித் தவம் கிடந்து ஸித்திபெற்றார்கள். பிறவை மீதும் முத்தியாவற்றக் கும், ஞானத்தைப் பிறப்பிக்கும் காவேரியின் தீர்த்தத்தினால் ஞானி களான ரிஷிகள் ஸித்தி பெறுவதில் ஸந்தேஹ மேது!

ஒரு நாட் காலையில் ரிஷிகள் இருவரும் ஸ்நானனுஷ்டானத்துக் காகக் காவேரிக்குப் போயினர். சிறிப்பு போலப் பெருகும் நுரை களும், பெரிய பெரிய சுழல்களும், பரிசுத்தமான ஜலமும், மிகுந்த வேகமும் வாய்ந்த காவேரியில் முதல் நாள் மாலையில் ரிஷிகள் வைத்த ஸ்நான வஸ்திரம் தமண்டல முதலியவை பிரவாஹத்தில் அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டன. அதுகண்ட ரிஷிகள் காவேரி மேல் றெலும் பெருகி உலகத்தையே மூழ்கச் செய்பவனிருப்பதற கான காரியத்தைச் செய்யலானார்கள்.

13—ம் அத்.

ஸுபோதர் காவேரியைப் பானம் பண்ண ஆரம்பிக்கபோது பகவான் தடுத்து, ஸுபோதர் பிரார்த்தித்தபடியே கா வேரிக்கு எல்லா மேன்மையும் உண்டாகுமாறு அனுக் ரஹித்தார்.

வியாஸர் —

காவேரி உலகத்தை அழிக்காமலிருப்பதாக ஸம்போதர் அதன் ஜலம் முழுவதையும் பாணம் பண்ணைத் தோமானித்து ஜலத்தைக் கைபில் ஆள்ளி நார்புறமுற் சுற்றிப்பார்த்தார். உலகம் முழுவதும் கலக்க முற்றது! இத்திரன் பிரம்மா முதலானோர் திகைத்தனர்!

“இந்த நதி ஜனங்களை மகிழ்கவல்லது. இதனைப் பாணம் செய்யவேண்டாம். இதன் தீரத்திலிருந்து பகவானுடைய சேஷசுபனம். இந்த சேஷசுபனமே பகவானுக்குப் பிரம்மாண்ட மத்தியிலுள்ள ஸ்தானமாகும். ஸம்ஸார தாபத்தினால் தனிப்பவர் களுக்கூட புகழிடமாம் இது பூரீ வணர்வையர் பெற்ற லக்ஷ்மி விஜ்ஞாந மாயிருக்கவல்ல ரங்கஸ்தல மாலையால், பூரீரங்கமெனப்படும இஹ காவேரியின் தென் பாகத்திலுள்ளது. மஹாவிஷ்ணு உலகு வேண்டிய வரத்தைக் கேளும்”—என்று அசுரிவாகரு கேட்கப் பட்டது.

“எனக்குப் பிரத்தியக்ஷமாக உம்முடைய ரூபத்தை நான் ஸேவிக்கும்படி செய்யீராக”—என்று பிரார்த்தித்தார் ஸம்போதர்.

பகவான் தம்முடைய ரூபத்தைக் காட்டினார். ஸம்போதர் அவரைக் கண்ணா ஸேவித்து, வாயாபத்துகித்து—“உலகிலுள்ள ஸகல புண்ணிய தீர்த்தங்களுமே இக்காவேரியில் செருமாறும், இதில் ஸ்நானபாணம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு ஸம்ஸார துக்கம் நீக்குவதும் இஹ ரூப செய்யும் ஸங்காரியத்துகளு விசேஷபலன் கிடைக்குமாறும். அஹ ரூபினைக் வேண்டும்”—என்று ஸம்போதர் வரம் கேட்டார்.

14.—ம் வத்.

பகவான் ரங்கவிமானத்தின் வரலாற்றை ஸம்போதருக்குச் சொல்லுகிறார்.

பகவான்—

நீர் கெட்டபடியே உலக புண்ணிய தீர்த்தங்களுமே இந்தக் காவேரியிலிருக்கும். இங்கே செய்யும் ஸங்காரியத்துகளு விசேஷ பலன் உண்டு.

1. இமதால் ஸம்போதர் தவம்செய்து நடக்கும் இந்த விருத்தாங்கம் பூரீரங்கத்தின் வடபுறத்திலுள்ள கோள்ளிடம் என்னுமநதியில் நடந்ததாகத் தெரிகிறது.

ஒப்புயர்வற்ற ஸர்வேசுவரன் நானே. ஸமுத்திரத்தில் சயனித் திருந்து ஸகலருக்கும் நானே ஹிதம் செய்கிறேன். முன்னொருகால தவம் கிடந்த பிரம்மாவிற்கு நான் பிரத்தியக்ஷமானபோது, அவர் எப்பொழுதும் என் ரூபத்தை ஸேவிகக விரும்பினார். நான் ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையில் ஆதிசேஷன் மீது சயனித்து—“பிரம்ம தேவரே! உமக்காகவே நான் இவ்வுருவம் எடுத்தேன். நான் இப்படி சயனித்திருக்கும் ஸ்தானத்தை ரங்கம் என்றே உலகத்தில் பாவரும் சொல்லப் போகிறார்கள். இந்த சயனம் எப்பொழுதும் அழியாமலிருக்கும். இதைப் பெற்றுக்கொண்டு என்னைப் பூஜித்து வாரும்.”—என்று சொல்லி ரங்கவிமானத்தைப் பிரம்மாவிற்குக் கொடுத்தேன்.

பிரம்மா அதைப் பூஜித்துவிட்டு மனுஷுக்குக் கொடுத்தார் மனு அதைத் தன் பிள்ளை இக்ஷுவாகுவுக்குக் கொடுத்தது முதல், ராமன் வரைக்குமுள்ள இக்ஷுவாகு குலத்தாசர்களால் அது ஆராதிக் கப்பட்டு வந்தது. தனக்கு ஹிதம் செய்த விபீஷணனுக்கு ராமன் அந்த விமானத்தைக் கொடுத்தார். விபீஷணன் அதை எடுத்துச் சென்று காவேரிக் கரையில் வைத்ததும், நான் இங்கேயே இருக்க விரும்பி விபீஷணனை ஸமாதானப்படுத்தி அனுப்பிவிட்டேன். அது முதல் நான் இவ்விடத்திலேயே இருக்கிறேன். ஸுபோதரே! நீர் போய் என்னை ரங்கவிமானத்தில் தரிசியும்.

15—ம் அத்.

வியாஸர் ஸ்ரீரங்க மாலாத்தியத்தைப் படிப்பதாலுண்டாகும் பலனைச் சொல்லுகிறார்.

இந்தக் காவேரி ஸகல பாபங்களையும் போக்கவல்லது. இதை நீர் பாணம் செய்ப வேண்டாம். இதில் ஸ்ரீரங்க பாணம் செய்து என்னை ரங்க விமானத்தில் பூஜியும்—என்று ஸுபோதருக்குச் சொல்லி பகவான் மறைந்தார்.

வியாஸர்—

ஆச்சரியமான இச்சரித்திரத்தைக் கேட்பவர்கள் தம்முடைய நிலைமைக்குத் தகுந்த பலனை அடைவார்கள். அவர்களுடைய பாபங்களும் நசிக்கும்.

16—ம் அத்.

வியாஸர் காகதந்தருக்கு ஸனத்குமார க்ருததந்தத்தைச் சொல்லுகிறார்: ஸனத்குமாரருடைய தபஸ்ஸினால் உலகங்கள் தவிப்பதை பிரம்மா முதலானோர் விஷ்ணுவின் டம் தெரிவிக்கப் போயினர்.

வியாஸர்—

காகதந்தமே! புஷ்கரிணியில் நடந்த மறற்றொரு ஆச்சரியத்தைக் கேளும்தம்:—

ஸனத்குமார புஷ்கரிணிக்குப் போய்க் கடுமையாகத் தவம் செய்தார். இந்திரன் வெகுநாய் இடையூறு செய்துப் பஹ்ரிஷி சிந்தும் சலியாபல பஞ்சாகனி மத்தியில் தவம் செய்ததால் உலகங்கள் தவித்தன. ரிஷி விரும்புவதற்குத் தைத்யம் கொடுத்த உலகத்தைக் காக்கவேண்டு மென்று இந்திரன் பிரம்மாவை வேண்டிக் கொண்டான். ஸனத்குமாரரின் விரும்பம் யாதென்று பிரம்மா தெரிந்து கொள்ள முடியாமல், அங்கு வந்த சிவபிரானையும் அவ்வுதவிக்கொண்டு திருப்பாறகடல் போய்,—எல்லோரும் விஷ்ணுவை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள்.

17—ம் அத்.

விஷ்ணு பிரத்தியக்ஷமாஹர்.

வியாஸர்—

பிரம்மாதிகளின் ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்டு விஷ்ணு பிரத்தியக்ஷமாஹர். எல்லோரும் விஷ்ணுவை தரிசித்து ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். தேவர்கள் வந்த காரியத்தை விளசி, ஸனத்குமாரருடைய தபஸ்ஸினால் உலகங்கள் தவிப்பதை பிரம்மாவின் டம் தெரிந்துகொண்டு விஷ்ணு புனகிரிப்பாகு பேசலானார்.

18—ம் அத்.

பகவான் உபாததியாயர்க் வேஷம் தரித்து ஸனத்குமாரரிடம் சென்றார்.

வியாஸர்—

“அந்த ரிஷியின் விரும்பத்தை நான் அறிவேன்; அகரூறு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்கிறேன்.”—என்று சொல்லி பகவான் பிரம்மாதிகளை அனுப்பிவிட்டு, சங்கு சக்கரம்—முதலான திவ்யபூதங்கள்ையும், ஆதிசேஷன் கருடன்—முதலான நித்திய ஸூரிகளையும் தமக்

குச்சிஷ்யராக்வித் தாமும் உபாத்தியாய ரூபம் தரித்து, ஸனத்தூமாரர் இருக்குமிடத்துக்குப் புறப்பட்டார். வேதங்களுக்கும் ஸகல சாஸ்திரங்களும் சிஷ்ய ரூபமெடுத்து உபாத்தியாயரைப் பின்பற்றின. சிஷ்யர்களும் தேவர்களும் இவ்வாச்சாரியத்தைக் கண்டு பின்தொடர்ந்தார்கள். பாதம் பாத்தமாவும், ஸூகிதம் ஸூகிதமாகவும், உச்ச சீச ஸ்ரங்கலோடும் உபாத்தியாயர் சொல்லுகிறபடியே எல்லோரும் ஸாம கானம் செய்துவகாண்டு ஸனத்தூமாரரிடம் போயினர்; இவர்கள் யாரென்று ஸனத்தூமாரர் ஆலோசிக்கலானார்.

19—ம் வத்.

ஸனத்தூமாரர் உபாத்தியாயரை இன்னாரென்று தெரிந்து கொள்கிறார்.

உபாத்தியாயர்—

மஹர்ஷியே! நீர் யார்? எதற்காகத் தவம் செய்தீர்? இந்த தவத்துக்குப் பலன் யாது?

ஸனத்தூமாரர்—

நான் ஸனத்தூமாரன் பகவானை ஆராதிக்க வேண்டிய இடம் இதுவாகியபால் தவம் செய்தேன். ஆனான அலாடவதே என் தவத்துக்குப் பலன். உம்முடைய தரிசனத்தினாலேயே என் பாவம் தொலைந்தது. நீர் யார்? எங்கிருந்து, எதற்காக வந்தீர்?—என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

உபாத்தியாயர்—

நான் உபாத்தியாயர். உமக்கு மேன்மை கிடைப்பது தனி எனக்கு வேறு பலன் கிடையாது.

ஸனத்தூமாரர்—

நீர் விஷ்ணுவா? இந்திரனா? பரமசிவனா? இன்பமாய் வேத கானம் செய்யும் இவர்கள் யார்?

உபாத்தியாயர்—

நான் இந்திரனுமல்ல; சிவனுமல்ல. உலகத்தின் கஷ்டத்தைப் போக்கவல்ல நான் தான் என்று இங்கு வந்தேன். ஸாமசர்காரான இவர்கள் என்னுடைய சிஷ்யர்கள். நித்தியனுள்ள நான் எல்லோருக்கும் உபாத்தியாயர். மஹர்ஷியே! நீர் வேதம் வல்லவாகிறீர்; என்னுடைய கேள்விகளுக்கு உத்தரமளிப்பீராக—

1. எல்லா வர்ணத்தார்களுக்கும் செய்யவேண்டிய தென்ன?
2. எப்பொழுதும் எல்லோரும் எதைச் சொல்ல வேண்டும்?

3. எல்லா ஜத்துக்களுக்கும் எது கண்?
4. எப்பொழுதும் ஒன்றாயும் பலவாயுமுள்ளது எது?
5. ஆதாமில்லா திருப்பது யாது?
6. பெரிதாயும் சிறிதாயுமுள்ளது எது?
7. ஸத் அஸத்—என்பவை யாவை?
8. அவதநதவிட வேறுபடுபது எது?
9. பிறவாத்தூர்பல பிறவி புள்ளதூர எது?
10. சராசரமான இந்த ஜகத்து யாரால் உண்டாயிற்று?

ஸனத்குமாரர்—

ரீரே ஸ்ரூங்குர்த்தாவான நாராயணனுதிரிர். பிராணிகளை அனும் ஹிதபகரமாக ரீரே தூயகு அவதரித்திருக்கிறிர். உம்முடைய கேசவிகளுக்கு மஹாகளாணிகளானும் பதில் சொல்லமுடியாது. அவைபயின்றுக்கும் ரீரே பதில் சொல்லாம.

உபாத்தியாயர்—

உம்முடைய தபஸ்ஸுக்குப் பவன் கொடுக்குமான தேவர்கள் வேண்டியவாற்ற நான் இங்கு வந்தேன். நானே என் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லிவிடுகிறேன்.

20—ம் அத்.

உபாத்தியாயர் ஸனத்குமாரருக்குத் தத்துவங்களை விளக்கிக் காட்டுகிறார்.

உபாத்தியாயர்—

1. எல்லா வர்ணத்தாரர்களுக்கும் எப்பொழுதும் செய்ய வேண்டியது அவாவர்களுக்கு ஏற்பட்ட தர்மம்.
2. எப்பொழுதும் எல்லோருக்கும் ஸத்தியமே சொல்லவேண்டும்.
3. பகவானுடைய திய்ய சக்தியினால் ஆவேசிக்கப்பட்ட ஸூரியனே எல்லோருக்கும் கண்.
4. எப்பொழுதும் ஒன்றாயிருக்கும் பிறகிருதியே காரியரூபமாய் அநேகமாயுள்ளது.
5. ஆதாமில்லா திருப்பது பிரம்மம்.
6. அதுவே பெரிதாயும் சிறிதாயுமுள்ளது.
7. அழிவில்லா திருப்பது ஸத்; அழிவாத் அஸத்.
8. இவதநத் வேறுபட்டிருப்பது பிரம்மம்.
9. பிரம்மமே பிறவாமனும் பல பிறவிபோடு முள்ளது.
10. விதை உபானத சகவாளுலேயே இந்த ஜகத்து உண்டாயிற்று.

ஸனத்துமாறர்—

1. எது தர்மம்?
2. எது ஸத்யம்?
3. விஷ்ணுவுக்கு எல்லா வஸ்துக்களிலும் சக்தி உண்டா?

சம் எப்படி?

4. ஒரே வஸ்து எப்படி அனேகமாயிருக்கிறது?
5. பிரம்மம் எப்படி ஆதார நில்லாமலே இருக்கிறது?
6. ஒரே வஸ்து பெரிதாயும் சிறிதாயுமிருப்பதற்கு எப்படி?
7. *
8. ஸத், அஸத்—இவ்விரண்டையும் விட மீட்டர் உண்டா என்று எப்படிச் சொன்னீர்?

9. ஒரே வஸ்துவைப் பிறவியில்லாததாயும் பிறவியுடையதாயும் எப்படிச் சொல்லுவது?

10. *

இப்படி எல்லாம் ஸந்தேஹமாயிருப்பதால் ஸந்தேஹத்தைத் தீர்ப்பிராக.

உபாத்தியாயர்—

இதில் ஸந்தேஹத்துக்கு இடமேயில்லை. ஆனாலும், தெளிவாய்ச் சொல்லுகிறேன்; கேளும்.

1. எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் வேதமே கதியாகையால், வேத விஹிதங்களாயும் பகவானையே உத்தேசித்து செய்யப்படுபவைகளாயுமுள்ள யாகம் ஹோமம்—முதலான கர்மங்களே தர்மம்.

2. அஹிம்ஸையாபுள்ள வார்த்தைதான் ஸத்தியம்.

3. விஷ்ணுசக்தி ஆவேசித்திருப்பதால்தான் பிரபஞ்சம் உருவாகிறது. ஆகமா இல்லாததால் பிணம் ஒரு காரியமும் செய்ய முடியாதன்றோ! பிரபஞ்சத்தின் காரியம் முழுவதும் பகவானுக்கு அகிணமாகியுள்ளது. அவன் ஆவேசித்தால்தான் அகனி, வாயு, ஸூரியன் முதலியவை யாவும் காரியம் செய்யும். பகவான் ஸகல் லோகங்களுக்கும் தன் வசப்படுத்தி, அவைகளை ஆட்டி வைத்துக்கொண்டு பரம்பதத்தில் ஸுகமாயிருக்கிறான். நீர் காணும் ஒவ்வொரு வஸ்துவும் விஷ்ணு சக்தியின் விலாஸ மென்று தெரிந்து கொள்ளும.

*ஏழாவது கேள்விக்கு உபாத்தியாயர் கொடுத்த பதிலில் ஸனத்துமாருக்கு ஸந்தேஹமில்லைபோலும்! ஆகவே, அவர் 7வது விஷயத்தைப் பற்றி யாதும் கேட்கவில்லை. இப்படியே 10வது விஷயத்திலும் நீர் மானிக்கவேண்டும்.

4. ஒரே வஸ்து பலவாயிருப்பதில் யாதொரு விரோதமுமில்லை. காரிய காரண பாவத்தினால் ஒன்று பலவாயிருக்கும். வெட்டின மரத்திலிருந்து அநேகம் மரங்கள் உண்டாகின்றன. ஒரு வஸ்துவுக்கே அங்கோபாங்கங்கள் அனேகம் உண்டு. உருவத்தின் பேதத்தினால் ஒரு வஸ்துவே அனேகமாயிருக்கும். வஸ்து பலவானாலும் அவற்றின் ஜாதி ஒன்று. எல்லாவற்றுக்கும் காரணமான மூலபிரகிருதி ஒன்றாகையால், அதுவே காரண ரூபத்தில் ஒன்றாயும் காரிய ரூபத்தில் பலவாயுமுள்ளது.

5. பரம்மமே எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமாகையால், அதுதான் கொரு ஆதாரம் கிடையாது. பரம்மத்துக்கு கொரு ஆதாரம் இல்லாததாலும், இருக்க முடியாததாலும், அதுவே எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரமாயிருப்பதாலும், சேதன சேதனங்களான ஸகல பதார்த்தங்களும் பிரம்மத்தைவிட அல்பங்களாய் பிரம்மத்துக்கு ஆதாரமாயிருக்க முடியாததாலும் பிரம்மமே எல்லாவற்றுக்கும் ஆதாரம்.

6. ஒரே வஸ்து ஸங்கோச விகாஸங்களால் பெரிதாயும் சிறிதாயுமிருக்குமாகையால் பிரம்மம் பெரிதாயும் சிறிதாயுமிருப்பதில் யாதொரு விரோதமுமில்லை.

7. *

8. ஸத் அழிவற்றது. அஸத் அழிவுள்ளது. பிரம்மம் அழிவற்றதாகையால் அஸத்தை விட வேறு. தோஷமில்லாததாயும், ஒப்பில்லாததாயும், அளவிட முடியாத பெருமைபுள்ளதாயும் கல்யாண குணங்களும் ஆனுகூலியங்களும் நிறைந்ததாயுமிருப்பதால் பிரம்மம் அஸத்தையும்விட வேறுபட்டிருக்கிறது.¹

9. பிரம்மா முதலானவர்களின் கரீரத்திலுள்ள ஜீவாத்மா ஜன்ம கர்மங்களுக்கு வசமாயிருக்கும். பகவான் எவ்வளவு ஜன்ம மெடுத்தாலும் ஜன்ம கர்மங்களுக்கு வச்யனல்ல. கர்மவசப்பனாராமலும் ஸர்வ சக்தனுமுள்ள பகவான் பல பிறவி பெடுத்தாலும் பிறவியில்லாதவனே.

10. *

1. சித், அசித், ஈசுவரன்—என்று தத்துவம் மூன்று எனக் கொள்ளும்விசிஷ்டாத்வைத் வசித்தாத்மே இந்த பிரத்தத்தின் கருத்து என்று தீர்மானிக்கலாம்.

21—ம் அந்.

ஞானமே சிறந்ததென்று உபாத்தியாயர் ஸனத்துமாருக்குச் சொல்லுகிறார்.

ஸனத்துமாநர்—

உபாத்தியாயரே! வேதாந்த விஷயம் இப்பொழுது உம்மால் ஸந்தேஹமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆனாலும், ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலிலே அடிக்கடி பிறப்பதும் திறப்பதமாய், இஷ்டம் நிறைவேறுத்காலும் அணிஷ்டம் சூழ்வதாலும், கிழத்தனத்தினாலும் மரணத்தினாலும், பிள்ளை, மயன்டார், நண்பர், பொருள், வீடு—முதலியவை கிடைக்காததாலும் கவிச்சுதாக்கொண்டிருக்கும் எனைக்கு எனை கதி? இங்க ஸம்ஸாரத்தை நான் எப்படித் தாண்டுகேன்?

உபாத்தியாயர்—

மனக் கண்ணில் படிந்துள்ள அஞ்ஞானம் ஞானஞ்சுனத்தினால் தான் நீங்கும். ஞானமொன்றுதான் ஸர்வ சிதேஷ்டமானது. சுத்தி, ஸாக்ஷம்—முதலிய யாவும் ஞானத்தினாலேயே உண்டாகும். ஆகையால், மஹரிஷியே! நீர் ஞானமார்கத்தையே பின்பற்றுவிடுவீராக. அத்துால் இந்த ஸம்ஸாரத்தை நீர் தாண்டிவிடுவீர். ஆத்மாவைவிட வேறாதுள்ள சரீரத்தில் ஆத்மபுத்தியை வைப்பதுதான் ஸம்ஸாரமாகிற விருகத்திற்கு வேராகும்.

22—ம் அந்.

உபாத்தியாயர் ஸனத்துமாருக்கு ஞானயோகத்தை அக்கமாக வுடைய பத்தியோகாணுஷ்டானத்தை உபதேசிக்கிறார்.

ஸனத்துமாநர்—

ஸ்வாமி! நான் உம்மால் கிருகார்த்தனானேன். அத்தயாத்ம விஷயமான பேச்சுக்களையே நான் இன்னும் கேட்க விரும்புகிறேன்; சொல்லுவிடுவீராக.

உபாத்தியாயர்—

மஹரிஷியே! இதோ சொல்லுகிறேன். ஸாவதானமாய்க் கேளும்.

எப்பொழுதும் யோகாணுஷ்டானம் வேண்டும். யோகத்தினால் தான் ஆத்மாவை அனுபவிக்க முடியும். ஸம்ஸாரமாகிற விஷ

விருஷித்துக்கு யோகமே சிறந்த ஓஷஷதம். ஸத்தியை அடைய விருமபும் உட்கு யோக மில்லாவிடில் சுத்கியிலே. ஸ்வபாவத்தில் ஸாத்விமாயே ரீருது சாஸ்நிரங்களில் ஆஸ்திக்ய புத்தியையும் செலுத்த வேண்டும். விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களை ஒருகாலும் விடக் கூடாது. ஸ்வஸ்திகம் முகமான ஆஸனங்களில் எதேனு மொன்றை அப்யஸித்துக் கொள்ள வேண்டும். கொஞ்சமாக ஆஹாரத்தை உட்கொண்டு, தனிமையான இடத்திலிருந்து, சோம்பலில்லாமல், சரீரத்தையும் இரங்கியங்கனையும் விஷயங்களிலிருந்து திருப்பி சாசுவதமான ஆத்மாவின்னிடத்திலேயே மனதை நிலை நிறுத்துவிராக. பரிசுத்தமாயும் சுபத்துக்கு ஆசிரயமாயுமுள்ள ஆத்மாவின்னிடத்திலேயே அஹங்கார மில்லாமல் மனதை நிலை நிறுத்தி ஸுகந்திருப்பிராக.

23—ம் அத்.

உபாத்தியாயர் ஸனத்குமாரருக்கு பரம்மத்தின் ஸ்ரூபத்தைச் சொல்லி மறைந்தார்.

ஸனத்குமாரர்—

ஸ்வாமி பரமம் விஷயமாகவே இன்னும் சொல்லுவிராக. பிரம்மத்தை எப்படி அறிவது, எப்படி அடைவது—எனபதை விஷயமாகச் சொல்லும்.

உபாத்தியாயர்—

பரத்துவத்தை அறிந்தவர்களுக்குக்கூட இந்த ஸந்தேஹம் உண்டாகும். ஆயினும், உம்மிடத்திலுள்ள பிரிதியினால் உமக்குச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன்.

பிரம்மத்தை வேதத்தினால் தான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் கல்யாண குணங்களும் ஆனந்தமும் நிலநந்து ஜகத்துக்கு ஆதாமாயுமுள்ள பிரமமம் ஸகல பிராணிகளின் அந்தராத்மா கிலுமுள்ளது. அவரவர்களின் கர்மத்தினாலும் பரிசுத்தமான மனதினுடையே அந்த பிரம்மத்தை அடைய வேண்டும். அது பரமபத்திலுள்ளது. நித்திய ஸாலிகளுக்கன்றி மற்றொருவருக்கும் தென்படாது—என்று சொல்லி உபாத்தியாயர் தமமுடைய சிஷ்யர்களோடு மறைந்தார்.

ஸனத்குமாரர் உபாத்தியாயரையே நினைத்து நினைத்து வருத்திப் புஷ்கரிணியிலேயே வஸித்திருந்தார்.

24—ம் அத்.

உபாத்தியாயரைக் காணாமல் வருந்தும் ஸனத்துமாரரை பிரம்மா
ஸமா தானப் படுத்துகிறார்.

வியாஸர்—

யத்ருச்சையாக வந்த பிரம்மானை உபசரித்துப் பின் வருமாறு
ஸனத்துமாரர் கேட்கலானார்:—

ஸனத்துமாரர்—

அத்யாத்ம விஷயமான ஞானத்தையும் தர்மத்தையும் சொல்லி
விட்டு அந்த உபாத்தியாயர் திரென்டும் மறைந்தார். அவர் யார்
என்று எனக்குச் சொல்லுகிறாக.

பிரம்மா—

மஹரிஷியே! நீர் கிருதார்த்தரானீர். சங்க விமானத்தில்
அனந்தசயனத்தில் சயனித்திருக்கும் ஸ்ரீமத் நாராயணனே அவர்.
அவரோடு வந்த சிஷ்யர்கள் அவருடைய ஆபுதங்கள். அவருடைய
விபூதியை ஞானதிரஷ்டி. வாய்ந்தவர்கள் கூடக் காணமுடியாது.
ஆபிணம், நீர் மட்டும் உம்முடைய ஸௌபாக்கியத்தினால் அவரை
தரிசித்தீர். உமமுடைய மனஸ்த நில நிமித்தி இந்தப் புஷ்கரிணிக
கரையிலேயே வஸித்திரும். இந்த சங்க ஸ்தலத் திலேயே நீர் அஸ
மை எப்பொழுதும் தரிசிப்பீர். இந்தப் புஷ்கரிணிபிலேயே விஷ்ணு
எப்பொழுதும் வாஸம் செய்கிறார். இந்த திர்த்தத்தின் மாஹாத்
மியத்தையும் சொல்லுகிறேன்; கேளும்.

25—ம் அத்.

பிரம்மா சந்திரபுஷ்கரிணியை ஞான திர்த்தமென்றும் ஞானமே
சிரேஷ்டமென்றும் சொல்லுகிறார்.

பிரம்மா—

புஷ்கரிணியை ஸ்மரித்த மாத்திரத்தில் பாவம் தொலைபும்.
நிர்த்தங்களில ஞானதிர்த்தமே சிரேஷ்டம்.

ஞானத்தினால்தான் சத்தி ஏற்படும். ஞானஞ்னி ஸகல பாபங்
களையும் தவறிக்குட். பகவத் ஞானத்தினால் யாவருக்கும் தவறாமல்
முத்தி உண்டாகும். பாம் அவரம்—இவற்றின் ஞானத்தைப்
பெறறவர்களே மஹான்கள். ஜாதியில் தாழ்த்தனாயினும் ஞானியே
மேலானவன். தேவத்வம் முதலான மேன்மைகூட ஞானத்துக்கு
படாகாது.

ஆத்மாவுக்கு க்ஞானமே ஸ்வரூபம். ஸ்வயம் பவித்திரமாய், நிர்மலமாய், ஞானமயமாயுள்ள ஆத்மாவின்னுடைய ஸ்வரூபம் பிரகிருதி ஸம்பந்தத்தினால் மறைபடுகிறது; அசுபத்தினுடைய ஸம்பந்தத்தினால் அசுபமாகிறது. ஆத்மா ஸ்வயம் ஸுகியாயிருக்கும். ஜடமாய் கிரிபதாய் முக்குணம் பொருந்தியதாயுள்ள பிரகிருதி ஸகல அசுபங்களுக்கும் இருப்பிடம்.

அவரவர்களுடைய கருமங்கள் தேசகாலங்களுக்குத் தக்கவாறு அவரவர்களுக்குப் பலனை விளைக்கின்றன. தேவர்கள் முதலான யாவரும் கர்ம பலனை அவசியம் அனுபவிக்க வேண்டும். பரிசுத்தமாயுள்ள ஸகல ஆத்மர்களுக்கும் அசுபமாயுள்ள பிரகிருதியினுடைய ஸம்பந்தம் கருமத்தினுண்டாகிறது. கர்மபரம்பரை உதயமாவதும் அஸ்தமிப்பதும் யிருக்குமேயன்றி அழியாது. பிரஜாங்கரவர்கள் போலக் கருமங்கள் ஒன்றுக் கொன்று காரியமாயும் காரணமாயுமிருக்கும்.

ஆத்மாவின்னுடைய கருமத்துக்கு அமுற்பாராயுள்ள வாஸநா தான் காரணம். ஆத்மா பல ஜன்மங்களை யெடுத்து அவரையில் செய்த கருமங்களுக்குத் தக்கவாறு ஸுகதுக்கங்களை அனுபவித்துக் கொண்டேயிருக்கும். ஆத்மாவுக்கு பிரகிருதி ஸம்பந்தத்தினால் விருத்தியாகும் கருமம் க்ஞானக் கததியாலன்றி மீசதிக்க வொண்ணாது.

க்ஞானமுண்டாவதற்காகவே யக்டும், தானம், விரதம்—முதலியவை ஏற்பட்டிள்ளன. இதைச் செய்யலாம், இதைச் செய்யக்கூடா தென்ற விவேகமும் சாஸ்திரத்திலேயே காட்டப்பட்டுள்ளது. சாஸ்திரம் விதிக்கும் யக்ஞாதி கருமங்களை பகவானே உத்தீதசித்துச் செய்யப்பட்டால் நல்லவையாயிருக்கும்; இல்லையேல் விபரீதமாகும்.

பகவத் க்ஞானமே சிறந்தது. அதுவே ஸம்ஸார துக்கத்தைப் போக்கவல்லது. பகவத் க்ஞானம்தவிர மற்றை க்ஞானங்கள் அக்ஞானங்களே. க்ஞானம் அகவிருளையும் புறவிருளையும் போக்கவல்

லது. க்ஞானமுண்டாகும் மார்கத்தை சாந்திம சோல்லுகிறது. யக்ஞாதிகளும் புண்ய ஷேத்திர புண்ய தீர்த்தவாஸம் பதத்தைப் போக்கி க்ஞானத்தை புண்டாக்குகின்றன. க்ஞானக்கு எவ்விதத் துன்பமும் நீங்கும்.

புண்யதீர்த்த ஸம்பந்தம் பகவத் ஏனத்தை உண்டாக்குகிறது. தீர்த்தங்களில் க்ஞானதீர்த்தமே சிறந்தது. க்ஞானத்தக்கதென பெரியோர்கள் பிரயத்தனம் செய்வார்களாகையால், எல்லா குபாரசுமே! நீரும் க்ஞானத்துக்காகவே தபஸ் செடவும்.

தேவர்களுக்குள் வித்தனும் மேலானவா; புத்தர்களுக்குள் கங்கை மேலானது; தீர்த்தங்களுக்குள் புஷ்கரிணி மேலானது. புஷ்கரிணி தீர்த்தத்தைத் தொட்டாலும் பன்னம பன்னம என்று அதன் ஸ்நானம் செய்தாலும் பாவமும் பரிசுத்தராவார்கள்.

26-ம் அத்

பிரம்மா புஷ்கரிணியின் சுவரையிலே உட்கார்ந்து
யும் ஸ்நானம் தவிர குதாசனம் உட்கார்ந்து
சொல்லுகிறார்

வியாஸர்—

புஷ்கரிணியின் வைபவத்தை மீண்டும் சொல்லுமாய் வனத் குமாரர் பிரம்மாவை வேண்டலும் பிரம்மா சொல்லுகிறார்:—

பிரம்மா—

புஷ்கரிணியின் மாஹாத்மியத்தைச் சொல்லுகிறேன். ஆம் மாஹாத்மியத்தைக் கெட்டுப் போர் என்கல பாபங்களினின்றும் விடுபடுவார்கள்.

மிகப் புனிதமாய் மங்களகரமாயுள்ள புஷ்கரிணி தீர்த்தமே மற்றதைத் தீர்த்தங்களேவிட மேலானது. பகவானிடம் பக்தி கொண்ட புண்ணியவான்கள் இதில் ஸ்நானம் செய்து இதைப் பானம் செய்தே களித்துத் திரிகிறார்கள். புஷ்கரிணியில் ஸ்நானம்

செய்து ஜிதந்தே¹ மந்திரத்தினால் பகவானை ஸ்தோத்திரம் செய்
பவன் விஷ்ணு வாயுஜ்யத்தை யடைவான். இதில் செய்யும்
தானம் அழியாதிருக்கும் இதில் பகவானைத் தியானித்தால் பலன்
தப்பாது. இதில் செய்யும் ஸ்வல்ப விதங்களும் பெரிதாரும்.
புஷ்கரிணி ஸ்நானம் பிரம்மஹத்தி தோஷத்தையும் போக்கடிக்கும்.
இங்கு ஒரு நாளிருந்து செய்யும் தபஸ் முதலியவை கல்பகால
மளவும் செய்தவற்றுக்கு ஈடாகும். இங்கு வேதத்தில் ஒரு பாதம்
அத்தியயனம் செய்தவனும் ஸகல வேதங்களையும் அத்தியயனம்
செய்தவனாவான்.

சுக்லபக்ஷ பஞ்சமியில், முதல் நாள் உபவாஸமிருந்து, பத்தினி
போடு புஷ்கரிணியில் ஸ்நானம் செய்து, பிரம்மணர்களுக்கு
மூன்று பாத்நிரத்தில் எள்ளும், மூன்று பாத்நிரத்தில் நெய்யும்,
மாகத ப்ரஸ்தம்² அளவுள்ள ஸுவர்ணமும்—என்ற நெய்—இவற்
றுள் ஏதேனாவது தானம் செய்தால் ஆயுஷ்மானியிருப்பான்;
அவனுக்கு சீக்கிரத்தில் புத்திரன் பிறப்பான். நிஷ்கம்³ அள
வுள்ள தங்கத்தை தானம் செய்தால் வியாதி நீங்கும் வெள்ளைக்
குஷ்டம் பிடித்தவன் தன்னைப்போலத் தங்கத்தால் பிம்பம் செய்து
புஷ்கரிணியில் நீராடி வேதாத்தியயனம் செய்த பிரம்மணனுக்கு
தானம் செய்ய வேண்டும். ஜன்ம நகத்திரத்தில் இங்கு ஸ்நானம்
செய்பவன் ஸ்வஸ்தனாயிருப்பான், புஷ்கரிணியில் செய்யும் கோதா
னம் மிகவும் சிறந்தது. பசுவினமேல் எவ்வளவு ரோமங்கள்

1. “ஜிதந்தே”—என்ற பதங்களை ஆரம்பத்திலுள்ள ஸ்தோத்
திரம் இது; 112 சுலோகமாய் 5 பாசமாயுள்ளது. முதல் ‘ஜிதந்தே’
14 சுலோகங்களுக்கு விபாக்கிபாஸமும் எல்லா சுலோகங்களுக்கும்
பதவுரையம் பெரியவாச்சரான் பின்னையால் எழுதப்பட்டுள்ளன. இது
ருத்வேதகிலம்; கஷீராத்திராதனை தரிசிக்கப் போன நாரதடிகவாஸுக்கு
சுவேதத்தீடத்தில் தபஸ் செப்டம் நிஷிகளால் உட்கேசிக்கப்பட்டது
என்று பெரிய வாச்சரான் பின்னை.

2. மாகதமானம் கனிகமரானம்—என்ற அத்தந்த தேசபேதத்
தால் பலவித அளவுகள் உண்டி. இதை வைத்தியக்கிரந்தங்களில்
காணலாம். ப்ரஸ்தம் என்றால் படி. மாகதப்ரஸ்த மென்றால் மகத
தேசத்துப் படி.

3. நிஷ்கம்—ஒரு வராஹனுக்கு சமமான பண்டைக்கால்
நாணயம்.

உண்டோ அவ்வளவு நூறு வருஷம் ஸ்வர்கத்திலுட்பான்; தீரக
லோகத்தில் ஸ்ரீமானாயும் விளங்குவான்.

பிறந்த நஷத்திரமும் மாஸமும் வருஷமும் சோம்தேவது
புஷ்கரிணியில் ஸ்நானம் செய்பவனுக்கு அசுவமேத உபசம் பண்
ணிபலனுண்டு. பருவகாலத்தில் புஷ்கரிணியில் ஸ்நானம் செய்
தவனுடைய பாபம் தொலையும். ராஜா தன்னுடைய ஜன்ம நஷத்
திரத்தில் இங்கு ஸ்நானம் செய்தால் பூமண்டலம் பூமுகமடம்
ஐயிப்பான். புஷ்கரிணி ஸ்நானமும் பகவத்தினுடைய சூகீம பாபி
களுக்கு கதி.

புஷ்கரன், புஷ்கராக்ஷன், குமுதன், காலன், ஸுபந்திகன்
என்னும் ஐந்து தீர்த்தாதிபதிகளை நாலு திக்குகளிலும் அவினவாராக
பிரம்மாநியமித்தாள்ளார். முதலில் அவர்களுக்குத் திருப்தி செய்து
பிறகு ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்.

சந்திரன் பருவகாலந்தோறும் இதில் ஸ்நானம் செய்ததால்
இது சந்திரபுஷ்கரிணி யாயிற்று.

ஸனத்குமாரே! நீரும் இதில் ஸ்நானம் செய்து நல்ல
ஸ்தானத்தை அடைவீராக; தபஸ்செய்து உலகத்தை ஒர்மிஸிக்க
வேண்டாம். இந்தக் காவேரி தீரத்தில் வஸிக்கதால் கிருதார்த்
தராஸீர். இனி சாந்தராயிருப்பீராக.

வியாஸர்—

பிரம்மா இவ்வாறு சொல்லிச் சென்றார். தேவர் முதலானோர்
பிரம்மாவை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். ஸனத்குமாரர் புஷ்கரி
ணியிலேயே தினந்தோறும் மூன்று ஸந்தியிலும் ஸ்நானம் செய்து
ஸுகுத்திருந்தார்.

புண்ணியமான இந்தச் சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறவன்
பாபங்களினின்றும் விடுபட்டு ஸநாதனலோகம் போவான். சிராத்த
காலத்தில் இந்த உபாக்கியானத்தைச் சொன்னால் அந்த சிராத்தம்
பித்தருக்களுக்கு அக்ஷயமாயிருக்கும். இந்தக் கதையைக் கேட்கும்
கூத்திரியர் முதலானோர் தமக்குரித்தான பலன்களைப் பெறுவார்
கள்.

1. இவர்களில் யார் எந்த திக்குில் நியமிக்கப்பட்டார் என்று
இங்கு தெரியவில்லை.

27—ம் அத்.

மிகவும் க்ரூரனாயிருந்த சூத்ரனொருவன் பிராம்மணனிடமிருந்து புஷ்கரிணியையும் ரங்கவிமானத்தையும் பறநிகேகேள்வியுற்றுப் பாபச் செயல்களை ஒழித்தான்.

லியாஸர்—

திரவியத்தில் அசை கொண்ட ஒரு சூத்ரன் யாவரையும் ஹிம்ஸித்துக்கொண்டு பாபியாயிருந்தான். அவனால் பிராம்மணர் முதலான யாவரும் அழிக்கப்பட்டனர்; பசுக்கள் அபஹரிக்கப்பட்டன. அவன் வழிப்போக்கர்களையும் ஹிம்ஸிப்பதற்காக வழியை மறித்து நிற்கையில் ஒரு பிராம்மணன் அகப்பட்டான். மிக்க ஏழையாயிருந்த பிராம்மணனிடம் திரவியம் யாதுமில்லாததால் சூத்ரன் அவனைக் கொல்ல யத்தனித்தான்.

பிராம்மணன்—

நான் பரம ஏழை; என்னைக்கொன்று உனக்கு என்ன கிடைக்கும்?

சூத்ரன்—

ஈ இவ்வளவு பருத்திருந்தும் வெறும் ஆள்தானா! ஈ எங்கேயிருந்து வருகிறாய்?

பிராம்மணன்—

புண்ய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்துகொண்டு பூப்பிரதக்ஷிணமாக வருகையில் புஷ்கரிணியில் ஸ்நானம் செய்து, ரங்கவிமானத்தில் சயனித்திருக்கும் பகவானையும் தரிசித்து விட்டு வருகிறேன்.

மிகவும் பரிசுத்தனாயிருந்த பிராம்மணனோடு பேசியதும் சூத்ரனுக்கு நல்ல புத்தியுண்டாயிற்று; பரஹிம்ஸை செய்யும் எண்ணமொழிந்தது. ரங்கவிமானமும் புஷ்கரிணியும் அரையோரஜனை தாசத்திலிருப்பதாக சூத்ரன் பிராம்மணனிடமிருந்து கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு பிராம்மணனை அனுப்பிவிட்டான்.

28—ம் அத்.

ஸ்ரீரங்கத்தில் வந்ததும் பண்ணியவானான சூத்ரன் சாரும் போது, சூர்வபாபத்துக்காக அவனைப் பிடிக்கவந்த யமதுதர்கள் விஷ்ணுசூதேசவரர்களால் அடிக்கப்பட்டனர்.

பஹானோடு பேசியதால் சூத்ரனுடைய பாபம் நீங்கலாயிற்று. அவன் பாப காரியங்களை விட்டொழித்தான். சில நாள் கழித்து

அவன் பிராம்மணனுடைய வார்த்தைகளை நினைத்துக் கொண்டே காவேரிதீரம் சென்றதாம். அவனுடைய பாபம் முழுதும் நசித்தா ள்ளானம் உதயமாயிற்று. அப்பொழுதே அவனுக்கு அயுஸ்ஸம் கழிந்ததால் பமதுதர்கள் வந்து அவனைப் பிடித்துக் கொண்டனர்.

புஷ்கரிணியையும் சங்கனிமானத்தையும் சுற்றி காற்புறமும் இரண்டு மூன்று கல்யூதி தூரம் வரைக்கு முள்ள இடத்தை விஷ்ணுபுதேசவரர்கள் ரக்ஷிக்கிறார்கள். நான்கு திக்குகளிலு முள்ள கஜானனம் முதலியவர்களால் பகவானுடைய ஸேனையி யான விஷ்வக்வேனருடைய ஆக்ஷைபின்படியே காவேரி தீரமும் அதினுள்ள னாறுக்களும் ரக்ஷிக்கப்படுகின்றனர் தம்முடைய தேசத்தில் யாதுதர்கள் ஒருவனைப் பிடித்து வருத்துவது கண்ட விஷ்ணுபுதேசவரர்கள் அவர்களை அடித்துத் தடுத்தார்கள். இங் வுருக்கும் நெடு நேரம் யுத்தம் நடந்தது. மிகவும் அடிபட்டு வருந்திய பமதுதர்கள் “நீங்கள் யார்?” என்று புதேசவரர்களைக் கேட்டனர்.

விஷ்ணு புதேசவரர்கள்—

இந்த தேசத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக நாங்கள் பகவானு ஸ்நுஷ்டிக்கப்பட்ட புண்ணியவான்கள். இந்த தேசத்தில் யாரும் பிரவேசிக்க முடியாது. எங்களுடைய அரிப்பிராய மறியாமல் இங்கு வாயு வீசாது. எங்களுடைய பிரபாவம் சொல்ல முடியா ததாயிருக்கும். புஷ்பம் மலர்ந்து இலை அசையும்த்தனைக்குமேல் வாயு கடுமையாக வீசான். புஷ்பம் வாடும்படியாகவும் தாபமுண் டாகும்படியாகவும் சூரியன் பிரகாசியான். இங்கு சூரியனால் பகல் சந்திரனேடுள்ளதாயிருக்கும். சந்திரன் மிகுந்த குளிரைக் கொடாதிருப்பதால் இரவு சூரியனை உடையதாயிருக்கும். இங்கு பசுவி, மிருகம், மனுஷ்யர் முதலியவர்களுக்கு வியாதி முதலான துன்பமில்லை. விருகங்கள் யாது திக்குபின்னி எல்லா ருதுக் களிலும் பலத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும். புத்திமான் களான மஹாத்மாக்கள் இங்கு பசுதிகளாக வலிக்கிறார்கள். துஷ்ட பிரகங்களுக்கிட இந்த தேசத்தில் பிரவேசித்தவுடன் சாந்தமாய் விடும். எங்காதுனுடைய தேஜஸ்ஸினால் இந்த தேசம் விளங்

குறித்து. இங்கு ரங்கநாதன் எழுந்தருளியிருப்பதை நீங்கள் கேட்டதுண்டா?

இந்த மனுஷ்யனை நீங்கள் இங்கு அடிப்பது நியாயமல்ல. நீங்கள் யார்? இந்த தேசம் உங்களைப் போன்ற க்ருரர்கள் வசத் தக்கதல்ல. ஸாதுக்களுக்கும் யோகிகளுக்குமே தகுதியா புள்ள இந்த தேசத்தையும் பரிசுத்தமான காஷ்வரியையும் பார்த்து பகவான் இங்கு சயனித்திருக்கிறார். இங்கு பக்தர்கள் வஸிக் கிறார்கள். தேவர், லோகபாலா—முதலானோரும் இங்கு பலாத் தாரமாகப் பிரவேசிக்கமுடியாது. இந்தப் புருஷனுக்கு நீங்கள் இங்கு செய்யும் தீங்கு எங்களுக்குச் செய்ததாகும். எங்களை அவமதித்து யாரும் ஜீவித்திருக்க முடியாது. நீங்கள் யார்? சொல்லுங்கள்.

கிங்கரர்கள் சொல்லலானார்கள்.

29—ம் அத்.

யம கிங்கரர்கள் யமனுடைய பரிக்ரமத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்.

யம கிங்கரர்கள்—

நாங்கள் யமனுடைய தாமதமான லோகபாலனுடைய யமனத்தையே வேறு யாரும் எங்களை ஏவமுடியாது. யமன் யம தார்பிகனாயிருப்பதை யறிந்தே எல்லோரையும் அழிக்கும் தொழில் அல்ல. பகவான் வைத்திருக்கிறார். ஸகல ஜீவராசிகளும் யமனுக்கு வசப்பட்டவைகளே. எல்லாம் யமன் குறித்த காலத்தில்கப்பட்டுள்ளன. காலம் யாவதையும் அழிக்கும். காலத்துக்கு அழிவேயில்லை. காலசக்திதைச் சுழற்றும் பகவானே காலஸ்வரூபி. இந்தப் புருஷனைக் காலம் அழிக்குந்தருவாயில் நாங்கள் கொண்டு போக வந்தோம். நாங்கள் பாபிகளுக்கு க்ருரர்களாயும் ஸாதுக்களுக்கு ப்ரியர்களாயுயிருப்பவர். இவன் செய்த புண்ணியம் ஒன்றுமேயில்லை. இந்த அதமன் பிராம்மணர்களையும் பசுக்களையும் ஹிம்ஸிதவன், பஞ்மானனுடைய ஆக்ஷேபின்பேரில் இவனைப் பிடிக்க வந்த நாங்கள் உங்களால் மிகவும் துன்புறுத்தப் பட்

கோம். இது மிகவும் புண்ணிய பூமி; இவன் மஹாபாபி. இவனை அழைத்துச் செல்வதைத் தடுக்க வேண்டாம்.

30-ம் அத்.

விஷ்ணு பூதேசுவரர்கள் பம் கிருகாரரன் டிருந்து சூதரனை
ரக்ஷித்தனர்.

விஷ்ணு பூதேசுவரர்கள்--

எல்லாம் காலத்தின் வசப்பட்ட தென்பதும் யமனை உலகத்
தை ஆள்கிறான் என்பதும் சரிதான். ஆனால், எல்லோருக்கும்
இப்படியே கதியென்பது சரியல்ல. கர்மபலன் அனுபவிக்கிறவர்களுக்கு
மட்டுமே இந்த கதி. பகவான் ஆச்சரியக்கும் மஹான்
களுடைய கதி மிகவும் சிறந்ததாயிருக்கும். கிருதகன்ர்களானாலும்
பாபிகளானாலும் இங்கு ப்ரவேசித்தவுடன் பரிசுத்தராவார். தம்
கதிலுள்ள அழுக்கை அக்னி ஸ்பர்சத்தினாலேயே போக்குவது
போல பகவானுடைய ஸான்னித்தியத்தினால் இந்த தேசமே பாபத்
தைத் தொலைக்கும். இங்கு வலிக்கும் மஹானகனில் ஒருவருக்கும்
ஜன்மாதிகளில் பிரவேசம் உண்டாகாது. ஸர்வ ஸூலபனம் கால
சக்ரத்தை ப்ரயோகிப்பவனுமாயுள்ள பகவானுக்கு இந்த சத்தீரம்
மிகவும் பிரியமானது. இங்கு யமனுக்கு அதுகாரமில்லை. காலம்
அதிகாரம் செய்யுமிடத்தில்தான் யமனுக்கும் அதிகாரம். இந்த
தேசத்தைக் காலம் அழிக்க முடியாது. பிரபஞ்சம் முழுதும்
கலங்கினாலும் இந்த தேசம் கலங்காது. இந்த சூதரன் பாபியா
னாலும் புண்ய தேசத்துக்கு வந்து புண்ட தீர்த்தத்தின் ஸம்பந்தம்
பெற்றதால் விரைவில் சுத்தனாவான். ஆகையால், இவனை நீங்கள்
அழைத்துச் செல்ல முடியாது. உககனைவிட நாங்கள் பரிஷ்டர்கள்.
யமதுதர்களை! நீங்கள் இம்மிடம் விட்டுப் போங்கள்.

31-ம் அத்.

யமதுதர்கள் யமனிடம் போய முறையிட்டார்கள்.

யமதுதர்கள் சூதரன் விட்டு ஓடினர். சூதரன் விரைவில்
பரிசுத்தனான. அவன் பயப்பட்ட வேண்டாமென்று விததர்கள்
ஸமாதானப்படுத்தினார்கள். சூதரன் புத்தகரணியில் நமஸ்கரித்து
நிஷங்களுக்கு அபிவாதனம் செய்து, அவர்களைப் பிடிக்காததன் தரி
சித்தப் போகையில் ஸூனபதியால் மிகவும் கெடாவிக்கப்பட்டான்

யமதுதர்கள் பமனிடம் போய் முறையிட்டார்கள் :— “எங்கும் தடையின்றிச் செல்லும் உம்முடைய ஆக்ஞை வினையிற்று. விஷ்ணு பூதேசுவரர்களால் நாங்கள் அவமதிக்கப்பட்டோம். பாசியான ஒரு சூத்திரைப் பிடிக்கையில் பூதேசுவர்கள் எங்களை அடித்தனர். நூக்கனை அங்கேயே விட்டு வந்தோம்.”

அனைத்தையும் அழித்து ஆக்ஞாபிக்கும் நம் கட்டளையை இவ்வாறு செய்தது யார்?—என்று பமன் டோசித்து பாவற்றையுப் பிற்து கொண்டான். உடனே அவனுடைய தலை வணங்கிற்று; கைகள் குவிந்தன; ரங்க விமானத்தை தியானித்தும் காவேரி தீர்த்திலுள்ள புஷ்கரிணியையும் ஸ்மரித்தான்; அந்த தேசத்தைச் சுற்றிவழிமுள்ள மாஹாதீபியத்தை அறிந்தான்; ரங்கநாதனையும் சூத்திரையும் படைக்கண்ணால் பார்த்தவாறே துதர்களிடம் சொல்லவானான் :—

“நீங்கள் அயுத்தமே செய்தீர்கள். விஷ்ணு பூதேசுவர்களை அவமதிக்கக் கூடாது; அவர்களால் அபிமானிக்கப் பட்டவர்களைப் பிடிக்கக் கூடாது. அவர்களிடம் நீங்கள் அணுகவும் அருகரல்லர். ரங்கநாதன் இருக்குமிடத்துக்கு அரை யோஜனை தூரம் வரையில் மஹேந்திரபாளையத் தேசம். அந்த தேசம் ஸகல தீர்த்தங்களுக்கும் ஆசாயமானது. அங்குள்ள ஸ்தாவரம் பிராணிகள் யாவும் க்ருநானமும் சக்தியும் வாய்ந்தவை. காவேரி தீரம் ரங்கநாதனுக்கு மிகவும் பிரியமானது. அந்த தேசத்தை சூழிப்பதற்காக பகவான் ஓவ்வொரு திக்கிலும் பல ரக்ஷகர்களை ஸ்தலித்திருக்கிறார். பாவற்றையும் அழிக்கும் காலம் அந்த தேசத்தையும் அங்குள்ள பிராணிகளையும் அழிக்க இயலாது. அங்குள்ள புல் தூண்டுள்ளகூடக் கருமத்தாலன்றித் தீய இச்சையாலேபே சரீரப்பெடுப்பதும் விடுவதுமாயுள்ளன. நான் கர்மஸம்பார்களுக்குத் தான் நியந்தாவேயன்றி மஹாதீபாங்களுக்குல்ல. அங்குள்ள பிராணிகள் நித்தியமாகையால் நித்தியபுறையுள்ள பகவானே அவர்களை ரக்ஷிக்கிறான். நீங்கள் உயிர் தரிக்க வேண்டுமாகில் இனி அங்குப் போகவேண்டா. விஷ்ணு பூதேசுவர்கள் என்னையும்விட பவிஷ்டர்.”

32—ம் ஆத்.

ரங்கவிபானம் காவேரி தீரத்துக்கு வந்ததை பமன் துதர்களுக்குச் சொல்லுகிறான்.

ஆதர்கள் சங்க விமரணத்தின் பிரபாவம் யாது? அதை எப்போது அங்கு கொண்டு வந்தான்?

யமன் - முன்பு விபீஷணன் காவேரி தீரத்தில் பூப்பறித்துக் கொண்டு வருகையில் ரிஷிகளுக்கும் அவனுக்கும் நடந்த ஸம்பவக் கிணைச் சொல்லுகிறேன் :-

ரிஷிகள்-- விபீஷண! நீ முன்பு சங்க விமரணத்தை இங்கு எப்படிக் கொண்டு வந்தாய்?

ஆதர்கள்-- விபீஷணன் அங்கு எதற்காக வந்தான்?

யமன்-- முன்பு விபீஷணன் சாமபிராணிமயிருந்து சங்க விமரணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு வருகையில் காவேரி தீரத்தில் வைத்து பகலானைப் பூஜிப்பதற்காகப் பூப்பறிக்கச் செல்லுங்கால், ஸகல மஹரிஷிகளுக்கும் வாஸஸ்தானமாய் ஸகல தீர்த்தங்களுக்கு மிருப்பிடமாய் பரபங்களைப் போக்கவல்லதுமாயுள்ள புஷ்கரிணி தென்பட்டது. விபீஷணன் தன்னோடு கூட வந்த நாலு பரிசாரகர்களுடன் ரிஷிகளை நடஸ்கரித்தான். விபீஷணன் வந்ததை யறிந்து ரிஷிகள் வந்தோஷித்து, அவனை மட்டி யணைத்து-- "தபஸ்விகளுக்குச் சத்துருவான தமையனை வதைக்க வழி தேடிய உன்னைப் பற்றி மட்டுமே எங்களுக்குச் சொன்னார்! நீ இங்கு வந்த காரணம் யாது?" என்று கேட்டார்கள்.

விபீஷணன் சொல்லலானான்.

அத்.

சங்க விமரணத்தைத் தனக்கு ராமனால் கொடுக்கப்பட்ட விவரத்தை விபீஷணன் மஹரிஷிகளுக்குச் சொல்லுகிறான்.

விபீஷணன்-- எவ்வேறாக நாதனுள்ள சாமன் சாவணை வந்தாரோ, உங்கா சாஸ்திரத்தை எனக்குப் பட்டம் கட்டிய தும உங்களுக்குத் தெரியும். சாவண வதத்தின்குப் பிறகு, சாமன் உபேயத்திற்சூப் போப் சாஸ்திரத்தை ஒப்புக் கொண்டு பரதனுடைய மனங்கவலைபை ஆற்றினார். ஸாக்ரீவன் பட்டாபிஷேகத்தை நன்றாக உத்தி வைத்தான். பட்டாபிஷேகம் முடிந்ததும், பிரஜைகள் விசேஷணனைக் இவ்வாகப் பட்டம் கட்ட வேண்டுமென்று

விரும்பினர். லக்ஷ்மணன் இசையனில்லை; பாதனுக்கு இளவரசன் பட்டம் கட்டப்பட்டது. பிறகு ராமன் பல வித பஹுமானங் களைக் கொடுத்து வானரர்களை அனுப்பினார். ஸ்கந்தரீஷனுக்கு மன வருத்தத்தோடு ராமனைப் பிரிந்து சென்றான்.

—“இந்தக் க்ருமணம் லபுப ருந்நிர ஸ்ரூபாக்ஷு உ, வி லை” யில் உனக்கு நான் கொடுத்த லங்கைசுவரியம் அழிபாபவிநுந்ருப. நீ லங்கைக்குப் போய் பந்து மித்திரர்களுோடு ஸ்கல ஸாகங்களுயும் அனுபவி. நீ செய்த உபகாரத்துக்காக இந்த ரங்க விமானத்தை உனக்குக் கொடுக்கிறேன். பிரம்மா இதைப் பெருந்தவம் புரிந்து பெற்றுப் பூஜித்து விரும்பியவைகளைப் பெற்றார். பிரம்மாவளி மருந்து மனுவும், மனுவினிடமிருந்து இக்ஷுவாகுவும் இந்த விமானத்தை அடைந்தார்கள். என் முன்னோர்கள் பாவராலும் இது பூஜிக்கப்பட்டது. இக்ஷுவாகு வம்சத்துக்கே தன்மாயுள்ள இதை உனக்குப் பரிதிபால் என் உயிரைக் கொடுப்பது வேலக் கொடுப்பிறேன். இதைப் பெற்றுக்கொண்டு லங்கைக்குப் போய் பூஜித்து விருப்பப்பணத்தையும் பெறுவாயாக.”—என்றா ராமன்.

ரங்க விமானத்தை சிவனா வஹித்துப் புறப்பட்டான். பார்த்தாலும், தொட்டாலும், பருகினாலும், நீணைத்தாலும், இதைப் போக்கும் இக்காவிசைபக் கிட்டியதும் பூஜாஸாபடம் வேண்டாதால் விமானத்தை இங்கு வைத்துப் புஷ்பம் பறிக்கிறேன். நீயாவந்து பகவானை தரிசியுங்கள்.

யமன்—விபீஷணன் சொன்னது கேட்டுக் கொள்ளுபவர்கள் மீண்டுப் அவனைக் காட்டி நோக்குவார்.

34—ம் அத்.

ரங்கவிமானம் தனக்கு ராமனோடு கொடுக்க பட விரும்பினத விபீஷணன் ரங்கநாதனிடம் சொல்லுகிறான்.

யமன்—

விபீஷணன் புஷ்பங்களை எடுத்துத் தோண்டி புஷ்பவினியோகம் நீராடி, விஷிகளோடு ரங்க விமானத்துக்குக் கொண்டு வந்தான்.

ரங்கநாதனை தரிசித்து ஸ்தோத்திரம் செய்தனர். விபீஷணன் நெடு நேரம் ரங்கநாதனை ஆராதித்துப் பிறகு, விமானத்தைத் தூக்க முயன்றான்; முடியவில்லை. ரிஷிகளுக்கு ஆச்சரியமுண்டாயிற்று. விபீஷணன் வெய்யவாய் முயன்றும் விமானத்தை அசைக்க முடியாமல் களைத்துக் கீழே விழ்ந்து புலம்பினான். ரங்கநாதன் பிரத்திய ஶஷமாகி —

“இந்த தேசம் மிகவும் இனிதாயுள்ளது. நதியின் தீர்த் தும் மிகும சாணியாவனது. நான் லோகசேஷமத்துக்காக இங் கேயே படுத்திருக்கிறேன். விபீஷண! நீ லங்கைக்குப் போய், அங்கிருந்தே என்னைப் பூஜித்து பந்து மிதரர்களோடு ஸங்கித்புரப் பாயாக. உனக்கு சேஷமுண்டாகும்; கவலைப்படாதே” — என்றார்.

விபீஷணன் இதைக் கேட்டு மீண்டுர் கலங்கமுற்று ரங்க நாதனுரை பிநுஷ்டிகளிலே விழ்ந்தான். ரங்கநாதன் அவனை எழுப்பி ஸபாநாயகப் படுத்துகையில் விபீஷணன் பூர்வ விருத்தாந் தத்தைச் சொல்லலானான்:—

“ராமன் வைகுண்ட யாத்திரை¹ செய்யுப்போது அவனோடு கூடச் செல்ல விருப்பிய என்னைப் பார்த்து— ‘லங்கையிலேயே இருந்து நான் கொடுத்த லங்கா ராஜ்யத்தை என்னுடைய கைங்கரி யாகொன்றே பரிபாலிப்பாயாக. என்னிடமுள்ள பக்தியால் கடைசி யில் என்னிடமே வசுவாய்’ — என்றார்.

— உட்புறம் ஆராதனம் தவிர, மேகசுத்தையும் நான் விரும்பேன். என்னுடைய அபராதத்தைப் பொறுத்து என்னை சகலிக்கவேண்டும்.

1. ராம பட்டாபிஷேகமானவுடன் ரங்கவிமானம் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாக 33-ம் அத்தியாயத்தில சொன்ன விபீஷணனே ராமனுடைய வைகுண்ட யாத்திரையில் கொடுக்கப்பட்டதாக இங்கு சொல்லுகிறான். இந்த விசேராதத்தை எப்படிப் பரிஹரிப்பது? தெலுங்கு எழுத்தில் அச்சிட்ட புஸ்தகம் தவிர இரந்த லிபியிலுள்ள கையெழுத்துப் புஸ்தகத்திலும் இவ்விசைடு அத்தியாயங்கள் இப்படியே யுள்ளன.

—‘பிரணவாகிருதியான இந்த விமானமே நான். என்னுடைய ஆத்மாவான ஸ்ரியப்பதி இதில் சயனித்திருக்கிறார். என்னைப் பூஜிப்பதாகவே இவரைப் பூஜித்து வா! என்றார் ராமன்; தேவரீரோ இப்படிச் சொல்லுகிறீர்! நான் என் செய்வேன்!’— என்றான் விபீஷணன்.

பகவான் மீண்டும் விபீஷணனை ஸ்ராதாநாப்படுத்து வங்கைக்கு அனுப்பினார்.

குளிர்ந்த ஜலமும் இனிய சோலைகளுமாயுள்ள பூரீரங்கத்தில் ரங்கநாதன் இன்னும் சயனித்திருக்கிறார். அது திவ்ய தேசம். எவ்விதத் துன்பமும் அங்கு கிடையாது. காவேரி திவ்ய நதி அதுன் ஜலம் திவ்ய தீர்த்தம். உங்களுக்கு அங்கு யாதொரு காரியமும் இல்லை. அந்த தேசம் தவிர மற்ற இடத்துக்குமட்டுமே நான் யஜ்ஞபாணன்.

லியாஸர்—

உம தூதர்கள் இவ் வார்த்தையைக் கேட்டு மிக்க பயங்கொண்டார்கள். இச் சரித்திரம் கேட்போரின் பாபம் நீங்கும். அவர்களும் சூயசபாபதை கிடையாது. அவர்கள் பாபம் நசித்துப் பரமபதம் சேருவர்.

35—ம் அத்.

தகஷ்ப்ரஜாபதியின் சாபத்தினால் வந்த க்ஷயரோகம் போகாததாக சந்திரன் புஷ்கரிணியில் ஸ்நானம் செய்தான்.

நாகதந்தர்—

லியாஸ முனிவரே! பரவ காலக்கோறுப் புஷ்கரிணியில் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னீர்.¹ அதெப்படி?

லியாஸர்—

தகஷ்ப்ரஜாபதி தன்னுடைய இருபத்தேழு பெண்களையும்

சந்திரனுக்கும் கலிடாணம் செய்து கொடுத்தான். சந்திரன் ரோஹிணியினிடத்தில் மாத்திரம் பிரீதியோடிருந்ததால் மற்றைப் பெண்கள் பிதாவினிடம் முறையிட்டனர். தகஷன் சந்திரனை வரவழைத்து எல்லா மனைவிகளிடத்தும் ஒரே விதமான பிரீதியோடிருந் குமாறு சொல்லியும் சந்திரன் கேளாததால்— “கஷயரோகத்தால் வருந்துவாய்” என்று சபித்தான்.

சந்திரன் ரோகம் நீங்குவதற்காகப் புஷ்கரிணியில் பதினைந்து வருஷம் ஸ்நானம் செய்து அதில் விசுவிக்ரூப் தாமரைகளைக் கொண்டு பத்து வருஷ காலம் பங்கநாதனை ஆராதித்தான். பகவான் பிரத்திபுஷ்பமானார்; சந்திரன் ஸ்தோத்திரம் செய்தான்.

36-ம் அக்.

சந்திரனுடைய ஸ்தோத்திரம் கேட்டு பகவான் பிரத்யக்ஷமானார்.

நாகத்தார்—

சந்திரன் பக்வானை எவ்விதம் ஸ்தோத்திரம் செய்தான், சொல்லும். ஸகல தோஷங்களும் போகுவதற்காக அந்த ஸ்தோத்திரத்தை நான் கேட்டு விருப்புகிறேன்.

வியாஸர்—

சந்திரன் பகவானைப் பல சுலோகங்களால்¹ ஸ்தோத்திரம் செய்து— “ஐகந்தை விருத்தி பண்ணு என்று எனக்குக் கட்டளை யிட்டு உப்புடைய சந்திரையுள் கொடுத்தீர். பனுஷ்பர், ஓஷதிகள்— முகலிய ஸகல பாணிகளையும் சந்திக்க, என்னை “கஷயரோகத்தினால் பிடிக்கப் படுவாய்”— என்று சுகஷப் பரூப சபித்தான். ரோகம் விருத்தியாவதால் நான் உப்புடைய கட்டளையின் படி ஐகந்தை சந்திக்க முடியவில்லை. இந்த ஷயபோகத்தை நீரே சுகஷிப்பிக்க வேண்டும். எல்லோரிடத்திலும் என் அபிநேதம் சந்தி விசேஷத்தினால் ஒவ்வொன்றிலும் தாரகப் பூவின் மலர்

1. எட்டு சுலோகங்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்த பிறகு ஐந்து சுலோகங்களால் பிராத்திக்ரஹன்.

கூடிய செய்தியும் உம்மைவிட எல்லா க்கு வேறு கதியில்லை.”— என்று பிரார்த்திக்கான்.

பகவான் சந்திர புஷ்கரிணிக் கரையில் பிரத்தியக்ஷமாகப் பேசலானான்.

37—ம் அத்.

பகவான் சந்திரனுடைய ரோகத்தைப் போக்கி, ஜனங்களுக்கு தரிசனம் கொடுப்பதற்காகவே புஷ்கரிணிக் கரையில் தான் இருப்பதை அறிவித்து,— பருவ காலந்தோறும் புஷ்கரிணிக்கு வா என்று சொல்லுகிறார்.

பகவான்— சந்திரா ! நீ விரும்புவது யாது ? என் தரிசனத்தினாலேயே உன் விருப்பம் நிறைவேறும்.

சந்திரன்— ஸ்ருதய கமலவாஸியான உம்மை இன்றே நேரில் தரிசித்தேன்; என்னுடைய துன்பமும் நீங்கிற்று.

பகவான்— என்னை தரிசித்து பாபிகளும் பரிசுத்தராகையில் எனக்கு ப்ரியமான நீ பரிசுத்தனாவதில் ஸந்தேஹமில்லை. உன்னுடைய கீழைய நீங்கும். நீ உலகத்தை அகலித்துக் கொண்டு முன்போல விளங்குவாய். நீ இந்தப் புஷ்கரிணியில் தான் செய்ததால் இதற்கும் உன்னுடைய பெயரே உண்டாகும். இது மிகவும் உத்தமமான தீர்த்தம்.

சந்திரன் இப்பொழுது போலவே எப்பொழுதும் நான் உம்மை தரிசிக்க விரும்புகிறேன்.

பகவான்— மஹாஸ்கனாக்கும், தென்படாத நான் உனக்குக் தென்படுவ தெப்படி ?

சந்திரன்— ஞானமில்லாத அல்டர்களும் உம்மை தரிசிக்கும் உபாயத்தைப்பாவது சொல்லும்.

பகவான்— இந்த தேசத்தில் வலிப்பவர்களுக்கு மட்டும் நான் தரிசனம் கொடுப்பேன். மற்றவர்களுக்கு நான் பிரத்தியக்ஷ வல்ல. விழிஷணனுக்காக நான் எப்பொழுதும் எல்லோருக்கும் இவ்விரத்தியக்ஷணிகளுக்கேள். ஆகையால் நான், புதிய யாது

துன்பமுமின்றி மிக்க மங்களமாயிருக்கிறது. கீழ்க்கண்ட என்னுடைய வாஸஸ்தானத்தைப் புஷ்கரிணிக் கடையில் வைத்து ஸ்னானக் குப் போனதுமுகல் நான் இங்கேயே ஸுகராய் சபனிக்நி நுக்கிறேன். நீ என் வாஸஸ்தானமான கிமானத்தில் என்னை தரிசிக்கலாம். லோகாஸ்காஹார்த்தமாக நான் கிமானத்தில் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிறேன். சந்திரா! நீ ஓவ்வொரு பருவ காலத்திலும் இங்கு வந்து என்னை தரிசி. உன்னுடைய கார்த்தியால் உலகம் பரிசுத்தமாகும்.

38-ம் அத்.

வியாஸர் மஹரிஷிகளுக்குப் புஷ்கரிணியின் மாஹபாட்டையும் கலியன் விபரீதத்தையும், கலியில் சிவ பரமயத்தையும், சொல்லுகிறார்.

கிருதயுகம் திரேதாயுகமென்று காலம் மாறுகையில் அந்த தேசமும் புஷ்கரிணியும் குறைந்து போகும்; ப்ராணிகள் யாவும் மறையும். புஷ்கரிணி கிருதயுகத்தில் பத்து யோஜனை விஸ்தாரமுள்ள தாயிருந்தது; திரேதாயுகத்தில் பாதியும் துவாபரயுகத்தில் பாதியுமாகக் குறைந்து, கலியுகம் வந்தவாறே அகனிலும் பாதிபாகக் குறையும். (ஆகவே, கலியுகத்தில் புஷ்கரிணி அரைக்கால் பாகமே உள்ளது) அஸ்தமிக்கும் சூரியனுடைய கிரணங்கள் போல் புஷ்கரிணி கலியுகத்தில் காணாது நான் குறைந்து கொண்டே யிருந்து மிகவும் சிறிதாய் விடுக. ஸுகந்தபரம், கௌரிவரம், துளிரச்சியராயுள்ள புஷ்கரிணி தீர்த்தம் கலியுகத்தில் துர்கந்தாயி நுக்கும். ராஜமரணம், ராஜபராசம், பிரஜாஷயம்— இவை நேரும் போது, புஷ்கரிணி ஜலம் சிவப்படையும், பச்சையாயும், புழுங்கள் கிளைந்துதாயுமிருக்கும்; துவாகளுவாபகி உஷ்ணமாயிருக்கும்; அபசர்கள் சாந்தராயிருந்தால் பால் போலவும், பிராமணர்கள் சாந்தராயிருந்தால் ஸ்பந்தகம் போலவுமிருக்கும்; மனசு பெய்து ஸுபிக்ஷம் ஏற்படும் போது கௌரிவாயிருக்கும்; மனசு யில்லாந் கொடுமை வருமா கில் வறண்டு போகும். மனிதரில்லாமல் அரண்மனையுள்ள அந்த தேசத்தில் ஜனங்கள் வாஸம் செய்பாற்போது உலகம்குருத் தீவ்ருசேரிநம். புஷ்கரிணியில் புலப்படும் கல்லவைபெல்லாம் நன்னாக் காந்; தியவை தீவ்ருக்காக.

அந்த தேசம் முப்பத்திரண்டு டோஜனை விநாயகமூர்த்தி, காலம் மாறுப்போது அந்த தேசமும் குறுகிவிடும்.

கலியுகத்தில் ஸகல தர்மங்களுக்கும் திரும்பென்று அபயம் உண்டாய் விடும். ஜனங்கள் பாபிகளாய், வேதத்தை தூஷிப்பவர்களாய், விஷ்ணு தீவேஷிகளாய், தர்ப்பதற்கு பெரிமோர்க்குப் பகைவராய், ஸாதுக்களுக்கு பயங்கரர்களாய், ஆசார மறந்து களாய், பாஷண்டிகளாய், தீச்செயல் செய்பவர்களாய், அல்பாயுள்ளவர்களுமாயிருப்பார்கள். வேதவிமோசிகள், தர்மத்தை தூஷிப்பவர்கள், அநாமர், ராக்ஷஸர், பிசாசர், பிரம்ம ரக்ஷஸ்ஸுகள், சுடுகாடர், பிரம்மரண தூஷகர் இவர்களுக்கே சிவன் முக்கிய தெய்வம்.

பஞ்ச புத்தகங்களும் பிரகிருதியின் விகாரங்கள். பிரகிருதி ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ்—ஆக முக்குணம் பொருந்தியது. தமோ குணம் ப்ரவர்த்தகர் சிவன்; ரஜோ குணம் ப்ரவர்த்தகர் பிரம்மா; ஸத்வ குணம் ப்ரவர்த்தகர் விஷ்ணு. ஸத்வ குணம் வாய்ந்தவர் விஷ்ணுவைப் பூஜிப்பார்கள். ராக்ஷஸர் பிரம்மாவையும், தாமஸர் சிவனையும் பூஜிப்பார்கள். ஸத்வ குணமே ஸகல தர்மங்களுக்கும், க்ரோனத்திற்கும், சாக்ஷதமான ஸுகத்திற்கும் காரணம்; ரஜோ குணம் ஆசைக்குக் காரணம்; தமோ குணம் அறிவின்பமை, சோம்பல், துக்கம், மோஹம்—இவற்றுக்குக் காரணம். ஸாத்விகர் உஜ்ஜீவனத்துக்கு வேண்டிய மார்க்கத்தைப் பற்றிப் பரம புருஷனை அடைவார்கள்; தாமஸர் அதோ கருத்துப் போவார்கள். ராக்ஷஸர் கருத்திலேயே உழலுவார்கள். கருக த்ரேதா யுகங்களில் ஸத்வ குணம் நிறைந்திருக்கும்; துவாபரத்தில் ரஜோ குணமும், கலியில் தமோ குணமும் நிறைந்திருக்கும்.

கலியுகம் வந்தவாறே—பிராணிகள் தாமஸ்ராவார். தமோ குணம் ஸத்வ கர்மங்களை பெல்லாம் அழிக்கவல்லது. தாமஸர் ஸாதுக்களின் தர்மங்களை தூஷித்துக்கொண்டு தமோகுணம் ப்ரவர்த்தகனான ப்ரகிருதி அடைவார்கள். சிவன் ஜகத்தை மோஹிப்பதற்காக மோஹ சாஸ்திரத்தைச் செய்கிறார். அந்த மோஹ சாஸ்திரம் கலியுகத்தில் எல்லாவிடங்களிலும் உண்டு. பாவரும் ஸோடத்தை அனுஸரிப்பவராதலால், மோஹ சாஸ்திரத்தின் படியே நடந்து, வேதங்களை தூஷித்துக்கொண்டு வேதோக்ஷங்களான தர்மங்களையும்

நிபஜிப்பார்கள்; சிவனை ஆசிரயித்து ஸப்த லோகங்களையும் அறிப்
பார்கள்; சாவணன் சிவபக்தனுயிருந்தே உலகத்தை வந்தெய்தான்.
ஹிரண்யன், ஹிரண்யாசனன், ராஹு, பவி, வாசுதேவன், காலா
கொடியவரும். ஜராஸந்தன் முதலான அரசர்களும் சிவனை அறிந்தே
தர்மத்தைக் கெடுத்தார்கள். கலியுகம் வந்ததும் காலகங்க
நசிப்பர்; ராஜஸர் இருப்பர்; தாமஸர் விருத்தியடைவர். கலியுகத்
தில் மோஹ சாஸ்திரத்தை அவலம்பித்துக் காரியம் ஸாதிப்பவரின்
மனோதமே நிறைவேறும்; வைதிகரின் பிரபத்தமும் பூர்த்தி
வீணாகும். மோஹ சாஸ்திரம் வைதிகர்களையும் மோஹிப்பதும்.
மோஹ சாஸ்திரத்தைப் பாவர்த்திப்பவரே விபாதிதம், நவாடா, பகிஷ்
பாய், ஐசுவரியவான்களாய் காலத்தினாலேயே விருத்தியடைபவர்
களுமாயிருப்பர். கலி காலம் நசிக்கையில் தாமஸரும் அழிவார்.
ஸ்தாவர ஜங்கமங்களனைத்தையும் சிவன் அழிப்பார். ஸகல பூகங்க
ளையும் அழிக்கும் கலியில் பாம புருஷனை ஒருவரும் பூஜியார். கலியு
கத்தில்கூட விஷ்ணு பக்தராயிருப்போர் மோஹக்ஷையும் மோஹ
சாஸ்திரத்தையும் அழித்து மேன்மை பெறுவார்கள்.

கலி காலத்தில் ஸாதுக்களுக்கும் தேவர்களுக்குட்கூட தர்மம்
மாறிக் கிடக்கும்; அசத்தன் சக்தனும், நல்லது கெடுதலாயும்
மோஹ சாஸ்திரமே உத்திருஷ்டமாயிருக்கும். கிருத யுகத்தில்
பக்தாவம் மாறாமலும், திரேதா யுகத்தில் மறைந்தும், கலியில் விபரீ
தமாயிருக்கும்.

சாஸ்திரங்கள் மூன்று விதம். ஸத்வ மூர்த்தியான விஷ்ணு
வைப் பற்றியது ஸாத்விகம். பிரம்மா, அக்னி, தேவி, ஸர்ஸ்வதி—
இவர்களுக்குப் பரத்வம் சொல்லுவது ராஜஸம். லிங்கத்துக்கு
மாஹாத்மியத்தையும் சிவனுக்குப் பரத்வத்தையும் சொல்லும் சாஸ்தி
ரம் தாமஸம். ஒரு சாஸ்திரம் மற்றொன்றுக்கு விசேதமாயிருப்ப
தால் கலியில் ஸாத்விக சாஸ்திரம் தலை சாயும், தாமஸமே பிரபலமா
யிருக்கும். இவ்வளவு கலக்கமும் கலி காலத்தின் கோலம்.

இந்தக் கலக்கம் ஸ்ரீரங்க சேஷத்திரத்துக்கு மட்டும் உண்டா
காது. விபிஷணனுக்காக ரங்க விமானத்தில் சயனித்திருக்கும் பக
வான் ஸ்ரீரங்கத்தை உபேக்ஷியார். கலிக்கும் ஒரு கலி யுண்டாகை

பால் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாசங்களால் லீலை செய்யும் பகவான் ஜகத்தை ஸம்ஹரிக்கும் போது கலியும் கெடும்.

சங்க நாட்கள் எப்பொழுதும் ஸ்ரீரங்க கோஷத்திரத்தில் பிரீதியுள் ளவர். அவருடைய ப்ரீதிக்காகவே ஸ்ரீரங்க கோஷத்திரமும் காவேரி நதியும் விளங்குகின்றன.

89—ம் அத்.

பிரம்மஹத்தி தோஷத்தினால் ஏற்பட்ட பஞ்சம்கூட ஸ்ரீரங்கத்தை அழித்த முடிய வில்லை யென்று வியாஸர் சொல், 4 இரூர்.

வியாஸர்— நாகத்தேவீ! இந்த தேசத்தில் முன்பு நடந்த இன்னொரு விருத்தாந்தம் சொல்லுகிறேன்.

முன்னொரு காலத்தில் பனிரண்டு வருஷம் மழையில்லாமல் பஞ்சம் சும்மேரிட்டு உலகம் நசித்தது. ராஜதோஷத்தினால் இந்தப் பஞ்சம் நேரிட்டது பற்றி பகவானும் இதை கவனியாதிருந்தார்; பூமியிலுள்ள ஸ்கல ஜீவராசிகளும் நசித்தன. நதிகள் ஓடவில்லாமல் மணல் மீதுந்து மிருகாவுக்கு விளைபாட்டு பூமியாயின. ஆனால், காவேரியில் மட்டுமே ஜலம் இருந்தது. ரிஷிகள் காவேரி தீரத்திலேயே வசித்தார்கள். ஸ்கல ப்ராணிகளுக்கும் காவேரி தான் சாணமாயிருந்தது. சங்கநாதனுடைய தேஜஸ்வினால் செழிப்பாயிருந்த காவேரி தீரத்தில் எல்லா ரிஷிகளும் குடியேறினபோது, நாளடைவில் அங்குள்ள ஜலமும் வறண்டு போயிற்று. உடனே, ஸ்ரீரங்கத்தைக் காக்கும் பூதேசுவர்கள் மேக மண்டலத்தில் பிரவேசித்து அக்ஷைப் பிளந்ததும், பெரிய பெரிய கட்டிகளாக ஜலம் வீழ்ந்து காவேரி நிரம்பிற்று. ஜனங்கள் அந்த ஜலத்தைப் பானம் பண்ணி ஜீவித்தார்கள். சில நாள் சென்றதும், இந்தப் பஞ்சத்துக்குக் காரணமான பிரம்மஹத்தியே வந்து காவேரி ஜலமனைத்தையும் குடித்து விட்டான். மேகத்திலிருந்து ஜலம் இடை விடாமல் வீழ்ந்தபோதிலும், பிரம்மஹத்தி அனைத்தையும் பானம் பண்ணி வாயைப் பிளந்து கொண்டு காவேரியை பறித்து விடுவது பூதேசுவர்களுக்குத் தெரிந்தது. பிரம்மஹத்தி ஓட்டம் பிடிக்கையில், — “நீ உயர்? நீ உயர்?”

என்று கேட்டுக் கொண்டு புத்தேசவர்கள் பின் தொடர்ந்தனர். பிரம்மஹத்தி சொல்லலானான்:—

பிரம்மஹத்தி—

நான் பரபரத்தி; நான் ராஜாபிமயிற் று உண்டாகியாவது
நாயுர் அழிக்குப் பிரம்மஹத்தி. எனது பரபங்களுக்கும் நானே
உரிபவன். வள்ளுண்டி வாலாறு பாடுகளில்,— இந்த தேசத்
தான் அரகாது, என்ன ஸோமகன் பாசோ ஒருவன் செய்த குற்றத்
தாக்க வேத அடங்காது ஸ்ரீ பிராமினானைக் கொன்று விட்டான்.
கேரில் நடக்கும் பரபங்குத் துதிக்காதார்த்துப் பாபத்தினுள் பாக
மான்—என்ற சிபாபங்கை அங்கு அந்த ராஜனுண்டி பரத்திரி
யுள், பிரணயனுள், அடல் தேசத்தில் வலிப்பாவர்களுக்கே ராஜானை
கண்டித்து அனல் பிரம்மானை வகுப் செய்தான். அந்நால்
இருள் பரபரப் பரணை அடங்குண்டு உண்டாயின. இதற்கு
ரணை பாடுகா, பிரணாயுள் செய்ய வில்லை. ஆதலால், நான்
இந்த மருத்தை விரிவிக்கிறேன். நீங்கள் யார்? நீங்கள் என்னை
என் கொல்ல வந்தீர்கள்? என்னை ஒருவரும் கொல்ல முடியாது.

10—ம் அத்.

பரபங்கு புத்தேசவர்களைத் தப்பத்து மருத்தான்; உல
கில் பஞ்சம் நீங்கிற்று.

புத்தேசவர்கள்—

பரபங்கு இங்ஙனம் கோல் விளம்பு இவ்விதத்தைப் நீ
அழிக்கு வந்தாய் போலும்! நீயே அழிவான். இது விஷ்ணுவதே
சுலாங்கம் பரபங்குப்படும் தேசம். எனது தீர்த்தங்களுக்கும் சேர்ந்த
தான் இங்குலே பரபங்குதனுடைய எம்பங்குப் பெற்றதால் தொடர்
பரபங்குதேசே பாபத்தைப் போக்கடிக்கும். மஹா பாபிகளையும்
பரபங்குமகவல்லது இந்த நதி. இதைப் பானம் பண்ணியதால்
நகர் துள் நீ உனக்கும்படி முத்தி உண்டாகும். நீ அபஹித்த
ஸன் பரபங்கு இங்கேயே விட்டு வினாவில் போ! இல்லையேல்
உன்னைக் கொல்லுவோம்!

விபாஸர்—

புத்தேசவர்கள் இப்படிச் சொல்லுமையிலேயே பிரம்மஹத்தி

புறந்தான். விஷ்ணு பூதேசுவரர் தம்மிருப்பிடம் சேர்ந்தனர். பிறகு, கல்ல மழை பொழிந்தது; பாபம் நீங்கிற்று; ஜனங்கள் களிப்புடன் வாழ்ந்தனர்.

இப் புண்ட கதைகளைக் கேட்போரும், பாபம் நீங்கப் பெறுவர்.

41—ம் அத்.

விமானத்தினுடைய நிழலைத் தாண்டக் கூடாது. அதைத்தாண்டிய ஓர் கந்தர்வன் துஷீபந்தரத்தில் எதிர்ப்பட்டான்.

லியாஸர்— நாகுகந்தரே ! இன்னொரு கிருத்தாரந்தம் சொல் லுகிறேன்:—

முகர் கொண் சித்திரஸேனன் என்றும் கந்தர்வன் மற்றைய கந்தர்வர்களோடு பாடிக்கொண்டு ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கையில் ஸ்ரீரங்க விமானத்தின் நிழலைத் தாண்டிச் சென்றான். புண்ட வஸ்துக்களின் நிழலைத் தாண்டக் கூடாது என்று அறிந்த மற்றைய கந்தர்வர்கள் ஒதுங்கிச் சென்றனர். விமானத்தைத் தாண்டிய கந்தர்வனை விஷ்ணு பூதேசுவரர்கள் பிடித்து எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே மாரீசனை பாபமானம் என்றதூதர்போல எறிந்தாவிட்டார்கள். கந்தர்வன் மெடுந்துடித்துக்கொண்டான் ஓர் துஷீபந்தரத்தில் விழ்ந்து அசைவற்றுக் கிடந்தான். மற்றைய கந்தர்வர்கள் சித்திரஸேனன் வீழ்ந்த இடத்திற்குப் போயினார்கள்; தண்ணீர் யார் எறிந்ததென்று சித்திரஸேனன் கேட்டான். ஸ்ரீரங்கவிமானத்தின் நிழலைத் தாண்டிய பலர் என்றனர் கந்தர்வன். சித்திரஸேனன் சிறிதும் லக்ஷியம் செய்யாமல் தன்னிருப்பிடம் போவதற்காக எழுந்திருக்கலானான்; முன்போல ஆகாசத்தில் கொப்ப முடியவில்லை. கந்தர்வன் வெருவாய் அழுது வருந்தி, —“என்னை இப்படிச் செய்தது யார்? அவர்களைச் சொல்லுங்கள். அவர்களை இந்நிர கோபத்துக்கு இரையாக்குகிறேன். என்னோடு கூட வந்த நீங்கள் விழாமல் நான் மட்டும் இப்படி வீழ்ந்ததுபற்றி எனக்கு ஸந்தேஹம் உண்டாகிறது. இவ்விஷயத்தில் மரியதோர் ஸஷ்பாசம் இருக்கவேண்டும்.

1. ஸோமனைப் பீடிக்க வேண்டிய பிரம்மஹத்தி பிரபலயிருந்ததால் உலகத்தையே பீடித்தது. உருவதோடு திரிந்த பிரம்மஹத்தி காவேரி தீர்த்தத்தின் ஸம்பந்தத்தால் நீங்கிற்றென்று காண்க.

என்னை டார் இப்படிச் செய்தது—சொல்லுங்கள்” — என்று கந்தர் வர்களைக் கேட்டான்.

42—ம் அத்.

சித்திரவேணனுக்காக விஷ்ணுசேசுவரர்களோடு யுத்தம் செய்பச் சிவபிரானால் அனுப்பப்பட்ட ஸுப்ரமணிய ஸைனியம் தோல்வியடைந்தது.

“சித்திரவேணு! நீ இப்படிச் சொல்லக்கூடியது சூந்நவ் னை ரா காரியம். பற்றெருவரால் அனுபவிக்கமுடியாது. தேவர், மனுஷ்பர், மிருகம், முதலிய பேரும் அவரவர்களின் செய்கையா லுண்டாயிற்று. நீ நங்கவிரானத்தின் சிபுலீ கர்வத்தினால் தாண்டி னாய். அது பூஜிக்கத் தக்கதானகையால் நாமங்கள் தாண்டவில்லை. ஆதலால்தான், எங்களுக்கு யாதொரு தடை யுழண்டாகாபல் உனக் குமட்டும் உண்டாயிற்று. சித்திரவேணு! கோபம் கொள்வதில் பயனில்லை. இதற்குப் பரிஹாரம் செடு. உன்னை யார் எறிந்தா னென்று நாமங்கள் அறியோம். நாம் இந்திரனிடம் போகலாம் வா! நீ செய்ததை இந்திரனுக்குச் சொல்லுவோம். ஆகாசர் முதலான பூதங்களே உலகத்தில் நடப்பவற்றுள் சூ ஸாக்ஷிபாமைகயால், அவற் றையே நீ விழ்த்துத்தகுக் காரணம். கேள். விரானமுள்ள இடத் துக்கும் நீ இப்போதுள்ள இடத்திற்கும் செஞ்சூரமுள்ளது. நீ அங்கு நடந்து செல்வதற்கும் இடமாய் இவை மே. கட்குமுள்ள களையும் ஏராளமாயுள்ளன. ஆகையால், நீ இங்கிருந்தே பரிஹாரம் செய்தால் உனக்கு வேஷமும் உண்டாயும்.” என்று சொல்லி கந்தர்வர்களைத் தீர்த்துத் துக்குப் போயினா. சித்திரவேணன் அந்தத் தீவில் தனியாயிருந்து அழுது வருந்திக் கணநிமிஷம் சிவபிரானை ன்கோத்திரம் செய்தான். சிவன் பிரத்தியக்ஷமாக சித்திரவேண னிடம் வருந்து யாவற்றையு அறிந்து, அவன் விழ்ந்த காரணத்தை அலோசித்துத் தன் துணை உடம்பாக கணங்களை அனுப்பினார்.

ஸுப்ரமணியனால் நடத்தப்பட்ட சிவனைண்டும் நங்கவிரான மிருகம், இடத்துக்குப் போய்ப் பெரு முழுங்கம் செய்துகொண்டு காவேரி தீர்த்தத்தைக் குடிநீர் வாசம்பித்தது. ஐயம் வற்றிப்போய் காவேரியில் மரால் மேலிட்டது. ஐயத்தல் மீதந்த பூதங்கள் மாக் கிடைகளில் தொங்கலாயின. காவேரி ஸலர் முழு வது மீட்டப்பட்ட

உதாரணம்: விஷ்ணு பூதேசவர்கள் ஓடிவந்த சிவனைன்பத்தை அடித்து விட்டிருக்கிறார். ஸ்ரீராமன் அடி தாங்காமல் ஓடி ஸ்ரீராமன் முழுவதும் அடிபட்டு ஓடிவருவதுகண்ட ருத் தன், — “உர் இயடிச் செய்தது! இதென்ன!” என்று நிகைத்து ஆலோசிக்கும்போது ஸ்ரீராமன் நடந்ததனைத்தையும் சொன் னான். “பூதேச வோடு விவாதம் கூடாது; சித்திரமேனா! நீ என் கேனும் போ” என்றார் சிவன்.

43—ம் அத்.

சித்திரமேனா ஹக்கா தேவனை நியத்ததைத் திரட்டி வந்து யுத்தம் செய்க இத்திரன் விஷ்ணு பூதேசவர்களால் கோல்விடப்பட்டான்.

தன்முன் ப தோழன் சித்திரமேனன் இவ்வாறு கிடப்ப தறிந்த இத்திரனாக் கோபமுண்டாயிற்று. இத்திரன் தேவனே னையைத் திரட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டான். தேவர்கள் இத்திரனு னைப் பட்ட போதால் அயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு கிளம்பினர்; லோக பாலர்களும் சேர்ந்துகொண்டார்கள். ஆசாயம் முழுவதும் இவை வெளியின்றி தேவர்கள் ம் அடியிருந்தது. காற்று கடுமையாய் வீசிற்று. ஸூரியன் ஜகத்தைக் கொளுத்தலானான். ஆங் காங்காங்கு நீப்பற்றி யெறிந்தது. மேகங்கள் புரண்டோடி ரத்த வர்ஷம் பொழிந்தன.

விஷ்ணு பூதேசவர்கள் நிகைத்து ஆலோசித்தனர். பிறகு, இத்திரனுடைய கட்டி போதல் பூதேசவர்களால் சண்டமாருதம் வீசிற்று. உடனே வைஷ்ணவ வாயு கிளம்பி சண்டமாருதத்தை விழுங்கிற்று. வைஷ்ணவர்கள் கிளம்பி திருக்களையெல்லாம் தணித்தது. ருத் தர், ஆதித்யர், மருத்தர்கள், லித்தர், கந்தர்வர்—முதலான யாவரும் இத்திரனுடைய ஆக்கையால் நாற்புறமும் சூழ்ந்துகொண்டதும், விஷ்ணுபூதேசவரில் தலைவனான குமுதன் தன் பரிவாரங்களையும் எவினான். விஷ்ணு பூதேசவர்களால் தேவனைப் பம் முழுவதும் அடியுண்டு விழ்ந்தது. இத்திரன் நன்றாய் அடிபட்டுக் கோபத்துடன் வஜ்ராயுதத்தை வீசினான். குமுதன் வெகு அலக்ஷியமாய் அந்த வஜ்ரத்தைக் கையிலேந்திப் பிடித்து நின்றான்; இத்திரனுடைய வஜ்ராயுதமும் விஷ்ணுபூதேசவரின் அடிபட்டுக் கொண்டது.

பற்றி ஒவ்வொரு நூற்றுக்கு ஒரு பெரிய கூச்சல் உண்டாகிற்று. இந்நூலின் வஜ்ரத்தையும் ஸைன்டத்தையும் விட்டுப் புறங்காட்டி ஒட்டம் பிடித்தான். யாவரும் ஒடி ஒளியலாவினர். ஸ்ரீரங்கத்தில் காவேரிக்கரையில் தபஸ் செய்கொண்டிருந்த சிஷ்யன் யுக்தர்களைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தார்கள்.

44—ம் அத்.

வஜ்ரம் இழந்த இந்திரனிடம் பிரம்மா வருகிறார்.

இந்திரன் வஜ்ர மிழந்ததை யறிந்த பிரம்மா, — “இந்திரா! முன் பின் ஆலோசனாமல் ஏன் இப்படி பவிஷ்ட நோதி விநோதம் செய்துகொண்டாய்? விஷ்ணுபுத்தேசவரர்கள் எப்பவிஷ்டர்கள். மிருத்யுவுக்கும் அவர்கள் மிருத்யுங்கள். எதிரியின் பலம் தெரியாமல் அவர்களிடம் வஜ்ராயுதத்தைப் ப்ரபோகம் செய்யலாமா? உன்னுடைய ஆயுதங்களும், என்னுடைய ஆயுதங்களையும், சிவனுடைய ஆயுதங்களும் — எதுவும் விஷ்ணுபுத்தேசவர்களை அணுகமுடியாது. காலசக்ரமும் விஷ்ணுசக்ரமும் கூட விஷ்ணுபுத்தேசவர்களைத் தீண்டாது. இவ்வளவு பவிஷ்டர்களோடு நீ எப்படி சண்டைக்கும் களம் பிளைய்?” என்று கேட்டார்.

இந்திரன் துக்கம் தாங்காது தலைகுனிந்து வினாபளிக்குமுடியாமல் சித்திரஸேனன் வீழ்ந்ததை பிரம்மாவுக்குச் சொல்லுமாறு கந்தர்வர்களைக் கண்களால் ஏவினான்.

கந்தர்வர்கள் நடந்ததைச் சொல்லுகையில், சிவனும் சித்திரஸேனனும் பூஜிக்கப்பட்டு பிரம்மாவினிடம் வந்தார். பிரம்மா சிவனை வரவேற்றுச் சொல்லுகிறார்:—

“கந்தர்வன் பெரிய அகாரியம் செய்தான். எப்பொழுதும் அவமானமே படும் இந்திரனிருக்கட்டும். சிவன்கூட இவ்விஷயத்தில் சிந்தியாமல் தவறினார். எனக்குத் தோன்றுவதைச் சொல்லுகிறேன். இப்படித்தான் ஜனங்கள் ஸுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். எவனுக்கும் சுப காரியம் செய்தால் தான் ஸுகம்; அசுப காரியம் செய்தால் துக்கம்தான். பரம புருஷன் ஹ்ருதயத்தில் வீற்றிருந்து இப்படிப் ப்ராணிகளைத் தூண்டுகிறான். சுபாசுபங்களைப் பகலான் ஒருவனே அறிபவன். அவனின்றி எங்காலத்திலும்,

எவ்விதத்தினும், எதுவும் அசைபாது. அவனே அனைவர்க்கும் நாதன். அவனுடைய செயலை ஒருவரும் மாற்ற முடியாது. வேதத்தினிற்சேத ஸகல கர்மங்களும் உண்டாகின்றன. வேதமே பிராணிகளுக் குதகரவநரன் ஆதாரம். ஸாதூக்கன் வேதத்தையே கருபாகக் கொண் டவர்கள். பரம புருஷன் வேத வேதபன். வேதேதாந்த கருமங்களை அனுஷ்டிப்போர்க்கே மனோதம பலிக்கும். வேதவிருக்கராகச் செய்பவர் நரமமே புருவார். இப்படியே பகவா னுடைய ஆதி ஸங்கல்பம். கந்தர்வன் விமானத்தின் நிழலைத் தாண்டி யவன் போதும் பாவம்.

45—ம் அத்.

பெரியோர்களுடைய நிழலைத் தாண்டிக் கூடாதென்று சொல்லி பிரம்மா ஆலய பரமேசுர், பிரதக்ஷிணம்— முக லியவற்றின் தர்மங்களை உபதேசிக்குறார்.

இந்திரன்— ஸ்வாயீ! விமானத்தின் நிழலைத் தாண்டுவிற வனுக்குப் பரிஹரம் யாதா?

பிரம்மா— ஸ்வயம் விபந்தம், நிவ்யம், விஜ்ஞம்—என்று பகவானுடைய ப்ருத்தம் ஸ்ராவணத்தின் இவற்றும் நானுடைய ஸகலம் முன்னுள்ளதே கேலானது. இவற்றின் விஷயத்தில் கொடியும் கன்மைக்கு ஆய்ந்ததற்குப் பலன்; ஜினைக்குப் ப்ருத்தம் நிழலைப் பல்வர். எல்லா வஸ்துக்களிற்குப் பரம உபதேசன என்று இரண்டு உண்டு. உபதேசனா கண்ணுக்கு தெரியாத, சாஸ்தான் தெரியும். பெரியோரின் நிழலைத் திர்போர் தாண்டி க் கூடாது. ஆராரியனின் நிழலைச் சித்தபவார், பிரானின் நிழலைப் புத்திரனும் தாண்டக் கூடாது. பெரியோரின் நிழலைத் தாண்டி வருது அவருடையே தாண்டிவருமேபோல. பெரியோர் முன்னிலையில் வைகப்பாரல் நின்றால் நரமம் கணம் ந்தார். பெரியோரின் ஆஸனம், படுக்கை—முதுகிடவருவதும் தாண்டிப்பவன் பெருவான். பெரியோரின் நிழலைத் தாண்டிய பரம வைஷ்ணவர்களை வணங்கி லுலான்றிப் போகாது. ஏனெனில்,— வைஷ்ணவரிடத்தில்கூடப் பரம புருஷன் வளிக்கின்றான். வைஷ்ணவச் சாஸனப்பத் தாண்டித் தவன் புருஷாய்ப் பிறப்பான். நொண்டிமன்றி குத்தட கோகுகளும், விஷ்ணுச் சாஸனப்பத் தாண்டியவராவார்; காலை மாலையளில் பகவானுடைய ஸ்தூனத்தைப் ப்ருத்தினம் பண்ணும்போது அந்த

ஸ்தானத்தின் நிழல் கீளபாயி நீய்துமாகையால், அதை மூன்று பாக பாச்சி, கடைசியாகக் கைத்துத் தாண்டுப்படியாகப் பாகவாணம் செய்ப லாம்.

பகவானுடைய நாம ஸங்கீர்த்தனம் நடப்பதை அவமதித்துச் செல்பவன் ஒரு ஜன்மத்திலும் பேரன்னியை யான். பகவானே யும் அவனுடைய ஸன்னிதிகையும்தான் பார்த்துவிட்டு நமஸ்காரத்தினைப் பண்ணுகிறபவன் பிறவிக்கு நமஸ்காரம், அங்க ஹிஸ்காரம் தப்பிப் பக வானுடைய ஸன்னிதிக்கு நமஸ்காரம் பாகவானாகப் போகாதவன் அது நமஸ்காரம் அல்லவான். பகவத் ஸன்னிதிக்கு வற்புடைய வாழ்க்கை விட்டு வேறு தவாரத்தின் வழியாகப் போகிறவனுக்கு ஸகல தர்மங்களும் கெடும்.

46—ம் அத்.

பிரம்மா சகலஞ்சுக் கடைக்கராகவியமானதின் வரலாற்றைச் சொல்லி, நமஸ்காரம் சரிசெய்தாலன்றி சிவகிரஸேனனுக்கு ஸுகமில்லை என்கிறார்.

இந்திரனே! கேள்வாம். ஸ்ரீரங்க விரானத்தை நான் பெருந்த வம் புரிந்து தென்றேன்; மனுவந்தும் கொடுத்தேன். இது மனுவின் மருந்தும் இசைவாருவந்தும் கிணங்குகது. இசைவாருவம்சத் திய ராயன் இதைத் தவருந்து ஹிதம் செய்து விபிஷணனுக்குக் கொடுத்தான். விபிஷணன் இதை ஸங்கைக்குக் கொண்டுபோகையில், காலேரி திரத்தில் வைத்துப் புத்திரகான்; பிறகு, இதை எடுக்கமுடியா வில்லை. விபிஷணன் கவலைப்பட்டிக் கிழே வீழ்ந்து கதறிய போது,—“இந்தகேசம் மிக்காமணியமாயுள்ளது. இக்காவிரி நதி தோழி போல எனக்கு இன்பப்படுத்திவருது. நான் உன்னைப் பார்த்தவாறே இங்கு சபனித்திருந்து இன்பறுகிறேன். விபிஷண! நீ கவலைவில்லாமற் போ. அளவற்ற உன் ஐகவரியத்தை அனுபவி.” என்று சொன்னார் பகவான். விபிஷணன் லங்கை போனான். மனுவந்தும் பாகவசத்தால் இவ்விமானம் இங்கிருக்கிறது. இது திவ்ய விரானம். இங்குள்ளோர திவ்ய புருஷர்கள். இந்தக் காவிரியும் புஷ்கரிணியும் திவ்யங்களே. ஸ்வயம் வ்யக்தரான இவ் விரானத்தின் சக்தி அளவற்றது. சித்திரஸேனன் இதை நிழலைத் தாண்டியதன் பணை அடைந்தான். விஷ்ணு பூதேசுவர் பவிஷ் டர்கள்; விரும்பிடவாறு உருவம் எடுப்பவர்கள். இந்திரா! நீ

பலிஷ்டரோடு விரோதம் கொண்டது இருந்தும்; சிவன்கூட அநியாயம் விஷ்ணு பூதேசுவரர்களோடு விரோதம் கொண்டார்! இனி இப்படிச் செய்யாதே.

இந்திரன் — ஸ்வாமி! என்னுடைய மித்திரன் சித்திரஸேனனுக்கோர் உபாயம் சொல்லும்.

பிரம்மா — ஸ்ரீரங்க விபரணத்தை வணங்கி! பூஜித்த ஸ்தோத்திரம் செட்வதுதான் உபாயம். ரங்கநாதன் பிரஸன்னராகி அவனுக்கு ஸுகத்தைக் கொடுப்பார்.

பிரம்மா இவ்வாறு சொல்லிப் போய்விட்டார். சிவனுடையோரை. இரத்திரன் சித்திரஸேனன் விழந்த இடம் போய் யாஸ்திரையும் சொன்னான். கந்தர்வனும் விராதி யடைந்து புண்ட நிர்த்தங்களில் நீராடி பூண்டைப் பூசுதும் யாத்திரை செய்தான்.

47—ம் அத்.

காச்யபர் சித்திரஸேனனுடைய கேள்விகளுக்கு உத்தரம் சொல்லி, — ரங்கநாதனை தரிசனம் பண்ணு — என்கறார்,

சித்திரஸேனன் காச்யபர் நூறிவிபையடைந்தார்—

1. பாபர் செய்து தவிப்போ செய்ய வேண்டி. தென்பா?
2. அறியத்தக்க வஸ்து யாது?
3. சொல்லத்தக்க வஸ்து யாது?
4. என் செய்து நான் ஸுகித்திருப்பேன்?

என்று பணிவுடன் கேட்டான்.

காச்யபர் — பரபாத்தரவான ஸ்ரீபத் நாராயணனை நமஸ்கரித்துப் நிபரணித்து, அவனுடைய வைபவத்தைச் சொல்லிக் கொண்டே. காலம் கழிப்பாபாக; உன் பாபம் நீங்கி அவனை அடைவாய்.

- கந்தர்வன்—
1. பரபாற்பாவை நாம் அறிவ தென்பா?
  2. பர பரம்மம் எங்குள்ளது?
  3. அது எப்படியிருக்கும்?
  4. பரம் எது; அபரம் எது?

காச்யபர் — பரிசுத்தமான மனதாலும், ஸத்தா சக்தாலும், பிரஸன்னரான வார்த்தையாலும் பர பரம் தன்மை அறியலாம்.

- கந்தர்வன்— 1. பவானுக்கு சுத்தி எப்படி யுண்டாகும்?
2. காம்பங்களுக்கு சன்மை எப்படி?
3. வார்த்தை எப்படி ப்ரஸன்னமாயிருக்கும்?

காச்யபர் -

1. ஆக்ரம தோஷம், மோதுவை, மோனம், அனேகம் விஷயங் களைப் பார்த்தல், சரீர சுத்தியினால் இவற்றிலுலேயே மனதாக்குக் கலம்ம டிரப்டாகிறது.¹

2. விநித்தலம், செவ்வாதலம், கிலக்கபனாசச் செவ்வ தாலும் காரியம் கெட்டதாலும்.

3. அஸம்பாபம், கடுமைபாபம், ப்ரமோஜன நற்றதாபமுன் னதே கெட்ட வார்த்தை.

சகவரன் என்மொருதூர் எல்லா மாணிகளிட் த்திலும் வியாபித் திருக்கிறான். அவன் உன்னிட் த்திலும், என்னிட் த்திலும், எல்லோ ரிடத்திலு முளன்.²

கந்தர்வன் — இருக்குப் வந்துதான் தென்படுமேயன்றி இல்லாமல் தெரியாதுமென்றால், — பவவான் இல்லை; இருந்தால் தென்படுவனன்றோ!

காச்யபர் பவவான் எல்லோரிடத்திலு முளன். இத்திரி மங்களைக் கொண்டு. ஆறிய வேண்டிய உனக்கு அவன் இருப்பது தெரியாது. தெரியுப் வந்துவாவது உனக்குப் ப்ரணபாகத் தெரி யுமோ? தெரியுப் வந்துவின் பின்புறம் உட்புறங்களை நீ அந் வையோ? எறிநிலுள்ள வந்துவிலும்கூட. எந்த பாகத்தைக் கண் பார்த்தவல்லதோ அந்த பாகம்தான் தெரியும். இத்திரியங்களைக் கொண்டு தெரியலாவது இக்கணியே. க்ஞான த்ருஷ்டியால் பார்ப் பதாகில் டாவும் தெரியும். க்ஞான த்ருஷ்டியை எதுவும் மறைக்க முடிபாது. ஞானம் மறைபடாதிருந்தால் எல்லாம் பிரகாசிக்கும்.

1 சுத்தி எப்படி — யென்ற கேள்விக்கு அசுத்தி யுண்டாவதைச் சொல்லி விளக்குகிறார். இது வியதிரேக ரீதி. மூன்று கேள்விகளுக் கும் ஸமாதானம் இப்படடியே காண்கிறது.

2. கந்தர்வன் 2-ம் தடவை கேட்ட 2-ம் கேள்விக்கு இது உத்தரம்.

கந்தரானம் பணுவதற் கும் கர் பத்தமே. மாரணம். சன்னி - முன்ன
அந்தராத்பாவையப் பார்த்து வல்லவனோ பர பரம் தன்மைப் பார்ப்பான்

சிரிப்பார் எப்படிநீரும் துள் எவ்வளவாயி ருக்குகென்று சொல்ல
முடியாது.¹

அழிவற்றது பரம்; அழிவுள்ளதே அபரம்.²

கந்தர்வனோ! நீ புஷ்பரிணிக்குப் போய் ஸ்நானம் செய்து சங்க
விமானத்தில் பிரவேசி; அங்கில் பர பரம் தன்மைப் பார்ப்பாய். அவ
ருடைய அனுக்ரஹத்தினால் உனக்கு நத்தி புண்டாகும்."

கந்தர்வன் காச்யாபின் உபதேசத்தினால் ஸ்நான சார்க்கு. ந
களை அலைந்து புஷ்பரிணிக்குப் போய் ஸ்நானம் செய்து, பகவானை
சரிசூத்தம், இசை, தாளம், சாகம்—இவற்றுக்கு ஒத்த துத் துபாறு இனி
தாய் காலம் செய்தான். கந்தர்வனுடைய காணத்தாகும் மே' போர்
யாவதும், பரவைகளும் கூட அசைவற்றிருந்தன. பகவானுட்கந்தர்
வசீதம் மேட்டு கந்தர்வனை அனுக்ரஹித்தார். உடனே கந்தர்வ
னுக்கு விமானம் முதலிய யாவும் வந்தன. கந்தர்வன் அநிலேற்
இந்திரனிடம் போய்ச் சேர்ந்தான்.

இந்த கந்தர்வ சரிதம் மேட்போர்க்கு கந்தர்வனுடைய ஸ்நா
னம் கிடைக்கும்.

48—ம் அத்.

சந்திர புஷ்பரிணியைச் சேர்ந்த தீர்த்தங்கனையும் சொல்லு
மாறு நாகதந்தர் வியாஸரைக் கேட்கிறார்

நாகதந்தர்— பஹுரிஷியே! இவ்வகை ஆர்ச்சியாராஜ்யம், தம்
அந்தரப் புண்ட தீர்த்த புண்ட சேஷத்திரங்கனைய பரபராத்ரி
யத்தைத் தெரிந்து கொண்டேன். வேதோப பரம் வணங்குவான்
இதிஹாஸ புராணங்கள் யாவும் உம்மிடமே பிறந்தன. பரபரத்
தங்களின் தத்வம் உமக்கே தெரியுமானையால், புஷ்பரிணியைச்
சேர்ந்த தீர்த்தங்கனையும் பற்றிச் சொல்லுவிராக.

வியாஸர்— பரத்வாஜர் தன் சிஷ்யர்வனோடு தீர்த்த பரம்
திரை செய்துகொண்டு காவேரிக்குப் போனார். அவரைப் பரபரினார்

1. 2-ம் தடவை கேட்ட 2, 3-ம் கேள்விகளுக்கு இது உத்தரம்
2. 2-ம் தடவை கேட்ட நான்காம் கேள்விக்கு இது உத்தரம்.

லும் ரிஷிகளாலும் வலிம்கப்பெற்று மனோஹரபாலா அந்த சேஷத் திருத்தையும், புஷ்கரிணிபட்டும், அனந்த பித்தத்தில் பகவான் பப னித்திருப்பதையும் பார்த்தார்.

49—ம் அத்.

புஷ்கரிணியச் சேர்க்கு நூறு தீர்த்தங்களை வால்மீகி பாத வாஜருக்குச் சொல்லுகிறார்.

பரத்வாஜர் தனக்கு ஆராரிடரால வால்மீகியவால் காவேரி தீர்த்தில் வலிப்பதை உறிந்து அவரிடம் போய் கவஸ்காரப் முதலிய வற்றைச் சொன்னார்—“தீர்த்தங் காந்திரைபாகம் புப்பாட்டு இங்கு பக வானையும் புஷ்கரிணிபட்டும், ஆசாரமணாரும் தரிசிக்க வந்தேன்.” என்று தெரிவித்துக்கொண்டார்.

வால்மீகி— கிஷிஷணாலம் சங்க விபரணம், இங்கு கொண்டு வாப்பாட்டு முதல் பகவானுடைய தரிசனத்தும்காகவும் புஷ்கரிணி யில் ஸ்நானத்தும்காகவும் இங்கு நக்கேறன். நெடுநாளாக இங்கு அனேகம் ஆச்சரியங்கள் நேரிடுகின்றன.

பரத்வாஜர்— நீர் மண்ட அநிசயங்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்; சொல்லுவீராக.

வால்மீகி— இங்கு, புஷ்கரிணி மூன்று லோகத்திலும், பிர வித்தி பெற்றது. இரண் பக்கலில் ஆறு தீர்த்தங்களுள்ளன. ரிஷிகளும், பேருகளும், ஸித்தர் முதலானோர் யாவரும் இந்த தீர்த்தங் களை ஸேவிக்கிறார்கள். அசுவத்தம், வசுளம், ஆம்ரம், கதம்பம், ஜம்புகம், பில்வம்—என்று ஆறு தீர்த்தங்கள். ஸங்கயாபங்களை யும் இந்த தீர்த்தங்களைப் போல வல்லன. சங்க விபரணம் இங்கு நூறு இரண்டு மூன்று கவடியும் தீர்த்தமுள்ளது. இங்கு அந வந்த தீர்த்தத்தில் காந்தோர் ஸேஷபர் சொல்லுகிறேன்.—

50—ம் அத்.

மச்சலி ப்ருககாங்கம்—அசுவத்த தீர்ச்ச்சுளில் சவம் புரியும் மாதவியன் முன்னிலையில் யம தூதரான ஐப் பெண்ணை ஹிம ஸித்தனார்.

1. எட்டு தீர்த்தமென்றும் ஒரு ஸனக்கு உலகம். திது கவ. பெயில் ஓராய்ச்சி செய்யப்படும்.

வால்கீகி — ஸகல சரங்கங்களையும் அறிந்தவனாய் ஒன்றிலும் பற்றில்லாதவனானாய் மாதவி பென்றொரு பெண் அசுவத்த தீர்த்தத்தில் நெடு காளாகப் பெரிப தபஸ் செய்தனையில், ஒரு நாள் “ஐயோ! ஐயோ! என்னைக் காப்பாற்றாது; காப்பாற்றாது!” என்று ஆகாசத்தில் மிகவும் தீவிரமான குரல் பாதவியின் காதுகளில் வீழ்ந்தது. பாதவி நிமிர்ந்து பார்த்தாள், “பயப்பாடேகே! பயப்பாடேகே!” என்று சொல்லாள்; ஆகாசத்தில் பயப்பாடர்கள் ஒரு பெண்ணைப் பிடித்து ஒலிர்வித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

“நீ யார்? என் இப்படி பீடிக்கப் படுகிறாய்? ஸ்திரீ ஒலிர்வை செய்யும் நீங்கள் யார்? ஸ்திரீ விஷயத்தில் உங்களுக்கு இவ்வளவு கொடுமைப்பட்ட யுண்டாயிற்று? பாவானோ! இவளை ரக்ஷியு!” என்றான் மாதவி. பாதவியினுடைய பேச்சு யம நக்கரர்களுக்கு மிகவும் ஆச்சரியத்தை யுண்டாக்கிற்று; அவர்கள் சொல்லலானார்கள்.

“பாபபுருஷன் ஒருவர் முழுவதையும் அறிந்தான். பிராணிகள் புண்டாபாபங்களைச் செய்து அவற்றின் பலனை அனுபவிக்கிறார்கள். நம்மக்கும்கூட, நம்ம பலனைப்பே சுவரண கொடுக்கிறான். இவன் இல்லா நல் சரீரம் அடைபட்டாலே நல்ல, சுவரணில்லாமல் ஒன்று அடைபட்டது. ஒவ்வொரு மாரிபடுத்துக்கும் சுவரணே ஸாஷிபாயிடுகிறான். அவனை மீறிப் போக முடியாது. இந்தப் பெண் மீதுந்த் பாபம் செய்தவன். பாபிகளை தண்டிக்க பகவான் யானை எற்றித்தியிருக்கிறார். நாங்கள் யம தூதர்கள். இவன் செய்தபாப பாபமே கண்டபாது. நாங்கள் புண்ணியம் செய்தோர்க்கு ஸகலத் தையும், பாபிகளுக்குத் தண்டத்தையும் தருவோம்.”

51—ம் அத்.

மாதவி தன்னுடைய புண்ணியத்தைக் கொடுத்து அந்தப் பெண்ணை யம தூதர்களிடமிருந்து ரக்ஷிக்குறான்.

மாதவி— பிராணிகளின் கதி இவ்வளவு தான். சுவரண எற்படுத்திய புண்டாபாப பலன்களை ஒருவரும் மீற முடியாது. ஆனாலும், இவன் என்னிடம் வந்து சேர்ந்தானாகையால், இனி நீங்கள் இவனைப் பீடிக்கக்கூடாது. இவன் நற்கதியை அடைவதென்படி? இவளுக்கு நான் சொல்லலாவதென்?—சொல்லுங்கள்.

கிங்கரர்கள்— பகவானுடைய கட்டளையை எப்படி மீறுவது! மீறினால் தீயில் விட்டிடலே நான் அழிய வேண்டியதே.

மாதவி— உண்ணாமேலீ நீங்கள் பகவானுடைய ஆன்மஞ்ஞையிற் பரமபுருஷமான ஆர்ஜுனம், என்னுடைய புண்ணியம் இவளுங்காட்டும். அன்பு படுவோர், சமனாகுந் செய்வோர்—முதலியவர்களை உயிரைக் கொடுத்தாகிலும் காக்கவேண்டும். இது மிக்க புண்ணிய சேஷத்திற்கும். இங்கு பகவான் பிரத்தியாக்ஷராயிருக்கிறார். இதில் செய்பவர் வரலாம் ஸரஸ்வதியுடைய பாதங்களுக்கும். இங்கு வலிப்பதால் எனக்கு உணர்வு நடுநடு பலனில் ஒரு நாள் வரலாம். பகவான் இவளுக்கும் கொடுத்து விட்டேன்.

52—ம் அத்.

மாதவியால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட பெண் பிரம்மலோக மடைந்தாள்.

மாதவி இப்படிச் சொல்லுமளவிலேயே, அந்தப் பெண்ணின் வாட்டில் அகிழ்ந்து அவள் விடுபட்டாள். இவ்வமயத்தில் அவளைத் தாண்டி நின்றான் வெல்லார் இப்போது அவளுக்கு இன்பமாயின; அவளைப் பிடித்தவர் உபசரிக்கலாயினர்; பல விதம் அன்புத்தினால் புண்பட்ட அவளுடைய மேனி அழகு பெற்றுவிளங்கிற்று. ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிப்பே மாணவரும் அவளுக்கு வணங்கினார். அவன் உவ்வானும் உபசரிக்கப்பட்டு மண் முண்ணிலே யடைந்தான். பாபிகளும் துன்பமுடைய, புண்ணியவான்களுக்குப் பரிபாலமுள்ள பமவர் அப்பெண்ணை வரவேற்று, —“பெண்ணே! நீ திருந் புண்ணியமும் செய்து! இதற்குமுன் பனிரண்டாம் ஸம்வத்தில் ராத்திரி உன் வீட்டில் தங்குவதற்காக ஓர் வைஷ்ணவன் வந்தான். வைஷ்ணவன் வீட்டுக்கு வந்த வைபவத்தால் இப்போது உனக்கு நன்மை கிடைத்தது; ஸ்ரீரங்கத்தில் அகவத்த தீர்த்தத்தில் வலிக்குப் புண்ணியவாயான மாதவியின் ஒரு நாள் பலன் உனக்குக்கிடைத்ததால் நீ பிரம்மலோகம் சேருவாய்; நீ அங்கே ஸுகந்திது.”—என்றான். அவன்¹ பிரம்மலோகம் சென்றான். அகவத்த தீர்த்தம் மிகவுப் சிவோஷ்டபானமும் பரத்வாஜமே ஸீர் அகவத்த தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீராமன் செய்து திருக்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்யும். இங்கு மாதவி வந்ததாந்தம் கேட்போரின் பாபம் நீங்கும்.

1. இந்தப் பெண்ணின் பெயர் தெரியவில்லை.

53—ம் அத்.

கண்டிபாச்யானம் : ரங்கநாதன் கண்டு மஹரிஷிக்கு தரிசனம் கொடுக்கிறார்.

பரத்வாஜர்— இன்னும் அந்த அசுவத்த தீர்த்தத்தின் மாஹாத்மியத்தையே சொல்லும்.

வால்மீகி— ஒரு நாள் கண்டு மஹரிஷி ரங்கநாதனை தரிசித்துவிட்டுக் காவேரி தீரம் போனார். அங்கே ரங்கநாதன்போலவே ஒரு புருஷன் தன் பத்னிகளோடும் பரிவாரங்களோடும் காவேரியில் வினோதமாக ஸஞ்சரிப்பதாய்த் தென்பட்டது. மஹரிஷி இதைன்னென்று ஆச்சரியப்பட்டு அருகில் போய்ப் பார்த்து ஆதங்கிக்கையில்,— “இப்பொழுது நீர் என்ன நினைத்தீர்?”— என்று கேட்டார் மஹா புருஷன். “இப்பொழுது ரங்க விமானத்தில் தரிசனம் கொடுத்த பகவானே இங்கு காவேரியில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு தரிசனம் கொடுக்கிறார் போலாம்! இப்படியும் ஓர் பாக்கியம் கேரிட்டதென்!— என்றே நினைத்திருந்தேன்” — என்றார் மஹரிஷி.

54—ம் அத்.

ரங்கநாதன் கண்டு மஹரிஷிக்கு அசுவத்த தீர்த்தத்தின் மாஹாத்மியத்தைச் சொல்லி மறைந்தார்.

மஹாபுருஷன்— இந்த தேசமும் நதியும் எனக்கு ப்ரியமானவை. இந்த இடத்திலுள்ள ப்ரியியால் நான் இங்கேயே வலிக்கிறேன். விபீஷணன் வெகுவாய் ப்ரார்த்தித்தாங்கு. எனக்கு இவ்விடத்தை விட மனமில்லை. காவேரிக் கரையிலும் மணல் மேட்டிலும் நான் வினோதமாய் ஸஞ்சரித்தும் கொண்டிருக்கிறேன்.

இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே மஹா புருஷன் புஷ்கரிணிக்குப் போய் அங்குள்ள ரிஷிகள் யாவரும் காணும்படியாக ஜலக் ரீண்ட செய்தார். அந்த அபூர்வத்தைக் கண்ட ரிஷிகள் மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தனர். பகவான் புஷ்கரிணிநாய விட்டு அசுவத்த தீர்த்தத்துக்குப் போனார்; அங்கு ரிஷிகள் தேவர்—முதலானோர் யாவரும் பக்தியோடு பூஜித்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே அந்தர் தானமாய் விட்டார். அவரோடுகூட வந்தோரும் மறைந்தனர். அக்காட்சிபை நினைத்து நினைத்து யாவரும் விபந்தங்கள்.

கண்டு மஹரிஷிமட்டும் பகவானைக் காணுதல் துயரத்தால் புலர்பி ஆறா முயன்றி இடம் விட்டுச் சலியாமலும் நெடுநாள் கிடந்தார். ஒரு நாள் ரங்கநாதன் பிரத்தியக்ஷமாகி— “மஹரிஷியே! வருந்தவேண்டாம்! இந்த அசுவத்த தீர்த்தம் எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் மேலானது. இதில் ஸ்நானம் செய்து ஒரு மாஸம் உபவாஸமிருந்து என்னை ஆராதித்தால் விஷ்ணு ஸாயுஜ்யம் கிடைக்கும்.”— என்று சொல்லி மறைந்தார்; கண்டு மஹரிஷியும் அப்படியே செய்து கொண்டிருந்தார்.

55—ம் அத்.

ஸுகீர்த்தி உபாக்ஷயானம்: ஸேனையின் ரோகத்தைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக கேஸர தீர்த்தத்திலுள்ள காச்யபரிடம் ஸுகீர்த்தி பென்னும் ராஜன் வந்தான்.

வால்மீகி— கேஸர தீர்த்தத்தில் காச்யப மஹரிஷி தபஸ் செய்து கொண்டிருந்தார். தன் ஸேனைக்கிருந்த ரோகத்தைத் தீர்த்த யாத்திரையால் போக்குவதற்காக ஸுகீர்த்தி பென்னும் காசிராஜன் கேஸர தீர்த்தத்துக்கு வந்தான்; காச்யபர் தபஸ் செய்வதைப் பற்றி ஸேனையத்தை வெளியே கிறுத்தி, மஹரிஷியிடம் போய்ப் பணிந்து நின்றான். காச்யபரும் நித்ய கர்மானுவாடானம் முடித்து ராஜனுடைய வரலாற்றை விசாரித்தார்.

ஸுகீர்த்தி— நான் காசி ராஜன்; ஸுகீர்த்தியுடைய புத்திரன்; ஸுகீர்த்தி.

காச்யபர்— உன் பிதாவை நான் அறிவேன். நீ இங்கே ஏன் தனியாக வந்தாய்? சேஷமமா? அல்லது, ஏதேனும் சிரமம் உண்டா?

ஸுகீர்த்தி— மஹரிஷியின் அனுக்ரஹத்தினால் சேஷமமே. தீர்த்த யாத்திரையாக ஸேனையோடு புறப்பட்டேன். மஹரிஷியின் நிஷ்டைக்கு உபதரவம் உண்டாகாவாறு ஸேனை வெளியே நிற்கிறது. ஸேனை வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளது.

காச்யபர்— ராஜ்ய காரியம் பார்ப்பவனுக்குத் தீர்த்த யாத்திரை நேரந்த உண்மை யாது?

ஸுகீர்த்தி— ஸேனையின் வியாதியைப் போக்குவதற்காகவே தீர்த்த யாத்திரை செல்கிறேன்.

காச்யபர்—நீ செய்தது நன்றே. உன் விருப்பத்தை இப்பொழுது எப்படி நிறைவேற்றுவேன்!

ஸ-கீர்த்தி— மஹரிஷியை தரிசித்ததாலேயே நான் இருதார்த்தனேன். ஸம்ஸார ஸாகாத்தில் முழுது ஆசா பாசத்தினால் கட்டுண்ட எனக்கு ஹிதம் சொல்லுவீராக.

காச்யபர்— பகவானை ஆராதிக்காமல் முக்தி உண்டாகாது.

ஸ-கீர்த்தி— போகிகளுக்கும் தெரியாத பகவானை ஒன்று மறியாத நான் எப்படி ஆராதிப்பது?

காச்யபர்— இந்நிரியங்களுக்கும் அறிவுக்கும் எட்டாமல் நிர்மலனாக கல்யாண குணவானுமாயுள்ள ஸர்வேசுவான் தன்னைப் பார்க்க விரும்புவோர்க்காகவும் ஸகல பராணிகளின் துன்பத்தைப் போக்குவதற்காகவுமே வாஸுதேவாதி மூர்த்திகளாக தரிசனம் கொடுக்கிறான். சேஷமகரங்களான அம்மூர்த்திகளைப் பரம்பா முதலானோரும் பூஜிக்கிறார்கள். எந்த மூர்த்தியினிடம் உனக்கு மனம் செல்லுகிறதோ அதை ஆராதித்தால் விரைவில் உன் விருப்பம் நிறைவேறி, நீயும் பரமாத்மாவை அடைவாய்.

ராஜா— பரமாத்மனுடைய ஸ்வரூபம் போகிகளுக்குக்கூட கால தோஷத்தினாலும் பாக்கியக் குறைவினாலும் தெரியாமற் போகுமே! என்னுடைய மனமோ விஷயங்களில் பற்றுள்ளது; கஞானமும் அல்பமாயுள்ளது; இந்நிரியங்களும் வசத்திலில்லை. நான் என் செய்வேன்!

56—ம் அத்.

பகவான் அர்ச்சா ரூபமெடுக்கும் காரணத்தைச் சொல்லு கிறார் காச்யபர்.

காச்யபர்— பகவானுடைய பஹிமைக்கு அளவேயில்லை. எவ்வித தோஷமும்பில்லாததாய் எல்லாக் கலியாணங்களும் நிறைந்ததுமாயுள்ளது விஷ்ணுவென்னும் பர பரம்மம். சரா சரமான் இந்த ஜகத்து அந்த பரம்மத்தினிடமிருந்தே உண்டாயிற்று. லோகோபகாரமாக பகவான் அவதாரங்களை எடுக்கிறான்; பராணிகளுடைய அஞ்ஞானத்தையும் மந்த ஸ்வபாவத்தையும் பார்த்து துபாயினால்

தானாகவோ தேவனாகவோ, மனுஷ்யனாகவோ, இன்னும் எப்படியாகவோ ஆவிர்ப்பளித்து ஆச்சரியமான காரியங்களைச் செய்து கொண்டு ஸ்வயம் ஸங்கியாகவே யிருக்கிறான்; ஸாதுக்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்டு லோகானுகூலார்த்தமாகவும், ஜனங்களுக்கு தரிசனம் கொடுப்பதற்காகவும் ஆங்காங்கு பிம்பத்தில் பிரத்தியக்ஷமாக விளங்குகிறான்; எவனுக்கு எந்த பிம்பத்தில் எவ்வளவு விசுவாஸம் உண்டாகிறதோ அவ்வளவு பலனைக் கொடுக்கிறான்.

ஸுவர்ணம், தாம்பிரம், இரும்பு—முதலிய எந்த திரவியத்தினால் செய்யப்பட்ட பகவத் பிம்பமானாலும் சிறந்ததே. அல்பமாயும், அழியக்கூடியதாயுமுள்ள அந்த திரவியம் பகவத் ஸான்னித்தியத்தினால் சிறந்ததாயும் அக்ஷயமாயுமிருக்கும். இப்படி ஒரு விதமாயுள்ள வஸ்துவைத் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினாலேயே வேறு விதமாக்கும் ஆச்சரியமான சக்தி பகவானுக்கு உண்டு. எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாயும், உயர்வு தாழ்வென்னும் வித்தியாஸத்துடனேயே காரியங்களைச் செய்வவனுமுள்ள பகவானுக்கு ஒரு விதமாயுள்ள வஸ்துவை வேறு விதமாக்குவதில் டாடொரு பிரயத்தினமும் வேண்டா. ஸாமான்ய வஸ்துவால் செய்யப்பட்ட பிம்பமானாலும் அது பகவானுக்கு சரீரமாயிருக்கையாலே சிறந்ததாயும் சேஷமகரமாயு மிருக்கும். பகவான் பிம்பத்தில் பிரத்தியக்ஷன் என்னும் சாஸ்திரார்த்தத்தில் நிச்சயம் பாக்கியவான்களுக்கும் புண்ணியவான்களுக்குமேதான் பிறக்குமே யன்றிப் பிறர்க்குப் பிறவாது.

57—ம் அத்.

ஸ்வயம் வியததம், ஸித்தம்—முதலான பகவானுடைய அதிஷ்டான பேதங்களை விவரிக்கிறார் காச்யபர்.

ஸங்கீர்த்தி—முனிவரே! நிர்குணமாயும், ஸகல சக்திகளுக்கும் குணங்களுக்கும் ஆச்சரமாயுமுள்ள பகவான் ஸகுணமான பிராகிருத சரீரத்தை எப்படி ஸ்வீகரிக்கிறான்? ஸர்வ வ்யாபியாயுள்ளவன் பிம்பத்தில் மட்டும் விசேஷமாக ஸன்னிதானம் பண்ணுவதெப்படி?

காச்யபர்—பிராகிருதமான ஒரு பிம்பத்தை திவ்யமாக்கி அதில் ஸான்னிதி பண்ணுவதுதான் பகவானுடைய மஹிமையைக் காட்டுகிறது. ஈசுவரன் ஸகுண வஸ்துவை நிர்குணமாகவும், நிர்

குணத்தை எகுணமாகவும் செய்ய வல்லன் ! மரம், கல், லோஹம், ஸ்தம்பம், சூம்பம்— முதலிய எந்த வஸ்துவில் ஆவிர்பவிக்கும் படியாக ஸாதுக்களால் பிரார்த்திக்கப்படுகிறானே அதில் அப்பொழுதே ஆவிர்பவிப்பன் ; அந்தந்த சிம்பத்தில் யாரால் எப்படி பூஜிக்கப்படுகிறானே அதற்கேற்ற பலனைக் கொடுப்பன்

பகவானுடைய பிரதிஷ்டை ஸ்வயம் விபக்தம், ஸித்தம், மாணுஷமென்று மூன்று விதமாயிருக்கும். அவன் தானாகவே ஆவிர்பவித்த சிம்பம் ஸ்வயம் விபக்தம். சுநிராத்தியிற்போல எங்க விமானத்திலும் அவன் தானாகவே ஆவிர்பவித்தான்.

ஸித்தர்களாலும், மாணுஷர்களாலும் பகவத் ஸான்னித்யம் உண்டாக்கப்பட்ட மூர்த்திகள் ஸித்தமென்றும் மாணுஷமென்றும் சொல்லப்படும். ஈஜனே ! எல்லா சாஸ்நிகங்களிலும் இப்படியே சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதை நீ மறக்கலாகாது.

58—ம் அத்.

ஐம்பு தீர்த்த மஹாத்மியம் : இந்திரனுடைய பிரம்மஹத்தி தோஷம் ஐம்பு தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்ததால் நீங்கிற்று.

வால்மீகி— காச்யப மஹரிஷியின் உபதேசம் கேட்டு ஸந்தோஷித்த ஸங்கீர்த்தி தனக்கு எங்கொரு தரிசனம் பண்ணி வைக்கும்படி ப்ரார்த்தித்தான். காச்யபர் ஸங்கீர்த்தியை ஸ்நானியத்தோடு அழைத்துக்கொண்டு மூரங்கம் போய் ஐம்பு தீர்த்தத்தை யடைந்ததும் சொல்லுகிறார் :—

“இந்த ஐம்பு தீர்த்தம் மிகவும் சிசேஷமானது. இங்கு ஓர் ஐம்பு விருஷம் இருக்கிறது. முன்பு இந்திரன் இந்த தீர்த்தத்தில் விஷ்ணுவைப் பூஜித்தான் : விருத்திராஸுர்னுடைய வகத்தினால் நேரிட்ட பிரம்மஹத்தி தோஷத்தைப் போக்குவதற்காக இந்திரன் பூமண்டலம் முழுவதும் அலைந்தபோது அந்த தோஷம் அவனை நிகழ்போலத் தொடர்ந்தது. இந்திரன் பிரம்மமணிடம் போய் ப்ரார்த்தித்தான். விஷ்ணு தரிசனம், விஷ்ணு நாம ஸங்கீர்த்தனம், புண்ய சேஷத்வ வாஸம், புண்ய தீர்த்த ஸ்நானம்— முதலியவற்றால் பாபம் நீங்குமென்றார் பிரம்மா. இந்திரன் பிருஹஸ்பதிபோடு புறப்பட்டுத் தீர்த்த யாத்திரை செய்து புஷ்கரத்தில் மூன்று வருஷ

மும், கங்கா த்வாரத்தில் பத்து வருஷமும் வஸித்தான்; உழுனை, ஸான்காமம்— இவ்விடங்களில் விஷ்ணுவையும், காகியில் சிவ பெருமானையும், ஸர்ஸ்வதி நதியில் ஸர்ஸ்வதியையும் பூஜித்தானான். இம் பிரம்மஹத்தி தோஷம் நீங்கிற்றில்லை; புஷ்கரிணிக்குப் போய் இருபத்திமூன்று வருஷமிருந்து பிரகு, ஜம்பு தீர்த்தத்தில் விஷ்ணுவை ஆராதித்தான். விஷ்ணு ப்ரத்திபக்ஷமாகி, “உனக்கு வேண்டிய வரம் என்ன”—வென்று கேட்டார். “பிரம்மஹத்தி தோஷம் நீங்கவேண்டும்”—மென்றான் இந்திரன். “இந்த ஜம்பு தீர்த்தம் பிகவும் உத்தமமானது. இதிலேயே ஸ்நானம் செய்து கொண்டு, உன் பாவம் போகும். இந்தத் தீர்த்தப் பாபத்தைப் போக்க வல்லதாகப் போகிறது.”—என்று சொன்னான் விஷ்ணு.

“இந்திரன் பாபம் நீங்கியதும் சங்கராதினை தரிசித்துவிட்டு தேவலோகம் போனான்.”

59—ம் அத்.

ஜம்பு தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்ததும் காசி மாஜாஸ்தப ஸ்வஸிபதனுக்கு ரோகம் நீங்கிற்று.

காச்யபர்— ஸுகீர்த்தி! இந்த ஜம்பு தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணு. இதில் ஸ்நானம் செய்தால் எல்லா மனோரதங்களுந் நிறைவேறும். புத்திர ஸம்பத்து உண்டாகும்; ராஜ்யபிழிந்த மாஜன் மூன்று லோகத்தையும் ஆள்வான்; ஏழு ஜனமத்தில் செய்த பாபமும் போய்விடும்; ரோகங்களின் ரோகம் நீங்கும். ராஜனோ! இதில் உன் ஸ்ணனிடத்தோடு ஸ்நானம் பண்ணுவாயாக.

வால்மீகி— ஸ்ணனிடம் ஜம்பு தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து விடாதி நீங்கி ஸௌந்தரியை விளங்கிற்று. ஸுகீர்த்தியும் காச்யபரும் அதில் ஸ்நானம் செய்து, எல்லோரும், ஆம்ர தீர்த்தம் போய் அநிலேயைப் ஸ்நானம் செய்தார்கள். ஆம்ர தீர்த்தத்திலுள்ள ரிஷிகள் காச்யபரின் வரவற்றது அவரை உபசரித்தனர். “நிவ்ய கந்தம், வீசம் இந்த ஆம்ர தீர்த்தம் மிக்க விசேஷமாயி ருக்கவேண்டும். இசன் வைபவம் யாது.”—என்று கேட்டார் காச்யபர்; பார்த்தவர் என்னும் ரிஷி சொல்லுகிறார்.

60—ம் அத்.

ஜிவாத்மா செய்யம் பாபத்தில் பாமாத்மாவிற்கு, ஸ்பந்தம் எப்படி யென்னும் விஷயமாய் பிரம்மணனும் பிசாசும் விலாசம் செயதுடன் ஆம் தீர்த்தம் போனார்கள்.

பார்கவர்— புஷ்கரன் என்னுமோர் பிரம்மணன் தீர்த்த யாத்திரை செய்துகொண்டு இந்த ஆம் தீர்த்தத்துக்கு வருகையில், புலி ரூபத்தோடுகொடிய ஒரு பிசாசி அவனை விழுங்க வந்தான். “என்னை எப்படிக் கொல்லத் துணிந்தாய்?”—என்று கேட்டான் புஷ்கரன்.

பிசாசி— என்னைக் கொல்லுவது என்னுடைய குற்றமாகாது; எனக்கு இந்தக் கொடிய ஜன்மத்தைக் கொடுத்த தெய்வத்தினுடையது.

புஷ்கரன்— ஸ்வதந்திரான ஸர்வேசுவரனிடம் குற்றமே கிடையாது. புருஷன் கருமத்தைச் செய்து பலனை அடைகிறான்; சகவான் ஸாக்ஷியாயிருக்கிறான்.

பிசாசி— பகவான் ஸர்வ வியாபியாயிருந்து ஸகலத்துக்கும் கர்த்தாவாயும் போக்தாவாயிருக்கிறானையால், எல்லோருடைய சுபாசப கர்மங்களுக்கும் அவனே கர்த்தா.

புஷ்கரன்— அப்படியல்ல. நீ சொல்லுகிறபடியானால், கர்ம பலன் கர்த்தாவினுடைய தென்ற நியாயத்தின்படி ஸர்வேசுவரனும் பலனை அனுபவிக்க வேண்டும்.

பிசாசி— பரம் இல்லாமல் அபரமான இந்த ப்ரபஞ்சம் காரியம் செய்யாது. பகவான் அந்தாத்மாவாயிருந்து எல்லோரையும் ஆட்டுகிறானையால், அவனே எல்லாவற்றுக்கும் ப்ரவர்த்தகன்.

புஷ்கரன்— எவ்வித தோஷமுமில்லாமல் தேஜோ ரூபியாயுள்ள சகவானுக்கும் அசுபமாய் தீரிகுணமாய் ஜடமாயுள்ள ப்ரகிருதிக்கும் ஸ்பந்தம் ஏது? அது இருக்கின்றோ ப்ரகிருதி ஸ்பந்தத்தால் சகவான் கர்மம் செய்து பலனை அனுபவிப்பது!

பிசாசி— நீ பிரம்மணனாயிருந்தும் பிரம்மத்தை அறிந்திலை; அசாரியர்களைப் பரஸித்திலை. என்னுடைய ஜன்மம் வியர்த்தம்.

பிரம்மம் விசித்திரமான சக்தியுள்ளதாகையால், சுபாகுப காரியங்
களைச் செய்யும், சொப்பானுமிருக்கும்.

புஷ்கரன்— ஓரே நியந்தா செய்கிறான் என்பதும் செய்பான்
என்பதும் பொருந்தவில்லையே!

பிசாசீ— காரியம் செய்யும் சக்தி சுசுவானுடையதென்றே
ஸித்தாந்தம். ஆனால், அவனுக்குப் பலத்தில் ஸம்பந்தமில்லை.

புஷ்கரன்— ஸமீபத்தில் ஆம்ர தீர்த்தமுள்ளது. அங்
குள்ள மஹரிஷிகள் இவ்விஷயத்தை நிர்ணயிப்பர். நீ சொல்லுகிற
படியானால் என்னைச் சாப்பிடு; நான் சொல்லுகிறபடியானால்,
உன்னை வதம் செய்வேன்.

61—ம் அத்.

புஷ்கரனும் பிசாசியும் மஹரிஷிகளிடம் போனவுடன் அங்கு
ஓர் திவ்ய புருஷன் தோன்றினான்.

பார்கவர்— பிராம்மணனும் பிசாசியும் சேர்ந்துவருவது
கண்டு வியப்புற்ற மஹரிஷிகள் அவர்களை விசாரித்தனர்.

புஷ்கரன்— நான் தீர்த்த யாத்திரை ப்ராம்மணன். என்னை
இந்தப் பிசாசீ பிடித்துக்கொண்டாள்; பிடித்த குற்றம் தன்னு
டையதல்ல, தெய்வத்தினுடையதென்கிறாள்; நம்முடைய ஸங்க
துக்கங்களுக்கு நாமே காரணம், தெய்வ மல்ல—என்றேன்; அதை
மறுக்கிறாள். இவ்விஷயத்தில் எங்களுள் ஜயிப்பவரால் தோற்பவர்
வதம் செய்யப்படவேண்டும். இதில் மஹரிஷிகள் நிர்ணயம்
சொல்லுவார்களாக.

பிசாசீ— எனக்குக் கர்ம வசமாக இந்த ஜன்மம் கிடைத்
தது. எனக்கு கஞானம் போகவில்லை யானாலும், ஜாதிக்கேற்ற
செய்கையே இருப்பதால், இந்த ப்ராம்மணனைப் பிடித்துக்கொண்
டேன்.

பார்கவர்— பிசாசீ இப்படிச் சொல்லுகையிலேயே அங்கு
பெருங்கூட்டம் கூடிற்று. கூட்டத்தினிடையில் ஓர் திவ்ய புரு
ஷன் தன் பரிவாங்களோடும் பத்தினிபோடும் ஆவிர்பனிக்கான்.
மஹரிஷிகள் அவரைப் பணிந்து பூஜித்து—“யாரீ?” என்று விசாரிக்
தனர்.

62—ம் அத்.

பிரம்மணன் பிசாசி—இருவர்களின் விவாதத்தைத் தீர்க்கு
மாறு ரிஷிகள் தீவ்ய புருஷனை வேண்டினர்.

பார்கவர்— “இவள் என்னுடைய பத்தினி; நான் வேட்
டைக்காக வருகையில் இங்கே கூட்டமாயிருப்பது கண்டு வந்
தேன். உங்களுடைய தரிசனத்தால் தன்யனானேன்.”—என்
றார் தீவ்ய புருஷன். அவர் இப்படிச் சொன்னாலும், மஹர்ஷி
கள் அவரை பகவானாயும், பத்தினியை லக்ஷ்மியாயும், பரிவா
ரங்களை வித்த புருஷர்களாயும் தீர்மானித்தனர்.

தீவ்ய புருஷன்— பிரம்மணனும் பிசாசியும் இங்கே
சேர்ந்த விசேஷம் என்ன?

ரிஷிகள்— பகவானின்றி ஒன்றும் அசையாதாகையால்
பிரானிகளின் ஸுகிருத துஷ்கிருதங்களுக்கு பகவானே
காரண—மென்கிறார் பிசாசி. பரமாத்மா தோஷமே இல்லை
தவன்; பிரானிகள் பிரகிருதி ஸம்பந்தமுள்ளவைகளாகையால்
ஹேபங்களாய் சுபாகபங்களைச் செய்து ஸுகதுக்கங்களை
அனுபவிக்கின்றன—என்கிறான் பிரம்மணன். இந்த விவா
தத்தை நீரே தீர்ணயிக்கவேண்டும். இதை தீர்ணயிக்க நீரே
சக்தரென்று உம்முடைய ஆசிரதிகையே காட்டுகிறது. நீர் ராம
னைப்போலவும் கிருஷ்ணனைப்போலவும் இருக்கிறீர். இவர்க
ளுடைய விவாதத்தைத் தீர்க்காவிடில் இருவரும் வதம் செய்து
கொள்வது நிச்சயம்.

63—ம் அத்.

தீவ்ய புருஷன் தீர்ணயம் சொல்லுகிறார்.

தீவ்ய புருஷன்— இருவர் சொல்லுவதும் சரியே. பர
மாத்மா தோஷமில்லாதவன்—என்று பிரம்மணன் சொன்
னது உண்மை. ஜீவாத்மா ஸகல தோஷங்களுக்கு மிருப்பிடம்
என்று சொன்னதைமட்டும் சற்று விவரிக்கவேண்டும்.

பகவான் ஸகல பிரானிகளிடத்தும் இருக்கும் ரீதி எப்படி
யெனில்,—

பிரானிகளுக்குப் பலவிதமான கரணங்களையும், கர்மானுதனான சரீரத்தையும், தன்னுடைய போகத்ருத்வ கர்த்துவ சக்திகளையும் கொடுத்துவிட்டு ஈசுவரன் இந்தப் பஞ்சத்தை ஆள்கிறான். பிரபஞ்சம் ஈசுவரனுக்கு சரீரம்; பிரபஞ்சத்துக்கு ஈசுவரன் ஆத்மா.

ஜீவாத்மாவின் ஸுகதுக்கங்களுக்கு அதன் கர்மமே காரணமாகிறது. ஜீவாத்மா கர்மவசமாகவே எப்பொழுதும் நன்மை கிடைக்களைச் செய்கிறது. இப்படி நன்மை கிடைகளில் ஜீவாத்மாவை ஈசுவரன் பிரேரணம் பண்ணுகிறான். பிரேரணம் மாதிரி ஈசுவரனுடைய தேயன்றி ஜீவாத்மா செய்வதற்கெல்லாம் ஈசுவரன் கர்த்தாவல்ல.

நன்மை கிடைகளால் விளையும் ஸுகதுக்கங்களைச் சேதனன் அனுபவிக்கிறானேயன்றி ஈசுவரன் அனுபவிக்கிறதில்லை. ஈசுவரன் சேதனனையும் அவனுடைய சரீரத்தையும் விபாதிக்கிறுந்தாலும், சேதனனுடைய கர்மத்தில் ஸம்பந்தப் படாமலிருக்கிறான். சேதனன் தன் இஷ்டப்படி காரியம் செய்யுமாறு ஈசுவரன் உதாரணனாயிருந்து ஸாக்ஷியாகப் பார்க்குகொண்டிருக்கிறான்.

ஈசுவரன் ஒருவித பத்தமுதில்லாமல் ஸ்வயம் ஸாக்ஷியிருப்பவன். சேதனன் கர்மவசப்பனாய் கரணங்களுக்கேற்ற போகத்தை யுடையவன். பகவானுடைய அனுகூலத்தால் பாவாவிபாகக்ஞானமுண்டாகில் சேதனன் முக்தி பெறுவான்.

விசித்திரமான காரியம் செய்யும் சக்தி சேதனனுக்கே உண்டு. இல்லாவிடில், ஸகல சாஸ்திரங்களும் வியர்த்தமாய் விடும். காரியம் செய்யும் சக்தி சேதனனுடையதாயிருப்பதால் தான், “இது செய், இது செய்யாதே” என்ற விதி ரிஷேத ரூபங்களான சாஸ்திரங்கள் பலனை நாடிக் காரியம் செய்யும் சேதனனையே உத்தேசித்துப் பரவ்ருத்திக்கின்றன; ஈசுவரனை உத்தேசித்து சாஸ்திரங்கள் பரவ்ருத்திக்கமாட்டா. சிவந்தாவான ஈசுவரனுடைய ஆக்ஞ ரூபங்களான சாஸ்திரங்கள் ஈசுவரனிடத்திவ் எப்படி பரவ்ருத்திக்க முடியும்!

ஆகையால், காரியம் செய்யும் கந்தருத்வ சக்தி சேதன னுடையது; ஈசுவரன் சேதனைக் காரியத்தில் பிரவ்ருத்திப் பிக்கிறான்—என்றே ஸித்தாந்தம். என்னுடைய அபிப்பிராயம் இப்படி. மஹர்ஷிகளே! இதற்குமேல் நீங்களே நிர்ணயிக்க வல்லதாகிறீர்.

இந்த ஸித்தாந்தத்தை யறிந்தார்களாகையால் பிசாசியும் பிராம்மணனும் மேன்மை பெறுவர்.

64—ம் அத்.

பிராம்மணனும் பிசாசியும் இஹிர்லோகம் சேர்ந்தார்கள். திவ்ய புருஷன் மறைந்தார். ரிஷிகள் ரங்கநாதனை தரிசித்தனர்.

பார்கவர்— பகவானுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு ரிஷிகள் ஸந்தோஷித்து, தங்களுக்குக் கிடைத்த பகவத் தரிசனம், தத்வ நிர்ணயம்—முதலிய பாக்கியங்களுக்குக் காரணமாயிருந்த பிசாசியையும் பிராம்மணனையும் புகழ்ந்து, — “இந்த ஆம்ரதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்யுங்கள். உங்களுக்கு இந்த ஜன்மம் நீங்கி மேன்மை யுண்டாகும்”—என்றனர். அவ்விருவரும் அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து தேவசரீரம் பெற்று, எல்லோருமறிய விமானத்திலேறி இந்திரலோகம் போனார்கள்.

திவ்ய புருஷன் தன்னை விட்டுப் பிரிய மனமில்லாத ரிஷிகளோடு சிறிது நேரம் வினோதமாயிருந்து மறைந்தார். பகவானுடைய பிரிவாற்றாது ரிஷிகள் ரெடுகாள் சோகிக்கையில்,— “நீங்கள் வருந்தவேண்டா. நான் யோகிகளுக்கும் தென்படாதவனாயினும், எல்லோருக்கும் தென்படுவதற்காகவும் லோகசேஷமததுக்காகவும் என் இச்சையாலேயே என்னைப் பூர்ணமாய்த் தெரியப்படுத்திக்கொண்டு ரங்க விமானத்தில் சயனித்திருக்கிறேன்”—என்று ஆகாசத்தில் வார்த்தை உண்டாவிற்று, ரிஷிகள் சோகம் நீங்கி, ரங்கவிமானம் போய் பகவாளை தரிசித்து ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள்.

65—ம் அத்.

திவ்ய கேஷத்திரத்தில் விசேஷமாக நானம் செய்யுமாறு ஸுசேர்த்திக்குக் காச்யபர் கட்டினாரிட்டார்.

பார்கவர்— ரிஷிகள் ரங்கநாதனை தரிசிக்கையில்,—"வேத மார்க ப்ரதிஷ்டாபணத்துக்காக நான் இங்கு சயனித்திருக்கிறேன். என்னை உபாஸிப்போரின் மனோரதம் ஸித்திக்கும். நீங்கள் எப்பொழுதும் முழுக்கூடங்களாய் எனக்கு ப்ரியர்களுமாயிருப்பீராக"—என்றார் ரங்கநாதன். அது முதல் ரிஷிகள் இந்த ஆம்ர தீர்த்தத்திலிருந்துகொண்டே ரங்கநாதனை தினந்தோறும் பூஜித்து வருகிறார்கள். இப்பொழுதுகூடப் பூஜைக்குப் புஷ்பம் ஸித்தமாயிருக்கிறது. நீங்களும் தரிசனம் பண்ணுங்கள்.

வால்மீகி—பார்கவரின் சொல்படி காச்யபரும் ஸுகீர்த்தியும் ஸைனியத்தோடு ஆம்ர தீர்த்தத்தில் ஸ்ரானமசெய்து ரங்கநாதனை தரிசித்தார்கள். "இந்தத் தீர்த்தம் மிகவும் சிறிஷ்டமாயுள்ளது. நான் இங்கு செய்யவேண்டியதென்ன? பாருக்கு. என்ன கொடுக்க வேண்டும்?"—என்று காச்யபரைக் கேட்டான் ஸுகீர்த்தி.

"எழைஞ்சு அன்னதானம், குழிமிகளுக்கு கோதானம், சிலையில்லாதார்க்கு ஷேதாதானம், யாகஞிகர்களுக்கு ஸுவர்ணதானம், ஸந்ததியில்லாதார்க்குக் கன்யாதானம், ஸ்திரீதத்திரியர்களுக்கு ஸத்வித்யை—இவைகளைச் செய்வது உத்தமம். பிரம்மணன் தானம் வாங்கவேண்டுமென்றும், ஷத்தகிரியன் எந்த ஆபத்திலும் தானம் வாங்காமலே கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சாஸ்திரமே விதிக்கிறது"—என்றார் காச்யபர்.

66—ம் அத்.

ஸுகீர்த்தி ஒரு கிராமத்தை நிர்மித்து விசேஷ தானங்களைச் செய்தான்.

வால்மீகி—ஸுகீர்த்தியென்றும் அந்தக் காகிராஜன் நல்ல ஸந்தகிரிற் பிறந்தவர்களாய், யாகஞிகர்களாய் வேத வித்துக்களாய், ஸன்மார்க சிஷ்டர்களுமாயுள்ள மூவாயிரம் பிரம்மணர்களுக்கு ஸகல தானங்களை யும் செய்து ஒரு கிராமத்தை¹ அமைத்துக்கொடுத்துக் காச்யபரோடு அதைப் பார்க்கப் புறப்பட்டான்.

¹ இதே அத்யாயத்தில் ஸ்ரீரங்கம் தனியாக வர்ணிக்கப்படுவதால் ஸ்ரீரங்கம் ஸுகீர்த்தியால் நிர்மிக்கப்படவில்லையென்றும், ஆம்ர தீர்த்தத்தில் ஒரு புது கிராமம் அவனால் நிர்மிக்கப்பட்டதென்றும் தெரிகிறது. அந்த கிராமம் எதுவென்று ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும்.

வேத கோஷமும், ஆங்காங்கு யக்ஞங்களில் சொல்லும் ஸ்வாஹாகாரமும், வித்தியார்த்திகளின் வேதாத்தியயன சப்தமும், வித்வான்கள் செய்யும் சாஸ்திர வாதமும், புண்பாஹ கோஷமும், ஸ்திரீகளின் மங்கள த்வணியும், வினையாட்டுக் குழந்தைகளின் சப்தமும் இந்த கிராமத்தில் கேட்கப்பட்டன. நிக் யோத்ஸவமாயுள்ள இந்த கிராமத்தைப் பார்த்து ஸுஜீர்த்தி ஸந்தோஷித்தான். ராஜனுடைய வருகையறிந்து எல்லோரும் தோரணம், வாழை, த்வஜம்—முதலியவற்றால் விகிளையும், ஊரையும் அலங்கரித்து, ஸ்ரீரக்ஷம், வாத்திய கோஷம், ஜய சப்தம், ஆலத்தி, மதுரமான கீதம்—முதலியவைகளால் ராஜனை வரவேற்று உபசரித்தனர். ராஜன் மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் எல்லோருக்கும் வஸ்திரம், ஆபரணம்—முதலியன கொடுத்து எங்களுடனே தரிசிக்கப் போனான்.

அங்கே, ஸாத்வத தர்ம மறிந்தவர்களாய், கல்ல ஸம்ஸ்காரம் பெற்றவர்களாய், க்ஞான வைராக்யங்களுள்ளவர்களாய், ஜபம் தியானம் முதலியவற்றிலேயே நோக்குள்ளவர்களுமான பிராம்மணர்கள் ராஜனை வரவேற்றனர்.

ராஜா அவர்களுக்கு விசேஷ திரவியம் கொடுத்து நமஸ்காரம் செய்து, விசித்திரமாய் சிர்மிக்கப்பட்டதும், சொக்காய் தலைப்பாகை—முதலியன தரித்த காவற்காரர்களால் காக்கப்பட்டதுமான கோபுரத்தில் பிரவேசித்து, ஒவ்வொரு ப்ராகாரத்திலும் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களைச் செய்துகொண்டு குழுதன் முதலான கணநாயகர்களை தரிசித்து, உள்ளே போய் விஷ்வக் ஸேனரையும் நமஸ்கரித்து, எங்க விமானத்தினுள் பிரவேசித்தான்.

67—ம் அத்.

ஸுஜீர்த்தி எங்களுடனே தரிசனம் பண்ணுகிறான்.

விஷ்வக்ஸேனருடைய ஆக்காஞ்சின்பேரில் அ வருடைய பரிகரங்கள் ராஜனையும் ஸைனியத்தையும் எங்களுடனே ஸன்னிதியில் அமுதத்துச் சென்றனர். முன்பு ஆம்ர தீர்த்தத்தில் காணப்பட்டவர்போலவே ஆகிசேஷன்மீது சயனித்திருக்கும்

சங்கராதனைப் பாதாதி சேசமாத தரிசித்து ஸ்தோத்திரம் செய்தான் ஸுரீர்த்தி.

68—ம் அத்.

சங்கராதன் ஸுரீர்த்தியை அணுகரங்குகிருர்.

அப்பொழுது சங்கராதன் சொன்னதாவது—“ ராஜனே ! என்னை நான் அறிவேன். நீ என்னுடைய பக்தன். நானே ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீமத் நாராயணன். என்னுடைய தரிசனத்துக்காக நெடுநாள் பிரார்த்தித்த பிரம்மாவுக்கு நான் இந்த ரூபத்தோடு தரிசனம் கொடுத்தேன். பிரம்மா என்னை வெகுநாள் ஆராதித்தார். ஸோகா ஸுரூபார்க்கமாக நான் அயோத்தியில் உன் முன்னோர்களால்¹ கீண்டகாலம் ஆராதிக்கப் பெற்றேன். ராமன் என்னை விபிஷணனுக்குக் கொடுத்திறதும், இந்த நகியையயம் சீதசத்தையும் பார்த்து ஆசைகொண்டு இங்கேயே இருக்கிறேன். நீ என்னை ஆரதித்து விரும்பியதைப் பெற்றுக் கொள்.”

பகவான் இப்படிச் சொன்னது கேட்டு, ஸுரீர்த்தி பெருமகிழ்ச்சியோடு வெளிவந்து விஷ்வக்ஷேனரையும் நமஸ்கரித்துக் கைகூப்பி மெக்கையில், சங்க விமானம் தென்பட்டது; அதிபாதென்று காச்யபரைக் கேட்டான்.

69—ம் அத்.

காச்யபர் ஸுரீர்த்திக்கு விமானத்தின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிருர்.

காச்யபர்— இதுதான் பகவானுடைய ஸ்தானம். பகவானுக்கு சபனம், ஆஸனம், குடை, பாதுகை, தலையணை—முதலிய ப்ரகாரங்களால் சேஷ பூதமாயிருப்பது பற்றியே சேஷன் என்று பெயராயிற்று. க்ருணம், சக்தி, பலம், ஐகவிரியம், விரியம், தேஜஸ்—என்ற ஆறு குணங்களும் அநந்த அரிடமே யுள்ளன. பூர்ணனாயும், அனந்தனுயிருப்பதால்

¹ இத்தால் ஸுரீர்த்தி ஸுரீர்திய வமசத்தர்கள் என்று தெரிகிறது.

இவன் அனந்தன் எனப்படுகிறான். இந்த ஆதிசேஷன் பகவா
னுடைய ஆகார சக்தி. ஸப்த த்வீபம், ஸப்த ஸமுக்கிரம்—
முதலியனவேயிடுகைய ஆமண்டலம் அந்தனுடைய கிரஸ்
ஸில் நிற்கின்றன. சேஷனே பகவானுக்கிருப்பிடமான விமான
மாகப் பரிணமித்திருக்கிறான். இந்த விமானம் என்னைக்கும்
அழியாது. உன் பாக்கியவசத்தால் இது உனக்குத் தென்பட்
டது. இந்த விமானத்துக்கே ரங்கம் என்று பெயர். இதை
ஸாமான்யமாக நினைப்பவன் நரகமே புகுவான். உத்திருஷ்ட
மான வஸ்துவைத் தாழ் நினைக்கில் மஹான்களுக்கும் அனர்த்
தம் விளையும். கிவ்யமாயுள்ள இந்த சங்க விமானம் ஸகல
வேதமயமானது. புகழ்மேலும் விஷ்ணுவுக்கு வர்ணபேதம்
உண்டாவதுபோல இகற்கும் வர்ணபேதம் உண்டு. காலத்
துக்கேற்ப, இது அளவிலும் குறைவுபடும். கலியுகம் வந்த
வாறே யாவும் தலைகீழாப் ப்டிகடக்கும்; ஜனங்களுக்கு ஸாதுக்க
ளிடம் விபரீத புத்தியுண்டாகும்; அஸத் ஸத்தாயும், உத்தி
ருஷ்டம் நிக்ருஷ்டமாயும் மாறும். சூதரன் பிராம்மணனாவான்;
பிராம்மணன் சூதர தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பான்; பாரியை
பர்த்தாவையும், கிஷ்யன் ஆசாரியனையும் தியஜிப்பர்; யக்கும்,
தானம், தபஸ்—முதலியன செய்யும் ஸாதுக்கள் பரிஹஸிக்கப்
படுவார்கள்; தேவர்க்கும் தேவனும் விஷ்ணுவை எல்லோரும்
துவேஷிப்பர். இந்த சங்க விமானம் நித்யமாயும், த்ருவமாயும்,
அக்ருதமாயுமுள்ளது. காலவசத்தால் இதை மாறுதலாக
நினைப்பவன் நரகத்தை யடைவான்; இதை யதார்த்தமாக
நினைத்து நமஸ்காராதிகளைப் பண்ணுபவன் சுத்தனாயிருப்பன்.

70—ம் அத்.

ஸாகீர்த்தி ரங்களுதனுக்குப் பல தேசங்களை ஸமர்ப்பித்து
வைகுண்ட லோகம் சேர்ந்தான்.

வால்மீகி— ராஜா ரங்கவிமானத்துக்குப் ப்ரதக்ஷிண ப்ரணா
மங்களைச் செய்து வெளியே போனான்.

இந்த தேசத்துக்குத் தெற்கில் ஒரு பர்வதம்¹ இருக்கிறது.
ஸாகீர்த்தி லேனையோடும் காச்யபரோடும் அந்தப் பர்வதத்தி
1 திருசுமி மலைக்கோட்டையாயிருக்கலாம்.

லேரி அதன் உச்சியிலிருந்து காம்புறமும் பார்த்தான். காவேரி
சுதியும் தோட்டங்களும் தென்பட்டன. பர்வதத்தின் உச்சியி
லிருந்து கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரையிலுள்ள தேசத்தை
ஸுரீர்த்தி ரங்கநாதனுடையதாகச் செய்து, அனேகம் தாஸ
தானிகளையும் ஸமர்ப்பித்து, அந்த மலைக்கு மேற்கிலேயே
பெரிய நகரம்¹ அமைத்துக்கொண்டு அதிலேயே வஸித்திருந்
தான்.

தினந்தோறும் ரங்கநாதனை தரிசித்துக்கொண்டிருந்து,
நெடுநாள்கழித்து தன் ஹுடைய பிள்ளை திருஷன் என்பவனுக்குப்
பட்டம் சுட்டி விஷ்ணுபதத்தையடைந்தான் ஸுரீர்த்தி; அவ
னுடைய பட்டணம் இன்னும் தெரிகிறது.

வியாஸர்— பரத்வாஜருக்கு வால்மீகி சொன்ன ஆமா
தீர்த்த மாஹாத்மியத்தைக் கேட்போர் ஸுகப்படுவர்.

71—ம் அத்.

கதம்ப தீர்த்த மாஹாத்மியம்² வால்மீகியும் பரத்வாஜரும்
கதம்ப தீர்த்தம் போகிறார்கள்.

ஆமா தீர்த்தத்துக்கு ஸமீபத்தில் பெரிய கதம்ப விரும்பும்
ஒன்று தென்பட்டது. அதன் பக்களில் வேதகானம் கேட்
டது. பரத்வாஜர் “அவ்விடம் யாது? அங்குள்ள விசேஷம்
என்னி?”—என்று வால்மீகியைக் கேட்டார். “அது கதம்ப
தீர்த்தம்”—என்று சொல்லி, வால்மீகி பரத்வாஜரை அங்கே
அழைத்துக்கொண்டு போனார். வால்மீகியைக் கண்ட அவ்
விடத்து ரிஷிகள் பத்தியாய் வரவேற்று உபசரித்தார்கள். வால்
மீகி ரிஷிகளோடு மீற்றிருந்து காம்புறமும் பார்த்தையில், அருகே
பூபஸ்தம்பங்களும், பாக்கிரங்களும், வேதிகளும் இருக்கை
யால்,—“இது யாகம் நடந்த இடமா?”—என்று கேளதமரைக்
கேட்டார். மிதிலாதிபதியான ஜனகர் அங்கே யாகம் செய்த
தாக கௌதமர் சொல்ல, அந்த யாகத்தின் விவரம் சொல்லு
மாறு வேண்டினார் வால்மீகி.

¹ உறையூராயிருக்கலாம். இப்புஸ்தகத்தின் கடைசியில் இவ்விஷ
யங்கள் தீர்மானிக்கப்படும்.

72—ம் அத்.

கதம்ப தீர்த்தத்தில் ஜனகர் யாகம் செய்கையில் நாய் தின்ற வஸ்துக்கள் உபயோகிக்கப் பட்டதால் ரிஷிகளுக்கு மந்திரம் மறந்துபோயிற்று.

கௌதமர்—ஜனகர் இவ்விடத்தில் பெரிய யாகம் செய்தார். ரித்விக் குகளும் மற்றவர்களும் ராத்திரி அயர்ந்து நூங்குகையில் யக்ஞவாகம் திறக்கிறார்களால், நாய் உள்ளே புருந்து நெய், தயிர், பால் முதலியவற்றைத் தின்றும் முகூர்த்தம் சென்றது. ரித்விக் குகைகள் இவ்விஷயம் தெரியாமல் நாய் தின்று பிச்சின வஸ்துக்களைக் கொண்டே யாகத்தை நடத்துகையில், அவர்களுக்கு மந்திரம் மறந்து போயிற்று; வேதங்களும் மறைந்தன. எல்லோரும் யாகஞ்செய்யக் காசியைப் பாரி மந்திரத்தைச் சொல்லுவாறு கேட்டனர்; அவருக்கும் தெரியவில்லை; “எல்லா யாகங்களும் என்னிடமிருந்தே உண்டானதாகக் கருதப்படும் எனக்குக் கூட மந்திரம் மட்டு மல்லாமல், பிரபோகமும் முன்பு கற்ற வித்தைகள் யாவும் மறந்து போயின” —என்றார். ஒருவருக்கும் ஒன்றுமே தெரியாமல் யாகத்தில் பெரிய கலக்கம் தோண்டினது.

73—ம் அத்.

கதம்ப விருக்ஷத்தைப் பூஜித்தால் மந்திரம் ஞாபகத்துக்கு வருமென்று ஒரு பிராம்மணன் வந்து சொன்னான்.

யஜுர்மனரான ஜனகர்—“யாகம் தடைப்பட்டதைக் காப்பார் ஆர்” என்று கலங்கினார். யாகத்தில் ஆராதிக்கப்படும் பகவானையே சரணாகதி பண்ணவேண்டுமென்று தீர்மானித்து எல்லோரும் பகவானையையே நினைத்துச் செய்தார்கள். அப்பொழுது தன் சிஷ்யர்களுக்கு வேதாத்நியபனம் செய்து வைத்துக்கொண்டு அவர்களை வந்த ஒரு பிராமணன் எல்லோரும் யாகத்தை சிறுத்தி மெனனமாயி நுப்பதை விசாரித்தான். யாகத்தினிடையில் மந்திரம் மறந்து போயிற்றென்று அங்குள்ளோர் சொன்னார்கள்.

“நீங்கள் களைப்புற்றபோது யாகமும் நடத்தி ருந்தாலும், அருகிலுள்ள கதம்ப விருக்ஷம் நெடுநாளாயி நுப்பகையால் அதைக் கெல்லாம் தெரியும்; உலகத்தில் நடக்கும் காரியங்களுக்கு மாங்களும் ஸாஷி யாயிருக்கின்றன; எல்லாவற்றுக்கும் மனுஷ்யர்களை ஸாஷி யென்றால்; ஸாஷிக்குத் தேவையாயி நுப்பது க்ஞான மெய்நி ஜாதியல்ல. மஹரிஷிகளால் பூஜிக்கப்படும் இந்த விருக்ஷத்துக்கு க்ஞான

முண்டாகையால், இதனைப் பூஜித்துப் பாராத்தியுங்கள்” —என்றான் பிராம்மணன்.

74—ம் அத்.

ரிஷிகள் சுதம்ப விருகூத்தைப் பூஜித்தார்கள்.

வால்டீகி—அங்கே வந்த பிராம்மணன் யார்?

கௌதமர்—யாகத்தை நடத்திவைக்க சங்கராதனே பிராம்மண ரூபமாக வந்தார். அவர் சுதம்ப விருகூத்திலேறி உட்கார்ந்து ரிஷிகள் செய்த பூஜையைப் பெற்றுக் கொண்டார். ரிஷிகள் விருகூத்துக்கு விசேஷமாகப் பூஜை, ரைவேத்தியம், பிரதக்ஷினம், நமஸ்காரம், ஸ்தோத்திரம் முதலியன செய்து தங்களை மகிழ்க்கும்படி பாராத்தித்தார்கள். பகவான் மறத்துக்குள் ளிருந்து கொண்டே “உங்களுக்கு வேண்டும் வரம் யாது?” என்றார், “மந்திரம் மறந்து போனதால் ஜனகருடைய யாகம் தடைபட்டது; மந்திரம் மறந்து போன காரணத்தைச் சொல்லி உங்களுக்கு வேதங்களையும், மந்திரங்களையும் அனுக்ரஹிக்கவேண்டும்.” என்று ரிஷிகள் பாராத்தித்தனர்.

75—ம் அத்.

ஜனகருடைய யாகம் நன்றாய் நடந்தது.

விருகூதம்—ரீங்கள் களைப்புற்றுத் தூங்குகையில் நாய் வந்து ஹவிஸ் முதலிய வற்றைத் தின்றது; நாய் தின்ற சேஷத்தால் யாகம் செய்கையில் மந்திரங்கள் மறந்து போயின. யாகத்துக்கு ஏற்பட்ட யஜமானன் வஸ்து முதலிய யாவும் சுத்தமாயிருக்கவேண்டும்; எவ்வளவு அப்யஸிக்கப்பட்ட வித்தையானாலும் அசுசியாயிருக்கையில் நில்லக்காது. சுத்தர்களுக்கே வித்தை தரிக்கும். யாகம் தடைபட்டதற்குப் ப்ராஸ்சித்தம் செய்து சுத்தமான வஸ்துக்களால் யாகத்தை நடத்துங்கள். அப்பொழுது மந்திரம் வேதம் முதலியன உங்களுக்கு ஸ்புரிக்கலாகும்.

கௌதமர்—இப்படிச் சுதம்ப விருகூதம் சொன்னவாதே ரிஷிகள் யாகம் செய்தனர். யாகம் நன்றாய்ப் பூர்த்தியடைந்தது. பிராம்மணன் விருகூத்தை விட்டிறங்கி வந்ததும் அவனை எல்லோரும் பூஜித்தார்கள்.

76—ம் அத்.

பிராம்மணன் சங்க விமானத்தில் பிழைத்தான்.

ரிஷிகள்—ஸ்வாமி! மரிப்பவன் வாயில் அமிருதம் விழுதல்போல இன்று எங்களுக்கு நீர் கிடைத்தீர்! நீர் யார்? பரம புருஷனுடைய வலமார்பினில் வடிவாய் வாழும் மங்கையை உம்முடைய மார்பினில் காண்கிறோம்! நீர் எங்கே போகிறீர்?

பிராம்மணன்—யாகத்தைக் காக்கவே வந்தேன். நான் இருப் பது ஜகத் பிரஸித்தமான சங்க விமானம். நீங்கள் ஒரு பொழுதும் நிஷ்டை தவறாதிருங்கள்.

கௌதமர்—பகவான் இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே சங்க விமானத்தில் பிரவேசித்தார். ரிஷிகள் அவரைப் பின் தொடர்ந்து சங்க விமானம் போய் தரிசித்தார்கள். “இந்த தேசத்தில் வேத கோஷமும் ரிஷி வாஸமும் எப்பெழுதும் இருக்கு” மென்று சங்க நாதன் ரிஷிகளுக்கு வரம் கொடுத்தார். வால்மீகி முனிவரே! இப்படி யான மஹிமை வாய்ந்த இக் கதம்ப திர்த்தத்தில் இன்று எங்களுக்கு நீர் தரிசனம் கொடுத்ததால் நாங்கள் தன்யராணோம்.

வியாஸர்—கௌதமரிடம் கதம்ப திர்த்த மாஹாத்மியத்தைக் கேட்ட வால்மீகி பரத்வாஜரை அழைத்துக் கொண்டு பில்வ திர்த்தம் போனார். கதம்ப திர்த்தம் சிரேஷ்டமானது; ஸம்ஸாரிகளுக்கு அதுவே சரணம், அதில் ஒரு நாள் வஸித்தாலும் பாபம் போகும்.

77—ம் அத்.

பில்வ திர்த்த மாஹாத்மியம்:— லோமகோபாக்கியானம்.

வால்மீகி மஹர்ஷி பரத்வாஜரை அழைத்துக்கொண்டு மஹா புண்ணியமான பில்வ திர்த்தத்துக்குப் போனார். அங்கே பெரிய பில்வ விருகமும் இருக்கிறது. அந்த விருகத்தைப் பூஜித்தே அனேகர் அரசர்கள் ராஜ்யபுரீயை அடைந்தனர்:— ராஜ்ய மிழந்த இந்நிசன் ராஜ்யத்தை அடைந்தான்; மைத்ரேயி, காரீகி என்ற பிராம்மணிகள் மேன்மை பெற்றார்கள்; ஆர்ஷிஷேணன் சுத்தனுனன். யார் யார் என்ன பலனை விரும்பிப் பூஜித்தாலும் பில்வ விருகம் அதைக் கொடுக்கவல்லது. வாலகிலியர், தந்தோலாகர், வைகானஸர் முதலா னோரும் அந்த பில்வ மூலத்துக்கே போகிறார்கள். பிரம்மா அங்கே யாகம் செய்தார். அந்த வேதியும் யூப ஸ்தம்பமும் இன்னும் இருக் கின்றன. முன்பு அங்கே நடந்த தொரு விருத்தார்தம் சொல்லு கிறேன்; கேளுங்கள்:—

ஸோமகன்¹ என்று ப்ரஸித்தனான ராஜா பலவித பாசங்களையும் தான் தர்மங்களுக்கும் செய்துகொண்டு ஜனங்களுக்கு ஹிதனுயிற் தான். அவனுக்கு வயது அறுபதாயிற்று.

78—ம் அத்.

ஸோமகன் தனக்குப் புத்திர பாக்கியம் இல்லாமலுக்கு வருந் திருந்.

ஸோமகன் தனக்கு முதுமை வந்ததையும் ஸம்ஸாரிகளின் வாழ்க்கையையும் கண்டு வருந்தி, ரிஷிகள் புராணரிதர்கள் முதலான பெரியோரை வரவழைத்து, "நீங்கள் லௌகிகங்களாகும் வைதிகங் களாபுமுள்ள எல்லா நியாயங்களையும் நன்கறிந்த வராகிரிர்கள். நான் பிரஜைகளை தர்மமாகப் பரிபாலிதனும், சாஸ்திரங்களை அப்பஸித் தும், யாகம் முதலியன செய்தும், பெரியோரைப் பூஜித்தும் எனக்குப் புத்திர பாக்கியம் உண்டாயிற்றில்லை. புத்திர லாபத்துக்காகவே செய்த தர்மங்களெல்லாம் வீணாயின. ஆனால், சாஸ்திரப்படி செய்த காரியத்துக்குப் பலன் தப்பாதாகையால், எனக்கு ஸந்தானம் இல்லா மைக்குக் காரணம் என்னுடைய பாக்கியம் தவிர வேறல்ல. புத்திர வரன்கள் செய்யும் காரியங்களுக்குத்தான் பலனுண்டு. புத்திரனில்லா தார்க்கு நமத்தயில்லை யென்று சாஸ்திரம் சொல்லுவதால், எனக்கு அது உண்டாகும் வகையைச் சொல்லுங்கள்" — என்றான்.

79—ம் அத்.

பிராம்மணர்கள் ஸோமகனை யாகம் செய்யச் சொன்னார்கள்.

பிராம்மணர்கள்—ஆத்மா ஸத்யவாய், பரமாய், சுததமாய், விபு வாய், ஸர்வ விபாசியாய், த்ருவமாரி நக்தம் ஆத்மாவுக்கு ப்ராசுநய ஸம்பந்தம் கர்மத்தாலுண்டாவது. கர்மம் அனேகமாகில் ஜன்மமும் அனேகமாயிருக்கும். நேச காலங்களின் ஸ்வரூபதுருக்கேற் பரி மாணத்தில் பேதம் ஏற்படுவது போல, கர்மங்களுக் நேர்ப ஜன்மத் திலும் பேதமுண்டு. பலனை விருட்டிச்செய்யும் கர்மம் பலனைக் கொ டத்து உடனே நசிக்கும். கர்மம் பலனைக் கொடுத்து அழிய வேண்டு மேயன்றி வேறு எவ்விதத்திலும் அழியாது. ஆத்மா பல ஜன்மத்தி லும் செய்த சுபா சுபங்களின் பலனை அவசியம் அனுபவிக்க வேண்டி

1. 39-ம் அத்தியாயத்தில் பிரம்மஹத்தி தோஷத்துக்குக் காரணமா யிருந்த ஸோமகன் என்னும் ராஜனைவிட இந்த ஸோமகன் வேறா யிருக்க வேண்டும்.

யது. இந்த சரீரத்தோடு இந்த ஜன்மத்தில் செப்பும் காரியமே நம்மால் ஆறியப்படுகிறதில்லை. முன் கூணத்தில் நடந்தது மறு கூணத்தில் மாண்கப்படுகையில், ஜன்மார்த்தத்தில் நடந்தது எப்படித் தெரியும்! ஆதலால், ராஜனே! இந்த ஜன்மத்தில் உனக்குப் புத்திர பாக்கியம் இல்லாமை ஜன்மார்த்தா காமணத்தைப் பற்றியிருப்பதாயை யால், உனக்குப் புத்திர பாக்கியம் இல்லாமைக்கு காமணம் இருப்பது நிச்சயம். சுப காரியம் அசுபத்தை எரித்துவிடும், காரியம் விதக்யாதபோது மேலும் மேலும் முயற்சி இருந்தால் பலன் தப்பாது.

ஸோமகன்—ஸந்ததி புண்டாவதற்காக நான் செய்ய வேண்டிய தென்ன?

பிராம்மணர்கள்—பாம புருஷனை யாகங்களால் ஆராதித்தே எல்லோரும் வித்தி பெற்றனர்:— மாந்தாதா நக்கதியடைந்தான்; துந்தமாரன் என்னும் ராஜரிஷி நாலு புத்திரர்களைப் பெற்றான்; திலீபன் அளவற்ற ஐசவரியத்தையும் நாலு புத்திரர்களையும் லபித்தான்; ஸகரனுக்கு அனேக ஆபிரம புத்திரர்கள் உண்டாயினர்; தசரதன் ஸர்வேசுவரனையே புத்திரனாகப் பெற்றான்; ஜனகர் என்னும் ராஜரிஷி ஐசவரியத்தை அனுபவித்து யோக்யானார். இப்படி எல்லோரும் பகவானை யாகாதிகளால் ஆராதித்தே ஐசவரியத்தையும் ஸந்ததியையும் அடைந்தனர். இப்படி ஆரதிப்பவர்களின் கீர்த்தி சாசுவதமாயிருக்கும். யாரிடத்தில் பகவான் ஸந்தோஷ மடைகிறானோ அவனுக்குப் புத்திர பாக்கியமும் பராக்ரமமும் தப்ப மாட்டா. ஸோமகா! நீ உயர் குலத்துகிட்ட விரன். புத்திரனை விரும்பி பகவானை ஆரதிப்பாயாக. உன் விருப்பத்தை பகவான் நிறைவேற்றுவான். நற்காரியங்களுக்கு இடர்கள் பல உண்டாகையால், இப்பொழுதே யாகத்தை ஆரம்பம் செய்.

விபாஸர்—பிராம்மணர்கள் சொன்னதைக் கேட்கும்போதே தனக்கு குணவாயு ரூபவானுமாயுள்ள புத்திரன் பிறந்துவிட்டதாக நினைத்தான் ஸோமகன்.

80—ம் அத்.

ஸோமகனுடைய யாகத்துக்கு மார்க்கண்டேயர் வந்தார்.

ஸோமகன் பிராம்மணர்களைக்கொண்டு யாகம் நடத்துகையில், அவனைப் பார்க்கப் பல திக்குகளிலிருந்தும் மஹரிஷிகள் வந்தனர்.

மார்க்கண்டேயரும் தம்முடைய சிஷ்யர்களோடு வந்தார். ஸோமகனும், யாகத்திலிருந்த ரித்விக்குகள் முதலானோர் யாவரும் மார்க்கண்டேயரை பக்தியாய் வரவேற்றுப் பூஜித்தார்கள். ஒருவருக்கொருவர் ஷேமம் விசாரித்துக் கொண்டார்கள்.

ஸோமகன்—எங்கே யிருக்கிறீர்? எங்கிருந்து வருகிறீர்? தீர்த்த யாத்திரையாக வந்தீரா?

மார்க்கண்டேயர்—ஆச்ரமம் ஹிமாலயத்திலுள்ளன. தீர்த்த யாத்திரையாக இங்கே வந்தேன். நீ ஸன்மார்க் ரிக்ஷ்டனாயி ருப்பதை எல்லோரும் மெச்சுகிறார்கள். ஸந்ததிக்காக நீ இங்கே யாகம் செய்வது கேட்டு வந்தேன். இப்படி யாகமும் தானமும் செய்யுமுனக்கு ஸந்ததி உண்டாக வில்லை யாகில், விதியல்லால் காரணமில்லை. ஒரு பாபமே அனைகம் புண்ணியங்களின் பலனைத் தடுக்கும். புண்ய பாபங்களில் ஒருவனுக்கு எது அதிகமாயிருக்கிறதோ அது மற்றொன்றினுடைய பலத் தடுக்கவல்லது. சாஸ்திரம் ஸந்தியவே. கர்ம்தா கர்மத்தை அவசியம் அனுபவிக்க வேண்டும். ஸந்ததிக்காக நீ இப்பொழுது யாருடைய அபிப்பிராயத்தை அனுஸரித்துக் காரியம் செய்கிறாய்? உன்னுடைய புத்தி எப்பொழுதும் சாஸ்திரத்தையே அனுஸரித்திருக்கும். எல்லாம் சாஸ்திரத்துக்குள் அடக்கம் என்பதை பெரியோரின் நிச்சயம். இப்படியில்லையாகில் எல்லாம் மாறிவிடும்; ஸதஸ் தர்மங்களும் நசிக்கும். பாபத்தைப் போக்கும் நீ புண்ய கர்மங்களைச் செய்வதோடு புண்ய தீர்த்தங்களையும் புண்ய ஷேத்ரங்களையும் ஸேவிக்கவேண்டும். உன் மனோரதம் அப்பொழுதுதான் எரித்திக்கும்.

ஸோமகன்—நான் பல யாகங்கள் செய்தேன்; பிரஜைகளைப் பரியமாக சகழித்தேன். ஆனால், புண்ய ஷேத்ரம், புண்ய தீர்த்தம் பகவதாலயம்—இவைகளை ஸேவிக்கவில்லை. இவைகளில் எது சிறந்ததோ அதைச் சொல்லுவீராக.

81—ம் அத்.

மார்க்கண்டேயர் புஷ்கரிணிமேச் சுற்றியுள்ள எட்டு தீர்த்தங்களையும் சொல்லுகிறார்.

மார்க்கண்டேயர்—ராக்ஷஸை! உனக்கு ஹிதமாய் சிரோஷ்டமா யுள்ள ஷேத்ரத்தையும், தீர்த்தத்தையும் சொல்லுகிறேன்:—எனக்கு

நேர்ந்த மிருத்யுவை ஜபிப்பதற்காக உத்தமமான தீர்த்தங்களையும்
கேடத்திரங்களையும் ஸேவித்தேன். கடைசியில் ஸ்ரீரங்கமென்னும்
கேடத்திரத்தில்தான் என்னுடைய மிருத்யு பயம் நீங்கிற்று.
அங்கே ஸகல பரபங்களையும் நசிப்பிக்கும் புஷ்கரிணி யென்ற தீர்த்தம்
இருக்கிறது. அதில் ஸ்நானம் செய்பவன் ஸகல வித்திகளையும்
பெறுவான். புஷ்கரிணிக்கு வடமேற்கில் உத்தமமான கேஸர தீர்த்தம்
(1) இருக்கிறது. கேஸரத்துக்கு வடக்கில் கதம்ப தீர்த்தம் (2).
கதம்பத்துக்கு வடகிழக்காக ஆம்ர தீர்த்தம் (3). ஆம்ரத்துக்குக்
கிழக்கில் பில்வ தீர்த்தம் (4). பில்வத்துக்குத் தென்கிழக்கில் ஜம்பு
தீர்த்தம் (5). ஜம்புவுக்குத் தென் கிழக்கில் பலாச தீர்த்தம் (6). பலாசத்
துக்குத் தெற்கில் அசுவத்த தீர்த்தம் (7). அசுவத்தத்துக்கு மேற்கில்
புன்னாக தீர்த்தம் (8). புஷ்கரிணிக்கரையிலுள்ள எட்டு தீர்த்தங்களை
யும் ஞானிகள் இப்படிச் சுணக்கிட்டுருக்கிறார்கள்.

புஷ்கரிணி தாபத்யங்களையும் போக்க வல்லது. புன்னாக தீர்த்
தப்பிரபாவத்தினால் முன்பு ஸுவர்ச்சலர் மோகும் பெற்றார்; பிரகு
வம்சத்தவரான தாரகர் கேஸர தீர்த்தத்தால் மோகும் அடைந்தார்.
விதேஹ ராஜனான ஸுகீர்த்தியும் கேஸர தீர்த்தத்தினாலேயே ஸத்தி
யடைந்தான். கர்க கோத்திரியான ருக்மதிருஷ்டி யென்பவர் கதம்ப
தீர்த்தத்தினால் சாசுவதமான பிரம்மத்தை அடைந்தார். காச்யபர்
ஆம்ர தீர்த்தத்தை ஆசிரயித்து அழிவில்லாதிருந்தார். பிரம்மஹத்தி
தோஷம் போவதற்காக ருத்ரன் ஆம்ர தீர்த்தத்தில் தபஸ் செய்தான்.
ஸுப்ரம்மணியனும் அவ்விடத்தில் தபஸ் செய்தே தேவஸேனாபதி
யானான். வசுள தீர்த்தத்திலிருந்தே பிரம்மணர்களும் அரசர்களும்
மேன்மை பெற்றனர்.

82—ம் அத்.

ஐயதர ராஜோபாக்யானம் : பிரம்மணர்களின் கோபத்தால்
ஐயதரனுடைய ராஜ்யம் அழிந்தது.

ஸோமகா! முன்பு நடந்த புண்ணியமானதொரு விருத்தாந்தம்
சொல்லுகிறேன்; கேள் :—

சந்திர வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஐயதரன் என்றொரு ராஜா இருந்
தான். பிரம்மணர்களின் கோபத்தால் அவனுடைய பீசுவரியம்
அழிந்தது. பூஜிக்கத்தக்க பிரம்மணர்களை அந்த ராஜன் பிடித்த
தால், அவர்கள் ஸஹிக்கமாட்டாமல் ராஜ்யத்தைவிட்டு வெளியேறி

னர். குதர்கள் மிகுந்தால் ராஜ்யம் வேதமில்லாதிருந்து; பல விதத் துன்பங்களால் பீடிக்கப்பட்டலாயிற்று; வியாதி, பஞ்ச மழத வியவற்றால் ராஜ்யம் கவிப்பதுபற்றி ராஜன் வருந்தினான். ராஜனுடைய நூறு புத்திரர்களும் இறந்தனர். பரத்வாஜரின் சிஷ்யர் அந்த ஜயதர ராஜனுக்கு ஆசாரியராயிருந்தார். அக்காலத்தில் தம் சிஷ்யர்களோடு புஷ்கரிணி தீரத்தில் வலித்துக் கொண்டிருந்த வால்மீகி மஹர்ஷியைப் புஷ்கரிப்போன பரத்வாஜர் ஜயதர ராஜபக்தில் பிரவேசித்தார். ராஜனுடைய விபரீதங்களைப் பற்றித் துன்பங்களைப் பரத்வாஜருக்குத் தெரிவித்தார் அவருடைய சிஷ்யரான புரோஹிதர். பரத்வாஜர் ஜயதர ராஜனிடம் கருபையுண்டாகி எல்லாவற்றையும் தம்முடைய ஆசாரியரான வால்மீகிக்குச் சொல்லி. வால்மீகியும் ராஜனிடத்தில் கருணைகூர்ந்து, அவனுடைய ராஜயத்திலிருந்து வெளியேறின பிராம்மணர்களை வருவித்து, — “உங்களுடைய கோபத்தின் பிரபாவத்தினால் ராஜன் மிகவும் பீடிக்கப்படுகிறான். நீங்கள் இல்லாமல் ராஜ்யமே அழிந்தது. ராஜனுடைய துர்டத்தை இவ்வளவுக்கும் காரணமானாலும், தர்மம், அர்த்தம், காமம் இம் மூன்று புருஷார்த்தங்களுக்கும் ராஜன் அவசியமாகிறான். இந்த ஜகத்த ராஜனைக் காரணமாகவுள்ளது. வர்ணச் சமங்கள் ராஜனையே பற்றியுள்ளன. பசுக்களுக்கும் பிராம்மணர்களுக்கும் ராஜனை சாசுவத ஆதாரம். ஆகையால், நீங்கள் கோபத்தைத் தணித்துக்கொண்டு ராஜயத்தை அவசியம் காப்பியுங்கள்.” — என்று. பிராம்மணர்களும் கோபம் தணிந்தனர்.

83—ம் அத்.

பில்வபுணை: சித்திரஸேனன் பில்வ மூலத்தில் புணை செய்த விருத்தாந்தம்.

வால்மீகி பிராம்மணர்களையும் ஜயதர ராஜனையும் அழைத்துக் கொண்டு பில்வ தீர்த்தத்துக்குப் போனார். அவ்விடத்து ரிஷிகள் வால்மீகியை பக்தியாய் வரவேற்றனர். வால்மீகி ரிஷிகளோடு ஸந்தோஷமாய் வீற்றிருக்கையில், ஆகாசத்தில் இனிமையான கிதம் கேட்டது; அங்கிருந்த பில்வ விருகத்தினடியில் புஷ்ப வர்ஷம் வர்ஷித்தது; காற்று மஹேஸ்வரமாய் வீசிற்று; ஆகாசத்தில் விசித்திரமான வாதஜயங்களை முழங்கின. இப்படியே இரண்டு ஸந்தியிலும் நடந்தது. வால்மீகி முதலானோர் “இது யாது!” — என்று விபந்தர்கள். அப்பொழுது ஸக்தகுமாரர் அங்கே யத் நுச்சையாகத் தம் சிஷ்யர்

களோடு வந்தார். ரிஷிகள் ஸந்த்ருமாரசை உபசரித்ததும், பரத்வாஜர் ஆகாசத்திலுண்டான கீதம் முதலியவைகளைப்பற்றிக் கேட்டார்.

ஸந்த்ருமாரர்—முன்பு இங்கே கந்தர்வன் செய்த காரியத்தைச் சொல்லுகிறேன்: இந்திரனுடைய மித்திரன், சித்திரஸேனன் என்னும் கந்தர்வன், ஸ்திரீகளோடு ஸஞ்சரித்துக் கொண்டே ரங்க விமானத் தருகில் போய் அதன் நிழலைத் தாண்டினான். தேச ரக்ஷகர்கள் கந்தர்வனைத் தவிர்பார்த்தரத்தில் எறிந்துவிட்டார்கள். கந்தர்வன் தன்னுடைய அகாரியத்துக்குப் பரிஹாரமாக இந்திரனுடைய சொல்படி தீர்த்த யாத்நிரா செய்து, புஷ்கரிணியில் நீராடிப் பரிசுத்தனாகி, தன்னுடைய இனிமையான கீதங்களால் ரங்கநாதனை மகிழ்ப்பித்தான். ரங்கநாதனுடைய அனுக்ரஹத்தினால் சித்திரஸேனன் மீண்டும் கந்தர்வ பதியானான்.

சுக்லபக்ஷ பஞ்சமியில் கந்தர்வர்கள் வில்வ மூலத்தில் லக்ஷ்மியையும் பகவானையும் ஆரதித்து தேவர்களுக்கும் அரிதான வரித்தியைப் பெற்றனர். இன்று சுக்ல பஞ்சமியாகையால் கந்தர்வர்கள் இந்த பில்வ மூலத்தில் பூஜைசெய்ய வந்திருக்கிறார்கள். இந்த கீதம் வாத்தியம் முதலியவை கந்தர்வர்கள் செய்யும் பூஜைக்காக ஏற்பட்ட கோலாஹலம்.

விரதங்கள்

[பஞ்சமீ விரதத்தைக் கேட்ட பரத்வாஜருக்கு ஸந்த்ருமாரர் பதினைந்து திதிகளிலும் ஏற்பட்ட விரதங்களைச் சொல்லுகிறார். 99-ம் அத்தியாயம் முடிய விரதங்களை விவரிக்கப்படுகின்றன. சுருக்கமாய் எழுதப்படும் இச்சிறு புஸ்தகத்தில் விரதங்களையும் சுருக்கமாகவே எழுதவேண்டியிருப்பதால், எல்லா விரதங்களுக்கும் பொதுவாயுள்ள நியமங்களை ஒவ்வொரு விரதத்திலும் சொல்லாமலிருப்பதற்காக இவ்விடத்திலேயே எழுதுகிறோம்.]

அவையாவன — ஸ்நானம், நித்ய கர்மானுவட்டானம், பிரம்ம சர்ய நியமம், பகவத் திபானம், ஆசார்யனை தக்ஷிணையால் திருப்தி செய்வித்தல், விரதத்தின் முடிவில் பிராம்மணர்களுக்கு விசேஷமாக போஜனமளித்தல், சக்திக் கேற்றவாறு தக்ஷிணை முதலிய செலவுகளை உதாரமாகச் செய்தல்—இவை எல்லா விரதங்களுக்கும் அவசியம்.

விசேஷமான விகி நிவேதங்களையும், மந்திரங்களையும், பிரயோகங்களையும் மற்றைய விவரங்களையும் மூல கிரந்தத்தில் அந்தந்த விரதத்திலேயே காண்க.]

84—ம் அத்.

ஸர்வாபீஷ்ட விரத்திக்காக பில்வ மூலத்தில் செய்யும் பஞ்சமீ
விரதம்.

பரத்வாஜர்—ஸனத்குமாரரே! ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் கொடுக்க
வல்ல பஞ்சமீ விரதத்தின் விதியைச் சொல்லுவீராக.

ஸனத்குமாரர்—திருவோணத்தோடு கூடிய சகல் பஞ்சமீ; மார்க
சீர்ஷ சகல் பஞ்சமீ; உத்தர பஸ்குனியும் ஸோமவாரமும் சேர்ந்த
சகல் பஞ்சமீ—இவை இந்த விரதத்துக் கேற்ற காலம்.

முதல் நாள் பத்தினியோடுகூட ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டு,
பஞ்சமியன்று பில்வ விருகூத்தத்துக்குப் பூஜை செய்து, அதனடியில்
வேதியமைத்து, மத்தியிலும் எட்டி திக்குகளிலும் கலசம் ஸ்தாபித்து,
மத்திய கலசத்தில் லக்ஷ்மியையும் மற்றைக் கலசங்களில் அஷ்ட சக்தி
யையும் ஆவாஹனம் செய்து, ஸ்ரீஸூகத்தத்தால் பூஜித்து, நிவேதனம்
வர பார்த்தனம் முதலியன செய்யவேண்டும். வேறொரு கலசத்தில்
பகவானை ஆவாஹித்துப் பூஜை செய்து, லோகபாலர்களுக்கு பஸி
ஸமர்ப்பித்து, அன்று முழுதும் உபவாஸமிருந்து, மறுநாளும் பூஜை
செய்து, ஹவிஸ் சாப்பிடவேண்டும். பில்வ விருகூத்தத்தை உடைத்தல்,
அதன் நிழலைத் தாண்டிதல், அதன் பழத்தைச் சாப்பிடுதல்—
கூடா. இந்த விரதத்தினால் ஸர்வாபீஷ்டங்களும் வலித்திக்கும்.

85—ம் அத்.

ஜயப்ரத ஷஷ்டி விரதம்.

முதல் நாள் உபவாஸமிருந்து ஷஷ்டியன்று சக்ராபஜ மண்ட
லத்தில் ஸுதர்சனம் முதலிய பகவதாயுதங்களுக்கும் லோகபாலர்
களின் ஆயுதங்களுக்கும் ஆவாஹனம், பூஜை.

எதிரில் தடியை நட்டு, அதன்மேல் கருட பிம்பத்துக்குப் ப்ர
திஷ்டை பூஜை—முதலியன செய்து, மறுநாளும் பூஜை செய்ய
வேண்டும். புத்தம், தூர்நிமித்தம், பார்யா புத்திரர்களின் விநாசம்—
முதலியன நேரிட்டபோது இந்த விரதம் செய்யத் தக்கது. பூஜை
செய்த கருட த்வஜத்தை எடுத்துக்கொண்டு ராஜா புத்தத்துக்குப்
புறப்பட வேண்டும். துவஜம் எடுக்கையில் கிழக்கு முகமாய்த் தவிர
எத்திசையாய் அசைந்தாலும் கெடுதி. இந்த விரதத்தினால் ஜயமுண்
டாகும்.

86—ம் அத்.

மாங்கல்யப் ப்ரத ஸப்தமீ விரதம்.

தான்யத்தால் மண்டலமிட்டு தேன், தயிர், பால், நெய்—நிறைந்த
காலு கலசம் ஸ்தாபித்து, பகவான் லக்ஷ்மி—இருவருக்கும் ஆவா

ஹனம், அஷ்டாசுரத்தால் ஆராதனம்—முதலியன செய்து, புத்திர வதிகளான எட்டு ஸ்திரீகளைப் பூஜித்து, அவர்களுக்குக் கெதிரில் மாங்க கல்யத்தை பார்த்தித்து, அவர்களுக்கு போஜனம் செய்துவைக்க வேண்டும். இந்த விரதத்தை அனுஷ்டிக்கும் ஸ்திரீக்கு அவளுடைய பர்த்தா தவிர, புத்திரன் பிதா—முதலான பந்துக்கள் விரதானுஷ்டான காலத்தில் அவசியமான உதவிகளைச் செய்யலாம்.

87—ம் அத்.

சத்ருநாச கா அஷ்டமீ வீரதம்.

ராஜன் உபவாஸமிருந்து அஷ்டதன பத்மத்தில் நவலிம்ம மூர்த்தியையும் கலசங்களில் லோக பாலர்களுடைய ஆயுதங்களையும் ஆவாஹித்துப் பூஜை முதலிய செய்து, கலச தீர்த்தத்தினால் ஸ்நானம் பண்ண வேண்டும். இந்த விரதத்தினால் சத்ருவுக்கு நாசமுண்டாகும்.

88—ம் அத்.

நல்ல பர்த்தாவைக் கொடுக்கும் நவமீ வீரதம்.

ஸமுத்திரம் செரும் நதியில் ஸ்நானம் செய்து, நதியின் மணலி லேயே கிருஷ்ணனைப் பூஜித்து, தம்பதிகளுக்கு மஞ்சள் பொடி நெய்—இவற்றை தானம் செய்து, அவர்களுக்கு போஜனமளித்து, மதுரானும் கிருஷ்ணனைப் பூஜிக்கவேண்டும். இந்த விரதத்தினால் நல்ல பர்த்தா கிடைப்பான்.

89—ம் அத்.

ஆரோக்ய ப்ரத தசமீ வீரதம்.

நவமியன்று உபவாஸ மிருந்து, தசமியன்று கலசங்களில் பகவா னையும், லக்ஷ்மியையும், பகவானுடைய பஞ்சாயுதங்களையும் ஆவா ஹித்துப் பூஜை செய்து, கலச தீர்த்தத்தினால் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். இந்த விரதத்தினால் ஆரோக்ய முண்டாகும்.

90—ம் அத்.

விஷ்ணு ஸாயுஜ்ய ப்ரத ஏகாதசீ வீரதம். காமயார்த்த ப்ரத துவா தசீ வீரதம்.

ஏகாதசியும் துவாதசியும் திகிலுக்குள் கிரேஷ்டமானவை. இவை இரண்டும் வைஷ்ணவ திதிகள். தசமியன்று ஒரு வேளை மட் டும் சாப்பிட்டு, ஏகாதசியன்று ராத்திரிகூட நித்திரை செய்யாமலும், பாஷண்டர் பதிதர் முதலானோரோடு பேசாமலும்—“ஞானதீபத்தால் என் மனவிருளைப் போக்க வேண்டு”மென்று பகவானை தியானித்த வாறே உபவாஸ மிருந்து, துவாதசியன்று பாரணம் செய்ய வேண் டும். ஏகாதசிக்கு தசமி ஸம்பந்தமிருந்தால், அது உபவாஸ பலனைக் கெடுக்குமாகையால்—தசமி ஸம்பந்தம் சிறிதுமில்லாத ஏகாதசியில்

விரதம் அனுஷ்டிப்பவன் விஷ்ணு ஸாயுஜ்யத்தை ஆண்டவான். ஏகாதசி பாபத்தைப் போக்கும்; துவாதசி காமயாத்தங்களைக் கொடுக்கும்.

91—ம் அத்.

ஏகாதசி வரத மாணாத்தியம் தேவ வரதோ பாக்யானம்.

புஷ்கரத்தில் வாஸம் செய்துகொண்டிருந்த தேவவரதன் என்னும் ஸாத்திகன் பராசர சிஷ்யான மைத்ரேயரிடம் போனான். அவன் கவலைப்படுவதை யறிந்து மைத்ரேயர் காரணம் விசாரித்தார். “உலகத்தில் எல்லாரும் புகிற துக்கத்தைக் கண்டு நான் சோகிக்கிறேன்” — என்றான் தேவவரதன்.

மைத்ரேயர்—உயர் குலத்திலுமிருந்து ஸகல ஜகவரிபங்களையும் அனுபவிக்கும் நீ ஏன் பிறருக்காக சோகிக்க வேண்டும்?

தேவவரதன் — கற்பவாஸம் அனுபவித்து, இந்த மரபு வாழி மயமான சரீரம் பெற்று, துச்சமான பொருள்களிலும் மனாடிநிர்வாதை ஆலோசித்தால் எப்படி சோகியாமலிருப்பது?

மைத்ரேயர்—உன் விரக்தி நன்றாக இருக்கிறது! உனக்கு நிறிதமா யிருப்பதொன்று சொல்லுகிறேன்.

தேவவரதன்—துக்க மயமான இந்த ஸம்ஸார சீக்ஷின்று வெளி யேறும் உபாயம் சொல்லுவீராக.

மைத்ரேயர்—ஆத்மா நித்தியமாய், பரஞ்ஜோகியாய், அபரிமய மாய், நிர்ஜனமாய், ஞானாத் மயமாய், சோகமில்லாததாய், நிர்மல மாயிருக்கும். பிரகிருதி அஸத்தாய், ஹேபத்துக்கெல்லாம் இருப் பிடமாய், கிரிகுணமாயிருக்கும். பிரகிருதி ஸம்ஸாரத்தினால் ஆத்மா துக்கத்தையடைகிறது. இந்த ஜகம் முழுவதும் சுவரனுக்கு கிட்டாஸ் தானம். பகவான் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஸாரங்களைத் தன் புத்தியா லேமிய செய்துகொண்டு உதரவீனனாய் எல்லோரிடத்திலும் ஸம மாயிருக்கிறான். பருத்திக் கொட்டையைப் பருத்தி சூழ்ந்திருப்பது போல, ஆத்மா கர்மத்தால் சூழப்பட்டு கர்மானுகுணமான சரீர மெடுத்து, சரீரத்துக் கேற்ற கர்மங்களையே செய்கிறது. இப்படிக்கர்ம மாகிற பெரிய முதலையின் வாயிலகப்பட்டுத் தவிக்கும் ஆத்மாவை ஞானக் கத்தியால் விடுவிக்கவேண்டும். மஹா கோரமாயுள்ள ஸம்ஸார மார்கத்தில் யோகிதான் வைராக்யமென்ற நகத்திலேறி ஞானதீபத் தைக்கொண்டு பயமில்லாமல் ஸஞ்சரிக்க முடியும். ஆகையால், வைராக் யம், அஹங்காரமின்மை, சுத்தி, இந்திரிய நிக்ரஹம், வேதாத்தியய னம், தானம், சரீரத்தை உலர்த்துதல், ஆஹார நியமம், மௌனம்— இவை யாவும் சேர்ந்ததான தபஸ், விரதம், உபவாஸம், நீர்த்த யாத் திரை—முதலியவற்றால் முதலில் கர்மத்தைக் குணிக்கவேண்டும்.

தேவவ்ரதன்—எந்த மாஸம், எந்த தினம், எந்த திதியில் எப்படி உபவாஸமிருக்கவேண்டும்?

மைத்ரேயர்—மார்க சிர்ஷ சுக்ல ஏகாதசியில் வீல்பேச்சு இல்லாமலும், ராத்ரிநியில்கூடப் பரிக்காமலும், பகவதாராதனம், பகவத் குணனுபவம்—முதலிய செய்துகொண்டு உபவாஸமிருந்து, துவாதசியில் பாரணம் செய்யவேண்டும். ஒரு வாஷ காலம் பிரதி ஏகாதசியிலும் இந்த விரதத்தை அனுஷ்டித்தால் விஷ்ணு ஸாயுஜ்ய முண்டாகும்.

ஸனத்துமாரர்—இப்படியே தேவவ்ரதன் ஏகாதசி விரதத்தை அனுஷ்டித்துப் பாபத்தைப் போக்கி வீரததி யடைந்தான்.

92—ம் அத்.

துவாதசி வ்ரத மஹாத்மியம் : குசலோ பாகயானம்.

ஸூர்ய வம்சத்தவனுன குசலன் என்னும் அரசன் துவாதசி வ்ரதானுஷ்டானத்தால் ஸ்வர்கம் சேர்ந்து பயனுக்குப் பாரண ஸ்வேநுரிதனாயிருந்தான். ஒரு ஸமயம் குசலன் யானிடம் போயிருந்தபோது, அங்கே பாபிகள் படும் கஷ்டத்தைக்கண்டு அவனுக்கு பயமுண்டாயிற்று. யமன் அவனுடைய பயத்தைக் கண்டு கொண்டு “பாபிகள் கஷ்டப்படவேண்டுமென்பதே விதியன்று!”—என்றான்.

குசலன்—கண் முன்பாகக் கஷ்டப்பட்டுவாரைக் காக்காமலிருக்க மாமோ!

யமன்—பகவானுடைய ஸங்கம் பி ஸத்யமானது. அவனை ஆரதிப்பதற்கன்றோ நீயும் பாடுபட்டாய். பகவத் ஸங்கல்பம் ஒன்றுமே நாலும் அசைக்கப்போகாது. பாபிகளுக்கு நரகமும், புண்ணியலான்களுக்கு ஸ்வர்கமும் பகவானால் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இதை நான் மாற்ற முடியாது. நான் புண்ணியவான்களை ஸுகத்தில் வைத்துப் பாபிகளை நரகத்தில் தள்ளுகிறேன். இவ்விஷயத்தில் நீ கவலைப் படுவதென்!

குசலன்—இங்கு கஷ்டப்படுபேயை செய்த பாபமென்ன?

யமன்—குரு, தெய்வம், வேத பிராம்மணர்—இவர்களை தூஷிப்பவர், கிருதகன்ர், துராசாரமுன்னவர், வர்ணம் நம்மங்களைக் கெடுப்பவர், பகவானை மறப்பவர்—இவர்களுக்கு நரகமே கதி. இந்த நரகத்தி னுள்ளோர் செய்த புண்ணியம் ஒவ்வமே இல்லை. இவர்களுடைய துன்பத்தை நீக்கவே அதிகாரியல்ல. ஒவ்வொருவனும் தான் செய்த கர்மத்தையன்றோ அனுபவிப்பது. கர்மம் கர்த்தாவையே நாமும். அவரவரின் உயர்வு தாழ்வுக்கு அவரவர் கர்மமே காரணம். இவ்விஷயத்தில் ஏன் கவலை கொள்ளவேண்டும்!

குசலன் — எல்லோருடைய சுபாசுபங்களையும் நீ அறிவை யன்றோ! என்னுடைய சுப கர்மம் யாதென்று சொல்.

யமன்—ஒரு வருஷமளவும் துவாதசீ வரதத்தைத் தவறாமல் அனுஷ்டித்த புண்ணியனுயிற்றே நீ!

குசலன்—இவர்கள் விடுபட்டுப் போரு மந்தனை புண்ணியம் நான் தருகிறேன். இவர்களை என் கண் முன்பே விடுவித்துப் போ!

யமன்—ஒரு துவாதசியில் உபவாஸ மிருந்த புண்ணியமே இவர்கள் அனைவரையும் விடுவிக்கப் போதும்.

ஸனத்குமாரர்—ராஜன் அப்படியே தன் புண்ணியத்தைக் கொடுத்தான். எல்லோரும் நாகம் கிட்டு ஸ்வர்கம் சேர்ந்தார்கள். “இப்படி க்கைமேல் பலனைக் கொடுக்கும் விரதத்தினால் பகவானை ஆராதித்துக் கொண்டிரு” —என்று யமன் குசலனுக்கு உபதேசித்தான்.

எல்லோருக்கும் எல்லா அபிஷ்டங்களையும் கொடுக்க வல்ல துவாதசீ வரதம் ஒரு வருஷமளவும் விடாமல் அனுஷ்டிக்கத் தக்கது.

93—ம் அத்.

புத்ர ப்ரத நீரயோதசீ வரதம்.

விளாம்பழ மவ்வளவு வெண்ணெய் எடுத்துக் கிழக்கு முகமாயிருந்து, ஒரு பாத்திரத்தில் வைத்து, புஷ்பங்களாலாவது அரிசியினாலாவது அஷ்டதள பத்மமாக ஆஸனம் போட்டு, அதில் பகவானையும் லக்ஷ்மியையும், துவாரபாலர்களையும் ஆவாஹித்துப் பூஜை முதலியன செய்து, வெண்ணெயைப் பூஜைக்கு எதிரில் வைத்து, இரண்டு பாகமாகி அபிமந்திரித்துப் பத்தினிக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அன்று முழுவதும் பத்தினியோடு உபவாஸமிருந்து மறுநாள் போஜனம் செய்யவேண்டும். இந்த விரதத்தினால் புத்திர பாக்கியம் உண்டாகும்.

94—ம் அத்.

ரோக சாந்திகர சதுர்தசீ வரதம்.

சதுர்தசி யன்று காலையில் ஸூரியோபஸ்தானம் செய்து உபவாஸமாகவே அஸ்தமனம் வரைக்கும் காயத்தியை ஜபித்துக்கொண்டிருந்து, ராத்ரி பகவானை ஆராதித்து, மறு நாட்காலையிலும் காயத்ரி ஜபமும் பகவதாராதனமும் செய்து,—ஒரு குடத்தில் நாலுபடி நெய் எடுத்து, அதில் தங்கம், வெள்ளி, ரத்தினம்—இவற்றைப் போட்டு, ஸூரியனை ஆவாஹனம் பண்ணி, ஸூரியனை பார்த்துக்கொண்டு, குடத்திலுள்ள நெய்யில் தன் முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு, ஏழையாய் வேதாத்தியபனம் செய்தவனுள்ள ஒரு பிரம்மமன்னனுக்கு நெய்க்

குடத்தை தானம் செய்யவேண்டும். இந்த விரதம் ஸகல ரோகங்களை யும் போக்கும்.

95—ம் அத்.

ஆயு: ப்ரத பர்வ வ்ரதம்.

புஷ்பங்களாலும் அக்ஷதையாலும் மண்டஸிட்டு பகவானையும் ஸக்ஷ்மிபையும் ஆவாஹித்துப் பூஜை முதலியன செய்யவேண்டும். பிறகு, மத்தியில் பால்குடத்தில் பகவானுடைய பஞ்சாயுதங்களை யும், தீர்த்தம் நிறைந்த நாலு குடங்களில் பஞ்சேந்திரியங்கள், புத்தி, பிராணன், மனஸ்—இவற்றையும் பூஜித்துப் பாலினாலும் தீர்த்தத்தினாலும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். இந்த விரதம் ஆயுஸ்ஸைக் கொடுக்கும்.

96—ம் அத்.

ஸம்பக்ர பரதிபத் வ்ரதம்.

அரிசிபால் மண்டல மிட்டு, —பகவான், ஸக்ஷ்மி, ஸாஸ்வதி, சந்திரன்—இவர்களை ஆவாஹித்துப் பூஜை செய்து உபவாஸமிருக்க வேண்டும்.

துனிதியை யன்று பகவானைப் பூஜித்துவிட்டு போஜனம்செய்து, ஆசாரியனை ஆராதித்து, ஆரம்பிக்காத வித்தைகளை ஆரம்பிக்கவேண்டும். வித்யா ப்ரதானம் பண்ணும் ஆசார்யனை நெய்வளவாகையால், ஆசார்யன் இடும் கட்டளையின்படியே சிஷ்யன் நடக்கவேண்டும். ஆசார்யனுடைய வஸ்திரம் பரிக்கை முதலியவற்றில் சிஷ்யனுடைய கால் படக்கூடாது; ஆசார்யனுடைய நிழலைத் தாண்டக்கூடாது. ஆசார்யனிடத்தில்தான் ஆசார்ய பத்தினியினிடத்திலும் நடந்து கொள்ளவேண்டும்; ஆசார்யன் இறந்தபிறகு, அவனுடைய குழந்தைகளை சிஷ்யன் காப்பாற்ற வேண்டும்; ஆசார்யனுக்கு ஸத்தி யில்லாவிடில், அவனுக்குள் அவனுடைய பத்தினிக்கும் சிஷ்யன் உத்தர க்ரீயை செய்யவேண்டும்.

97—ம் அத்.

வித்யா ப்ரத த்வீத்யா வ்ரதம்.

துனிதியையன்று காலையில் ஸக்ஷ்மிபை அஷ்ட சக்திகளோடும்,¹ திக் தேவதைகளோடும்,² திக் பாலர்களோடும்,³ துவார பாலர்களோடும்⁴ பிரதிஷ்டித்து, ஸ்ரீஸுத்தம் முதலிய வைஷ்ணவ ஸூக்தங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு பாலினால் அபிஷேகம் செய்து, பலவித தாளங்களைப் பண்ணி, வித்யாப்ரதானம் செய்யும்படி ஆசார்யனை

1, 2, 3, 4 இவர்களின் பெயர் இந்த அத்தியாயத்தில் விவரமாயிருந்தாலும், இடயில்லாக் குறைவினால் இங்கு எழுதப்படவில்லை.

ப்ரார்த்திக்கவேண்டும். உடனே ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்கு வித்தையை உபதேசிக்கவேண்டும். நானங்கனிற் சிறந்தது வித்யாதானம்; வித்தை கனிற் சிறந்தது பிம்மலிகத்தை. ஸகல வித்தைகளுக்கும் லக்ஷ்மியே ஆதாரம். இப்படி வரதங்கங்களை வித்யாரம்பம் செய்யுமவனுக்கு வித்தை தானாகவே வரும்.

98—ம் அத்.

சுரஹபீடா ஹா ந்துநீராய லீரதம்.

கரலிம்ம மூர்த்தியை ஆவாஹனம் பண்ணிப் பூஜித்து, குர்பங் களில் பஞ்சாயுதங்களுக்கு ஆவாஹனம், ஸுதர்சன ஜபம், ஜோமம் இவற்றைச் செய்து, பஞ்சாயுதங்களை ஆவாஹித்த கும்பங்களிலுள்ள திர்த்தத்தினால் ஸ்ராவம் செய்யவேண்டும். இது சிரமம் நேரிடும் போதெல்லாம் செய்யத்தக்க விரதம். இப்படி சாஸ்திரம் ஹிதங்களை விதித்து அஹிதங்களை விலக்குகிறது. தெரியாதவற்றையெல்லாம் தெரிவிப்பது காண்டம். சாஸ்திரமே சாணமாகையால் எல்லோரும் சாஸ்திரத்திற்குக் கட்டுப்பாட்டின் காரியம் செய்தால், ஆபத்து நேரக் தாலும் வெளியேறலாம்.

99—ம் அத்.

கஜாச்வரோக ஹா சதுரீந்தீ லீரதம்.

கரலிம்ம மூர்த்தி பஞ்சாயுதங்கள் -இவற்றை ஆவாஹனம் பண்ணி, ஜபஜோமங்கள் செய்து கலச திர்த்தத்தை யானை குதிரை களுக்கும், அவற்றைக் கட்டி மிடங்களுக்கும் அவற்றை ரக்ஷிக்கும் ராஜனுக்கும் புரோகஸிக்கவேண்டும்.

பாந்வாஜஸே! உம்மிடமுள்ள ஸ்மேஹத்தினால் எல்லா நிதிகளி லும் செய்யத்தக்க விரதங்களைச் சொன்னேன். இந்த விரதங்கள்¹ எல்லோருக்கும் எல்லாவித சிபேயஸ்ஸுகளையும் கொடுக்கும்.

100—ம் அத்.

ஜயதர ராஜன் விரதங்களை அனுஷ்டித்து பாக்கவானாகி ரங்க காதனை தரிசனம் பண்ணுகிறான்.

மார்க்கண்டேயர் — பரத்வாஜர் ஸனத்குமாரரிடமிருந்து விரதங் களின் வைபவத்தையும் விவரத்தையும் கேட்டு பீரதாய ஸனத்குமா ரரைப் பூஜித்தார். வால்மீகி ஜயதரனை எல்லா விரதங்களையும் அனுஷ்ட யுக்கச் செய்தார். விரதத்தளின் மாஹாத்மியத்தினால் ஜயதரனுக்குக் கஷ்டம் நீங்கி, ஸகல ஐசுவரியங்களும் உண்டாகி, தூறு புத்திரர்கள்

1. 1-ம் அபத்தியாயத்தில் விரதங்கள் யாவை? — என்ற 6-ம் கேள்விக் கேற்ப இங்கு விரதங்கள் விவரிக்கப்பட்டன.

பிறந்து அவர்களுக்கும் குழந்தைகள் பிறந்தன. ஜயதரன் ராஜ்யத்தைச் சிறப்பாய் ஆளுகையில், ரங்கநாதனை தரிசிப்பதற்காகப் புறப்பட்டு, பில்வ தீர்த்தத்தில் வால்மீகி மஹரிஷியை அடிபணிந்து, சந்திர புஷ்கரிணியில் ஸ்நானம் செய்து, —ஸம்ஸாரபந்த மொழித்த வர்களாய், ஆசார சீலர்களாய், பகவத் ஸங்கரியத்திலேயே ஈடுபட்டவர்களுமாயுள்ள கைங்கரிய பரர்களைத் தன் ஆபரணங்களைக் கொடுத்து பஹுமானம் செய்து, உள்ளே போய் ரங்கநாதனை தரிசிக்கையில், —அருளினருந்த கண்வ மஹரிஷியைக் கேட்கலானான்:

“இந்த ஸ்ரீரங்கவிமானம் ஜகத் பிரஸித்தமாய், அசுரமாய், நித்யமாயுள்ளது. காலத்துக்குள் அடங்கிய இந்தப் பரபஞ்சத்தில் இந்த விமானம்மட்டும் எப்படி அழியாமல் சாச்வதமாயிருக்கிறது”?

கண்வர்—இந்த விமானம் பகவானுடைய நித்ய விபூதியின் அம்சமாகையால், காலத்துக்கு வசப்பட்டதல்ல. பகவானால் பிரம்மாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இந்த விமானத்தை இங்ஙனாகு தவம் கிடந்து லபித்தான். இதை விபிஷணன் ராமனிடமிருந்து பெற்று லங்கைக்குக் கொண்டுபோகையில், இந்த தேசத்தின் குணவிசேஷத்தாலும் மனுஷ்யர்களின் பாக்ய விசேஷத்தாலும் இதற்குள் சயனித்திருக்கும் ரங்கநாதன் இவ்விடத்திலேயே இருக்க விரும்பம் கொண்டார்.

101—ம் அத்.

ஜயதரன் காவேரியில் ஒரு பக்ஷியைக் கண்டான்.

மார்க்கண்டேயர்—ஜயதரன் ரங்கநாதனை தரிசித்துத் திரும்புகையில், காவேரியில் ஒரு பெரிய பக்ஷி அநேகம் பக்ஷிகளால் குழப்பத்திட்டு, இனிமையாய் தெளிவாயுள்ள நீட்ச்சினால் எல்லோருடைய மனதைக் கவர்ந்துகொண்டுமிருந்தது. ஜயதரன் அந்தப் பக்ஷியைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து—“நீ யார்”—என்று கேட்டான்.

பக்ஷி—நானொருவன்; இவர்கள் சிலர்.

ஜயதரன்—தெரியாத அம்சத்துக்காகப் பிறந்த கேள்விக்குத் தெரிந்த விஷயத்தையே சொல்லி என்ன பயன்?

[தெலுங்கு விபயிலுள்ள அசுரப்புஸ்தகம், நம்மிடமுள்ள கையெழுத்துப் புஸ்தகம், அடைபார் ஸைரரி புஸ்தகம் இவற்றில் இவ்வளவுக்குமேல்

இந்த அத்தியாயம் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாஸப்படுவதாலும், பல பிழைகளிருப்பதாலும், மேலுள்ள விஷயங்கள் இந்தச் சிறுபுஸ்தகத்திக்கு அவையெல்லாததாலும்—இந்த அத்தியாயம் இவ்வளவோடு நிறுத்தப்பட்டது.]

102-ம் அத்.

பஞ்ச ஜயதரனுக்குத் தந்தேவாபதேசம் சொல்கிறது.

பஞ்சி—என்னைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பும் நீ யார்?

ஜயதரன்—நான் சந்திரவம்சத்தரசன்; சீர்த்திரஸுடைய புத்திரன்; ஜயதரன். சந்திர புஷ்கரிணியில் ஸ்ரீநாமம் செய்து சங்கநாதனை தரிசித்துத் திரும்பும் எனக்கு உன்னுடைய தரிசனம் பாக் கிய வசமாய்க் கிடைத்தது.

பஞ்சி—உனக்குத் தத்துவங்களை உபதேசிக்கிறேன்; கேள் :-

ஆத்மா நித்யமாய், விபுவாய், கிரீமலமாய், ஞானாந்தமயமாய், கிருணமாய், கிரஞ்ஜனமாயுள்ளது. மற்றையாவும் அகித்யங்கள்.

பிரகிருதி திரிகுணம்மகமாய், ஹேமமாய், ஜடமாயுள்ளது.

ஆத்மாவுக்கு சரீர ஸம்பந்தத்தால் அஹங்கார மமகாரங்கள் உண்டாகின்றன. ஸம்ஸாரம் நடப்பது அஹங்கார மமகாரங்களாலே. ஸம்ஸாரத்தில் உழலும் ஆத்மா கிருஹம், க்ஷேத்ரம், புத்திரர்—முதலியவர்களிடம் உண்டாகும் ஆசையால் அடிபட்டுத் துன்பமடைகிறது. அஹங்கார மமகாரங்களால் ஆத்மா தன் ஸ்வரூபத்தை அறிகிறதில்லை. இப்படியாயுள்ள ஸம்ஸாரமென்னும் விஷ விந்ஷத்திக்குக் கர்மாதான் பிஜம.

ஆத்மாவுக்குக் கர்ம ஸம்பந்தம் அனாதியாயுள்ளது. கர்மத்துக்கேற்ப ஆத்மா பல சீரங்களையெடுத்து, தீதசகாலங்களுக்கற்ப மெலும் மெலும் கர்மத்தையே செய்கிறது. ஸ்வரூபத்தில் பேதமில்லாத ஆத்மாக்களுக்கு தீதவ மனுஷ்யாதி சரீர பேதமும், அதிலேயே உயர்வு தாழ்வுகளும, ஸரீர ஆத்மா ஓரிடத்தில் தாய், மற்றொரிடத்தில் புத்திரன்,—ஓரிடத்தில் மிக்கிரன், மற்றொரிடத்தில் சத்துரு—இமமாதிரியான பீதவகளும கர்மத்தாலேயே உண்டாகின்றன. ஸர்வேசுவரன் இந்த ப்ரபஞ்சத்தைக் கர்மத்துக்குத் தக்கபடி ஆள்கிறான். ஸகல பராணிகளிடத்தும் ஆந்தராத்மாவாய்

நிற்கும் பகவானுக்கு, நீரில் கிடக்கும் தாமரைக்கு நீர் ஸம்பந்தப் படாதுபோல, கர்ம ஸம்பந்தம் உண்டாவதில்லை.

கர்மத்தில் உழலும் ஆக்மாவுக்கு ஈசுவரக்ஞானமும் ஈசுவர த்யானமுமே கதி. பகவானுடைய குணங்களை அறிவது, அவனுடைய தீவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை தியானிப்பது, நாமஸங்கீர்த்தனம் பண்ணுவது—இவற்றாலேயே மனுஷ்யருக்கு முக்தியுண்டாகும். காலம் மனுஷ்யருடைய ஆயுஸ்ஸை நிமிஷம்தோறும் அழித்துக்கொண்டேயிருப்பதால், நொடிப்பொழுதும் வீணாக்காமல் ஸத் கர்மங்களையே செய்யவேண்டும்.

விலேகிக்கு யோக வைராக்கியங்கள் இரண்டும் அவசியமாயுள்ளவை. காம க்ரோதங்கள் மனுஷ்யனுக்கு அனாதியான சத்ருக்கள். வைராக்கியம் காம க்ரோதங்களைப் போக்கி, தன்னைத்தான் அறிவதான யோகத்தையும் பிறப்பிக்கும். வேதாத்யயன நிரதனாய், ஆசார்ய ஸம்மதனாய், ஸத்யம், ஆர்ஜவம், தயை, அஹிம்ஸை, க்ஷமை, அநஸூயை—முதலியனவோடு கூடினவனாய், இந்திரிய நிக்ரஹம் பண்ணினவனாய் பிரம்மத்யானம் செய்பவனுமாயுள்ள யோகிதான் துக்கமில்லாததும், ஞானத்தாலறிவதுமான விஷ்ணுவினுடைய பரம பதத்தை அடைவான்.

103—ம் அத்.

ப்ரபாகரோபாக்யானம்: ஜயதரனுக்குப் பகலி சொல்லுவது.

பக்தர்களுக்குத் தனனைக் காட்டிக்கொடுப்பதற்காகவே பகவான் தன் இச்சையால் அவதாரங்களை எடுக்கிறான். இந்த விவேகம் பாபிகளுக்கு உண்டாவதில்லை. புண்ய க்ஷேத்ர வாஸத்தாலும் புண்ய தீர்த்த ஸ்நானத்தாலும் பாபம் போகும். பகவான் இருக்குமிடமே புண்ய க்ஷேத்ர புண்ய தீர்த்தங்களாகும். இந்த சந்திர புஷ்கரிணி புண்ய தீர்த்தங்களுள் சிறீஷ்டமானது. இந்த ஸ்ரீரங்க க்ஷேத்ரம் ஸகல பாபங்களையும் போக்கவல்லது. ரங்கநாதன் இவ்விடத்திலேயே ரயித்துக் கிடக்கிறானெயாலும், பாபிகள் இவ்விடத்தில் வளிக்கிற ஜன்மாந்தர பாபத்தைப் போக்குகிறார்களாகையாலும் நான் இங்கேயே வலிக்கிறேன். இந்தக் காவேரி நதி மஹா பரிதர்மானது. இங்கு நடந்ததொரு புண்ய கதை சொல்லுகிறேன்:—

கர்க கோத்திரத்திற் பிறந்த பிரபாகரர் என்பவர் ஸகலவேதங் களையும் அறிய விரும்பி, அல்பமாயுள்ள புருஷ ஆயுஸ்ஸில் அணந் தங்களான வேதங்களை அத்யயனம் பண்ணமாட்டாமல் கடுமை யாகத் தபஸ் செய்தார். தபஸ்ஸினால் உலகம் தவிப்பதை தேவர்கள் பிரம்மாவினிடம் முறையிட்டார்கள். பிரம்மா பிரபாகரரிடம் வந்து “அல்பமான ஆயுஸ்ஸைக்கொண்டு எல்லா வேதங்களையும் கிரஹிக்க முடியா” தென்றார்.

பிரபாகரர்—தீர்கமான ஆயுஸ்ஸையும் ஸகலமான சக்தி விசே ஷத்தையும் பெரியோர்கள் பெற்றது தவத்தினாலேயன்றோ !

பிரம்மா—தபஸ்ஸினால் புண்ய லோகங்களை அடைந்து பலவித ஸுகங்களையும் அனுபவி. வேதங்களினைத் தையும் அறிய முடியாது.

பகதி—பிரம்மா இப்படிச் சொல்லி மறைந்தார்.

104—ம் அத்.

பிரபாகரோபாக்யானத்தில் ஸுநேத்ரோபாக்யானம் ஸுநிர்யன் சொல்லுவது.

பிரபாகரர் மீண்டும் வெகு கடுமையாகத் தபஸ் செய்தார். பிரம்மா இரண்டு தடவை பிரத்யக்ஷமாகியும் எல்லா வேதங்களையும் அறிய முடியாதென்றே சொல்லிப் போனார். பிரபாகரரும் முயற் சினையீடாமல் ஸுநிர்ய பகவானை தீபானித்துத் தலம் செய்தார். ஸுநிர்யன் பிரத்யக்ஷமாகி—“தபஸ்ஸினால் பாபங்களைத் தொலைத்த உனக்கு எல்லா மனோரதங்களும் வித்திக்கும்”—என்று அனுக்ர ஹித்தான்.

பிரபாகரர்—உலகத்தில் மனுஷ்யர்களின் பாபம் எது செய் தால் நீங்கும்?

ஸுநிர்யன்—யக்ஞம், தானம், தபஸ், தீர்த்தஸேவை-இவற்றால்.

பிரபாகரர்—யக்ஞம் முதலியவற்றின் ஸ்வரூபம் யாது?

ஸுநிர்யன்—யக்ஞம், தானம், தபஸ்—இம்மூன்றில் ஸ்வ்வொன் றும் காயிகம், வாசிகம், மானஸிகம்—என்று மூன்று விதமா யிருக்கும்.

சாஸ்திர விஹிகங்களான கர்மங்களைச் செய்வது கருபிக யக்ஞம். ஜப யக்ஞமே வாசிக யக்ஞம். பகவத் விஷயமான ஞானம் மானஸிக யக்ஞம்.

தகுந்தவர்களுக்குப் பொருளைக் கொடுப்பது காயிக தானம். துக்கப்படுவோர்க்கு அபயமளிப்பது வாசிக தானம். வித்தை வேதம் முதலியவற்றை உபதேசிப்பது மானஸிக தானம்.

அஹிம்ஸை, பிரம்மசர்யம் முதலியவை காயிக தபஸ். பர ஹிம்ஸையில்லாத ஸத்ய பாஷணம் வாசிக தபஸ். மனதுக்கு உண்டாகும் சாந்தி யென்னும் வைராக்யம் மானஸிக தபஸ்.

தீர்த்தம்—ஸ்தாவரம், ஜங்கமம் என்று இரண்டு விதமா யிருக்கும்.

பரமைகார்த்திகளாய், சீலவான்களாய், தயாவான்களாய், ஞானி களாயுள்ள பெரியோர்களை ஜங்கம தீர்த்தங்கள்.

சந்திரபுஷ்கரிணி முதலிய ஞானங்களும் கங்கை முதலிய புண்ய நதிகளும் ஸ்தாவர தீர்த்தங்கள்.

புஷ்கரிணி ஸகல தீர்த்தங்களிலும் சிரேஷ்டமானது. புஷ்கரிணி தீர்த்தத்தில் மஹா ஸித்தர்கள் வஸிக்கிறார்கள். ஸ்ரீமத் ராங்கம் என்னும் பகவத் ஸ்தானம் புஷ்கரிணிக் கரையில் பிரதிஷ்டிக்கப் பட்டுள்ளது. நீர் புஷ்கரிணிக்குப் போம். ௧௭௭ வேதங்களும் ஸித்திக்குமாறு பிரம்மாவினால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டு, எப்பொழுதும் அக்யாத்மசிந்தனமும் சங்கத்யானமும் செய்யும் ஸுநேத்ரம் என்னும் பக்ஷி நெடுநாளாய் காவேரியில் வஸிக்கிறது. பிரபாகரமே! நீர் அந்தப் பக்ஷியினிடம் போய்ப் பிரார்த்தியும். அது உமக்கு எல்லா ஞானங்களையும் கொடுக்கும்.

பிரபாகரர்—மஹான்களுக்கு நீச ஜாதி உண்டாகாதன்றோ! இல்லாவிட வைபவம்வாய்ந்த ஒரு புண்யாத்மா பக்ஷியாய்ப் பிறந்தது எப்படி?

ஸுலர்யன்—மஹான்கள் ஸ்வேச்சையாகவே எந்த சரீரத் தோடும் இருப்பார்கள். பூர்வத்தில் இந்தப் பக்ஷி சிக்லிதமர் என்ற மஹா யோகியாயிருந்தது. ஸகல வேதங்களையும் அறிவதற்காகக் கடுமையாய்த் தவம்செய்த சிக்லிதமருக்கு பகவான் பிரத்யக்ஷமாகி, வித்தைக்கு அதிதேவதையான ஸரஸ்வதியை ஆராதிக்கச் சொன்னார். சிக்லிதமர் ஸரஸ்வதியை உபாஸிக்க, அவன்—“இப்பொ

முது நாலு பக்ஷிகள் வந்து உன் பக்கலில் மாமிசத்தைக் கக்கும். நீ பக்ஷி ரூபமாயிருந்து அந்த மாமிசத்தைச் சாப்பிடு” —என்றான். உடனே, வெளுப்பு, நீலம், கருப்பு, சிவப்பு—இப்படி நாலு நிற முள்ள பக்ஷிகள் வந்து மாமிசத்தைக் கக்கிப் போயின; சிக்கிதமர் அதைச் சாப்பிட்டு ஸகல வேதங்களையும் லபித்து இன்னும் பக்ஷி ரூபமாகவே இருக்கிறார்.

பிரபாகரர்—ஸ்வாமி! தபஸ்வியாய் ஆஹார சுத்தியுள்ளவரான சிக்கிதமர் மாமிசத்தை எப்படி புஜித்தார்?

ஸூர்யன்—நாலு வேதங்களும் நாலு பக்ஷிகளாய் வந்து வேதங்களை யே கக்கிப்போயின.

பக்ஷி—ஜயதர ராஜனே! ஸூர்யன் இப்படி சொல்லிப்போனதும், பிரபாகரர் காவேரி தீரம் போய், பக்ஷியைக் கண்டு, தனக்கு ஸகல வேதங்களையும் அனுக்ரஹிக்கும்படி பிரார்த்தித்தார். பக்ஷி பகவானே சாணாகதி பண்ணச் சொல்லிற்று. பிரபாகரர் புஷ்கரிணிக் கரையிலிருந்து சாணாகதி செய்ததும், மந்தகராதன் பிரத்யக்ஷமாகி,—“அல்பமான ஆயுஸ்சில் அநந்தங்களான வேதங்களும் வித்திக்கமாட்டாவாயினும், இந்தப்புஷ்கரிணியில் ஸ்நானம் செய்து ஸுநேத்ரமெனனும் பக்ஷியைப் பார்த்தித்தால் அது எல்லாவேதங்களையும் உபதேசிக்கும்” என்றார். பிரபாகரர் பகவான் சொன்னதைப் பக்ஷியினிடம் தெரிவிக்க, அது பிரபாகரருக்கு மந்திர பூர்வ கமாகப் புஷ்கரிணியில் ஸ்நானம் செய்வித்து ஸகல வேதங்களையும் உபதேசித்தது. பிரபாகரருக்கு எல்லா வேதங்களும் ஸ்புரித்தன. பிரபாகரர் இங்கேயே நெடுநாள் இருந்து ஸித்தியடைந்தார்.

ஜயதரனே! ஸுதர்சனன், ஸுவர்ணபிந்து தாம்ராகுடன், பிருஹத்மி—என்னும் இந்த நாலு சிஷ்டர்கள் கிரமமாக எண்ணிடம¹ நாலு வேதங்களையும் லபித்தார்கள். பக்ஷி ரூபமாயுள்ள எண்ணைப் பூஜிப்பதற்காக இவர்களும் பக்ஷி ரூபகதோடு இருக்கிறார்கள். ராஜனே! இந்தப் புஷ்கரிணி மஹா புண்யதீர்த்தம். பகவான் லோகானுக்ரஹார்த்தமாக இவ்ரு சயனித்திருக்கிறார். நான் அவ

1. இதுவரையில் பக்ஷி தன்னைத் தெரிவிக்காமலே பேசிக் கொண்டு,

ருடைய திருவடி வாரத்தில் இருக்கிறேன், இந்த ஸ்ரீரங்கம் மஹா புண்ய பூமி. இங்குள்ள விருக்ஷங்களெல்லாம் மஹா யோகிகள்.

மார்க்கண்டேயர்—ஸோமகா! ஐயதரன் பசுதியின் அனுக்ரஹம் பெற்றுத் தன் ராஜ்யம்போய் ஸாகமாய் வாழ்ந்து புண்யலோகம் சேர்ந்தான். நீயும் புஷ்கரிணிக்குப் போய் பாக்யங்களைப் பெறுவாயாக.

விபாஸர்—மார்க்கண்டேயர் அனுக்ரஹித்துப் போனார். ஸோமகன் யாகத்தைப் பூர்த்திசெய்து பத்தினியோடும் பந்துவர்களுடனோடும் புறப்பட்டுப் புஷ்கரிணியில் ஸ்நானம் செய்து, ரங்கநாதனை தரிசித்து, அங்கே விசேஷமான தானங்களைப் பண்ணி, ராஜ்யம் போய் ஸுகித்திருந்தான். அவனுக்குப் பண்ணிரு புத்திரர் பிறந்தனர், நாகதந்திரே! ஸோமகன் புத்திரர்களிடம் ராஜ்யத்தை ஒப்பிடுத்துத் தபோவனம் போய்க் கால தர்மமடைந்தான்.

105—ம் அத்.

ஸுமந்து ஸுநந்தோபரக்யானம்: ஸுமந்து ஸுநந்தர்கள் கௌதம சாபத்தால் பிசாசுகளாயினர்.

நாகதந்தர்—ஸுமர்ச்சஸர் புன்னாக தீர்த்தத்திலிருந்து வித்தியடைந்ததாகச் சொன்னீர்.¹ அதன் விவரம் எப்படி?

விபாஸர்—ஸுமந்து, ஸுநந்தர்—என்னும் இரண்டு ரிஷிகள் கௌதமரிடம் வேதாத்யயனம் செய்து, யதிருச்சையாய் நேர்த்தவஸிஷ்டரிடம் வேதார்த்தங்களை கிரஹித்து கௌதமரிடம் போனார்கள். தன்னிடம் வேதங்களை அப்யஸித்து அர்த்தத்தை வேறிடத்தில் கிரஹித்ததற்காகப் பிசாசாகும்படி கௌதமர் சபித்துப் பிறகு இரங்கி, “பராசரர் தாமாகவே வந்து உங்களுக்கு அப்யாதம் வித்தையை உபதேசிக்கும்போது சாபம் நீங்கும்”—என்று அனுக்ரஹித்தார். ரிஷிகள் பிசாசுகளாகி கங்காத்வாரம் போயினர். அவர்கள் பிசாசுகளாக மாறினாலும், ஒருவருக்கும் உபதரவம் செய்யாமலும், பசிதாஹயில்லாமலும், வேதாத்யயன அபிருதத்தினாலேயே புஷ்டியடைந்த கொண்டும், காலங்களில் ஸந்தியாவந்தனம் பகவதாராதனம் முதலியவற்றைச் செய்துகொண்டும், ஒருவருக்கும்

1. 81-ம் அத்தியாயம் பார்க்க.

தென்படாமலும் காலம் கழித்தனர். கங்கையில் வலித்த ரிஷிக ளுக்கு அடிக்கடி வேதகோஷமும் பூஜைக்கு உபயோகித்த புஷ்பங் களும் தெரிந்தனவேயன்றி அவை யாரால் ஏற்பட்டனவென்று தெரியவில்லை.

ஸுமந்து ஸுநந்தர்கள் நெடுநான் கங்காவாத்தினிருந்து விட்டு, யதிருச்சையாகச் சந்திர புஷ்கரிணிக்குப் போயினர். வேத மூர்த்தியாய், ஸகல சாஸ்திரங்களுமறிந்தவராய், ஸகல தர்மங்க ளுக்கும் பிரவர்த்தகராய், தத்வக்ஞான சிதியாய், யோகமஹிமை யாலேயே பராவரக்ஞானம்பெற்றவராய், எனக்குப் பிதாவும் ஆசார் யருமாயுள்ள பராசரர் யதிருச்சையாகத் தன் சிஷ்யர்களோடு சந் திர புஷ்பகரிணிக்குப்போய், அங்குள்ள ரிஷிகளோடு பேசிக்கொண் டிருக்கையில், ஸந்தியாகாலம் வந்தது. பராசரரும் மற்ற ரிஷி களும் ஸந்தியாவந்தனம் செய்கையில்,—பூஜைக்கு உபயோகித்த புஷ்பங்கள் தென்பட்டன. வேதகோஷமும், “முடிந்தா! கோவிந்தா! புருஷோத்தமா! ரக்ஷி! ரக்ஷி!”—என்ற சப்தமும் கேட்டதேயன்றி சொல்லுவது யாடு என்று தெரியவில்லை. பராசரர் திவ்யதிருஷ்டி யால் பார்த்தபோது, இரண்டு பிசாசுகள் தென்பட்டனர். பராசரர் அவர்களை அழைத்து—“க்ஞாமான சரீரமும் ஸாத்விகமான காரி யமுமாயுள்ள உங்கள் மஹஸ்யம் யாது”—என்று கேட்டார். இப் படித் தம்மை யறிந்து சேட்டது பராசரரே யென்று பிசாசுகள் தீர்மானித்துத் தம்முடைய விருத்தார்த்தம் முழுவதையும் சொன் ளார்கள்.

பராசரர் பிசாசுகளுக்குத் தத்வங்களை உபதேசித்து, “நீங்கள் எனக்கொரு உபகாரம் செய்யவேண்டும். காச்யப புத்திரரான ஸுவர்ச்சலர் எனக்கு மிகவும் ஆப்தர். அவர் மிகவும் விரக்தி யடைந்து உங்களிடம் வரும்போது, நான் உபதேசித்த யோகமரீர் கத்தை அவருக்கு உபதேசியுங்கள். அவர் வரும் வரையில் நீங்கள் இந்த க்ஞா சரீரத்தோடு இங்கேயே இருக்கவேண்டும். உங்களுக்கு நல்ல சரீரம் ஏற்பட்டுப் பலமேன்மைகளும் உண்டாகும்.”—என்று சொல்லிப் போனார். பிசாசுகள் மஹரிஷியின் சொல்படியே புஷ் கரிணிக்கு கரையில் ஸுவர்ச்சலர் வரும் நாளுக்குக் காத்திருந்தனர்.

106—ம் அத்.

ஸுவர்ச்சலோபாயானம்: ஸுவர்ச்சலா விரக்தராயிருந்தார்,

காச்யபருடைய புத்திரரான ஸுவர்ச்சலர் ஸகல வேதங்களை பும் சாஸ்திரங்களைப் பும் அப்யஸித்து மிகவும் விரக்தராகிநூந்தார். புத்திரனுடைய விரக்தியைக் கண்டு காச்யபர் வெகுவாய் வருந்தி, — “குழந்தாய்! பல விதமான யாக யக்ஞங்களைச் செய்து உன்னை நான் பெற்றேன்; கிழத்தனத்தால் வருந்தும் நான் உன்னைப் பார்த்தே கொணனை தரிகிறேன்; உன் அன்னை எப்பொழுதும் கண்ணீர் சொரிகிறது. ” எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் பாரியை மஹாரூபஸி, மனநாக நான் சேமித்திருக்கும் ஏராளமான ஐசுவரியத்தைக் கொண்டு நீ ஸாகங்களை அனுபவிப்பது தர்மத்துக்கு விரோதமாகாது. இந்த யௌவன காலத்தில் நீ கிருஹஸ்த தர்மங்களை அனுபவித்துப் பிறகு, விரக்தனாய்த் தபோவானம் போகலாம். கிழத்தனத் தால் வருந்தும் மாதா பிதாங்களை மகிப்பது உன்னுடைய தர்ம மல்லவா!” — என்று முறையிட்டார்.

ஸுவர்ச்சலர்—உம்முடைய வார்த்தை முற்றிலும் அஸாரமாக உள்ளது. காமததினால் கட்டுண்டு தாபத்யத்தினால் வருந்தி, காமக்ரோதங்களாகிற படுகுழியில் வீழ்ந்து, பசி, தாஹம், கிழத்தனம், கோகம்—முதலியவற்றால் துன்பப்படும் மனுஷ்யனுக்கு என்ன ஸாகம் உண்டாகப்போகிறது! பாடுபட்டுத் தேடிபும் பயந்து கோண்டே மகிழ்கக் வேண்டிய திரவியத்தால என்ன ஸாகம்! ரகத, மாம்ஸ மயமான இந்த சரீரத்தில் அபிமானம் வைத்து என்ன பலன்! இடை விடாமல் அனர்த்தத்தைப் பெற வினைக்கும் இந்த ஸம்ஸார வாழ்க்கையில் என்ன பிரயோஜனம்! துக்கமயமான இந்த ஸம்ஸாரத்தில் பிரிதி வைக்கிறவாகவருங்காகவே நான் சொல்கிறேன். ஆத்மாவிற்குப் பிதா, புதரன், மிகநான், சத்தந—முதலிய யாதுவில்லை. இவ்வளவும் பிரமத்தினுண்டாவது. ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை அறிந்தவனுக்கு துக்கமே யிராது. ஞான வைராக்யங்கள் மிகவுய அலகியமானவை. நான் உமக்குப் புத்திரனல்ல; நீர் எனக்குப் பிதாவுமல்ல. பிதா புத்திரன் முதலிய வியவகாரங்கள் சரீரத்தைப் பற்றியே மன்றி, ஆத்மாவைப் பற்றியல்ல.

107-ம் அத்த.

ஸுவர்ச்சலர் யோகமார்த்தத்தை யறிந்தார். ஸாமத்து ஸாகந்தான் சாபம் நீங்கப் பெற்றான்,

வியாஸர் — ஸுவர்ச்சலர் தன் பாபம் நீக்குவதற்காக மாதா பிதாவுகளையும் வீட்டையும் துறந்து தீர்த்த யாத்நிலை செய்தார்;

பலவிடங்களிலுமே பரமரூபத்தை அனுபவிக்கும் ரிஷிபிள்ளைக்கண்டு,
—“துக்கமாய்மான இந்த ஸம்ஸாரத்தில் பாரமேயோகிகளான நீங்கள்
மட்டும் இப்படி ஸுகுதோஷக்கக காரணம் யாது?—என்று கேட்டார்.

ரிஷிகள்—மனது சித்திப்பதற்குரியே மண்டியிருக்கும். அனுபவிக்க அனுபவிக்க, ஆசை விடு, மதியாகுமேயன்றி அழியாது. எந்திரி முசலிப போகும்படி என்ன துக்கங்களில் ஆஸை வைக்கும் மனது. பாரமரூபகருணமுண்டானது. சித்திப்பதற்கு ஏதாவது போக என்ருக்கக்ள ஆசாரிய முகமாய்ந்து அதனபடி நடக்கும் எங்களுக்கும் என்ன துக்கமுண்டாகும்!

ஸுவர்ச்சலர்—நீங்கள் யாரிடமிருந்து யோக ரஹஸ்யத்தை அறிந்தீர்கள்?

ரிஷிகள்—பராசாரநாயகிஷ்பர் இருவர் சந்திரபுஷ்கரணிக் கணரயில் பிசாசு அபிகளாயிருக்கின்றனர். அவர்களிடமிருந்தே எங்கள் யோகமார்த்தத்தை அறிந்தோம். நீர் அவர்களிடமே போம்.

வியாஸர்—ஸுவர்ச்சலர் சந்திரபுஷ்கரணிக் குப் போய், பிசாசு ருதோன ரிஷிகளோடு தெடிக்காளுமல்—“நான் செய்த வேதாநயனம், யாகம், ஹோமம்—முதலியாவ உண்மையாகல், எண்குது ஆசாரியர் பிரத்யக்ஷமாகட்டும்.” என்று சபதம்செய்தார். உடனே பிசாசு ருதிகளான ரிஷிகள் பிரத்தியக்ஷமாகி ஸுவர்ச்சலருடைய விருத்தாந்தத்தை விசாரித்தனர். ஸுவர்ச்சலர் அவர்களுந்ருகு சாணாகதி பண்ணி, யோகமார்த்தத்தை உபதேசிக்கும்படி பிரார்த்தித்தார்.

ஸுமந்து—பரமரஹஸ்யமாய், ஸம்ஸார நாசகமாய், உபநிஷத் வித்தமாயுள்ள யோககருணத்தை உபதேசிக்கிறேன்:—

யோகம் அஷ்டாங்கங்களை யுடையது.

யமம், நியமம், ஆஸனம், பிராணாயாமம், பிரத்யாஹாரம், தூரணம், தியானம், ஸமாதி—இவை அஷ்டாங்கங்கள்.

1. தைய, சோம்பலின்மை, வைராக்யம், ஆர்ஜவம், சபலமின்மை, திருதி—இவை யமம் எனப்படும்.

2. சுத்தி, ஆஹாரநியமம், அஹங்கார மமகாரங்களின்மை, ஸங்கமிவ்லாமை, சூநாந்தி, சூநமை, தமம், துஷ்டி—இவை நியமம்.

3. ஸ்வஸ்திகம் முதலிய பந்தங்களை யுடையது ஆஸனம்.

4. சஞ்சலமான மனதை ஒருநிலைப்படுத்துவதற்காக—வாய்க்கும் மனதுக்கும் ஸஞ்சரிக்கிற வாழைவ நியமிப்பது பிராணாயாமம்.

5. விஷயங்களிலிருந்து ஆநந்திரியங்களைத் திருப்புவது பிரத்யா ஹாரம்.

6. லக்ஷ்யமாயுள்ள பிரபமத்தினிடம் மனதை நிலைப்படுத்துவது தாஸனம்.

7. பிரம்மத்தை அடக்கடி மனதுக்குப் பரிசுடப்படுத்துவது தியானம்.

8. பிரமமத்தோடு ஏகாஸ்யமிருப்பது ஸமாதி.

இது சுருக்கமான யோகலக்ஷணம்.

அனாதிராஸனையால் மனஸ்ஸு மிகவும் மலின மாயிருக்குமா கையால், கர்மானுஷ்டான மிகவுமலே திரென்று யோகத்தை அடைய முடியாது. தபஸ்ஸு, நியமா, விரதம், ஸ்ரானம்— முநிபவந்நல முதலில் மனதை சுத்தமாக்கிப் பிறகு யோகத்தை அடையவேண்டும். பகவத் தியானமில்லாமல் மனம் சுத்தமாகாது; பொன்னிலுள்ள அழுக்கு நெருப்பில்லாமல் நீங்காது. பிரம்மத்தைக் காணாம சுகம் தருவருக்கும் இல்லை; அனாதிகாலமாக விஷயங்களி லேயே ஊன்றியிருக்கும் மனஸ்ஸு பிரம்ம விஷயத்தில் பிரவேசியா தாகையால், விதவாஸூரிருப்பவன் முதலில் மனதை சுத்தம் செய்து கொள்ளவேண்டும். கர்மங்களைப் போக்கினால்தான் ஆத்மா சுத்த மாகும் ஸகல கர்மங்களும் ஞானத்தாலுழியும். ஞானமுண்டாகாது பகவதனுபவத்தினாலாகையால், எல்லோரும் பகவானை ஆச்சரியக்க வேண்டும். அவன் உத்தேசித்து வரும் செய்யும் யோவிகள் உத்தமமான சிரோபஸ்ஸைப் பெறுவார்கள்.

ஸுவர்ச்சுலோ! பிரபன்னமான உமக்கு உத்தமமான இந்த உபநிஸத்திதச் சொன்னேன். இந்த யோகத்தை அனுஷ்டியும். மேன்மையை நாடுவோர்க்குப் பல இடர்கள் உண்டாகும். ஆயினும், அவை பகவத் தியானத்தால் நீங்கும். ஆத்மசத்திக்கான ஞானத் தையும் உமக்குத் தெரிவித்தேன். இன்னும் நீர் கேட்க விரும்பு வது யாது?

ஸுவர்ச்சலர்—உம்முடைய உபதேசத்தால் நான் கிருதார்த தனனேன்; என்னுடைய பித்ருக்களும் கிருதார்த்தராயினர். யோக மார்க்கம் ஜிதேந்திரியங்களுக்குக் கூட மிகவும் துர்லபமானது. காம க்ரோதங்களால் சூழப்பட்டு இத்திரியங்களை ஜயிக்காமலிருக்கும் நான் யோகாப்யாஸம் செய்வதெப்படி?

ஸுமந்து—பாபகர்ம க்சினால் மனஸ்ஸு மலினமாகிறது. தீர்த்த ஸ்நானத்தினால் பாவம் தொலைபும இந்தப் புஷ்கரிணி உத்தமமான தீர்த்தம். இந்த ஸ்ரீரங்கம் மஹா புண்ய சேஷத்திரம். இவ்விடத் தில் நியமங்களை அனுஷ்டித்தே அநேகர் வித்தியடைந்தனராக யால், தீர் இவ்விடமே ஸ்நானம் முதலியன செய்து, பாபநாசம் போக்கி வித்தி பெறுவீராக.

வியாஸர்—ஸுமந்து இவ்வாறு உபதேசிக்கும், ஸுமந்தர்சுலா ஸ்ரீரங்கத்துலேயே நெடுநாள் வஸித்திருந்து, ரங்கநாதனைக் குறித்து ஸ்தோத்திரம், திபானம், நமஸ்காரம் முதலியனவையே நீண்ட காலம் செய்துகொண்டிருந்து, கர்ம பந்தத்தினினமும் விடுபட்டு ஞான ஸமாதிபைய யடைந்து மோகஷம் பெற்றார்.

நாகதந்தரோ பிசாச ஞானிகளாயிருந்த ஸுமந்து ஸுமந்தர்களுந் சந்திரபுஷ்கரிணிக் கரையிலேயே சாபம் நீங்கி மோகஷம் பெற்றார்கள்.

108-ம் அத்.

ஸ்ரீரங்க மாஹாத்மியத்தின் பலசூத்ரி.

புண்யமான இவ்வுபாக்கியானத்தை தினந்தோறும், அல்லது, பாலவகாலத்திலாவது, கிராதத் காலத்திலாவது படித்தாலும் கேட் டாலும், சொன்னாலும் பாபம் நீங்கி பிரம்மத்தை யடையலாம்.

காருட புராணத்தில் 108 அத்தியாயமாயுள்ள ஸ்ரீரங்க மாஹாத்மியம் பூர்த்தியாயிற்று.

பிரம்மாண்ட புராணத்தில் 11 அத்தியாயமாயுள்ள ஸ்ரீரங்க மாஹாத்மியம் மேலே எழுதப்படுகிறது.

ஸ்ரீ தசாதயாயி

1—ம் அத்.

சிவபெருமான் காரதருக்கு ஸ்ரீரங்கமாஹாத்மியம் சொல்லுகிறார்.

காரதர்—ஸ்வாமி! உம்மிடமிருந்து இந்த த்ரிலோகத்திலுள்ள விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன். புண்டரீகத்தங்கள், புண்டரீகச் சேஷர்கள், கங்கை முதலான புண்டரீகங்கள்—இவைகளைப்பற்றி யும் அநேகம் இனிஹாஸ புராணங்களையும் நீர் சொல்லுகையில், காவேரியின் பிரஸ்தாவத்தில் ரங்க ஸ்ரீமாதத்தைப்பற்றிச் சொன்னார். அதை விஸ்தாரமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன்; அதுகூறல்கள்க வேண்டும்.

சிவன்—மஹரிஷியே! ஸ்ரீரங்கத்தைப்பற்றி நான் இதுவரையில் ஒருவருக்கும் ஒன்றும் சொன்னதில்லை. அது அவ்வாறு, ரஹஸ்யமானது. அதை விஸ்தாரமாகச் சொல்ல ஒருவராலும் முடியாது. சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன்; கேளுங்கள்:—

காவேரி நடுவே புஷ்கரிணிக் கணரயிலுள்ள ஸ்ரீரங்கம் செப்ப வாகளுக்கு நாகம், ஞானக்குறையு—முதலிய யாதும் இல்லை. தும்மல், இடர், வச்சில் உமிழ்தல், கொட்டாவி, அலுத்தல், பதித்களோடு பேச்சு—இவை நேர்த்திபோது “ரங்கம், ரங்கம்” என்றே சொல்ல வேண்டும். தேசாந்தரத்திலிருந்தாலும் ஸ்ரீரங்கத்துக்கு எதிராய் நின்றே நமஸ்கரிக்கவேண்டும். சந்திரபுஷ்கரிணி ஸ்நானம், ரங்கநாத தரிசனம், ஏகாதசி உபவாஸம், துளாளீகா பசுந்நம், சிதாபாராயணம் இவை ஒருவனுக்கு உண்டானால், அவனுக்கு ஒன்று உதர்ப்பயிர்க்கை. “நம குலத்திற் பிறந்தான் ஸ்ரீரங்கம் போய், காவேரி ஸ்நானம் செய்து, பிரம்மமணர்களுக்கு போஜனமும் உபநினைவும் அளித்து, பாவுக்கு ஒரு பிடி புல் போட்டு, நமக்கு எள்ளும் ஜலமுமாகத் தர்ப்பணம் செய்யானு” என்றே பித்ருக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். “ஸ்ரீரங்கம் போகவும் ரங்கநாதனை தரிசிக்கவும் விரும்புவோர் என்னிடம் வாரார்”—என்றே யமன் சொல்லிவிட்டான். ஸ்வர்கானுபவம் முடியும்போது தேவர்கள் மூத்திசேஷர்மரான ஸ்ரீரங்கத்தில் ஜனிக்க விரும்புவார்கள். சன்பாமாஸ கிருஷ்ண தாயோதகியில் ஸ்ரீரங்கத்தில் பித்ருகாரியம் செய்வது நன்று. மாசி மாஸத்தில் சந்திரபுஷ்கரிணி ஸ்நானம் விசேஷம்.

ஒரு ந்தியில் ஸ்ரீரங்கம் செய்யுன்போது வேறு கதியை நினைக்கக் கூடாதாயினும், ஸ்ரீரங்க தீர்த்தமென்றே எல்லா நசிகளையும் நினைப்பது மேல். பஞ்சாண்டர சித்தனைலும் ஸ்ரீரங்கத்தை துணைக்கொள்வான் என்னுடைய பக்தனல்ல. ஸ்ரீரங்க மாணாத்தியம் வாய்ப்புப் பதி, சொல்லுவது, கேட்பது, எழுதுவது—இவை யிகவும் புண்ணியமான காரியங்கள்.

2—ம் அத்.

பகவானுடைய நயிகமலத்தில் பிரம்மா உண்டாகி உலகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தார். மது ஸகடபாகன அபஹரித்த வேதம் பகவானால் மீண்டும் பிரம்மவுக்குக் கிடைத்தது.

நாரதர் ஸ்ரீரங்கத்தின் வைபவத்தை எவ்வளவு கேட்டாலும் திருந்தி புண்டாகவில்லை. ரங்கநாதன், ரங்கவிமானம்—இவற்றை விரித்து, சேஷத்திராத்தின் வைபவம், தீர்த்த மாணாத்தியம் இவ்வாறையும் கேட்க விரும்புகிறேன்; சொல்லுமீராக.

சிவன்—மஹர்ஷியே! ஸ்ரீரங்க மாணாத்தியம் முழுவதையும் ஒருவராலும் சொல்ல முடியாது; கேட்கவும் முடியாது. ஆகவே, இவ்வளவு சொந்தையுள்ள உமக்குக் கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன். —

முதலில் இந்த பாபஞ்சம் முழுவதும் இருள் சூழ்ந்த உறக்கம் மாயிருந்தது. அப்பொழுது ஸ்ரீமந் நாராயணன் ஒருவர் மட்டுமே விநந்தார். அவருக்கு ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரம்—முதலாம் லோகஸால் விளையாட விற்ப முண்டாயிற்று. ஜகத்யானு ஸர்வேசுவரன் தன்னுருவத்தோடு, தன் அமரசுமான லக்ஷ்மிபேரமும் தனது அம்ச புகழான ஆசனசேஷனடது கதிராந்தியில் சுயனித்துக்கொண்டு, வீரியம் கிறைந்த ஸங்கல்பத்துடன் இருந்த கையில், நரசரூபமாக தான இந்த ஜகத்தைத் தன் சரீரத்தில் கண்டார். உடனே அவருடைய காபிஷி நீண்டு பரிமளம் கிறைந்த தாமசரூபம் கொடியும் உண்டாயின. அந்தத் தாமசரூபிலிருந்து பிரம்மா உண்டாயினர் குன்ய மாயிருந்த பாபஞ்சத்தைப்பார்த்து பிரம்மாவுக்குப் பழமுண்டாயிற்று.

அப்பொழுது பகவான யதிகுச்சைபாக ஹம்ஸ ரூபத்தோடு பிரம்மாவின் முன்னே ஆவிர்ப்பிந்தார்; ஒருவரைப் பொருவார் கஸ்த் வம்” (நீ யார்) என்று கேட்டுக்கொண்டனர். தேவர்களுக்கும் பெரிதும் விஷ்ணுவே புத்திரனுக்குப் பெரிதும் பிதாவாக கஸ்த்வம் என்று கேட்டதுமுதல் பிரம்மவுக்கு, ‘க:’ என்று பெயராயிற்று.

நான் 'ஹரி' என்று ஹம்ஸம் சொல்லி நறு பிரம்மா ஹம்ஸத்தைப் பார்த்து, பிரமாணம், காண்டம், உபாயம், யோகம், முதலிபவம்நதைத் தனக்குச் சொல்லுமாறு பிரார்த்தித்தார். ஹம்ஸம் "ஹம்" என்று சொல்லி மறைத்தது.

ஹம்ஸநிமித்தான பகவானுல்முதலில் 'ஹரி: ஹம்' என்ற பதங்கள் ஏதப்பட்டால் அந்தப் பதங்களை எல்லாவிடங்களிலும் முதலில் சொல்லப்படுகின்றன. ஹரி: ஹம்—என்று ஆரம்பித்து எத்தக சாரியம் செப்தாலும் அது சிதேஷ்டமாரிநுத்தம். காண்டில் எழுந்தும் முதலாக புகாராயிந்த, ஹரி: ஹரி: ஹரி:—என்று சொன்னால் தேவதூதர்கள் சீட்டர். பெரிபேர் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் ஹரி ஹரி: என்பார்; பகவானும் அவர்களுடைய தேவதூதர்களும் போகது வார்.

பிரம்மா 'ஹம்' என்ற ஏகாதேவத்தைச் சாரித்துக் கொண்டு பகவானே திரிபானித்தவாதே பத்மாஸனத்தில் வீழ்ந்து நுகு பெரிய தபஸ் செய்தார். செடுகாள்கழித்து அவர்வாயிலிருந்து பூ என்ற பதம் உண்டாயிற்று. முதலில் உண்டான அந்த பூ என்றவர் வியாஹ்ருதியினால் பூ, அக்னிதேவதாமம், ஜகத்வேதம் இவற்றையுமும், —தனமந்தனிலி நுகு திரிவருக ஸ்தேதாமம், அக்னி, காயத்ரிச் சந்தஸ்ஸம், —மனுவந்தர்களுக்கும் பிரம்மாணன், திருகங்காளன் அறி இவற்றையும் ஸ்ருஷ்டித்தார்.¹

பிறகு பிரம்மா இரண்டாவது தபஸ் செய்து உண்டான புவ என்ற வியாஹ்ருதியினால் ஆகாசம், ஸாமவேதம், ஹவிஸ், இவைகளும்—வாகனிலிருந்து பஞ்சதச ஸ்தேதாமம், திரிஷ்டிபசுந்தன், இந்நிரன், சூத்திரியர், செம்மதயாடு—இவைகளும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டன.

பிரம்மா மூன்றாவது தபஸ் செய்து உண்டான ஸுவ என்ற வியாஹ்ருதியினால் தேவலோகம், ருக்வேதம், ஸோமயாகம்—இவைகளையும், இடுப்பிலிருந்து ஸப்ததச ஸ்தேதாமம், ஜகதிச்சக்தன், வைசித்யர், பாகமாடு—இவைகளையும் ஸ்ருஷ்டித்தார்.

பிரம்மா நாலாவது தபஸ் செய்து உண்டான மஹ: என்னும் காண்காவது வியாஹ்ருதியினால் அதர்வண வேதமும்—பாதங்களி

1 இந்த ஸ்ருஷ்டிக்ரமம் மற்றைப் புராணங்களோடும் ஒத்திருக்கிறதா—என்று ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும்.

விரந்து எகிரிர் ஸ்தோமம், அனுஷ்டிப் சந்தஸ், சூத்ரர், குகிரை—
இவைகளும் ஸ்ரீரங்கப்பட்டணம்.

உடனே பகவானுடைய காதுகளிலிருந்து மதுகைபடர் என்
னும் ராகஷஸர்கள் உண்டாகி, பிரம்மாவ்னிடமிருந்த வேதங்களை
அபஹரித்துக்கொண்டு ஸமுத்திரத்தில் மறைந்தனர். அவர்கள்
மோனனிடம் அதியமாட்டாமல் பிரம்மா மனம் கலங்கித் தாமரைத்
தண்டைப் பிடித்துக்கொண்டு தலைநிழாக இறங்குகாரார். வெகு
போகளை தூழுள்ள தாமரைக்கண்டை அடிகம் ஆரீரம் வருஷங்
களாகத் தாண்டி, முட்களால் கிற்ப்பட்டு, தாமரைக்கொடியின் அட்
டத்தினாலும் நங்கமடைந்து கீழே இறங்கி, வெகுநேரம் ஆலொ
சித்து, ஸமுத்திரத்தில் ஹைந்தி, —“அப்பா” என்று குழந்தை
போல அகலத்திப்பிரம்மா. அப்பொழுது பகவான் மகிழ்ச்சியுடன்
மெய்த்து ஸமுத்திரத்திலிருந்தவாறே—“குழந்தாய்! நான் உன்னு
டைய பிரம்மா எனக்கு வேதங்களைக் கொண்டு வருகிறேன். நீ
உன்னிடத்துக்குப் போ.” என்று சொல்லி, ஹயக்ரீவரூபமெடுத்து
மதுகைபடர்களைக் கொண்டு, வேதங்களை கிரஹித்துக்கொண்டு,
கருட வாகனத்தின் மீதேறி பிரம்மாவ்னிடம் போய்ச் சொல்ல
லானார்:—

“உமகரு வேதங்கள் உபதிக்கப்பட்டனில்லை மாறாக, கஷ்ட
மாயின; பிரணவம் மட்டும் உபதிக்கப்பட்டதால் வதங்கள்
முற்றிலும் கஷ்டமாகனில்லை.

“வேத வித்தை ஆசாரியனின் கிரஹிக்கப்பட்டால் நிர்ரய
மாய் கசிக்கும். வேதங்கள் என்னுளேயே வெளிப்பட்டு என்
னுடைய ஆக்ஷரரூபமே பரிபாலிக்கின்றன. வேதங்கள் மனிதர்
களால் உண்டாக்கப்படுவதும், அழிக்கப்படுவதும், தரிக்கப்படுவது
மல்ல. அடிக ஜன்மங்களில் செய்த புண்ணியத்தின் பன்னாய் பிரம்ம
மணர்களால், மட்டுமே வேதங்கள் தரிக்கப்படுகின்றன.

“பிரம்மண ஜன்மமெடுத்து வேதாத்யயனம் செய்யாதார
ஸாரபானம், பிரம்மஹத்த—முதனியன செய்யும் பாதகர்களுக்
கிடாவார். அத்யயனம் செய்த வேதத்தையும் பரிபாலியாதவன்
கன்மைக்கொல்லும் கொடுமபாவி போலாவதொடு பாபஜன்மத்தை
யும் அடைவான். வேதாத்யயனம் பண்ணி யாகம் செய்யும்

1. படர் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்கவம் உதகர சதகம் விவது கலோகத்
தில் இந்த விஷயத்தை அதுவாசச் சொல்லுகிறார்.

பிரம்மணானுஷ்டம் என்னிடம் பக்தியில்லாதவன் இருக்கால் மிருகம். அவனுக்கு ஸம்ஸார பந்தம் நீங்காது. வேதாத்யயன சிலனை அவைவண்ணவன், வேதாத்யயனம் இல்லாத வைஷ்ணவன்—இருவரும் என் பக்தனை வைஷ்ணவனே மேலாவான். வேதமும் விஷ்ணு பக்தியுமில்லா பிரம்மணன்—சண்டாளன், பதிதன், விராதன், புலகணன்,—இவர்களைவிட நிக்ருஷ்டன். வேதம், யக்ஞம், தபஸ்—இவற்றிலும் யக்ஞசுவரனை என்னிடத்திலும் பிரியமில்லாதவன் கர்மசண்டாளனாய், புத்திருன்பனாய், நிந்திக்கப்பட்டவனுமாயிருப்பான்.

“குமுத்தாயி! நீ என்னிடமிருந்தே அங்கொ பாங்கங்களான வேதங்களையும், அர்த்த சாஸ்திரம், காமசாஸ்திரம், சில்பம், வைத்யம்—இவைகளையும் அத்யயனம் பண்ணு. என்னுடைய அனுகூலத்தினால் வேத சப்தங்களிலிருந்தே தேவஸுதங்களையும், வர்ணசூத்ரம் தர்மங்களையும், ஸ்வர்க நாகங்களையும், லோகங்களையும், போகங்களையும், போகங்களின் நாம ரூபங்களையும் ஸ்ருஷ்டிப்பாயாக” — என்று சொல்லி மறைந்தார்.

3—ம் அத்.

பிரம்மா தபஸ் செய்கையில் பூதீரங்க விமானம் ஆவிர்பலித்தது. அஷ்டாங்கர மாஹாத்மியம்.

சிவன்—பிரம்மா பூதங்களையும் பதினாறு லோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்து ஸத்ய லோகத்திலிருக்கையில், தேவஸுதங்களின் வரலாறுகளையும், மஹான்களுக்குக்கூட கர்மம் போகாணுபவத்தால் அழிவாகையும், ஐசுவரியத்துக்குத் தன்னுடைய பதவிகளுக்கூட அழிவுண்டாகுமென்பதையும் வேதங்களிலிருந்தே தெரிந்துகொண்டு கூரோபதிசென்று, விஷ்ணு வைகுந்தித்து நெடுநாள் தவம் செய்தார் விஷ்ணு கூர்மரூபியாக ப்ரத்யக்ஷமாகி,—“நான் உமக்கு ப்ரஸன்னனானேன்” —என்றார்.

பிரம்மா—பகவானே! நீர் எனக்கு ப்ரஸன்னராகில், உம்முடைய சிஷ்ஸவரூபத்தைக் காட்டும். அநேகாண்மையே நான் ஸேவிக்க விரும்புகிறேன். அது கீழ்க்கலாபுள்ள உம்முடைய மத்ஸ்யம், கூர்மம், பக்ஷி, மனிதர், குதிரை—முதலிய ரூபங்களை நான் பார்த்தாயிற்று.

பகவான்—என்னுடைய அப்ராக்குத் திவ்ய மங்களரூபம் உம்போல்வரால் காண வரிதாகும். என்னுடைய அபதாரங்களை

மட்டுமே சீர் காணலாம். நினைத்தமாதிரிமே நான் சீர்திருவைக் கொல்ல வல்லனாயினும், பக்தர்களுக்கும் தரிசனம் கொடுப்பதற்காகவே அவதாரங்கொடுக்கிறேன்; ஆவர்களுக்கு ஸந்தோஷப்படுத்தற்காகவே பல லீலைகள் செய்கிறேன். மீன் பார்வைவாயாலும், ஆமை நினைவாலும், பசுவின் ஸ்பரிசுத்தாலும் தன் குஞ்சுகளைக் காப்பதுபோல, நானும் என் பிராணிகளை அவாவர்க்குத் தக்கபடி பசுவிற்கிறேன்—என்று உமக்குத் தெரிவிப்பதற்காக மத்திய, கூர், ஹம்ஸங்களின் ரூபத்தைக் காட்டினேன்; யோக யோகங்களே வலுந் திறை என்பதற்காக அசுவரூபமும் பெளருஷத்தைக் காட்டுவதற்காகப் புருஷரூபமும் காட்டப்பட்டன. என்னுடைய உத்தமமான சிஷ்யுடைய, பார்வையிலும், இந்த மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டே மறப்படித் தவம்செய்யும். இந்த அஷ்டாஷ்ட மந்திரத்தை தினந்தோறும் ஜபிப்பவன் ஸகல வித்தங்களையும் பெறுவான். வேதமந்திரங்களில் இதற்கு ஸமமான மந்திரமே இல்லை. எல்லா மந்திரங்களிலும் இதுவே ஸாமானது. இதற்கு மூல மந்திரமென்று பெயர். ஜகத்காணனும், ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி ஸம் ஹாரங்களுக்கு வேறுதவம், மோக்த தாதாவும், உபாயோபேயங்களும் ஸாம்பனும், வித்தனும் நானே என்று இந்த மந்திரம் தெரிவிப்பதாக, இதுவே எனக்கு பரியமான மந்திரம். ஜீவன் ஸ்ருஷ்டியும் பரத்திரானுபிரூப்பான்—என்பதையும், ஸம்ஸார மோக்தங்களுக்கும் இந்த மந்திரமே சொல்லுகிறது. எனக்கும் என் பக்தர்களுக்கும் செய்யவேண்டிய சாகஸத்தான ஆத்மசீவனமே இந்த மந்திர நினல் செய்யத்தக்கது. என் பக்தர்கள் ஸ்ருஷ்டிகளாகவும் ஆழ்ந்த மிகவுடையுமுள்ள மனோகங்களாகவும் மோக்தர்களாகவும் இந்த மந்திரத்தினாலேயே ஸாதீதமாகக்கொள்வார்கள். அஷ்டாஷ்ட தத்துவம் மறியாதார்க்கும்,—தபஸ், விருதம், என் பதையில் விருப்பம்—இவை இல்லாதார்க்கும் நான் காணவரியன்.*

சிவன்—நாமதமஹரிஷியே! பகவான் நம் பிரதான பிரம்மா வினிடம் இப்படிச் சொல்லி மறைத்தார். பிரம்மா அஷ்டாஷ்ட மந்திரத்தைக்கொண்டு ஆயிரம் வருஷம் தவம்செய்ததும், கஷ்டப்பட்டு விவிரிந்து ஸ்ரீரங்க விமானம் ஆவிர்ப்பித்தது. அப்பொழுது நாம உள்ளிட்ட ஸகல தேவர்களும்,—ஸூருந்தர், நந்தர், நரந்தர், ஸந்தர் முதலான ரிஷிகளும்,—ஸத்யவாகுகளான இதராம, —கந்தர்வர், யசஷர், வித்தர், சாமணர், முதலானோர் யாவரும் காணப்

பட்டனர். திவ்ய விமானத்தை வேதமூர்த்தியான கருடன் வஹித் தக்கொண்டிருந்தார். ஆதிசேஷன் முத்தமபமான வெண்கொற்றக் குடை பிடித்தான்; விஷ்ணுஸேனர் ஸகயம செங்கோலுமாய்ப் பின்புறமிருந்து உபசரித்தார். சந்திர ஸூர்பர்கள் இருபுறத்திலும் சாமரம் வீசினர். காரதமஹரிஷியே! நீரும் தம்புருவும், — கந்தர்வர், கன்னடர், அமர் முதலான ஹோதும் பகவானைப் பாடி ஸ்தோத்திரம் செய்து வந்தனம் பண்ணினீர்கள். நானும் இத்திரனும்— தேவர் ஸாத்பர், ஸித்தர், ஸாதகர்— முதலானோரும் “ஜ்தந்தே”—என்று உரக்க ஸ்தோத்திரம் செய்தோம்; தேவ தூதர்பிகள் முழக்கின; அபஸர் ஸ்திரிகள் நடித்தனர்; புஷ்கலம் ஆவர்த்தகம்—என்ற மேகங்கள் புஷ்பவரஷம் வர்ஷித்தன. ரங்கவிபானம் வந்த தென்று எக்காளம் உடையது.

ஸ்வபம் விபக்தமாய், ஐசுவரியம் நிறைந்ததாய், தேஜோமயமாய், பிரணவாக்ருதியாயுள்ள ரங்கவிமானத்தைப் பார்த்து, பிரம்மா தவத்தி னின்றொழுகு நமஸ்கரித்தார்; நான்கு முகங்களாலும் நமோ நம:—என்று சொல்லிக்கொண்டு, லேதங்களுக்கொப்பான வாக்பங்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்து, விமானத்தையும் பகவானையும் பார்த்தவாறே கைகூப்பி சீன்றார். பகவத் தரிசனத்தை அனுபவிக்கும் ஸம்பத்திலு பிரம்மாவின் ஸகலேந்திரியங்களும் கிருதார்த்தங்க ளாயின.

அப்பொழுது லேதரானிபாய், அஞ்சலிஹஸ்தராயிருந்த ஸூரந்தர் பிரம்மாவிடம் சொல்லலானார்.—

“பிரம்மதேவரே! பகவானுடைய இவ்வாலயத்தைப் பாரும். ஸ்ரீரங்கமென்னும் இவ்வாலயம் உம்முடைய தவத்தின் பயனாய் வந்தது. இவ்விமானம் மூன்று அக்ஷரங்களுள்ள பிரணவமென்றும், பரப்ரமஸ்வரூபமென்றும், சப்தாத்மா வென்றும் விவயஸ்தை செய் தப்பட்டுள்ளது. சீரியபதியான ஸர்வேசுவரன் இதனுள் சயனித் திருக்கிறார். நானுதிக்குகளிலும் நமஸ்காரம் செய்துகொண்டே நானு பிரதக்ஷினம் செய்து இந்த விமானத்தினுள் போய் எல்லோருக்கும் உபாஸ்யானை பகவானை உபாஸிதும்.

4—ம் அத்.

பிரம்மா ரங்கராஜனை தரிசித்து ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார்.

சிவன்—ஸூரந்தர் சொன்ன இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு பிரம்மா மிகுந்த வணக்கத்தோடு விமானத்தினருகே சென்றார்.

மங்கராதன் எழுந்தருளியிருக்கும் விமானத்தில் தேவாஸுரர் களுடன் கூடியதாய் சராசரமாயுள்ள இந்த ஜகம் முழுவதும் தெரிந் தது. விமானத்துக்குமேலே ஸ்வர்கமும், கீழே புமிபுர், மத்தியில் ஆகாசமும், உள்ளே ஆகிசேஷனும், வாசம்முதலில் ஜப விஜயர் களும், பக்கங்களில் விக்கிபதிரும் ஸர்கையும், சிகரத்தில் ஜகத்காரண மாய் ஒங்கராஸுபிராயுள்ள ஸரஸ்வதிபுமிநாதர்கள். விமானத்தின் சிகரங்களில் வேதங்களுந், நாளிகா ஸ்தானத்தில் ஸகல சஹஸ்ரங் களும், பாதங்களில் யக்ஞங்களுந், பலங்களில் இஷ்டிகளும், ஹ்ருதயஸ்தானத்தில் சபநமும், வயிற்றில் ஹரிஸ்ஸும்,—உட்ப் பரத்தில் தேவர்கள், அஷ்ட-வாஸுக்கள், என்னோடு சேர்ந்த தசரூப் ரர்கள், துவாதசாதித்தர்கள், நவக்ரஹங்கள், அக்ஷிணி முதலிய ரஷத்திரங்கள், ரஷத்திரரூபிகளான புண்யவான்கள், மரீசி முதலிய ஸுப்த ரிஷிகள்,—இந்திரன், யமன், வருணன், குபேரன், அக்னி, திருநாதி, வாயு, சசானன், ஸோமன், பர்ஜன்யன் முதலானோரும் இருந்தனர்.

பிரம்மா ஒவ்வொரு சிக்குலும் நவன்காரம் செய்துகொண்டு விமானத்தை நாலுதரம் பிரதக்ஷிணம் செய்து உள்ளேபோய், — அந்தத்துப், அதியாய், ஜகத்புஜ்யனுப் ரீல நிறத்தனுப், தெளிந்த முகத்தனுப், கிருபாமயனுப், ஸர்வாபரண புஷிதனுப், ஓநகையைத் தலைமீலணைத்து, மறுகைரீட்டி, ஓநகால் ரீட்டி மறுகால் ஒடுக்கி, உலகின் காரியமனைத்தையும் தன் கட்டளைக்கேழாக்கிப் பார்ப்பனையில் பள்ளிகொண்ட பரமனைக் கண்டு வேதார்த்தம் பொதிந்த வாக்கியங் களால் ஸ்தோத்திரம்¹ செய்தார்:—

“பகவானே! உம்முடைய முகத்திலிருந்து பிரம்மணருந் கைகளிலிருந்து ஷக்ஷிரியரும், துடைகளிலிருந்து வைசியரும் பாதங்களிலிருந்து சூத்ரரும் உண்டாயினராதலால், வர்ணச் சமர சாரங்களை ரீரே விதித்தவராகிறீர். செய்யவேண்டிய யக்ஞமும் அடையவேண்டிய பரமபதமும் ரீரேயாகிறீர். வேதம், வேதாங் கங்கள், பாஞ்சராத்ரம் முதலிய சாஸ்திரங்கள்—யாவும் உம்முடைய கட்டளைகளே, ரீர் வேதார்த்த சாஸ்திரத்தால்தான் அறியத்தக்கவர். என் உம்முடைய பிரஸாத ரூபமாயும், ருத்ரன் க்ரோதரூபமாயும் இருக்கிறோம். வாயு, ஸூர்யன், சந்திரன், அக்னி, திருந்— முதலானோர் உமக்கு பயத்தே காரியம் செய்கிறார்கள். நசிப்பதற்

1. இந்த ஸ்தோத்திரம் இக்கு ம்மால் சுருக்கி எழுதப்படுகிறது.

கும் நரசிம்ல்லாதிருப்பதற்கும் நீரே காரணம். இந்தப் பரபஞ்சம், உம்முடைய லீலையால் உண்டானது.”

பிரம்மா இப்படி, ஸ்தோத்ரம் செய்து முடித்ததும், ரங்கநாதன் பிரம்மா வைப்பார்த்து, —

“பிரம்மதேவரே! உம்முடைய தவத்தாலும் துதியாலும் மகிழ்ந்தேன். நீர் செய்த தபஸ்ஸும், என்னுடைய வைபவத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கச் செய்த ஸ்தோத்திரமும் என்னுடைய அனுகூல ஹங்களே. நீர் இப்பொழுது செய்த இந்த ஸ்தோத்திரத்தால் என்னை ஸ்தோத்திரம் செய்பவனுக்கு நான் ஸகல பலன்களையும் கொடுப்பேன். உம்முடைய தவப்பயனாக நீர் இன்று என் ரூபத்தை தரிசித்தீர். இன்னும் நீர் விரும்புவதென்?” என்று கேட்டார்.

5—ம் அத்.

ரங்கநாதன் பிரம்மாவுக்கு அர்ச்சாவதாரத்தின் ஸ்வரூபத்தை விவரிக்கிறார்.

பிரம்மா—இந்த விக்ரஹத்தைக் கொண்டே உம்மை நான் பூஜிக்க விரும்புகிறேன்.

பகவான்—பிரம்மதேவரே! உம்முடைய கருத்தறிந்தே என் விக்ரஹத்தையும் விமானத்தையும் உமக்குக் காட்டினேன். நீர் என்னை இவ்விமானத்திலேயே பூஜிப்பீராக. என்னை தினந்தோறும் பஞ்சகால பராயணையிருந்து பூஜிப்பவனுக்கு நான் மோகஷத்தை கொடுக்க விரும்புகிறேன்.

ஆவரணங்களோடு கூடிய இந்த அண்டகோசத்துக்குப் புறம் பாயுள்ள நான் உமக்கு தரிசனம் கொடுப்பதற்காகவே அர்ச்சாஸூரியாய் அவதரித்தேன். என்னுடைய இந்த முதல் அர்ச்சாவதாரத்தை நீர் முத்தி பெறுவதற்காகப் பூஜிப்பும். ஆதியில் ஒன்றிலும் பிரவருத்தி செய்யாமல் உதாஸீனையிருந்த நான் லீலார்த்தமாக இந்த ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தேன். இந்தப் பரபஞ்சம் ஒரு காரியமும் செய்ய சக்தியில்லாமல் அசேதனமாயிருந்தது; நான் ஸ்வேக்சையாலேயே என்னுடைய ஜீவனோடு இந்த ஜகத்தினுள் பிரவேசித்து, கர்மத்துக்கு வசமாகாமல் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் நடத்துகிறேன். சேதனங்களிடம் எனக்குள்ள கிருபையினாலேயே அவர்களுடைய அகஞான இந்நீ நான் ஞானதீபத்தினால் நரசம் செய்கிறேன்.

1. இச்ச அத்யாயத்தின் கடைசியில் விவரிக்கப்படுகிறது.

எள்ளுக்குள் என்னெய் போலவும், ஹிதமே செய்யும் தாய்போல
வுர், கூடவே இருப்பவனுமான என்னை மோஹத்தினால் பாவரும்
அறிகுறதில்லை. அண்டத்துக்குப் புறம்பாயுள்ள நான் லோகானுக்ர
ஹார், தமாகவே அண்டத்தினுள் வந்திருக்கிறேன்.

இந்த பிரம்மாண்டத்துக்குள் கழிப்பதி, ஸூரிய மண்டலம்,
தேவலோகம்—ஆக மூன்று ஸ்தானங்களில் நான் இருப்பதால்
எனக்குத் தீர்தாமா—என்று பெயர். இம் மூன்றிடங்களிலுங்கூட
ராஜஸ்குறும் தாமஸ்குறும் என்னக்காண முடியாதாகையால்,
நான் கல்பந்தேதும் ஆயிரக்கணக்கான அவதாரங்களைக்கேடுறேன்,
நான் அவதரிப்பது பக்தர்களை அனுக்ரஹிப்பதற்காகவே. நான் சில
விடங்களில் அவதரிக்கிறேன்; சிலரிடம் ஆவேசிக்கிறேன்; பிதா,
புத்திரன், மித்திரன்—என்று ஸ்நேஹத்தினாலும், இன்னும் கரூரம்,
குரோதம், மாதுஸரியம் முதலியவற்றாலும் ஜனங்கள் எப்படியி ருக்
கிறார்களோ அப்படியே நானும் ஜன்மமெடுக்கிறேன். என்னை
எப்பொழுதும் கீர்த்தனம் செய்பவர்களின் குணங்களுந் காரியங்
களும் விருத்தியாவதற்காக—ஒன்றிலும் பற்றில்லாத நான்
பற்றுள்ளவனுக் காரியம் செய்கிறேன்.

பிராஜகளை அனுக்ரஹிப்பதற்காக நான் தாரு, லோஹம்,
சிலை—இவற்றால் செய்யப்பட்ட மனுஷ்யாக்ருதியான அர்ச்சாநுபி
யாக எல்லா தீவியங்களிலுந், தேசங்களிலுந், புண்ணிய தீர்தமங்
களிலும், ஆலயங்களிலுந், ஸ்வலோரு கிராமத்திலும், ஸ்வலோரு
கிருஹத்திலும் அவதரிக்கப்போகிறேன். பங்கோபாதிஸத் மய
ணை நான் பரம், வியூஹர், விபவம், அந்தர்யாமி, அர்ச்சை என்ற
இந்த ஐந்து ஸ்கானங்களிலுந் இருப்பேன். நான் ஆவிர்பவிக துன்போது
என்னுடைய ஸகைபத்துக்கேற்ற சரீரத்தைதாண்டி யவருகிறேன்.
ஆவேசாவதாரங்களிலும்¹ அப்சாவதாரங்களிலுந்² என் சரீரம் பஞ்ச

1. பாகிருதி மண்டலத்திலுள்ள பஞ்சபூதங்கள் போல அப்ராஹ்ம
வான் பரமபதத்தில் வேற பஞ்சபூதங்களுண்டு. அவையாவன—பாமேஷ்டிக,
புமாந், விசுவா, நிஸர்க், ஸ்வஃ—உபநிஷத்துக்களால் அறியப்படுகிற இந்த
அப்ராஹ்ம பஞ்சபூதம் பஞ்சோபநிஷத் என்று வியாஹரிக்கப்படுகிறது.
பகவானுடைய சரீரம் அப்ராஹ்ம பஞ்சபூதமயமாகையால் பஞ்சோப
நிஷம்மயம்.

2. ஸ்ரூபானேசம் சக்தியானேசம் என்று இரண்டு விதம். பரசு
ராமாதி சேதன சரீரங்களில் தன்னுடைய அஸாதாரண விக்ரஹதோடே
ஆவேசித்து நிற்கை ஸ்ரூபானேசம். விதி சிவாதி சேதனர்களிடம் சக்தி
மாத்தரத்தாலே ஸ்புசித்து நிற்கை சக்தியானேசம்—(தசவத்ரய வியாக்கிர)

3. அம்சாவதாரமென்பது சக்தியானேசமாயிருக்கலாம்.

புதையாயிருக்கும். அர்ச்சாருபமான என் சரீரம் தாரு, லோஹம், சிலை, மிருத்தா—இவற்றுலாயிருக்கும். பரமாத்மாவான எனக்கு சேதனமேதனங்களிரண்டுமே சரீரமாகும். அர்ச்சாருபமாக அவ தரித்த என்னை அக்ஞானத்தால் மரமாயும் கல்லாயும் நினைப்பவர் அங்கே உட்கங்களை அண்டுவார்கள். எனக்கு அர்ச்சனம், ஸ்தோத்ரம, நீர்த்தனம், நமஸ்காரம்—முதலியவற்றைச் செய்பவர் பரமபதம் பெறுவர்.

சாஸ்திரங்களில் என்னுடைய அர்ச்சாருபத்தை நாலுவிதமாகச் சொல்லியிருக்கிறது; அர்ச்சாமூர்த்திக்கு ஸமமான என்னுடைய விமானங்களும் நாலுவிதம். அவையாவன—திவ்யம், ஸைத்தம், ஸ்வயம் வ்யக்தம், மாணுஷம். இவற்றுள் ஸ்வயம் வ்யக்தம்மட்டுமே அந்நுத்தரிமம்; மற்றவை மூன்றாம் க்ருத்தரிமங்கள். மூர்த்திகள் த்ரை வஸ்துகி பென்றும், ஏகவஸ்துகி பென்றும் இரண்டு வகைப்படும். ஏகவஸ்துகியானது¹ சலம் அசலம்—என்று இரண்டு விதமாயிருக்கும். பரம, விபூஹம், விபூஹந்தரம்,² விபவம்—இவற்றுக்குப் பர விப வத்திலுள்ள ஆவேசாவதாரம் அம்சாவதாரம்—இவற்றுக்கும் ஏற பட்ட மூர்த்தி ஸ்ரூபமாய், சோபனமாய் கண்ணைக் கவருவதாய், நிகரில்லாததாய், மனோஹரமாய், பிரஸன்னமாயிருக்க வேண்டு மென்று சிலை சாஸ்திரத்தில சொல்லப்பட்டுள்ளது. மேல பார்வையாயும், கீழ பார்வையாயும், குறுக்குப் பார்வையாயுமுள்ள பிம்பத்தை விலக்கவேண்டும். அதிக உயரமில்லாததாய், மிகச் சிறிதாயில்லாததாய் சுத்தமான திரவியத்தால் செய்யப்பட்டதுமான பிம்பத்தை யே பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

(ஸ்வயம் வ்யக்த வ்தவங்கள்)

“ரங்கம்—என்று பெயருள்ளதாய், ஸ்வயம் வியக்தமுடையுள்ள இந்த விமானமே முதல் முதலில ஏற்பட்டது. இது தவிர, பூரிமுஷ்ணம், வேங்கடாத்தி, ஸாளக்ராமம், கைமிகம், தோதாத்ரி, புஷ்கரம், பதரிகாச்ரமம்—ஆக இந்த எட்டும் பூமண்டலத்திலுள்ள என்னுடைய ஸ்வயம் வ்யக்த மூர்த்திகள்.

1. த்ரை வஸ்துகியின் பேதங்களைச் சொல்லாமல் ஏக வஸ்துகியின் பேதங்கள் மட்டுமே இவ்வு சொல்லப்படுகின்றன. த்ரை வஸ்துகியின் பேதங்களைக் கண்டுகொள்க. புஸ்தகம் பூர்த்தியாவதற்குள் தெரிந்தால் நாமே கடைசியில் விவரிக்கிறோம்.”

2. விபூஹம்—பரத்யுக் அந்நுத்தாகி கால்வர். விபூஹந்தரம்—கேசவ பத்மநாபதிகள்.

(திவ்ய ஸ்தலங்கள்)

1. பிரம்மதேவரோ நீர் செய்யப் போகிற யாகத்தின் அக்னி யில் நான் அனைவர்க்கும் வரதனாய் ஆவிர்பவிக்கப்போகிறேன். அவ் விடத்திலேயே அந்தப் பரதிமையை நீர் பிரதிஷ்டை செய்வீர். நீர் என்னைப் பரதிஷ்டித்ததுமுதல் எல்லோரும் பிரதிஷ்டித்தப் போகிறா கள்:—

(இது காஞ்சிபுர விஷயம்)

2. தகழிண ஸமுத்தரத்தில் அந்தன்,
3. கர்ணிகாபுரத்தில் சிவன்,
4. கந்தையில் விச்வகர்மா,
5. வருஷப பர்வதத்தில் தர்மராஜா,
6. அச்வினீ தீர்த்தத்தில் அச்வினி தேவதைகள்,
7. சக்ரதீர்த்தத்தில் இந்திரன்,
8. உத்பலாவதகத்தில் பூமி,
9. திருஷ்ணமங்கலத்தில் வருணன்,
10. துவாரகையில் அக்னி,
11. புரீரிவாஸகோத்தரத்தில் வாயு,
12. விஷ்ணுதீர்த்தத்தில் ஆகாசம்,
13. கும்பகோணத்தில் தேவாஸுரிகள்,
14. ஸாரகோத்தரத்தில் காவேரி,
15. அன்னதீர்த்தத்தில் அன்னதேவதைகள்,
16. ஸ்வர்க்வாரத்தில் அதிதிதேவி,
17. திருநாராயணபுரத்தில் வேதங்கள்,
18. வருணசலத்தில் இந்திராணி,

இது முதலான இடங்களில் என்னை அந்தன் முதலான தேவர்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்போகிறார்கள். இம்மாதிரியான புரத்திகளும் விமானங்களும் திவ்யங்களாகும்.

(ஹைந்த ஸ்தலங்கள்)

1. பிருகு தீர்த்தத்தில் பிருகு மார்கண்டேயர்கள்,
2. மந்தாகோத்தரத்தில் மரீசி,
3. சித்ரகூடத்தில் பதஞ்ஜலி,
4. தாம்ரபர்ணி தீர்த்தில் அகஸ்தியர்,
5. ஸத்ய பர்வதத்தில் இந்திரத்யுமனன்,

6. பாண்டிய சிகரமான கோங்கணத்தில் குபேரன்,
7. நந்தி புறத்தில் சிபி சக்ரவர்த்தி,
8. தும்பத்வாரத்தில் மஹோதயன்,
9. வியாஸ தீர்த்தத்தில் இருஷண த்வைபாயனரான வியாஸர்,
10. தேவிகா தீர்த்தில் மைத்ரேயர்,
11. சௌனகாசிரமத்தில் சௌனகர்—

இதுமுதலான இடங்களில் என்னை பிருகு மார்க்கண்டேயர் முதலான ஸீத்தர்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்போகிறார்கள். ஸீத்தர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்படும் பிம்பமும் விமானமும் ஸைத்தங்களாகும்.

மனுஷ்யர்களால் பக்தி சரத்தைகளுடன் ஸ்தாபிக்கப்படுவது மாணுஷமாகும்.

பிரதிஷ்டை செய்கிறவனுடைய தபோ பலத்தினாலும், பூஜையின் விசேஷத்தினாலும், பிம்பத்தின் ரூபத்தினாலும் நான் எப்பொழுதும் அந்த பிம்பத்தின் ஸம்பத்திலேயே இருப்பேன்.

ஸ்வயம் வியக்த சேஷத்வத்தைச் சுற்றி இரண்டு யோஜனை தூரமுள்ள பிரதேசம் பாபத்தைப் போக்கடிப்பதாய் இறப்போர்க்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதுமாயிருக்கும்.

திவ்ய தேசத்தைச் சுற்றி யோஜனை தூரமும், ஸைத்த சேஷத்வத்தைச் சுற்றி அரை யோஜனை தூரமும், மாணுஷ சேஷத்வத்தைச் சுற்றி க்ரோச தூரமும் உத்தமமாகும்.

பகவத் பிம்பம் இருக்கும் வீடு சிரேஷ்டமாயிருக்கும். ஸாளக்ராமம் இருக்குமிடமெல்லாம் ஸ்வயவியக்த சேஷத்வத்துக் கிடாகும். விஷ்ணு ஸ்தானமாயுள்ள ஸ்வயம் வியக்தம், திவ்யம், ஸைத்தம், மாணுஷம்—ஆக இந்நாலில் ஒன்றேனும் புறிக்கப்படாத இடம் சண்டாள வாஸத்துக் கிடாகும். பிரம்மவாதிகள் அவ்விடத்தைத் த்யஜிக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய ஸன்னிதி பவிரண்டு உண்டாகில் அவ்விடம் ஸாளக்ராம சேஷத்வத்துக்கு ஒப்பாகும்.

ஸ்வயம் வியக்த சேஷத்வங்களுள் ஸ்ரீரங்கம் மஹா சிரேஷ்டமானது. இந்த சேஷத்திதத்திலுள்ள பக்ஷி மிருகம் முதலியனகூட முக்தி பெறும்.

பிரம்மதேவரே பஞ்சாரத்தாதிப்படி பஞ்சகால பராமாரா
நிருந்து நீர் என்னை இவ்விதமானதில் தினந்தோறும் திரிகாலம்
ஆராதிப்பீராக.

பஞ்சகாலமாவது அபிகமனம்,¹ உபாதானம், இஜ்யை, ஸ்வாத்
யாயம், யோகம். இந்த பஞ்சகால நிக்ஷை தவருதிருப்பவன்
பரம்பதம் சேருவான்.

6—ம் அத்.

ரங்கநாதனை ஆரதிப்பதற்காக ஏற்பட்ட சாந்திரம் மாதிரி
முதலியவை கருநம் ரங்கநாதன் எத்பலோகத்தில் பிரபலான
ஆராதனத்திலிருப்பதும் சொல்லப்படுகின்றன.

பிரம்மா—ஸ்வாமி உம்மைப் பூஜிப்பதற்கு மந்திரம் பாடித் தன்
பம் என்ன பூஜிப்போர்க்கு என்ன பலன்.—இவற்றைச் சொல்லு
வீராக.

பகவான்—ஸாத்வதம் பேளங்கரம் என்று இன்று பஞ்ச
ராதா ஸம்ஹிதைகள் உள்ளன. நீர் திசைச் செய்யுகொண்டு திசைநா
களான ஸுவரோடுகூட அந்த ஸம்ஹிதைகளில் சொல்லியபடி
துவாதசாக்ஷர² விதையாரிணுவும் அந்தடங்க விதானத்தினாலும்
என்னை தினந்தோறும் பூஜிப்பீராக.

அனேகம் பிரம்மாக்கள், மனுக்கள், இந்திரர்கள், சித்ரகிசன்
கள்³ முதலானோர் பூவாகர்மத்தால் ஆகிப்பதம் பெற்றும், போகங்
களை அனுபவித்தும், பல இடர்களால் கர்மசேஷத்தைடைபெற்றார்கள்.
மனுஷ்யனானும் பிதவானானும் என்னிடத்தில் எப்பொழுதும்
பக்தியோடிருப்பவன் நிர்விசனமாய் போகங்களை அனுபவித்து
வைகுண்ட பதவியை அடைவான். ஆகையால், பிரம்மதேவரே நீர்
நிர்விசனமாய் பிரஜைகளை ஸ்ருஷ்டித்துக்கொண்டு துலிதீய பராத
தத்தின் முழுவில் என்னிடம் சேருபவன், அனேகம் பிரம்மாக்களால்

1. அபிகமனம் நாலையில் முதல முதலாகச் செய்யும் பூஜை
உபாதானம் பூஜைக்கு உண்டாக வேண்டியதான உபகரிப்பது.
இஜ்யை பிரதான பூஜை. ஸ்வாத்யாயம் வித்தியை உபகரிப்பது.
யோகாபியர்ஸம்.

2. துவாதசாக்ஷர விதையை—“ஓம் நமோ பகவதே வானை (விதாராய)
என்னும் துவாதசாக்ஷர மந்திரம்.

3. சித்ரகிசனாகளாவார் த்ருவ மண்டலத்தைச் சுற்றியுள்ள மர்கி
அத்ரி முதலிய ஸப்தரிஷிகள்.

ஆராதிக்கப்பட்ட இந்த ரங்கவிமானத்தை துவாதசாக்ஷர சிஷ்டராயிருந்து தினந்தோறும் ஆர்ச்சித்து வாரும். துவாதசாக்ஷர சிஷ்டரான என் பக்தர்களுக்கு நானே கதி. அவர்கள் இதர தெய்வத்தை அடைய மாட்டார்கள். என் பக்தன் மிகுந்த பாபியானாலும் அதோ கதியை அடையான். அவனுடைய மனஸ்ஸும் பாபத்தில் பிரவிருத்திபாது. ஆகையால், நீர் என்பக்தராய் தீர்ஷிதராயிரும். என்னையே ஆரதிப்பவன் சாசுவதமான என்னையே அடைவான். இதர தேவதைகளை ஆரதிப்பவன் பிரஷ்டனாய் அதோகதியை யடைவான். என் பக்தன் ஒருகால் பாபத்தில் பிரவிருத்தித்தாலும் ஒரு ஜன்மம் கழித்தாவது என்னைச் சேருவான். இதர கர்மம் நன்றாக அனுஷ்டிக் கப்பட்ட போதிலும் ஒருவனை மலியாது; என் ஸம்பந்தமான கர்மம் குணமில்லாதவனாய் மலிக்கும். அனேகம் ஜன்மங்களுக்குப் பிறகு ஞானிபாவி என்னை யடைய வேண்டும். எல்லாம் வாஸுதேவனை என்ற ஞானமுள்ள மஹாத்மா துர்லபன். சந்திர ஸூர்யர்கள் போய்ப் போய்த் திரும்பி வருகிறார்கள். துவாதசாக்ஷர சிஷ்டராய் அவர்கள் இன்னமும் இந்த ஸம்ஸாரத்தில் பீளு மெதிலில் என் பக்தர்களையும், என் வித்தையையாய், என் ஸ்தானமான ஸ்ரீரங்கத்தையும், என்னைச் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர மஹாராத்ரத்தையும் துஷ்ப்பவர்களுடைய காக்கு அறுக்கத்தக்கது. ஜகம் பழுவதம் “ஸ்ரீரங்கம், ஸ்ரீரங்கம்” என்றே மச்சரிக்குமாகில் எவர்க்கும்களாது இரண்டு லோகங்களும் அழிந்து விடும்.

தினந்தோறும் கோலையில் இருபது¹ மந்திரங்களால் அபிகமனம் செய்து, ஸுபசாரிகம், ஸாமஸ்பர்சம், போஜ்யம்—என்ப மூன்று வித போகங்களால் என்னை ஆரதிடும்.

தூபம், நீபம், கண்ணாடி—முதலியன ஸுபசாரிக போகங்கள். வஸ்திரம், ஆபரணம், சந்தனம்—முதலியன ஸாமஸ்பர்ச போகங்கள்.

பாபணம், அபூபம், அன்னம்—முதலிய போஜ்ய போகங்கள்.

சிவன்—நாரதமே! ரங்கராதன் எல்லா தேவர்களின் முன்னிலையில் பிமமாவ்வினிடம் இவ்வாறு சொல்லி அவ்விமானத்தி லேபே மொனமாய் சமனித்திருந்தார். பிரம்மா விமானத்தை

1. இருபது மந்திரங்களால்—இம்மந்திரங்கள் யாவை யென்று தெரியவில்லை.

எடுத்துக்கொண்டு ஸத்ய லோகத்தின் எல்லைப்புறத்தில் விரஜா நதிக்கரையில் விச்வகர்மாவுடன் சாஸ்திர முறைப்படி ப்ரதிஷ்டை செய்தார். துலா மாஸத்தில் கிருஷ்ணபக்ஷ பத்ரையில்¹ சந்திரன் ரோஹிணி நக்ஷத்திரத்திலிருக்கும்போது பகவான் பிரம்மாவுக்கு ப்ரத்யக்ஷமானார். அது முதல் ஸ்ரீரங்கவிமானம் ஸத்ய லோகத்திலேயே இருந்தது.

பிரம்மா பாஞ்சராத்ர மறிந்து திசைக்ஷ பெற்றுக்கொண்ட ஐந்து பிராம்மணர்களோடு நித்ய நைமித்திக விதிகளால் ரங்கநாதனைப் பூஜித்துக் கொண்டிருந்தார்; அந்த ஸத்ய லோகத்திலேயே பிரம்ம ரிஷிகளோடுகூட விஷ்ணுநக்ஷத்ரமான திருவோணத்தில் முறைப்படி உதஸவத்தையும் அவபிருதத்தையும் செய்தார்; தக்ஷப்ரஜாபிதி, ஸ்வாயம்புவ மனு முதலானோர்களையும், தன்னுடைய மாணவ புத்திரர்களையும், இன்னும் தமக்கு ப்ரியமானவர்களையும்கூட ரங்கநாதனைப் பூஜிக்கச் செய்தார்.

பிரம்மா ஸூர்யனுக்கு ரங்கவிமானத்தைக் காண்பித்தார். ரங்கநாதன் ஸூர்யனுக்குப் பாஞ்சராத்ரத்தை உபதேசித்தார். ஸூர்யனும் ஸத்ய லோகத்தில் ரங்கநாதனை நித்ய நைமித்திக விதிகளால் ஆரதித்துக்கொண்டிருக்கிறான். ஸூர்யன் பாகவத தர்மமான பாஞ்சராத்ரத்தை மனுவுக்கு உபதேசித்தான். மனுவும் ரங்கவிமானத்தில் பகவானை ஆரதித்தார்.

மனு தன் புத்திரான இக்ஷுவாகுவுக்கு வைஷ்ணவ தர்மங்களை உபதேசித்தார். இக்ஷுவாகு தபஸ் செய்து ஸ்ரீரங்கவிமானத்தை பிரம்மாவினிடமிருந்து எடுத்து சாஸ்திரப்படி அபிபோத்தியில் பிரதிஷ்டித்துப் பூஜை செய்தான்.

இப்படி பரம்பரையாகக் கிடைத்த ஸ்ரீரங்கவிமானத்தை ஸ்ரீராமபிரான் மஹாத்மாவான விஷ்ணுனுக்குக் கொடுத்தார். விஷ்ணுன் அந்த விமானத்தைக் கொண்டுவந்து காவேரியில் பிரதிஷ்டிப்பித்தான். அதுமுதல் பகவான் காவேரி தீர்த்திலிருக்கிறார்.

பங்குனி மாஸம், சுக்லபக்ஷம், ஸப்தமி, சனிகழமை, சந்திரன் ரோஹிணியிலும், குரு ரேவதியிலும் இருக்கும்போது, ஸ்திரீ

1. பத்ரை—நந்தா, பத்ரா, ஐயா, ரித்தா, பூர்ணா என்று திதி பதினேந்தாம் ஐந்து விதமாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. துவதீயை, ஸப்தமி, துவாதசி இம் மூன்று பத்ரைகளில் இவ்ரு துவதீயையேயென்று ரோஹிணியால் நிச்சயிக்கலாம்.

புமன்களென்ற இரண்டு விதமாபுமுள்ள அபிஜித் காலமான மத்தியானத்தில் ஸ்ரீரங்கவிமானம் காவேரி தீரத்தில் விபிஷணனால் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டது. அது முதல் ஸ்ரீரங்கவிமானம் கல்பார்த ஸ்தாயியாய் இப்பொழுதும் மனுஷர்களுக்கிடகாணப்படுகிறது.

நாரதரே! இந்த ரஹஸ்யம் முழுவதும் உமக்குச் சொல்லப்பட்டது. இந்த ரஹஸ்யத்தை அறிந்தவன் மோகத்தை யடைவான். ரங்கவிமானத்தின் ஆஸிர்பாவத்தை தினந்தோறும் கீர்த்தனம் செய்பவன் நக்கியபடைவான். வாஸுதேவனைவிட வேறு மங்களமுற்பாவனமான வஸ்துவும், வேறு தெய்வமும் இல்லை. வாஸுதேவனுக்கு வணங்கினவன் துக்கத்தை யடைவான்.

7—ம் அங்.

இக்ஷுவாகு ரங்கவிமானத்தை லபித்த வீரரம்.

நாரதர்—சுவபெருமானே! உத்தமாமன ஸ்ரீரங்க விமானம் பிரம்மலோகத்திலிருந்து இங்கே எப்படி வந்தது? இக்ஷுவாகு எப்படி, நவம் செய்து இந்த விமானத்தை லபித்தான்? விபிஷணன் இதை எப்படிக் காவேரிக்குக் கொண்டுவந்தான்? இந்த விமானம் கடைசியில் என்னவாகும்? இவற்றைப் பெல்லாம் ஸ்வயி! எனக்குச் சொல்லுமீராக.

சிலன்—வரஹ கல்பத்தில் வைவஸ்வத மன்வந்தரத்தில் முதல் சதுர்புத்தின் ஆரம்பமான கிருதயுகத்தில் மறுபுத்திரனாக இக்ஷுவாகு வெண்ணம் அரசன் அபேரத்தியை ஆண்டு வந்தான். வேத வேதாந்த தத்வஞ்ஞயம், நிதிராஸ்திர வித்தமனாப், பஞ்சகால பராயணாப், பிராவீனியபிருத தன்னாவேதம் கருவனாப், பகவத்தர்ம மஹந்தவனாப், பாகம் செய்பவனாப், வஸிஷ்ட மஹர்ஷிபின் சிஷ்யனாய், புத்தத்தில் ஜபஸ்னாநாயிருந்த இக்ஷுவாகுக்கு இம்மாதிரி எண்ணம் உண்டாயிற்று:—

“விஷயத்தில் பற்றுள்ளவரின் மனஸ்ஸு ஒருக்காலும் மேன்மையை நாடாது. கிராத்த தேவரான என் பிதா மஹவும், பிதாமஹனான ஸூரியனும், மற்றவர்களும் பிரம்மலோகம் போய், அங்கு பகவானை ஆராதித்து, போக மோக்யங்களைப் பெற்றனர். அவர்கள் போல் நான் பிரம்மலோகம் போக முடியாது. என்னுடைய புத்திரர்களும் மற்ற யாரும் பிரம்மலோகம் போக இயலாது. உலகமெல்லாம் என்னால் மோக்யம் பெறும்படியாக நான் எப்படி பகவானை ஆராதிப்பேன்!”—என்று ஆலோசித்துத் தனக்கு ஆசாரியரான வஸிஷ்டரைக் கேட்டான்.

வஸிஷ்டர்—ராஜனே! நீ நன்றே நிச்சயித்தாயி உன் விருப்பம் தபஸ்ஸினால் தான் நிறைவேறும். சதகோடி ப்ரவிந்தாமான புராணத் திலிருந்து முன்பு மஹர்ஷிகளும் நானும் பார்த்த பவிஷ்யத் விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன்—

பகவானுடைய ஸ்தானமான ஸ்ரீரங்கவிமானம் வத்யலோகத் திலுள்ள பிரமமாலினிடமிருந்து உன் மூலமாக இந்த லோகத்துக்கு வரப்போகிறது. உன்னுடைய தபஸ்ஸுக்கு ஸந்தோஷித்து பிரம்மா உனக்கு அந்த விமானத்தைக் கொடுப்பார். அது நெடுநாள் அயோத் தியிலிருக்கும். உன்னுடைய வம்சத்தில் மாமனாய் அவதரிக்கும். ஸர்வேசுவரன் ராவணனை வதம் செய்து, அவனுடைய சர்ப்பிடாய் தனக்குப் பிரியமுப் பிரியகாபிபுமா,ள்ள விபிஷணனுக்கு அவ்விமா னத்தைச் கொடுக்கப்போகிறார். விபிஷணன் விமானத்தைக் காவேரி தீரத்தில் புஷ்கரிணிக்கரைக்குத் கொண்டுவரான். அது அங்கே உன்னுடைய வம்சினர் வான சேர ராஜாநகரம் ஆராதிக்கப்பட்டிருக் கல்பம் முடிபுடையிருந்து, வத்யலோகத்துக்கு வரும். கல்பத் தொயம் நங்கராஜன் தவலோகத்திலிருந்து புலோகம் வருவார்; தனிப பார்த்தவின் முயலின் தன்னிரு பிடம் செவ்வார். காவேரி தீரத்தில் வலிப்பவர்க்கு நங்கராஜன் சிவபுரி பிரியமாயிருப்பார். ஆகையால், ராஜனே! இந்த லோகத்திலிருந்து அஷ்டாசுதா பரையிருந்து என் ஆச்சுறுத்துக்கருகே திவ்யமாகத் தபஸ் செய்வாயாக.

சிவன்—வஸிஷ்டரின் சொல்லு இசைவாகு தன் பத்தினி யோடு கூடத் தவம் செய்தான். அவனுடைய தவத்தைக் கெடுக்க இரத்தான் அஸுரன் எதிர் களையும் மனாத்ரினையர் ஆனுப்பினான். இசைவாகு அப்ரஹ்ம ஸ்திரிகளின் மயக்குகளுக்கு வசமாகாமல் அந்த ஸ்திரிகளுக்கும் மனமதறுதரும் டிரிடமாக அதிதிபுரஜை செய்தான்.

மன்மதன் இசைவாகுவினுடைய நிஷ்டைக்கு விபந்து—
“ராஜனே! நீ இந்திரியங்களை ஜயித்தவனுமாயி னான இதவநாயகி எந்த நிஷ்டையாலும் தோல்வியடையவில்லை. என்னை ஜயித்த ஆரம்

1. சதகோடிப் ப்ரவிந்தாப் ப்ராமணைச்சக அஷ்டாசுதாவால் பங்ம் இந்த விபிஷணன் தங்கமான 24,000 கோடியால் ப்ரலோகத் திலுள்ள ராமாயணம் 99,999 க்ரோடியாகப் பதயாகத்தில் விளங்கு கிறதென்று பலர் சொன்னார்கள். இந்த ஸ்ரீரங்கமாஹாத்மியத்தில் சத கோடிப் ப்ரவிந்தாவென்ற வம்சவணம் ராமாயணத்தைக் குறிக்காமல் புராண வாயாயதனைத் குறிக்காக, சதகோடி வஸ்துமாயுள்ள புராணம் என்று அர்த்தம். “பலகோடி துருயிம்” என்றும் டோல ராமாயணம் அக ஸ்ரீரங்கமாஹாத்மியம் பொருளாகும்

பித்த குத்தான்டைக் கோத்தினால் தோன்றியடைந்தார். உலகம் முழுவதும் காமனாகிய என்னாவது கோத்தினாவது ஜயிக்கப் படுவது. காம கோத்தங்கனாலே பிறம்மா, சிலன், இத்திரன்—முதலாக இரை யாவரும் ஜயிக்கப்பட்டனர். ராஜனே! காமக்ோத்தங்கனாகிய நாங்கள் இன்று என்னால் ஜயிக்கப்பட்டோம். நுகம் முழுவதையும் சொப்பந்ததும் காமக்ோத்தங்கனான நாங்கள் எதெவ்வானுன ஸ்ரீமத் நாராயணனுடைய வசத்திலிருக்கிறோம். விஷ்ணுபகற்பால் விஷ்ணு வக்கு சடாயுள்ள உன்னுடைய இஷ்டம் நிறைவேபட்டும். நாங்கள் போகிறோம்.”—

என்று சொல்லிப்போய் தேவர்களிடம் மாவதன்றையும் தெரிவித்தான் (மண்மதன்).

இவ்வாறு என்மும், தபன் செயலாயிற்று, இத்திரன் ஜயித்தேன் என்பான். இவ்வாறு அவனுக்குள் அறிதென ஜெயியானான். இத்திரன் இவ்வாறு நினைந்து வஜரபுத்ததை விசுவம் இவ்வாறு விஷ்ணு சக்திதை யோனித்தான். சந்திரபுத்தினால் வஜரபுத்தம் சக்தியிருத்தது. இத்திரன் பிரபாவினிடம் யோய்யாவர் றையும் தெரிவித்தான்.

பிரம்மா தம்முடைய பட்டம் கண்களிடம் முடிக்கொண்டு இவ்வாறுள்ள லிருப்பதை யோசனாபரித்தார்; இவ்வாறு ஸ்ரீமத்க விமானத்தார் பெய்குமாய், தபம் செய்திருக்கென்பதை யோசனாபரித்தான். மண்மதன் கங்க விமானத்தினிடம் யோசனாபரித்தான். அப்பெய்து சங்ககாண்டம் பிரம்மாவுக்கு சொந்தமாகும்.

“பிரம்மாவுக்கு” வந்த விஷ்ணு. நான் முன்னதாக நிச்சயித்தவிட்டேன். நான் இப்பொழுது அபேதத்திக்குப் போகிறேன். அங்கே நானாகியது புகழ் மூலம் சந்திரபுத்தால் ஆராதிக்கப் பட்டிருக்கிறேன், சேர்ந்திரபுத்தால் மனக்கப்படுகிற காவிரி பரதேசத்தில் சந்திர புகழ்க்கிரைக் களையில் சடனித்திருப்பேன். அங்கே ஏழு மண்வந்தாம் வாயிலிருந்து ஸாயங்காலத்தில் உம்மிடம் வருகிறேன். இதே விமானத்தில் இந்த விமானத்துடனேயே போய் வருகிறேன். பித்த, சீர் என்னைப் புகழ்க்களாம். துவிதிய பரார்த்தின் முகில் நான் உபகிருபுகதி கொடுக்கிறேன்.

“ஒரு பிப்பதற்கு ஒரு நாள் ஆகியுள்ளது” மஹாதேவமுண்டாகும். அதற்குக் காரணத்திதம் பிப்பிடம். ஆறு மாஸம் பூம் ஜயில்களியுள் மஹா பிரதிஷ்டை செய்து வண்டுமென்று ஸச்சாஸ்திர மறித்தார் மாலபுரம். ம.மமுண்டய ஒரு நாளில்

1. பிரம்மாவுக்கு ஒரு நாள் அளவு அதகம்.

மூன்று காலமும் எனக்குப் பூஜை, நேரிடுமொகையால் தோஷ மில்லை. ஆதலால், நீர் பிராயச்சித்தமாகது பிரதிஷ்டைபாவது செய்ய வேண்டாம். நானும் ஸ்வயம் விபக்தன்; நீரும் தவறாமல் என்னைப் பூஜிக்கிறீர். திவ்யம், ஸைத்தம், மானுஷம்—என்ற மூன்று பிம்பங்களுக்குப் பூஜையில் தந்திர ஸாங்கர்யம் (ஒரு சாஸ்திர முறை யாகப் பூஜை ஏற்பட்டிருக்க மற்றொரு சாஸ்திர முறையில் நடக்கும் பூஜை) நேர்த்தால் பிராயச்சித்தமுண்டு. ஸ்வயம் விபக்தத்துக்கு இந்த தோஷம் இல்லை.

“நான் ஸ்ரீரங்க விமானத்திலிருந்து ஜனங்களுக்கு ஹிதம் செய்யப்போகிறேன். ஆகையால், பிரம்பதேவரே என்னை இஷ்ட வாசுக்குக் கொடும். » மக்கு இந்தப் பகல் போய் ராத்திரி வரும்போது உம்மிடம் வருகிறேன்”

பகவான் இப்படிச் சொன்னதும், பிரம்மா விமானத்தை கருடன் பிது வைத்துக் கொண்டுவந்து இஷ்டவாசுக்குக் கொடுத்தார்.

8—ம் அத்.

சக விமானம் காடேரி தீர்த்தத்துக்கு வந்த விஷயம்.

இஷ்டவாசு ரங்க விமானத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அயோத்தி சேர்ந்து நகரத்துக்கு வடக்கில் அரை க்ரோசு தூரத்தில் ஸரபு நதிக்கு வடகரை நதிக்கும் மக்களில் தெற்கு முகமாக ப்ரதிஷ்டாபித்து பிராகாரம், சதாபரம், மண்டபம்—முதலியவற்றால் அலங்கரித்தான். அபேகம் பிரம்மமணர்களாலும், அர்ச்சகர்களாலும், பரிசாரகர்களாலும், தேவ தர்வமந்திரவர்களாலும் நகரத்தை நிரம்பிவைத்து, சாஸ்திரோத்தங்களை நித்ய நைமித்திக உத்ஸவங்களையும் ரங்க நாதனுக்கு நடத்தினான்; பங்குனி மாஸம் உத்தர நகஷத்திரத்தில் உத்ஸவ அவதிருதத்தையும் செய்தான்.

இஷ்டவாசுக்குப்பிறகு, அவனுடைய வம்சத்தரசர்களாலும் நானு சதுர்புகம் முடிய ரங்கநாதன் ஆராதிக்கப்பட்டார். ஐந்தாம் சதுர்புகத்தின் திரேதாபுகத்தில் தசரத சக்ரவர்த்தி புக்திரனைப் பெறுவதற்காக அக்ஷமேத பாகம் செய்யலானான். பாகத்துக்காக எல்லா ராஜாக்களும் வந்திருந்தனர். சோனதேசத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்த தாமவர்மா என்பவனும் தசரத சக்ரவர்த்திபால் அழைக்கப்பட்டு பாகத்துக்கு வந்தபோது ஸ்ரீரங்க விமானத்தை தரிசித்தான். ரங்கநாதனுக்கு நடந்த பூஜையையும், தசரத சக்ர வர்த்தியனுடைய பாகத்தின் சுமப்பையும், அயோத்தியா நகரத்தின்

ஐசுவரியத்தையும் கண்டு— “இக்ஷாவாகு தலம் கிடந்து பெற்ற ரகச விமானத்தின் மஹிமையாலன்றோ இங்கு இத்தனை செழிப்பு உண்டாயிற்று! நானும் தலம் செய்து, போக மோக்ஷங்களைக் கொடுக்க வல்ல இவ்விமானத்தைப் பெறுகிறேன்!”— என்று நிச்சயித்து, யாகம் முடிந்தவுடன் தன் தேசம் போய் சந்திர புஷ்கரிணி தீரத்தில் தபஸ் செய்ய ஆரம்பித்தான்.

“உனக்கு துர்லபமானதென்றுமே யில்லாதிருக்க, ராஜனே! நீ தலம் கிடக்கக் காரணமென்ன?”—என்று ரஹரிஷிகள் தர்மவரீமாவைக் கேட்டார்கள்.

தர்மவரீமர்— பகவானுடைய ஸ்வயம் வியக்த ஸ்தானமாபுள்ள பூரிமத் ரங்கத்தை என்னுடைய புன்ப கர்மங்களால் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பிரமமா போலவும் இக்ஷாவாகு போலவும் லோக ஸேதமத்துககாகவே நான் இப்படி பூரிமத் விமான விஷயமாய் யத்தனிப்பது.

ரிஷிகள்— ராஜனே! நீ தபஸ் செய்யவேண்டாம். உன் இஷ்டம் நிறைவேறும். முன்பு நடந்ததோர் விஷயம் சொல்லுகிறோம்; கேள்:—

இங்கிருந்து வடக்கே க்ரேச தூரத்தில் என்னுடைய புராதன நகரம் பாழாய்க் கிடக்கிறது. முன்பு சிவன் கோபக்கொண்டு மன்மதனை எரித்ததுபோல அந்த நகரத்தையும் எரித்துவிட்டார்.¹ அப்படித்துக்கும் வடக்கில் புலஸ்திய சிங்ஹராய், புண்டரீகராய், ஸ்ரீரங்கேசி மனப்பரிமவராய்² தால்பியருடைய³ ஆச்ரமம் இருக்கிறது. அதற்கு ஸத்யதர்மா⁴ —என்றுபெயர். முன்பு நாகன் ஒரு காரியமாக அந்த ஆச்ரமத்துக்குப் பேரறிந்தோன். அவர் வாக்ரமத்துக்கு வடக்கில் வனம்⁵ மனப்பரிம, 64 மனப்பரிம, ஆகவனத்தி ஆய்வி விபாக்ரமம்⁶ என்ற பகவான் வகுப்பாய்விட்டு

1. புராணங்களில் பார்க்க வேண்டும்.

2. தால்பியருக்கே ஹிரண்யகேசி மனப்பரிம பரணப் பெயர் வருக்கலாம்.

3. இந்திர ஸனபக்கு ஸுதர்மர் என்ற பெயர்போல ஸத்யதர்மர் என்று இவ்வு ஆச்ரமத்துக்குப் புல்லிங்கமாகப் பெயர்.

4. நீலவனம்—திருவெள்ளறைக்கு வடக்கில் உள்ள வனம் தூரத்திலுள்ள திருப்பைங்கில் கிராமம்.

5. வியாக்ரமம்—உதவிருத்தாரதம உக்ஷமிக்ஷயத்தாலும் உசாவ் வப்படுகிறது.

நாங்கள் இருந்த ஆசிரமத்துக்கு வந்தார். நாங்கள் பகவானை ஆராதித்து — “இவ்விடமே நித்ய வாஸம் செய்யவேண்டு”மென்று பிரார்த்தித்தோம்.

“மஹரிஷிகளே! உங்களுக்கு ஹிதம் செய்வதற்காக நான் சீக்கிரம் காவேரி தீரத்தில் சந்திர புஷ்கரிணிக் கரைக்கு வரப் போகிறேன். நான் மாமனாய் வந்து ராவணனை வதித்தபிறகு, என்னுடைய பூரீரங்க விமானத்தை விடீஷண விபாகுத்தாலே நீங்கள் புஷ்கரிணிக் கரையில் தரிசிப்பீர்கள்.”— என்று சொல்லி பகவான் தேவர்களோடு புறப்பட்டார். நாங்களும் ஸூரிய மண்டலம் வரையில் பின் தொடர்ந்து போனோம். அப்பொழுது ஸூரியன் எங்குமிடம் சொன்னதாவது:—

“நான் முன்பு மங்களாதனை பிரம்மலோகத்தில் பூஜித்தபோது—‘நீர் என்னுடைய புத்திர பொத்திரர்களால் நித்யமாக ஆரதிக்கப் படவேண்டு’—மென்று பிரார்த்தித்தேன். உடனே பகவான் பிரஸன்னமாக— ‘உன்னுடைய வம்சிபர்களாலும் மற்றவர்களாலும் நான் அபேகதியிலும் காவேரியிலும் ஆரதிக்கப் படுவேன். கலீயகுத்திலுள்ளவர்கள் கதியற்றக்கிடக்கும்போது, நான் எல்லோருக்கும் உபபணியிருப்பேன். ஆனால், கலீகாலத்தில் பாபிகளும் நாதிகளும் விபாபிக்கும்போது நான் துன்புறவேன்.’—என்று சொன்னார். ஆகையால், சீரேயஸ்ஸை விரும்பும் பிரம்மணர்கள் காவேரி தீரத்தில் வலிக் கட்டும். எனக்கு இஷ்டுவாகு வம்சத்தவர்களும் சோள வம்சத்தவர்களும் பிரியமானவர்கள். சோளராஜனுன் தர்ம வர்மாவை உத்தேசித்து மங்களாதன் சீக்கிரத்தில் காவேரி தீரம் வருவார்.”

தர்மவர்மனே! ஸூரியன் சொன்னதாகக் கேட்டு நாங்கள் திரும்பி வந்தோம். அதுமுதல் நாங்கள் மங்களாத்துக்காக இங்கேயே விராஸம் செய்கிறோம். பகவான் மாமனாக அவதரித்திருக்கொரு; ராவணனை வதம் செய்பவ போகிறார்; ரம்முடைய பயம் நீங்கும். விடீஷணன் மங்க விமானத்தைக் கொண்டு வருவான். நாங்கள் சொல்லுவது ஸத்யம். ராஜனே! நீ தபஸ்ஸைவிட்டு ராஜ்யபாலனம் செய்துகொண்டிரு. விடீஷணன் வந்ததும் உனக்குத் தெரிவிக்கிறோம்.

சிலன்—நாரதமே! ரிஷிகள் இப்படிச் சொன்னதும், தர்மவர்மர் காவேரியின் தென்கரையிலுள்ள தன்னுடைய நிளாபுரிக்குப்

போனான். சில நாளுக்குப் பிறகு, ராமனால் ராவணன் கொல்லப் பட்டு விபீஷணன் ஸங்கையில் முடி சூட்டப்பட்டான். ராமன் அசுவமேதயாகம் செய்யத் தொடங்கினார். ராமனால் அழைக்கப் பட்ட தர்மவர்மா அயோத்திக்கு வந்து, யாகம் முடிந்தவுடன் ஏதோ காரியமாக ராமனிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு விரைவில் தன் ராஜ்யம் போய்ச் சேர்ந்தான். ராமன் விபீஷணனுக்கு உதிக்ருஷ்டமாக ஸம்மானம் செய்ய விரும்பி, பகவானுடைய உதவத்துக்கு வேண்டிய ஸாமக்ரிகளையும், புலனுக்கு வேண்டியவைகளையும், சாஸ்திரமறிந்த சில்பிகளையும், தபஸ்விகளான பிராம்மணர்களையும் சேர்த்து மங்கள விமானத்தை விபீஷணனுக்குக் கொடுத்தார். பங்குனி மாதத்தில் வஸந்தரகுளில் ரோகணி நகரத்திலும் பஞ்சமி திதியும் கூடிய சனிக்கிழமை உஷ: காலத்தில் சபமுஹூர்த்தத்தில் இக்ஷு வாசு வம்சத்தவர்களுக்குக் குலதனமான பூரீரங்கம் விபீஷணனுக்கு ராமனால் கொடுக்கப்பட்டது. விபீஷணன் ராமனை நமஸ்கரித்து விமானத்தை சிரஸில் வஹித்துக்கொண்டு தன்னுடைய மந்திரிகளோடு கூட ஸங்கைக்குப் புறப்பட்டான்; ஸூரியன் உச்சிக்கு வந்ததும் சந்திர ஷ்டகிரிக் கரையில் அகந்திடத்தில் விமானத்தை வைத்தான். பூரீரங்க விமானம் வந்த செந்நிலைய பிராம்மணர்கள் தர்மவர்மாவைக்கு அறிவித்தார்கள். தர்மவர்மா வந்தான். ராஜ்யம் மஹர்ஷிகளும் விபீஷணனை உபசரித்தார்கள். எல்லோரும் மங்கள நாதனைப் பூஜித்தனர்.

9-ம் அத்த.

ரங்கநாதன் காவேரிக்குத் தான் கொடுத்த உதத்தைச் சொல்லி விபீஷணனை ஸமாதானம் செய்கிறார்.

பிறகு, விபீஷணன் ஸ்கானம் செய்து பகவானைப் பூஜித்தான். பகவான் விபீஷணனுடைய ஆராதனத்தாலும், தர்மவர்மானுடைய உபசாரத்தாலும், பிராம்மணர்களுடைய ஸ்தோத்திர பாடத்தாலும் திருபதியடைந்தார். காவேரி தீர்த்துலேயே சில நாள் வலிகக வேண்டி மென்று தர்மவர்மா விபீஷணனைப் பார்த்தித்தான். “இக்ஷுவாகு செய்த மஹோத்ஸவம்¹ நாளை ஆரம்பமாகியால், நான் சிக்கிரம் ஸங்கைக்குப் போக வேண்டும்த” — என்று விபீஷணன். “இங்கேயே உத்ஸவம் நடக்கட்டும்” — என்று தர்மவர்மா

1. இப்பொழுது பங்குனி உத்தர மென்று நடக்கும் ஆகிரி பிரம்மோத்ஸவம்.

சொன்னதும், விபீஷணன் அதற்கு இசைந்தான்; பிரம்மாவின் சிஷ்யர்களான ஐந்து பிரம்மணர்களுடும் தர்மவர்மாவின் திரவியத்தை யுட்கொண்டு முறைப்படி உத்ஸவத்தை நடத்தினான். ஒன்பது நாள் உத்ஸவமும் புர்ணிமையன்று அவயிந்தமும் நடந்தன. விபீஷணன் உத்ஸவ நிமித்தமாய் அம்ம மாஸம் காவேரி தீரத்தில் தங்கியிருந்து பதினாறுவது நாளான ஓராயிற்றுக்கிழமை ஸூரியோதயத்துக்கு முன்பு லங்கைக்குப் புறப்பட்டான்; தர்மவர்மனிடத்திலும் பிரம்மணர்களிடத்திலும் விடை பெற்றுக்கொண்டு சங்கவிமானத்தை எடுக்கும்போது, அது சிறிதும் சலிக்கவில்லை. எவ்வளவு யத்தனித்தும் முடியாமற் போயிற்று. விபீஷணன் கண்ணீர் சொரியக் கதறிக்கொண்டு பகவானுடைய பாதமுலத்திலேயே வீழ்ந்தான். அப்பொழுது பகவான் அவனை எழுப்பிச் சொன்னதாவது:—

“சூழ்த்தாய்! காவேரியால் சூழப்பட்ட இந்த தேசம் மிக்க மனோஹரமாயுள்ளது. இந்தப் புஷ்கரிணி பாபத்தைப் போக்கவல்லது. ராஜா தர்மவர்மனும் என்னிடம் ஸதா பக்தியுள்ளவனுயிருக்கிறான். புண்யவான்களான ரிஷிகளும் இங்கு வளிகுகிறார்கள். ஆகையால், நான் இங்கேயே வஸிக்க விரும்புகிறேன். விபீஷண! நீ லங்கைக்குப் போ. முன் நடந்ததொரு விஷயம் சொல்லுகிறேன்; கேள்—

“முன், விர்தியமலையின் அடிவாரத்தில் மஹாநதிகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்தன. விசுவாஸுர என்னும் கந்தர்வன் அங்கே வந்து நதிகளுக்கு நமஸ்காரம் செய்து ஒதத்து முகாமாய்ப் போனான். கந்தர்வன் செய்த நமஸ்காரம் தனக்குத்தான்— என்று சொல்லிக்கொண்டதால் நதிகளுக்குள் பெரிய விவாதம் உண்டாயிற்று. கந்தர்வன் அந்த சயநம் போய்ப்பாட்டாசி மாவட்டத்தில் பத்மராபனை எழுப்பிவிட்டு, உத்தராயணம் ஆரம்பித்ததும் வடக்குமுகமாகப் பறப்பட்டுப் போகையில், விர்திய பர்வதத்தின் அடிவாரத்தில் மறுபடியும் நதிகளுக்கு நமஸ்காரம் செய்தான். ‘நீ யாருக்கு நமஸ்காரம் செய்தாய்?’—என்று நதிகள் கேட்க, — ‘உங்களில் யாருக்கு ஆதிக்கம் உண்டோ அவனுக்கு நமஸ்காரம் செய்தேன்.’— என்று சொல்லிப் போனான் கந்தர்வன்.

“பிறகு, ஆதிக்க விஷயமாக நதிகளுக்குள் விவாதம் உண்டாயிற்று. எல்லா நதிகளும் தங்களுக்கு ஆதிக்கம் இல்லென்று ஒப்புக் கொண்டு விவாதத்தினின்றும் ஒபந்தன. கங்கைக்கும் காவேரிக்கும்மட்டும் விவாதம் திரவில்லை. இருவரும் பிரம்மலோகம் போய் பிரம்மாவைக் கேட்டனர். ‘அவர் கங்கைக்

குத்தான் ஆதிக்கம்"—என்று சொல்லிவிட்டார். பிரம்மாவின் வார்த்தையால் காவேரி மிகவும் துக்கத்து, ஸ்ரீரய பர்வதம் போய், கங்கையைவிட ஆதிக்கம் பெறுவதற்காக நெடுநாள் தபஸ் செய்தாள். பிரம்பா காவேரிக்கு கங்கையின் ஸாமயத்தைமட்டும் கொடுத்துவிட்டு,— 'ஆதிக்கம் கொடுக்க என்னால் முடியாது'—என்றார்.

"விபீஷண! பிரம்மா இப்படிச் சொல்லிப்போனதும், காவேரி ஸாரசேஷத்திரத்தில் என்னுடைய பிரதிமையைப் பரதிஷ்டை செய்து ஆராதித்து,— 'உம்முடைய பாதஸம்பந்தத்தினால் கங்கை ஆதிக்கம் பெற்றான். அவனைக்காட்டிலும் நான் உம்முடைய ஸம்பந்தத்தால் ஆதிக்கம் பெறவேண்டும்'—என்று பிரார்த்தித்தாள். 'காவேரி! உனக்கு என் ஸம்பந்தம் கிடைப்பதற்காக என்னுடைய வாஸஸ்தானமான பூதீரங்க விமானம் உன்னிடம் வரப்போகிறது. என்னுடைய நீத்ய ஸம்பந்தத்தால் நீ கங்கையைக் காட்டிலும் ஆதிக்கம் பெறுவாய்'—என்று நான் முன்பே காவேரிக்குப் பரதிஷ்டை செய்துவிட்டேன். விபீஷண! நான் உன்னைப் பார்த்தபடியே சயனித்துக்கொள்கிறேன் நான் கொடுத்த ஸங்கா ராஜ்யத்தை நிஷ்கண்டகமாக அனுபவி."

என்று சொன்னார் ரங்கநாதன்.

விபீஷணன்—உம்முடைய தீர்மானம் இப்படியாகில், நானும் இங்கேயே வஸிக்கிறேன். உம்மவரிட்டு நான் பிரிந்தேன்.

ரங்கநாதன்— விபீஷண! நான் மனுஷ்யர்களுக்கு ஹிதம் செய்வதற்காகவே இந்தக் கர்ம பூமியில் அர்ச்சா நுட்பாக ஆயிர்ப வித்தேன். நான் மனுஷ்யர்களுக்கும்மட்டும் எப்பொழுதும் ஹிதம் செய்யவேண்டும். நீ மனுஷ்யர்களுடன் வஸிக்கக்கூடாது. உனக்கு ஸங்கா ராஜ்யமும், ஆயுஷ்ஸும், ஐசுவரியமும் ராமனால் கொடுக்கப்பட்டன. இந்தக் கல்பத்தின் முடிவில் நீ என்னோடு பிரம்ம லோகத்துக்கு வந்து மீண்டும் என்னோடு கூடவே இங்கு வருவாய். துவிதிய பரார்த்தத்தின் முடிவில் உத்தபத்திரம் அழிவுதில்லாத பரமபதத்துக்கு என்னோடு வருவாயாக.

விபீஷணன்— ஆபஸ், தீரோஃயம், ஐசுவரியம் யாவும் எனக்கு ராமனால் கொடுக்கப்பட்டன. நான் முத்தியை யாசித்த போது ராமன் இந்த மக்கட்மாரத்தை எனக்குக் கொடுத்தார். இனி நான் இந்த ஸம்ஸாரத்தினின்றும் எப்படி விடுதலையடைவேன்? அவ்வுபாயத்தை எனக்குச் சொல்லுவீராக.

ரங்கநாதன்—ரிஷிகள், முருஷுக்கள், போகார்த்திகளான புருஷர்கள், தேவர், அஸுரர்—முதலானோர் என்னுடைய ஆக்ஷேபையைப் பரிபாலிப்பதாகச் செய்யும் யக்கும், தானம், தபஸ்—முதலிய ஸத்கர்மாக்களால் எனக்கே பிரியம் செய்கிறார்களாகையால், நீயும் என் ஆக்ஷேபையைப் பரிபாலனம் செய். நான் கொடுத்த ராஜ்யத்தை தர்மமாக ஆண்டுக்கொண்டு என்னை தியானம் செய், நீயும் உன்னைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்த தேசத்துக்கு வரவேண்டாம். மோஷத்துக் காக நான் உபதேசிக்கும் ரஹஸ்யமான உபாயமாவது—

“எல்லாக் கருமங்களையும் கர்மபலன்களையும் விட்டு, எல்லா பந்தங் களும் நீங்குவதற்காக என்னையே சரணமாகப்படுத்து.”¹

சிவன்—ரங்கநாதன் இப்படிச் சொன்னதும், விபீஷணன் நமஸ்காரம் செய்து லங்கைக்குப் போனான். தர்மவர்மா பிராம் மணர்களைக்கொண்டு பகவானுக்கு வேண்டிய ஸகல காரியங்களையும் செய்து வைத்தான். அதுமுதல் ஸ்ரீரங்க விமானம் காவேரி தீரத்தில் கல்பார்க் ஸ்தூபியாய் மனுஷ்யர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத் துக்கொண்டிருக்கிறது.

10—ம் அத்.

ரவ தீர்த்தங்கரின் விவரம்.

சிவன்—ஸ்ரீரங்கவிமானத்தைச் சுற்றிலும் இரண்டு யோஜனை தூரத்தில் வலிக்கிறவர்களுக்குப் பாபமே இரதது. ஸ்ரீரங்க யாத்ரை யும் ஸ்ரீரங்கம் போகவேண்டுமென்ற விருப்பமுமே ஸம்ஸாரத்தி னின்று விடுவிக்கவல்லது; அங்குச் செய்யும் ரித்ய வாஸத்தின் பலனைச் சொல்லவேண்டுமோ!

சந்திர புஷ்கரிணி—

சந்திர புஷ்கரிணி ஸ்ரானம் ஸகல பாபங்களையும் போக்க வல்லது. முன்பு காச்யபருடைய சாபத்தினால் ஒளியிழந்த சந்திரன் சந்திர புஷ்கரிணியின் பிரபாவத்தால் தேஜஸ்ஸை அடைந்தான். அங்கு சிற்றிலோடும் மனத்தோடும் விளங்கும் புண்ணிமாம் சந்திர

1. ஸர்வகர்மாணி மர்த்த்யஜ்ஞ ஸர்வகர்மபலாபிச சரணம் மாம்பரபத்யஸ்வ ஸர்வ பந்த விமுக்தயே.

2. சகாத்யாயி ரீடம் அத்தியாயத்தில் தக்ஷபாஜாபதியின் சாபத் தினால் சந்திரன் ஒளியிழந்தது தவிர இங்கு காலியபருடைய சாபத்தினால் ஒளியிழந்தது வேறு காண்கிறது. இங்கு சாபத்துக்குக் காரணம் தெரியவில்லை.

னூல் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டது. அந்தப் புண்ணையைப் பார்த்தால் பாபம் தீரும்; தொட்டால் ஐயவரியமுண்டாகும்; ஆலிங்கனம் செய்தால் ஞானமுண்டாகும். அந்தப் புண்ணையடியில் செய்யும் தானம், ஜபம், ஹோமம்—முதலியவை அசந்தையாயிருக்கும். அந்த தீர்த்தத்தில் விபாஸர்¹ இருக்கிறார். விஷ்ணுவின் பரிவரங்கொண்ட புஷ்கரன் புஷ்கராஷனன், குமுதன், காலன்—இந்நால்வரும் புந்நாக தீர்த்தத்தில்தான் ரகசிக்கிறார்கள். அந்த தீர்த்தத்திலுள்ள பகவானுக்கு வாஸுதேவன் என்று பெயர். கணநாதர்களை நமஸ்கரித்து, ஆசமனம் செய்து, வாஸுதேவனை தியானித்து மூலமந்திரத்தையும் புருஷஸூக்தத்தையும் சொல்லிக்கொண்டு ஸ்நானம் செய்து, வாஸுதேவ மந்திரத்தினால் தேவதை, ரிஷி, சந்திரன், கணநாதர்—இவர்களுக்குத் தர்ப்பணம் செய்பவெண்டும். புந்நாக தீர்த்தத்தில் திலதானம் கிரேஷ்டமாகும்.

1. பில்வ தீர்த்தம்—

நாரதரே! சந்திரபுஷ்கரிணிக்குக்² கழகநில் பில்வ தீர்த்தம்³ உள்ளது. முன்பு மஹாபலியின் யாகத்தில் பகவானுக்கு அபசாரம் செய்த சுகராசாரியர் தோஷம் நீங்குவதற்காக பில்வ தீர்த்தத்தில் தபஸ் செய்தார். அங்குள்ள பில்வ மரம் சுகராசாரியரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அந்த தீர்த்தத்துக்கு சுகரனே தேவதையாயும் ரிஷி பாபுமிருக்கிறான். அங்குள்ள பகவானுக்கு ஸ்ரீநிவாஸன் என்று பெயர். குமுதன் அந்த தீர்த்தத்துக்கு ராஷனன். அங்கு வெள்ளி நையபும் தங்கத்தையும் விசேஷமாக தானம் செய்பவெண்டும். சூட்சுமிக்கக் கூடாத அபசாரத்தையும் அங்கு பகவான் சூட்சுமிக்கிறார். அங்குச் செய்யும் ஸ்நானமும் தானமும் பிரமமஹந்தி தோஷத்தையும் போக்கும்.

1. 108 அத்தயாயமாக ஸ்ரீரங்க மாஹாத்மியத்தைச் சொன்ன வியாஸர் தான் புஷ்கரிணியிலிருப்பதாகச் சொல்லவில்லை.

2. சந்திரபுஷ்கரிணியிலிருந்தே ஓவ்வொரு தீர்த்தத்துக்கும் திக்கு சொல்லப்படுகிறது.

3. ரங்கநாதன் பங்குனி மீது திருநாள் எல்லாக்கூற போகும் பாதையில் மங்கம்மாள் சண்டபம்—எனப்படும் இடம் பில்வ தீர்த்தம். இங்கு ரங்கநாதன் அந்த தினத்தில் தீர்த்தம் ஸாதித்து உபயம் கண்டருளுவார்.

2. ஜம்பு தீர்த்தம்—

புஷ்கரிணிக்கு ஆகனையத்தில் (தென்கிழக்கில்) என்று அடைய ஜம்பு தீர்த்தம் உள்ளது. நான் முன்பு, பகவானுடைய ஆக்ஷேபனால் மோஹன சாஸ்திரங்களைப் பரவர்த்திப்பித்து, அந்த தோஷம் நீங்குவதற்காக ஜம்பு தீர்த்தத்தில் தபஸ் செய்தேன். அதற்கு அஹிர்புத்தியர் ரிஷி, மஹேஸ்வரனான நான் தேவதை. அந்த தீர்த்தத்துக்கு ஸுபநந்தன் ரக்ஷகன். பகவானுக்கு அச்சுதன் என்று பெயர். அந்த தீர்த்தத்தில் தான் தானம் செய்யவேண்டும். அங்குள்ள பகவான் பக்தாபசார மந்திரத்தையும் போக்குவார். அந்த தீர்த்தத்தில் செய்யும் ஸ்நானமும் தானமும் அன்ன தோஷத்தைப் போக்கும்.

3. அசுவத்த தீர்த்தம்—

புஷ்கரிணிக்குத் தெற்கிய பெரிய அசுவத்த¹ விருக்ஷமூன் ளது. அஹஸ்யையினிடம் போன தேவேந்திரன் அசுவத்த தீர்த்தத்தில் தபஸ் செய்தான். அந்த தீர்த்தத்துக்கு ரிஷி கௌதமர்; தேவதை வலஸுதிதனன்,² பகவான் அநந்தன்; கணநாயகனான நந்தன் ரக்ஷகன். அங்கு வஸ்திர தானமும் கன்யா தானமும் செய்தால் விசேஷம். அங்குச் செய்யும் ஸ்நானம் விபிசார தோஷத்தைப் போக்கும்.

4. பாலாச தீர்த்தம்—

சந்திரபுஷ்கரிணிக்குத் தென் மேற்கில் பாலாச விருக்ஷம்³ இருக்கிறது. என்புத்தியான ஸுப்ரம்மன்யன் பாலாச தீர்த்தத்தில் தபஸ் செய்து சக்தியை (வேலாபுரத்தை) ஸம்பாதித்தான். அந்த தீர்த்தத்துக்கு அஹிர்புத்தியர் ரிஷி; தேவதை ஷண்முகனான ஸுப்ரம்மன்யன்; பகவான் கோவிந்தன்; ரக்ஷகன் கணநாயகனான பத்ரன். அங்கு கோதானம் விசேஷம். அங்குச் செய்யும் ஸ்நானமும் தானமும் ஸம்ஸர்க் தோஷத்தைப் போக்கும்.

1. புரீரங்கத்திலிருந்து திருவானைக்காவல் போகும் ரஸ்தாவில் தென்புறமாயுள்ளது அசுவத்த தீர்த்தம். இவரும் பகவானிடம் திருநாள் ரங்கநாதன் தீர்த்தம் ஸாதிக்கிறார்.

2. இத்திரன்.

3. ஜம்புதீர்த்தத்தில் உள்ளது இந்த தீர்த்தம். இவரு பகவானிடம் திருநாள் ரங்கநாதன் தீர்த்தம் ஸாதிக்கிறார்.

5. புந்நாக தீர்த்தம்—

புஷ்கரிணிக்கு மேற்கில் புந்நாக விருகஷம் இருக்கிறது. முன்பு அக்கனி இருத்திகா தேவிகளிடம் போன தோஷத்துக்காகப் புந்நாக தீர்த்தத்தில் தபஸ் செய்தான். அந்த தீர்த்தத்துக்கு ரிஷி மரீசி; தேவதை அக்கினி; பகவான் பூதீபதி; ரக்ஷகன் ஸுபத்ரன். அங்கு நெய் தானம் செபவறு சிரேஷ்டம். பாஸ்திரிகளிடம் போன தோஷம் அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து ஆசமனம் பண்ணினால் நீங்கும்.

6. வகுள தீர்த்தம்—

புஷ்கரிணிக்கு வடமேற்கில் பெரிய வகுள மரம் இருக்கிறது. வகுள தீர்த்தத்துக்கு¹ பிருஹஸ்பதி ரிஷி; தேவதை இந்திரன்; பகவான் மாதவன்; ரக்ஷகன் சண்டகோபன். அங்கே தீர்த்த தானம் பண்ணினால் ஆபுஸ் விருத்தியாகும். அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தால் கோவதமும் ஸ்திரீ வதமும் நீங்கும்.

7. கதம்ப தீர்த்தம்—

புஷ்கரிணிக்கு வடக்கில் கதம்ப விருகஷம் இருக்கிறது. கதம்ப தீர்த்தத்துக்கு² பகவான் உத்தமர்; அங்கே ஜனகர் யாகம் செய்ததால்³ அவரே அந்த தீர்த்தத்துக்கு ரிஷி; தேவதை பிரம்மா; ரக்ஷகன் கருடன்; ஆரோக்கியத்துக்காக அங்கே அன்னதானம் செய்யவேண்டும். தானம் வாங்கின தோஷம் அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தால் நீங்கும்.

1. இம் விஷயத்தை “அக்நிர்ந: பாது” யஜுர்வேதம் 3-ம் அஷ்டகம், 1-ம் பாசகம், முதல் பஞ்சாஸ்தியில் பார்க்க.

2. சந்திரபுஷ்கரிணியில்போல இங்கும் புந்நாக விருகஷமுள்ளது. ஆனால், புஷ்கரிணிக்குப் புந்நாக தீர்த்த மென்று பெயரில்லை. இந்த தீர்த்தம் துரிங்கத்துக்கு மேற்கே மேலூரில் உள்ளது. பங்குனி 3-ம் திருநாள் தீர்த்தம். இதற்கு விருகதி தீர்த்தமென்று வழக்கப்பெயர்.

3. வகுள தீர்த்தம் குணகிலம் போகும் பாதையில் திருவாசி யென்னும் கிராமத்திலுள்ளது. இங்கும் பங்குனி 3-ம் திரு. தீர்த்தம் ஸாதிப்பது வழக்கம். இந்த தீர்த்தம் அருகிலுள்ள எருசையோடு சேர்ந்து கஷ்டமாயிற்று. இதற்குக் கேஸர தீர்த்தமென்றும் பெயர்.

4. வட திருக்காவேரியின் வடகரையிலுள்ள உத்தமர் கோயிலுக் கருகிலுள்ளது. மாசி 5-ம் திருநாள் ரங்கநாதன் தாழைக்குடி எழுந்தருளும் போது இங்கு தீர்த்தம் ஸாதிப்பார்.

5. கதம்ப தீர்த்தத்தில் ஜனகர் யாகம் செய்த விஷயம் சதாத்யாயி 77-ம் அத்தியாயம் முதல் காண்க.

8. ஆம்ர தீர்த்தம்—

புஷ்கரிணிக்கு வட கிழக்கில்¹ ஆம்ர விருகூதம் இருக்கிறது. ஆம்ர தீர்த்தத்துக்கு² ரிஷி வஸிஷ்டர்; தேவதை ஸுரீர்யன்; பகவான் ஹிருஷிகேசன்; ரகூகன் விஷ்வக்ஸேனன்; ஸாம்ராஜ்யம் வித்திப்பதற்காக அங்கே பூமிநாணம் செய்யவேண்டும். ஆம்ர தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தால் மாதா பிதாக்கள் செய்த பாவம் நீங்கும்.

நாரதரே! இந்த ஒவ்வொரு தீர்த்தத்திலும் அதற்கு ஏற்பட்ட ரிஷி, தேவதை, அதிதேவதை,³ ரகூகன்—இவர்களோடு பிரம்மா, ஸுரீர்யன், இக்ஷுவாகு, விபீஷணன்—இவர்களுக்கும், உடமக்கும், எனக்கும் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

அந்தந்த தீர்த்தத்தில் செய்யும் ஜபம், ஹோமம், அர்ச்சனம், தானம், பிரம்மண போஜனம்—முதலியவற்றை அந்தந்த அதிதேவதையின் பெயரால் செய்து, அந்த தேவதைக்கு பீதியையும் ஆசீர்வாதத்தையும் சொல்லவேண்டும்.

காவேரியிலும், புரோங்கத்திலும், எந்த நதியிலும் ஸ்நானம் செய்யலாம்—“காவேரி! மனோ வாக் காயங்காலம் செய்யப்பட்ட கொடுமையான பாபங்களையும் உன்னுடைய அநிருதமான ஜலத்தால் போக்கடித்த, எனக்கு மேஷமத்தைக் கொடுப்பாயாக”⁴ என்று ஸாம சாகைகளில் சொல்லப்பட்ட இம் மந்திரத்தை சொல்ல வேண்டும். பாபத்தைப் போக்கவல்லதாய் காவேரிக்கு ப்ரியமுமா புன்பா இம் மந்திரம் நாராயணிப சாஸ்திரில் பிரம்மாவினால் காணப்பட்டது.

1. புஷ்கரிணி பிரதான தீர்த்தமாய் மற்றை எட்டும் அதற்கு அங்கமாயிருப்பதால் ஒவ்வொன்றுக்கும் புஷ்கரிணியிலிருந்தே எல்லை சொல்லப்படுகிறது. 8-ம் அத்தியாயத்தில் அந்தந்த தீர்த்தத்தினின்றும் மற்றொரு தீர்த்தத்துக்கு எல்லை சொல்லுவதாக எழுதியதை மாற்றிப் புஷ்கரிணியிலிருந்தே எல்லை கண்டு கொள்க. சதாதயாயி 81-ம் அத்தியாயத்திலும் இப்படியே கண்டு கொள்க.

2. ஆம்ர தீர்த்தம் தாஷக்ருடியிலிருக்கிறது, மாசி 5-ம் திரு. தீர்த்தம் ஸாதிக்கப்படும்.

3. ஒவ்வொரு தீர்த்தத்துக்கும் தேவதை அதிதேவதை இரண்டு உண்டு. அதிதேவதை பகவானுயிருக்கும்.

4. “யத்யத் தீவரம் துவக்ருதம் யச்ச கிஞ்சிச் சாரீரம் வா மாநுஷம் வாகிகம் வா ஸத்ய: புந்ஹி பயஸாம்ருதேந கவேர கந்யே மம சர்ம யச்ச.” இது ஸாம சாகைகளின் கிலமாயிருக்குமாயை யால் இன்ன இடத்திலுள்ளதென்று சொல்ல முடியாது.

எட்டு தீர்த்தங்களோடு கூடியதாய், எட்டு விருகங்களால் உபசரிக்கப்படுவதாய், விஷ்ணுவால் ஆடையப்பட்டதுமாயுள்ள சந்திரபுஷ்கரிணிசையப் பார்த்தாலும், ஸ்பரிசித்தாலும், அதில் ஸ்நானம் செய்தாலும், அதன் பெயரைச் சொன்னாலும், கேட்டாலும் எகல பாபங்களும் போகும். இந்த நவதீர்த்தங்களிலும் ப்ரதஸிணமாக ஸ்நானம் செய்து ஸங்கநாதனை தரிசிப்பவன் பத்து தலைமுறையப் பரிசுத்தமாக்குவான். ஏகாதசியில் உபலாஸமிருந்து துவாதசியில் இந்த ஒன்பது தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானம் செய்பவன் இருபத்தொரு தலைமுறையைக் கரையேற்றுவான்.

இந்த தீர்த்தங்களில் செய்யும் சிரத்தம் கபாச் சிரத்தத்துக்கு ஈடாகும். இந்த தீர்த்தங்களில் பசுவுக்குப் பிடி புல் போட்டாலும் பித்ருக்கள் திருப்தியடைவார்கள்.

நாரதரே! ஸ்ரீரங்க மாஹாத்மியம் முழுவதையும் உமக்குச் சொல்லிட்டேன். ஸ்ருஷ்டி முதல் பிரளயம் வரைக்குமுள்ள விஷயங்கள் அடங்கிய இந்த ஸ்ரீரங்க மாஹாத்மியத்தையும் பகவானுடைய விபாதித்யையும் கேட்டு உமக்கு ஸந்தேஹம் நீங்கிற்று? விச்சய புத்தியுண்டாயிற்று?

நாரதர்—ஸ்வாமி! உம்மிடம் இந்த மாஹாத்மியத்தைக் கேட்டு நான் கிருதார்த்தனுனேன். நீர் ஸர்வக்ஞராயும் தயானுவாயமிருப்பதால் இதை எனக்குச் சொன்னீர்.

சிவன்—இந்த ஸ்ரீரங்க மாஹாத்மியத்தை நான் தரிசுக்கும், சரத்யாயில்லாதவனுக்கும், விஷ்ணுவைக் கவனிக்கும் சொல்வது கூடாது; விஷ்ணு பக்தனாய், ஜிதேந்திரியனாய், ஆசையற்றவனாய், கோபத்தை ஜயித்தவனுமாயுள்ள பிராமண சிரேஷ்டனிடமிருந்தே இந்த மாஹாத்மியத்தைக் கேட்கவேண்டும். இந்த ஸ்ரீரங்க மாஹாத்மியத்தைக் கேட்டுபார், படிப்பார், சொல்பவர், —முதலானோர்க்கு இஷ்டங்கள் நிறைவேறும்.

தசாய்யாய் முற்றிற்று.

[தசாய்யாயில் சேராத கங்கவிமான ப்ரதக்ஷிண மாஹாத்மியம் தனி அந்நாயமாகத் தொடர்கிறது.]

ரங்கவிமான ப்ரதக்ஷிணம்¹

ஸநத் குமாரர்—பிரம்ம தேவரே! ரங்கநாதனுடைய பிரபாவம், விஷ்ணுவுக்குப் பரியமான தர்மங்கள், சேஷத்ர வாஸத்தின் வைபவம் முதலிய யாவும் உம்மால் நன்கு சொல்லப்பட்டன. ஆயினும், எனக்குத் திருப்பதியுண்டாகவில்லை. ஸ்வாமி! ஸம்பத்து, பிரவருத்தி, தீர்க்காபுஸ், பகவத் கிருபை, மோகஷம் இத்தனைபும் கிடைக்கும்படியான தொரு தர்மத்தைச் சொல்லும்.

பிரம்மா—குழந்தாய்! உன்னுடைய கேள்வி லோகானுக்ரஹமாகவே ஏற்பட்டது. தர்மமென்பது விஷ்ணுவுக்குப் பரியத்தை உண்டுபண்ணுவதாகவே இருக்கும். நான் சொல்லுவதை ஸாவதானமாகக் கேள். இதைக் கேட்பதில் உனக்குள்ள ஆதரத்தை அறிந்து, முக்திக்கு முதல் ஸாதனமாயுள்ள இந்த ரஹஸ்யமான தர்மத்தை உனக்குச் சொல்லுகிறேன்.

காவேரிநடுவில் சந்திர புஷ்கரிணிக் கரையில் ரங்கவிமான நிருபதாப்ச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணினால் நல்ல கதி கிடைக்கும். ஆயிரம் அக்ஷிரேடாமத்துக்கும் பதினாயிரம் வாஜபேயத்துக்கும் ஏற்பட்ட பலன் ரங்கவிமான ப்ரதக்ஷிணத்துக்கு உண்டு. ரங்க விமானத்தைப் ப்ரதக்ஷிணம் செய்ப விரும்புகிறவனுக்கு தேவதைகள் எல்லோரும் பிரஸன்னராயிருப்பார்கள். ரங்கவிமான ப்ரதக்ஷிணத்தினால் தீர்க்காபுஸ், ராஜ்ய லக்ஷ்மி, ரோகபிர்மை, புத்ர பெளத்ர லாபம்—முதலியவை நிச்சயமாய் உண்டாகும். ரங்க விமானத்துக்குப் ப்ரதக்ஷிணம் செய்வதை விட வேறு தர்மம் கிடையாது. ஸ்ரீரங்க விமானத்தைப் பற்றிச் சரத்தையோடு ப்ரதக்ஷிணம் செய்ப விரும்புகிறவன் நாராயணனாகவே விளங்குவான். ரங்க விமானத்தைப் ப்ரதக்ஷிணம் செய்யக் காலநிர்ணயம் கிடையாது.

1. இந்த அத்தியாயம் பாப்பாக்குரிச்சி கிருஷ்ணபங்காச் சீலக 1908-ம் வருஷத்தில் வெளியிட்ட ஸ்ரீரங்க மாஹாத்மியம் தசாத்யாயியில் 11-வது அத்தியாயமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. பத்து அத்தியாயம்போல வன் நாரதருக்குச் சொல்லுகிற கிரமமாயிராமல், பிரம்மா ஸநத் குமாரருக்குச் சொல்லுவதாயிருப்பதால் இது பதினென்றாம் அத்தியாயமாகாது. மைசூரில் அச்சிட்ட தெலுங்குப் புஸ்தகத்தில் முன்பின் ஸம்பந்தமில்லாமல் பிரம்மாண்ட புராணம் 9-ம் அத்தியாயம் என்று காண்கிறது. இதுவும் சரியில்லையாகையால் நாம் இதைத் தனி அத்தியாயமாகக் காட்டியிருக்கிறோம்.

“ரங்க விமானத்தை ப்ரதக்ஷிணம் செய்தவனுடைய பந்துக் களுக்குக்கூட நீங்கள் நமஸ்காரம் செய்யுங்கள்” — என்று ஸ்ரீரங்கத் தின் பிரபாவமற்றந்த யமன் தினந்தோறும் தன் இங்குர்களுக்குச் சொல்லுகிறான்.

நான், தேவர்கள், ஸாத்யர்கள், ரிஷிகள், பித்ருக்கள், வஸுகள் — முதலானோர் தினந்தோறும் பனிரண்டு தடவை ரங்கவிமானத் துக்கு ப்ரதக்ஷிணம் செய்கிறோம்.

பிரம்மஹத்தி, ஸ்திரீஹத்தி, கண்ணைக் கொன்ற தோஷம் — முதலிய யாவும் ரங்கவிமான ப்ரதக்ஷிணத்தினால் நீங்கும்.

ஒரு ஸமயம் லக்ஷ்மி பகவானை ஏகாந்தமாகப் பின்வருமாறு கேட்டாள் :—

“ஸம்ஸாரத்தில் மூழ்கிக் கிடப்பவர்கள் கரையேறும் வழி யாது? அனுஷ்டானத்தில் எளிதாயும் பல ப்ராப்தியில் பெரிதாயுமுள்ள தர்மம் யாது? இம்மாதிரியான தர்மத்தைச் சொல்லுவீராக.”

பகவான்—என்னுடைய ஸ்ரீரங்கவிமானத்தை தரிசிப்பது, அதற்கு நமஸ்காரமும் ப்ரதக்ஷிணமும் செய்வது—இம்மூன்று தர்மங் களாலும் மனுஷ்யன் என்னுடைய ஸாயுஜ்யத்தை அடைவான். இம்மூன்றிலும் ப்ரதக்ஷிணம் சிறந்தது. என்னிடத்தில் பக்தி யுள்ளவனுக்கும் ஏழு ஜன்மமாக தர்மம் செய்பவனுக்கும் தான் பிரதக்ஷிணம் செய்யும் பாக்கியம் கிடைக்கும். என்னிடம் பக்தி ச்ரத்தையுடையோடு அடிமேலடிவைத்து, கைகள் அஸையாமல், வாயால் ஸ்தோத்திரமும் மனத்தால் தியானமுமான—இந்த சதுரங்க ப்ரதக்ஷிணத்தை தினந்தோறும் நூற்றெட்டு அல்லது இருபத்தி நாலு தடவை எவன் செய்கிறானோ, அவன் என்னுடைய சின்னங் களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு கருட வாகனத்திலேறிக்கொண்டு, விஷ் வகேஸனர் முதலானோரால் பூஜிக்கப்பட்டு, என்னுடைய லோகத் துக்கு வந்து, பிரம்மானந்தத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு என்னோடு கூடவே ஆதிசேஷன்மீது வீற்றிருப்பான்.

என் விமானத்தை ஒருதரம் அல்லது இரண்டுதரம் பிரதக்ஷி ணம் செய்பவன் எல்லா லோகங்களையும் பிரதக்ஷிணம் செய்த பல்னை அடைவான்.

பணிவண்டுதரம் என் விமானத்தைப் ப்ரதக்ஷிணம் செய்பவன் செய்விக்கிறவன்—இருவரும் துவாதசாக்ஷர மந்திரத்தை லக்ஷம் தடவை ஜபித்த பலனை அடைவார்கள்.

இருபத்திராஜதரம் ரங்கவிமானத்தைப் ப்ரதக்ஷிணம் செய்பவன் காயத்ரியைக் கோடிபடவை ஜபம்செய்த பலனைப் பெறுவான்.

நூற்றெட்டுதரம் ரங்கவிமானத்தைப் ப்ரதக்ஷிணம் செய்கிறவனும் செய்விக்கிறவனும் என்னுடைய அம்சத்தைப் பெறுவார்கள். அவர்கள் பிரம்ம வாதிகளாலும் பூஜிக்கத்தக்கவர்கள்.

தினந்தோறும் நூற்றெட்டு அல்லது இருபத்திராஜதரம் என் விமானத்தைப் ப்ரதக்ஷிணம் செய்கிறவனுக்கும் செய்விக்கிறவனுக்கும் என்னுடைய லீலா விபூதி நித்ய விபூதி —என்ப இரண்டு ராஜ்யங்களைக் கொடுத்தாலும் எனக்கு த்ருப்தியிராது.

[பர்மமாண்ட புராணந்தர்கதமாய் காரதரால் பிரஹ்மாதனுக்கு உபதேசிக்கப்படுக. தாய், ஒரே அப்பாயமாயுமுள்ள ஸ்ரீரங்க ப்ரம்ம வித்யையும் எழுதப்படுகிறது.]

ஸ்ரீரங்க ப்ரம்ஹ வித்யை

பிரஹ்மாதன் யதிருச்சையாக வந்த நாரதருக்கு அரக்ய பாத்யங்களால் உபசாரம் செய்து,—

“ஸ்வாமி! நீர் எவ்வளவு வித்யைகளை எனக்கு உபதேசித் திருந்தாலும், மங்கநாதனுக்கு ப்ரியமாபுள்ள ஸ்ரீரங்க ப்ரம்ஹ வித்யையை உபதேசிக்கவில்லையாகையால், எனக்கு த்ருப்தியுண்டாக வில்லை. அந்த வித்யையை எனக்கு உபதேசிப்பீராக” — என்று லோகானுக்ரஹமாகக் கேட்டான்.

நாரதர்—மங்கநாதனுக்கே மங்கமென்று பெயர். மங்க ஸ்தலம் போல மங்க வித்யையும் பிரகாசிக்கிறது.

மங்கவிமானம் பிரணவாகாமாய் வேதங்களையே சிதரங்களாகக் கொண்டதுமாயிருக்கும். பகவான் மங்கநாதன் பிரணவார்த்தத்து, ப்ரகாசிப்பிக்கிறார்.

பிரணவத்துக்கு ஆதி ரூபமாய், அத்தத்திலுள்ள சக்தியாய், பிரணவத்தின்மேலுள்ள துமாயிருக்கும் ஸ்ரீரங்க ப்ரம்ஹம்.

கர்மகாண்டத்தின் ஸ்வரூபமும், பக்திகாண்டமான பாவனைபு, ஞான காண்டத்திலுள்ள ஆத்ம த்ருப்தியும் மங்க வித்யையினால் அறியப்படும். வேத வித்யை, யக்ஞ வித்யை, பிரம்ம வித்யை— முத்தியை ஸகல வித்யைகளும் வித்வானாகத் து மங்க வித்யையிலேயே புலப்படும். நதிகள் ஸமுத்திரம் சேர்வதுபோல ஸகல வித்யைகளும் மங்க வித்யையில் சேர்கின்றன.

எல்லா ஜத்துக்களும் தாயைக்கொண்டு விருத்தியடைவது போல, எல்லா தேவதைகளும் ஸ்ரீரங்கத்தைக்கொண்டே விருத்தியடைகிறார்கள். மங்கவிமானம் பூர்வமங்கம்; க்ஷீராப்தி அந்தரமங்கம்; வைகுண்டம் பஹிரமங்கம். ஆகையால், பிரபஞ்சம் முழுதும் மங்கமயமாயிருக்கிறது.

மங்க விமானம் க்ஷீராப்தியிலிருந்து விரஜா நதிக்கும், விரைஜா நதிருந்து ஸரயூவுக்கும் வந்ததுகண்டு காவேரி இருபுறத்திலும் பாய்கிறது.

ஸ்ரீரங்கமென்னும் தாமரைப் பூவுக்கு சந்திரபுஷ்கரிணி கர்ணிக மாயும், அதைச்சுற்றியுள்ள எட்டுத் திர்த்தங்கள் இதழ்களாயும், காவேரி கொடியாயும், ஸஹ்ய பர்வதம் மூலமாயுமுள்ளது. இம்

மாதிரியான தாமசையின் மத்தியில் சங்கநாதன் ஸ்ரீதேவியோடு
எப்பொழுதும் ரமிப்பதால் ஸ்ரீரங்கமென்று பெயராயிற்று.

கங்கா ஸ்நானத்தாலும், தபஸ்ஸினாலும் ப்ரபம் மட்டுமே
போகும்; சங்க ஹித்யையினால் அம்ருதத்தையும் அனுபவிக்கலாம்.

வேதங்கள், வேதாங்கங்கள், புராணம், தர்ம சாஸ்திரம்,
மீமாம்ஸை, ஓங்காரம், வியாஹ்ருதிகள், காயத்திரி, உபவேதங்கள்,
மற்றை வித்யைகள்—யாவும் ஸ்வரூபத்தோடு சங்கநாதனை உபசரிக்
கின்றன.

பகவானுக்கெதிரில் (தெற்கில்) ருக்வேதமும், மத்தியில் யஜுர்
வேதமும், வடக்கில் ஸாமவேதமும், நாற்புறத்திலும் அதர்வண
வேதமும் இருக்கின்றன. ஒரே வேதம் யாகத்துக்காக அடிபும்
துணிபுமாயுள்ள ருக்வேதமாயும் ஸாமவேதமாயும் இரண்டாகப்
பிரித்ததுபோல, ஒரே காவேரி சங்கநாதனை ஸௌப்பதற்காக
இரண்டாய்ப் பிரித்தது. வேதம் பிரம்மாவின்விடமிருந்து வெளி
பானதுபோல, காவேரி ஸ்நாப பர்வதத்திலிருந்து வெளியாகிறது.
இரண்டு காவேரிகளின் நான்கு கரைகளே நான்கு புருஷார்த்தங்கள்
எப்படியெனின்:— வட நிருக்காவேரியின் தென்கரை தர்மம், வட
கரை அர்த்தம்; தென் நிருக்காவேரியின் தென்கரை காமம், வட
கரை மோக்ஷம். வேதத்தினுடைய ஸம்ஹிதா பாகம்தான்
காவேரியின் வேகம்; வடமும் காமமும் அலையாயும் சுதலாயுடிருக்
கின்றன. காவேரியின் சூரிய அலையே வேதத்தின் வர்ண காமம்.
வேதத்தினுடைய ஜலம் காவேரியின் வகர கதியாயிருக்கிறது.
வேதத்துக்குள்ளே நாதம், அநாதம், ஸ்வரீதம், ப்ரஸரம்—
என்ற ஸ்வரங்கள் நாலும் காவேரி கரைபுரண்டிருப்பதும், ஸ்வல்ப
ஜலத்தோடிருப்பதும், இடுப்பளவு அழமாயிருப்பதும், அழம்
அண்டாமலிருப்பதுமாயுள்ளன. காவேரி கரையை உடைத்துக்
கொண்டு பாய்வது, மடுவாய்த் தேங்கியிருப்பது, மெதுவாகப்
போவது, மேலே வழிந்து போவது—இந்நான்கும் வேதத்தினுடைய
அதுஸ்வரம், ப்ரஸாதம், கம்பம், விஸர்கங்களாகும். காவேரியில்
ஸ்நான பானம் செய்வது வேதத்தினுடைய பதங்களின் அர்த்த
மாகும். காவேரியிலுள்ள செந்தாமரைகள் வேதத்தின் கிரயர்த்
தம்; வேதத்தின் பரமார்த்தம் பகவானுடைய ஸேவை. வேதத்
துக்குள்ளே மூன்று அர்த்தங்களும் இப்படி மூன்று விதமாயுள்ளன.
காவேரியிலிருந்து வழிந்துபோகிற ஜலம் வேதத்தினுடைய

போகிடுவார்கள் வேதத்தினுடைய ஸ்வரங்கள். காவேரி பாய்கிற தேசங்கள் வேதத்தினுடைய மண்டலங்களாயும், யோஜனைகள் அத்தாயங்களாயு முள்ளன. காவேரி ஓழங்காக ப்ரவஹிப்பது வேதத்தினுடைய ஸூக்தங்கள். வேதத்தினுடைய வர்கமெல்லாம் காவேரியின் கரை மரங்கள். காவேரியின் துறைகளே வேதத்தின் ருக்குகள். வேத தேவதைகளே காவேரி தேவதைகள். வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட ரிஷிகளே காவேரி தீரத்தில் தபஸ் செய்பும ரிஷிகள். வேதத்தின் சந்தஸ்ஸு காவேரியின் அந்தராலம்.

ஸ்ரீரங்கத்துக்கு மத்தியிலுள்ள சந்திரபுஷ்கரிணி யஜுர் வேதம். புஷ்கரிணியின் மத்தியில் பொன்னிறமான ஆலம் சக்ராபுத்தத்தினால் அடையாளம் செய்த சரீரத்தோடிருக்கிறது. தலையில் ரத்தினம் விளங்கும் அனேகம் ஸர்ப்பங்கள் சரீரத்தைக் குறுக்கிக்கொண்டு வப்பொழுதும் புஷ்கரிணி தீர்த்தத்தை மலிக்கின்றன. கண்ணடியில் முகம் பார்ப்பதுபோல, சந்திரபுஷ்கரிணியில் ஸைகுண்டகம் பப்பாக்கலாம். காவேரியின் வ.பாகம் (கொள்ளிடம்) ஸாமவேத மாகும். ஸாம வேதத்தினுடைய ருக், ஸமஹிதை, சாகை—புதலியன் தந்தர காவேரியின் இரு கரையிலுமுள்ள வரர்க்கால்கள்.

புஷ்கரிணியைச் சுற்றி எட்டு திசையிலுமுள்ள எட்டுத் தீர்த்தங்கள் அதர்வண வேதம். மேன்மையை நாதும் தேவதைகளும் பிரம்ம ரிஷிகளும் அங்குள்ளனர்.

ஸப்த ப்ராகாரங்களும் ஸப்த லோகங்கள்—

பூ, புவ:—என்னும் விபாற்றுகின்றன ஸப்த லோகங்களே ஸப்த ப்ராகாரங்கள். காயத்ரீ முதலான ஸப்தச் சந்தஸ்ஸுகளும் ஸப்த ப்ராகாரத்துக் குள்பட்ட விதிகளாகும்.

முதல் ப்ராகாரம் காயத்ரீச் சந்தஸ்ஸோடு சேர்ந்த ஸத்யலோகம்.

இரண்டாவது—உஷ்ணிக் சந்தஸ்ஸோடு தபோ லோகம்.

மூன்றாவது—அனுஷ்டுப் சந்தஸ்ஸோடு ஜனர லோகம்.

நான்காவது—ப்ருஹதீ சந்தஸ்ஸோடு மஹர் லோகம்.

ஐந்தாவது—பங்கதீச் சந்தஸ்ஸோடு ஸுவர் லோகம்.

ஆறாவது—தீரீஷ்டுப் சந்தஸ்ஸோடு புவர் லோகம்.

ஏழாவது—ஜகதீச் சந்தஸ்ஸோடு பூலோகம்.

கோடும் முதலியவை வேத தேவதைகள் —

வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட தேவதைகள் ஸ்ரீரங்க ப்ராகாரங்களின் கதவுகளாயும், பாதைகளாயும், துவாரங்களாயும், கோடூரங்களாயும், தேரணங்களாயும், மெடைகளுடமிருக்கிறார்கள்.

மடைப்பள்ளி வியாகரண சாஸ்திரம்¹

வியாகரண சாஸ்திரமான வேதாங்கம் ஸ்ரீரங்கம் கோயிலின் மடைப்பள்ளியாபுள்ளது. மடைப்பள்ளிக்கு இந்திராக்கனி என்னும் தேவதை அதிஷ்டான தேவதையாபிருக்கிறது. பகவானுக்கு ஹரிஸ்ஸை நிவேதனம் செய்யதற்காக இந்திராக்கனிகளான தேவதைகள் பகவானுடைய வாயில் இருக்கிறார்கள். பஞ்சபுத்ரமாயுள்ள இந்த ப்ரபஞ்சமே ஹரிஸ் ஸ்வரூபமாக பகவானுடைய வாயில் பிரவேசிக்குள்ளே. நெல் முதல் ஷாதிவரைக்குமுள்ள எல்லாப் பாயிர்களும் பிருதிவிபைச் சேர்த்தவை. பால் முதலியவை ஜலத்தைச் சேர்த்தவைகள். மிளகு முதலியவை அக்னியால் உண்டாவன. சமையலிலிருந்து உண்டாகும் மணம் வாபுஸ்வரூபமாயுள்ளது ஷட்ரணங்களுள் ஹரிஸ்ஸிலுள்ள தீனிப் பும் ஆகச் சூபமாயுள்ளன. மடைப்பள்ளியிலுண்டாகும் சப்தங்களை வியாகரண சாஸ்திரமாகும்.

• கோயிலிலும் வீதிகளிலும் செய்யும் அலங்காரம் கல்ப சாஸ்திரம்.

கருடன் முதலான வாஹனங்கள் சந்தஸ் சாஸ்திரம்.

ஆபரணங்கள் ஜோதிஸ் சாஸ்திரம். ரங்கநாதனுடைய ஆபரணங்களை தரிசித்தால் ஸூரியன் முதல் த்ருவன் வரையிலுமுள்ள ஸகல ஜோதிகளும் தெரியலாகும்.

ரங்கநாதன் உகக்கும் எல்லாப் புஷ்பங்களும் சிசுபா சாஸ்திரம்.

வாத்தியங்களின் சப்தம் இருத்த சாஸ்திரம்.

பத்ரம், புஷ்பம், பலம் முதலியவை நிறைந்த ரங்கநாதனுடைய ஆராமங்கள் வேதத்திலுள்ள ஆரண்யகம்.

பிரம்மமணர்கள் தரிசனத்துக்காக வரும் மார்க்கம் வேதத்தி னுடைய பிரம்மண பாகம்.

(1) இதுவரையில் வேதங்கள் ஸ்ரீரங்க கோத்திரத்திலிருக்கும் பிரபாததைச் சொல்லி, சூனி வேதாங்கங்களின் பிரகாரத்தைச் சொல்லுவதற்காக முதலில் வியாகரணம் எடுக்கப்படுகிறது.

தீடாங்கள் புராணம்—

பகவானுக் கெதிரில் பிரகாசுக்கும் நெய் தீபங்கள் எல்லாவற்றையும் பிரகாசப் படுத்தும் புராணங்கள். புராணத்துக்கு ஐந்து லக்ஷணமுண்டு; தீபமும் பஞ்சபூதமயமாயிருக்கும். எப்படியெனில்—தீபத்தின் பாத்ரம் ப்ருதிவி; எண்ணெய் நெய்கள் ஜலம்; திரி வாபு; பிரகாசம் ஆகாசம்; தீபம் தேஜஸ். (ஸ்ருஷ்டி, ஸம்ஹாரம், ஸூர்ய சந்திர வம்சங்கள், மன்வந்தரங்கள், வம்சங்களின் சரித்திரம்—ஆக இவ்வாறு விஷயங்களும் அடங்கிய புராணம் மங்கலித்யையில் சொல்லப்படுகிற பிரகாரம் யாதெனில்—) பகலும் ராத்திரியும் ஸ்ருஷ்டி; அகவிருளைப் போக்குவது ஸம்ஹாரம்; பகலிலும் ராத்திரியிலும் கிடைக்கும் பகவத்கேவை ஸூர்ய சந்திர வம்சங்கள்; அந்தந்த காலத்தில் நடக்கும் காரியங்கள் மன்வந்தரங்கள்; நித்ய புனஜ வம்சங்களின் சரித்திரம்.

பஞ்சகால நியமத்தோடு மங்கலாதனுக்கு த்ரிகாலத்திலும் நடக்கும் ஆமாதனம் தாக்க சாஸ்திரமாகும்.

வெளிப்புருத்திலும் உட்புருத்திலுமாய் இரண்டு விதமாயுள்ள புனஜ சாமான்கள் யாவும் ப்ரம்ம மீமாம்ஸை கர்ம மீமாம்ஸை—என்று இருவிதமாயுள்ள மீமாம்ஸா சாஸ்திரம்.

கர்ஷணம் முதல் பிரதிஷ்டை வரைக்கும், பிரதிஷ்டை முதல் உத்ஸவம் வரைக்குமுள்ள எழுபத்திரண்டு கர்மாக்களும் த்ரம் சாஸ்திரமாகும்.

விமான லக்ஷணம்—

பிரணவமே விமானமாயிருக்கிறது. மங்கமண்டபம் காயத்ரீ. (ஆனதுபற்றியே காயத்ரீ மண்டபமென்று வழங்கப்படுகிறது) துவாரத்தின் இருபுறத்திலுமுள்ள ஸ்தம்பங்கள் (சிருமணத்துண்கள்) ஹரி என்னும் இரண்டு அக்ஷரங்கள். அகாரம், உகாரம், மகாரம்—என்ற மூன்று அக்ஷரங்களான லம் என்னும் பிரணவம் கிரமமாக உத்ஸவா சக்தி, பிரபு சக்தி, மந்திர சக்தி—என்ற மூன்று சக்திகளை யுடையது. காயத்ரீ மண்டபத்திலுள்ள இருபத்திராஸு ஸ்தம்பங்களும் காயத்ரீ மந்திரத்திலுள்ள இருபத்திராஸு எழுத்துக்கள். பகவானுடைய கேசவ, நாராயண—என்று பனிரண்டாயும் வாஸுதேவ, ஸங்கர்ஷண—என்று பனிரண்டாயுமுள்ள இருபத்திராஸு மூர்த்திகள் அந்த ஸ்தம்பங்களின் தேவதைகள்.

பத்து திக்குகளும் காயத்தியிலுள்ள தத், ஸலிது, வரேண்யம், பார்க், தேவஸ்ய, தீமலி, திய, ய, ந, ப்ரசோதயாத்—என்னும் பத்து பதங்கள், பத்து அவதாரங்களும் பத்து திக்குகளுக்கு அதி தேவதைகள்.

ஸன்னிதி த்வாரத்தில் இருபுறத்திலும் மேலேயுமுள்ள மூன்று தேவதைகள் இரண்டு மீமாம்ஸையிலுமுள்ள மூன்று காண்டங்கள். (கர்ம காண்டம், தேவதா காண்டம் பிரம்ம காண்டம்.) இருபத்தி காலு வேதங்கள், பசுநங்கள், தத்வங்கள், மூர்த்திகள், அக்ஷரங்கள்—பக்கத்திலுள்ள ஸ்தம்பங்களின் அடியிலுள்ளன. (இந்த விஷயம் மூலத்திலுள்ளபடியே எழுதப்பட்டது. இதனால் யாதும் விளங்கவில்லை).

பிரஹ்மாதனிடம் வாத்ஸ்யமூள்ள ந்ருஸிம்ஹன் தேவதை கலிஹுடைய ஓரித்தத்துக்காகவும், மாக்ஷஸர்க்களில் ன்ருசுத்துக்காகவும் ஸ்தம்பத்திலிருந்து வெளியானார்; இந்த பிரம்மமாண்டத்துக்கே ஸ்ரீரங்கம் மூலஸ்தம்பம், அதில் ரங்கநாதன் தீர்த்தண ஸ்வபாவத்தோ டிருக்கிறார். விமானத்தினுடைய மூல மத்ய அக்ஷர பாகங்கள் 13; 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

விமான கலசங்கள்—

விமானத்தின் மேலுள்ள ஒன்பது தங்கக் கலசங்களுள் ஓம், ஆப, ஜ்யோதி, ரஸ, அருதம், பிரஹ்ம, பூ, புவ, ஸுவ:—என்னும் காயத்தியின் ஒன்பது சொன்னார்கள். ஒன்பது கொற்றங்களுள் இந்த ஒன்பது கலசங்களை உபசரிப்பினர்.

ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள குளம், குட்டை, கிணறு—முதலிய ஜலப்ரதேசங்கள் உபவேதங்களையும் சாந்திரங்காளாயமிருக்கின்றன ஸ்ரீரங்கம் இயற்கையாகவே கலபமிருஷ்த்துடன் கூடியது.

மஹரிஷிகள் செய்த ஆகமங்கள், மஹிபாரதம், மூல ராமாயணம்—முதலியவை சித்திர ரூபமாயுள்ளன.

வர்ண ஆசிரம குல ஆசிரங்கள் நான்கும் நாலு பக்கங்களிலும் ஜங்கம ரூபங்களாயுள்ளன.

பிரஜைகளு ந்யாயம்போல இந்தப் பரபஞ்சம் முழுவதும் ரங்கக்ஷேத்திரத்திலேயே ஒடுங்கி அதிலிருந்தே வெளியாகின்றன.

விபீஷணன்—

அகாலத்தில் ஆபத்து உண்டானால் விபீஷணன் வந்து சரஸ் திரப்படி ரங்கநாதனைப் பூஜிப்பான். விபீஷணன் போனபிறகு, மனுஷ்யர்கள் வழக்கம்போல ஸுகமாக ரங்கநாதனைப் பூஜிப்பார்கள். முன்பு தேவதைகள் தவம் கிடந்து பகவானை தரிசித்தார்கள்; இப்பொழுது விபீஷணன் எல்லோருக்கும் எளிதாக பகவானை தரிசனம் செய்து வைக்கிறான்.

தர்மவர்ம—

ஸூர்ய வம்சத்தைச் சேர்ந்த தர்மவர்ம என்பவன் சந்திர பூஷ்பகரிணிதீரத்தில் தவம்செய்து, லோகஹிதத்துக்காகவும் வேதார்த்தம் வித்திப்பதற்காகவும் விபீஷணனிடமிருந்து பிரணவாத்மகமான ரங்கவிமானத்தைப் பெற்றான். தர்மத்தையே வர்மமாக (கவசமாக) பூண்டவனாகையால் அவனுக்கு தர்மவர்மா என்று பெயர்.

பகிஷ்ணு வித்யைகளும் தர்மவர்மனோடு ரங்கநாதனை உபசரிக்கின்றன. தர்மவர்மா என்றும் திசுவிதன் விபீஷணனை ஆசர யானாகவும் பக்தர்களை நிதவிக்குகளாகவும்கொண்டு ரங்க யக்ஞத்தை நடத்தினான். பிரகிருதி பாகம் ஆதிசேஷன், விக்ருதியாகம் கருடன். வைதிகங்களாயும் தாந்திரிகங்களாயுமுள்ள கிட்யோத்ஸவம் முதலியவற்றால் ரங்கநாதன் பூஜிக்கப்படுகிறார். சந்திரபூஷ்பகரிணிஜலமான ஸோம ரஸத்தைப் பானம் செய்து கொண்டு தர்மவர்மா ஸமாதியோடு ரங்கநாதனைப் பூஜித்தான் தர்மவர்மா ரங்க வித்யை யென்னும் ரஸத்தைப் பானம் செய்து மேகம்போல ஸாதுக்களுக்கு அந்த ரஸத்தையே வர்ஷிக்கிறான். மனுஷ்யன் சந்திரத்தை உபசரித்தால் ஸந்தோஷப்படுவதுபோல பகவான் ரங்கவித்யையை அப்பயசித்தால் திருப்தியடைகிறார்.

ரங்க சேஷத்ரம் பிரம்ம சரீரம்; அதற்கு விமானம் சிவஸ்ஸு; இரண்டு காவேரிகளும் ரககள்; எட்டுத் திர்த்தங்களும் கால்கள்; இரண்டு ஸ்தம்பங்களும் வாய்; சந்திரபூஷ்பகரிணி ஹிருதயம்; ரங்க மென்னும் இரண்டு அரங்கங்கள் பிரானன். எல்லா ப்ராணிகளின் காலடியும் யானையின் காலடியில் அடங்குவதுபோல, மர்த்யாநந்தம் ஸுரநந்தம், பிரம்மாநந்தம், ஸத்யநந்தம்—என்னும் ஆறந்த சதுஷ்டயமும் ரங்கவித்யையில் அடக்கம்.

பிரஹ்மலாதன், நாரதர், வியாஸர், புண்டரீகர், பராசரர், ஆர்ஜுனர் இருவர், பதி, நுகமாங்கன், வஸிஷ்டர், சுகர், செளந்தரர், அம்பரீஷன், பிஷ்மர், தால்பிபர், த்ருவன், விபிஷணன்—இவர்களும் மற்றை மஹாத்மாக்களும் பாக்ம் புராணத்தில் சிவபெருமான் சொன்ன ரங்கவித்யையை இன்னருக்கும் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பரமசிவன் பார்வதியோடு கூட இன்னும் ரங்கவித்யையால் ஆனந்தமடைகிறார். பிரம்மா, இராவாகு, விபிஷணன்—இம் மூவரும் தபஸ் செய்து இந்த ஸ்ரீரங்க ப்ரம்ம வித்யையை வடித்தார்கள். சிவன் ஸ்வயமாகவே ரங்கவித்யையைப் பெற்றுப் பரகாசிக்கிறார்.

ரங்கவித்யை யென்னும் லதை சுதீரப்தியில் உண்டாய், விரஜையில் முனைவிட்டு, ஸரபூவில் துளிர்ந்துப் புத்து, காவேரியில் பழம் கொடுத்தது. அந்தப் பழக்கின் ஸந்தாக பிரம்மா முதலான தேவர்களும் விபிஷணன் முதலானோரும் ஆனுபவிக்கிறார்கள். பிரஹ்மலாதனை! இப்படி ரஹஸ்யமாகுள்ள வித்யை கைலாஸத்தில் சிவனுடைய உபதேச முஹமாக எனக்குக் கிடைத்தது. இதை நான் உனக்கு கருக்கமாகச் சொன்னேன். ரங்க வித்யையாய் படிப்பவன் இச்சா விஷயங்களில் மனம் செலுத்தான்.

ஸ்ரீரங்கநாத

அஷ்டோத்தர சத நாமங்கள்

இதையும் பிரம்மாண்ட புராணத்திலுள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ரங்கநாதனுக்குச் சொல்லப்படும் நூற்றொட்டுப் பெயர்கள் ஒவ்வொன்றிலும் “ரங்க” என்னும் பதம் கலந்திருப்பது இங்கு விசேஷம். இதை முலத்திலேயே கண்டுகொள்க.

ஸ்ரீரங்கப்பட்டண மாஹாத்மியம்¹

(பிரம்மாண்ட புராணோத்தம்)

1—ம் அத்.

கௌதமர் கோதாவரி நீர்த்தைலிட்டுக் காவேரி நீரம் போனார்.

நாரதர்—ஸ்வாமி! நீர் புண்டி காவேரியின் பரஸ்தாவத்தில் ஸ்ரீரங்க மாஹாத்மியத்தை எனக்குச் சொன்னீர். மூன்று ரங்கம் இருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன்; அதைச் சொல்லவேண்டும்.

சிவன்—நாரதரே! ஸம்ப்ரமண்யனுக்குச் சொன்னபடியே உமக்கும் சொல்லுகிறேன்:—

ஸ்ரீமத் நாராயணனுடைய அர்ச்சா ரூபங்களில் ஆத்யமாயும் ஸ்வயம் வியக்தமாயுமுள்ள மங்கல ஸ்தம்பலோகம் போய் பிரம்மா னினால் ஆராதிக்கப்பட்டது. ரங்கம் துல்லோகத்தில் மூன்றாயிற்று. முதலாவது பூர்வரங்கம். இரண்டாவது தக்ஷிண ரங்கம். மூன்றாவது பச்சிம ரங்கம்.

காவேரியின் முதல் துயிப்பான ஸ்ரீரங்கப்பட்டணத்திலுள்ளது பச்சிம ரங்கம். அது திவ்ய மென்றும், காவேரியின் பிரார்த்தனையால் வந்ததுபற்றி ஆரக்ஷமென்றும் சொல்லப்படும். பூர்வ ரங்கத்திலுள்ள பகவான் பதினாலாவது சதுரங்கத்திற்குப் பிறகு கௌதமரால் பிரார்த்திக்கப்பட்டு அங்கு ஆவிர்பனிடார்.

தக்ஷிண ஸமுத்திரத்திலுள்ள அநந்த சபனம் தக்ஷிண ரங்கமென்றும், அந்தரங்கமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அங்கு பகவான் அநந்தனால் ஆராதிக்கப்படுகிறார்.

இந்த மூன்று ரங்கமும் ஒன்றேயாகும். ஒரே விஷ்ணுவக்கு விஷ்ணு காயத்ரியில் நாராயணன், வாஸுதேவன், விஷ்ணு—என்ற மூன்று பெயர்கள் உண்டானாற்போல, ஒரே ரங்கம் மூன்றிடத்திலும் உள்ளது. விஷ்ணு என்னும் பெயர் ருக்வேதத்திலும், நாராயணன் என்னும் பெயர் பஜுர்வேதத்திலும், வாஸுதேவன் என்னும் பெயர் ஸாமவேதத்திலும் சொல்லப்படுகிறது. பகவான் பூர்வ ரங்கமான ஸ்ரீரங்கத்தில் துவாதசாஷ்டர மந்திரத்தினாலும், பச்சிம ரங்கமான ஸ்ரீரங்கப்பட்டணத்தில் அஷ்டாக்ஷரத்தினாலும்,

1. மைசூர் ஸ்ரீரங்க பட்டணத்தைப்பற்றி ஐந்து அத்தியாயமாயுமுள்ள இந்த மாஹாத்மியத்தில் ஸ்ரீரங்கத்தைப் பற்றிய விஷயமும் இருப்பதால், இதுவும் சுருக்கமாக எழுதப்படுகிறது.

அந்தரங்கமான அந்த சயனத்தில் ஷடசூதரத்தினாலும் பூஜிக்கப் படுகிறார்.

பூரங்கப்பட்டணத்துக்கு கௌதம சேஷர்மென்று பெயர்.

நாரதர்—கோதாவரீ தீரத்தில் தபஸ் செப்துகொண்டிருப்பதாக ப்ரஸித்தமான கௌதமர் இந்த சேஷத்திற்கு எப்படி வந்தார்?

சிவன்—முன்பு பூமண்டலம் முழுவதும் பன்னிரண்டு வருஷப் பஞ்சம் வந்தது. கோதாவரீ தீரம் மாத்திரம் ஸுபிஷ்டமாயிருப்பது கண்டு ஒவ்வொரு திகிலுமுள்ள ரிஷிகளும் அங்கு வந்தார்கள். அங்கிருந்த கௌதமர் அவர்களைக் களிப்புடன் வரவேற்று உபசரித்தார். அந்த சேஷத்திரத்தில் பரீர்கள் மிகவும் செழிப்பாயிருந்ததால் பொருமையற்ற சில ரிஷிகள்—கௌதமரை அவ்வாசிரமத்தினின்றும் விரட்டிவிட நினைத்து, ஹர் பானைப் பரிசில் ஸட்டினார்கள். கௌதமர் அந்தப் பானை அடித்தார்; அது இறந்தது. உடனே ரிஷிகள்—கௌதமர் கோவதம் செய்தார்—என்று கூக்குரலிட்டனர். இப்படி போர்த்தான் காரணத்தை கௌதமர் ஞானதிருவ்வுபாலாதிந்து—பொய்ய் பரபம் கஸ்டிக்கும் நீங்கள் விஷ்ணுத்வேஷிகளாயும், பாஷண்டிகளாயும், வேதஜீனர்களாயும், சிவ விஷ்ணு ஸாம்பம் கொள்பவர்களாயும் ஆவீர்கென்று சபித்து, அவ்வாசிரமத்தை விட்டுத் தன் சிஷ்பர்சுபோடு தீர்த்த யாத்ரை யாகப் புறப்பட்டுக் காவேரியின் மேற்கு பாகத்துக்குப் போனார். அங்கே காவேரி மேற்கு புகமாயும், கிழக்கு முகமாயும், தெற்கு முகமாயும் மூன்றாய் ஒடுகிறது. கௌதமர் அங்கே யாகம் செய்தார்; ரங்கராதன் பிரத்தியக்ஷமாகி, கௌதமரை அந்தக் காவேரி தீரத்திலேயே வஸிக்கச் சொன்னார்.

[2-ம் அத்த—கௌதமர் ரிஷிகளுக்குச் சொன்ன ஸ்ருஷ்ட க்ரமம். இவ்விஷயம் சதாத்யாயி 5, 6, 7—அத்தியாயத்தில் விவரிக்கப்பட்டதால் இங்கு எழுதப்படவில்லை. சதாத்யாயியைவிட இங்கு சுருக்கமாயும் தெளிவாயுமிருக்கிறது.]

3—ம் அத்.

முன்று ரங்கம் ஏற்பட்ட விவரம்.

நாரதர்—ரங்க விமானம் பரமபதத்திலிருந்து ஸத்யலோகம் போனதையும் ஸத்யலோகத்திலிருந்து சந்த்ரபுஷ்கரிணிக்குப் போனதையும் கேட்ட விரும்புகிறேன்.

சிவன்—பிரம்மா பிரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டித்துவிட்டுத் தன்னுடைய ஜன்மம் அஸ்திர மென்றறிந்து தபஸ் செய்தார். பகவான் ரங்க விமானத்தில் ஆவிர்பவித்து, பிரம்மா விரும்பியபடியே ஸத்ய லோகம் போய், தன்னை ஆராதிப்பதற்காகப் பாஞ்ச ராத்ர மென்னும் ஸாத்வத சாஸ்திரத்தை பிரம்மாவுக்குக் கொடுத்தார்.

பாதாளத்தில் விஷ்ணுரூபியிருக்கும் கபிலர் இதையறிந்து, தானும் ரங்கநாதனை ஆராதிக்க விரும்பி, ஸத்யலோகம் போய் விஜா தீரத்தில் தபஸ் செய்தார். ரங்கநாதன் பிரம்மாவை அழைத்து,—"கபிலருக்காக நான் அஷ்டாசுதராத்மகமான விமானத்துடன்¹ பாதாளம் போகிறேன். நீர் கபிலருக்குப் பாஞ்சராத்ர சாஸ்திரத்தை உபதேசியும், வாஸுதேவாத்மகமான என்னுடைய விமானத்தை நீர் பூஜித்துக்கொண்டிரும்"—என்று சொல்லிக் கபிலரோடு பாதாளம் போகலானார்; அப்பொழுது கங்கைக்கு கடலுருக்க விரும்பித் தவம் செய்த காவேரியைக் கண்டு,—"சிலகாலம் கழித்து உன்னிடம் நான் வருவேன்"—என்றும் அனுக்ரஹித்தார்.

பிறகு, வைஷ்வத மஹந்தர் ஆரம்பத்தில் இக்ஷ்வாகு தபஸ் செய்து, வாஸுதேவ விமானத்தை ஸத்யலோகத்திலிருந்து அபேயாத்திரகுக் கொண்டுபோனான். அந்த விமானம் ராமனால் விபிஷணனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு ஸ்ரீரங்கத்தில் சந்திர புஷ்கரிணிக் கரையில் பிரதிஷ்டிதமாயிற்று.

ரங்கநாதனை இழந்த துக்கத்தினால் பிரம்மா தகவிலை ரங்கத்தில் எப்பொழுதும் பகவானுடைய நாபிகமரத்திலேயே² வீற்றிருந்த போது—"என்னுடைய விஷ்ணுவாத்மகமான இந்த ரங்க விமானத்தை ஆராதித்துக்கொண்டிரும்"—என்று பகவான் பிரம்மாவை அனுக்ரஹித்தார்.

4-ம் அத்.

ரங்கநாதன் ஸ்ரீரங்கப்பட்டணத்தில் கௌதமருக்காகவும் காவேரிக்காகவும் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டார்.

1. கபிலரோடு போய், பிறகு ஸ்ரீரங்கப்பட்டணத்தில் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டது முதல் விமானம்; பிரம்மாலினிடமிருந்து, பிறகு ஸ்ரீரங்கத்தில் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டது இரண்டாவதாக உண்டான வேறொரு விமானம்—என்று இந்த மாஹாத்மியத்தின் கருத்து.

2. இவ்விடம் சரிதாகப் பொருள்படவில்லை.

நாரதர்—ஸ்வாமி! ரங்க விமானம் கௌதமருக்குக் கிடைத்த விவரம் யாது?

சிவன்—தீர்த்த யாத்திரையாகப் புறப்பட்ட கௌதமர் பதிரிகாச்சரமம்வரைக்கும் போய்த்திரும்பி, சந்திரபுஷ்கரிணிக் கரையில் நெடுநாள் தவம் செய்து, ரங்கநாதன் பிரத்தியாக்ஷமானதும், “கோதாவரி தீர்த்தில் என்னுடைய ஆச்சரமத்தில் நித்ய வாஸம் செய்யவேண்டும்”—என்று பிரார்த்தித்தார்.

ரங்கநாதன்—கௌதமரே! லங்கைய நோக்கிப் படுத்திருப் பதாக விபீஷணனுக்குப் பாதிக்ளைஞ்செய்த நான் இவ்விடம்விட்டு அகலமாட்டேன். நீரும் கோதாவரி தீரம் போகவேண்டாம். உம்மால் சபிக்கப்பட்ட க்ளரர்கள் இருக்கும் இடமாயிற்று அது. நான் உமக்கொரு மஹஸ்யம் சொல்லுகிறேன் கேளும்:—

மேற்கில் ஸஹ்யம் என்றொரு குலபர்வதம் இருக்கிறது. காவேரி அந்த மலையிலிருந்து உண்டாகி கங்கைபோல மூன்றாய்ப் பிரிந்து திழக்காயும், தெற்காயும், மேற்காயும் பாய்கிறது. இப்படி மூன்றாய்ப் பிரிந்த காவேரி மறுபடியும் சேரும்வரையிலுள்ள சேஷத்திரம் மிகவும் உத்தமமானது. கபில நதிக்கு வடக்கு, லித்த பர்வதத்துக்குத் தெற்கு, காவேரியும் கபிலையும் கூடுமிடத்துக்கு மேற்கு, காவேரியும் ஹேமவதியும் சேருமிடத்துக்கு முன்னதாக வுமுள்ளது அந்த சேஷத்திரம். அனேகம் புண்ய தீர்த்தங்களோடு கூடிய அந்த சேஷத்திரத்தில் அஷ்டாஷ்டராத்மக்மான விமானத்தில் மறைவாயிருக்கும் நான் உமக்காக ஆவிர்பவிக்கப்போகிறேன்.

கௌதமர்—நீர் அவ்விடத்தில் மறைந்திருக்கக் காரணமென்ன?

ரங்கநாதன்—“என்னுடைய ஜலத்தில் ஸ்நானம்செய்யும் ஜனங் களுடைய ப்ரபத்தை என்னால் தாங்கமுடியவில்லை. ஆகையால், நீர் என்னிடம் ஸாண்னித்யம் கொள்ளவேண்டும்.”—என்று பிரார்த்தித்த காவேரிக்காகவும், அங்குள்ள மஹரிஷிகளுக்காகவும், உமக்காகவும் நான் அங்கு துளஸீவனத்திலிருக்கிறேன். சற்று தூரத்தில் லக்ஷ்மியும் இருக்கிறாள். நீர் அங்கு போம். நாரதரிடமிருந்து ஸாத்தவத சாஸ்திரத்தை கிரஹித்துக்கொண்டு என்னை ஆராதிப்பீராக.

5—ம் அந்.

ரங்கநாதனுடைய பிரதிஷ்டை.

நாரதர்—ஸ்வாமி! பிறகு கௌதமர் என்செய்தார்?

சிவன்—கௌதமர் நாரதரிடமிருந்து ஸர்த்வத சாஸ்திரத்தை கிரஹித்துக்கொண்டுபோய், காவேரியின் உத்பத்தி ஸ்தானத்தில் ஆமலக்ருபமாயுள்ள பகவானை தரிசித்து, அனேகம் ரிஷிகளோடு வைஷ்ணவ இஷ்டி, நாராயண யாகம், வாஸுதேவ யாகம்—இம் மூன்றையும் செய்து துளஸீவனத்திலிருந்த புத்ததைப் பிரித்து ரங்க விமானத்தையும் அப்பாவிருந்த லக்ஷ்மிபையும் கண்டெடுத்தார்.

சித்திரை மாஸம், சுக்ல பக்ஷம், எப்தமி, சனிக்கிழமை, பிரஜா பதி லக்ஷத்திரம், அபிஜித் லக்ஷத்தில் ரங்கநாதனும் ஸ்ரீரங்கநாச்சி யாரும் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டார்கள். அந்த சேஷத்திரத்தில் ரங்கநாதன் கிழக்குப் பார்த்து, தெற்கே முடியும் வடக்கே அடியும் வைத்து சபனித்திருக்கிறார்.

பாரமேசுவர

ஸ்ரீரங்க மாஹாத்மியம்

1. பாரமேசுவர ஸர்வஹிதை—

ஸ்ரீரங்கம் கோயில் ஆராதனத்துக்காக ஏற்பட்ட பேளஷ்கா ஸர்வஹிதைக்கு விவரணமாயிருப்பது பாரமேசுவர ஸம்ஹிதை. இந்த ஸம்ஹிதையின் 10-ம் அத்தியாயத்தில் ஸ்ரீரங்க மாஹாத்மியம் சொல்லப்படுகிறது.

2. பத்தாம் அத்தியாயத்தின் விவரம்—

இந்த அத்தியாயத்தில் 387½ சுலோகங்களுள்ளன. இதில் அடங்கிய விஷயங்கள் பின்வருமாறு:—

1. விமான லக்ஷணம்	106
2. பிரம்மாவின் உற்பத்தி	121
3. பிரம்மாவின் தபஸ்	151
4. ரங்கவிமான தரிசனம்	210½
5. பொளஷ்கரோபதேசம்	225
6. இக்ஷுவாகுவின் தபஸ்	257
7. இக்ஷுவாகுவுக்கு ரங்கவிமானம் கிடைத்தது	272

8. விபீஷணனால் ரங்க விமானம் காவேரி தீரம்	சேரந்தது	290½
9. ஸ்ரீரங்க சேஷத்ர மாஹாத்மியம்		317½
10. திவ்ய சாஸ்திராதிபேதம் பாரமேச்வர ச்ரேஷ்டியம் }		387½

3. விமான லக்ஷணம் ¹ —

முதல் 106 ஈலோகங்களில் விமான லக்ஷணம் வெகு விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது. விமானத்தின் ஒவ்வொரு பாகமும் விவரிக்கப்பட்டு அதிலுள்ள தேவதை—முதலிய விசேஷமும் இங்கு விபக்தமாய்க் காண்கிறது. இது வெகு விஸ்தாரமாயிருப்பதால் 4-வதாக ரங்கவிமான தரிசனத்தில் சொல்லப்படும் சுருக்கமான விமான லக்ஷணம் மட்டும் கீழே காட்டப்படுகிறது. அதாவது—

1. பீடம்முதல் சிகைவரையில் ஸத்யலோகம் முதலான ஸப்தலோகங்கள்; புலகாத்வாமுதல் வர்ணத்தாவரையிலுள்ள ஆறு அத்வாக்கள்; பிருதிவி முதல் ஜீவன் பரியந்தமான இருபத்தைந்து தத்துவங்கள்.

2. பீடத்தின் ஆதார பாகத்தில் அநந்தன் என்னும் நாகராஜன், ஸஹஸ்ரார சக்ரம், ஸாமர்த்திய சக்தி முதலான சக்திகள் ஞானி அஷ்ட சக்திகள், பல வீர்யாதி அஷ்ட சக்திகள்.

3. பீடப்பாதேசத்தில் தர்மாத்மி 16 தேவதைகள், கால சக்ரம், மூன்று தேஜோ மண்டலத்தையுடைய தாமரஸ் புஷ்பம், அதன் மத்தியில் ஞானன்வருபனை புருஷன்.

4. நானு திக்குகளிலும் அநந்தன் முதலியவர்கள்.

5. சரணவர்கத்தின் திக்குகளில் வாஸுதேவாதி மூர்த்திகள்

1. ஸ்ரீரங்கம் அர்ச்சகர் வ. ரங்கஸாமி பட்டர் இந்தப் பத்தாம் அத்தியாயம் முழுவதையும் தமிழில் எழுதியிருக்கிறார். அதை முற்றிலும் இச்சிறு புஸ்தகத்தோடு சேர்க்க ஸாத்யமல்லாமலிருக்கிறது. 106 ஈலோகங்களிலுள்ள விமான லக்ஷணத்தை முற்றிலும் அச்சிட்டால் கூட இவ்விஷயம் ஸாமான்யர்களுக்கு விளங்காது. ரங்க விமானத்தைப் பெரிய படத்திலெழுதி அந்தந்த பாகத்தில் ஒவ்வொரு லக்ஷணத்தையும் குறித்தால் இவ்விஷயம் நன்றாய் விளங்கும். அந்தப் படம் இச்சிறு புஸ்தகத்தோடு சேரமுடியாதாகையால் தனியாய் வெளியிடப்படும்.

6. சாகரமுலத்தில் ஸுதர்சனம்.
7. இருபக்கங்களிலும் ஞான தத்வம், கிரியாதத்வம்.
8. மேல்பாகத்தில் அதிஷ்டாதாவான பரமேசுவரன்.
9. பின்பாகத்தில் தர்மதேவதை.
10. இரண்டு கதவுகளிலும் காலாக்னி, வருணன்.
11. சுகநாஸா ஸ்தம்பங்களில் இச்சா சக்தி, பிராண சக்தி.
12. கவாசுக்கங்களில் அக்னி, ஸோமன்.
13. ஜங்கை முதலான 12 நடுபாகங்களில் காலன்முதல் பூமிவரையிலுள்ள தேவதைகள்.
14. ஜங்கையின் துனியில் கேசவன் முதலான மூர்த்திகள்.
15. கபோத ஸ்தானத்திலுள்ள ஒன்பது நாவிகைகளிலும் சக்கிரம் முதலான ஆயுதங்கள்.
16. சுகநாஸா முகத்தில் ஜகத்பதியான வாஸுதேவன் (பரவாஸுதேவன்)
16. மந்துமுள்ள மூன்று நாவிகைகளில் அச்சுதன் முதலானவர்கள்.
17. இலை கொடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மேடைகளில் ஆறு அரங்களுள்ள சக்கிரம்.
18. நாலு பக்கங்களிலும் வாஸுதேவாதிகள்.
19. சக்கிரங்களிலும் அவற்றின் துனியிலும் அமலசக்தி முதல் உதித சக்தி வரைக்குமுள்ள சக்கிரங்கள்.
20. சுகநாஸா கடங்களில் அத்யக்ஷன்முதல் ஆதிமூர்த்தி வியந்தமான தேவதைகள்.

க. பிரம்மாவின் உத்பத்தி முதலியவை—

பிரம்மாவின் தபஸ், ரங்கவிமான தரிசனம், பெளஷ்கரோப தேசம், இக்ஷுவாகு தபஸ், இக்ஷுவாகுவுக்கு ரங்கவிமானம் கிடைத்தது, விபிஷணனால் ரங்கவிமானம் காவேரிநீரம் சேர்ந்தது— இந்த ஏழு விஷயங்களும் அனேகமாய் தசாத்யாயியிலுள்ளபடியே.

5. ஸ்ரீரங்க சேஷதா மாஹாத்மியம்—

1. தசதயாகத்தில் ருத்ரானால் அவமதிக்கப்பட்ட சக்ரவரன் ஸ்ரீரங்கத்தில் தபஸ் செய்ததால் ருத்ரனுடைய தலையில் விளங்கு கிறான்.

2. வாமனப்பெருமானுக்கு ஸ்ரீரங்கத்தில் உபநயன ஸம்ஸ்காரம் நடந்தது.

3. பின்னால் ஸ்தாபிக்கப்படும் ரங்கவிமான ரஷ்டிரனர்த்தமாக கணேசனும் யோக நிதிரையும் முன்னதாகவே ஸ்ரீரங்கத்துக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள்.

(இந்த ஸம்ஸ்திதையில் மட்டுமுள்ள அநிசயங்கள் இம்மூன்றும்.)

ஸ்ரீரங்க மாஹாத்மிய புலகிரந்தங்கள்: - மைசூர் சக்ரவர்த்தி அபயநாரர் 1895-ம் வருஷத்தில் தெலுங்கு எழுத்தில் அச்சிட்ட புஸ்தகத்தில் சதாத்யாயி, தசாத்யாயி, ரங்கவிமான பரதக்ஷினம், ஸ்ரீரங்க பரஹ்மஸ்தியை, ஸ்ரீரங்கநாத அஷ்டோத்தர சத காமங்கள், ஸ்ரீரங்கப்பட்டண மாஹாத்மியம், ஸ்ரீரங்கநாத மங்களம்—என்ற ஏழு நிரந்தகங்களுள்ளன. இவற்றுள் தசாத்யாயியும் விமான பரதக்ஷின மும் நாகர எழுத்திலும் கிரந்த எழுத்திலும் பலகிடங்குகளில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. சதாத்யாயி கோயில் உபாத்தியாய ரிடத்திலும், அடையார், தஞ்சாவூர் நாகவெழுத்துப் புஸ்தகசாலை களிலும் இருக்கிறது. ஸ்ரீரங்க பரஹ்மஸ்தியை, ஸ்ரீரங்கப்பட்ட மாஹாத்மியம் முதலியவை மைசூர்ப் புஸ்தகம் தலிச வேறிடத் திருப்பதாயத் தெரியவில்லை.

ஸ்ரீரங்கம் பஹுபுராணப்ரஸித்த லைபவம்—என்று தேசிகள் அருளிச் செய்தபடி ஸ்ரீரங்கத்தைப்பற்றி பிராமணிகமான புராணங்களில் கிடைக்கக்கூடிய விவரங்களைப்பெல்லாம் தேடி பெடுத்து ஒரு புஸ்தகமாக வெளியிடும் பிரயத்தினம் இப்பொழுது இவ்வள வோடு நிறுத்தப்படுகிறது.